

нападача или од његових пријатеља француза и не зна да ли га је неко дигао да би он могао да побегне или да би га и даље уларали. Захваљујући томе он је стао на ноге што сам не би био у могућности обзиром да су га удараши док је лежао. Након што је подигнут био је приближен 3-4 метара гаражи. У том метежу он није могао да види ко га удара ни колико је лица било у његовој близини, сем што је осетио да га удара најмање 2 лица. Зна да је било пуно људи јер су се чули крици особа које су биле нападнуте, али и особље из кафића око њих, и чули су како падају од њих столице које су стајале са стране, а он није могао ништа конкретно да види јер је рукама имао скривено лице. Накнадно су он и његови пријатељи у разговору констатовали да је тада било између 20 и 25 нападача на њих. Од тренутка када је подигнут прошло је највише 2 секунде када му је пришла особа са бакљом и у моменту када се он приближио корак-два гаражи јер је учинио корак-два назад. Тај нападач је дошао до њега са већ упашеном бакљом и није бакљу пред њим настрио. У изјави датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а и на главном претресу сведок [REDACTED]

[REDACTED] нападача са бакљом описао да је био [REDACTED] висине око [REDACTED] оји по његовом сећању није имао ништа на глави. Објаснио је да детаље, прве његовог лица није могао да види јер није имао очија. Оно што је уочио је да је нападач био [REDACTED]. У моменту када је кренуо на њега бакљом, он је стајао наспрам те особе и он је кренуо бакљом ка његовом лицу, директно са намером да му испече лице. Прекрио се спреда, прекрио је лице, а када је окренуо главу нападач га је дотакао бакљом по потињку. Он мисли да је то био директни напад на његово лице, да је нападач хтeo да га опече по лицу, а када то није успео, јер се он окренуо да би побегао, да га је ухватио и бакљом му запалио косу. Он је покушао да угаси ватру која је почела да га пиче, окренуо се, прескочио је столицу и жардињеру и свестан опасности кренуо је да трчи. Прошао је кроз неки пролаз који се налазио између две улице, а што је заправо био пасаж који се налазио наспрам гараже и бежећи он се удаљавао од степеништа. Осетио је и чуо звук некога ко трчи иза њега и он је знао да по сваку цену мора негде да се скрије. Изјашњавајући се пред овлашћеним службеним лицима МУП-а сведок [REDACTED] је у својој изјави тада навео да је видео да је за њим трчало 4-5 људи док је бежао са платоа Обилићевог венца. Трчао је отприлике око 200 метара трудећи се да мења улице, а када се нашао у једној улици где се осетио мало скривенијим обратио је једном пару који је стајао поред аутомобила и замолио их да се скрије у њиховим колима. Они су то прихватили, били су туристи и он мисли да су видели да је био у стању напаје и да му се нешто страшно дешавало и тај пар га је скрио неко време, неколико минута у гелеку свог аутомобила. То је био један Польак који је ту био са својом супругом. Након што је изашао из гелека, мислећи да је опасност далеко од њега, током наредних пола сата сместан онога што се управо десило, имао је паничну кризу и путао је по граду не знајући где се налази, а када се мало смирио, увидео је да није био далеко од Хостела. Стигао је у Хостел 45 минута након напада где се нашао поново са својим друговима од којих се већина вратила, а последњи који је из њихове групе недостајао придржано им се под сата после њега. Није био код лекара и није затражио лекарску помоћ јер није крварио. Клуб је одредио аутобус који је требало да дође испред Хостела и да их одвезе на стадион. Обзиром да он и Брис Гарон нису били смештени у истом Хостелу, он је тек на утакмици сазнао да је

Брис био озбиљно повређен, а некима од његових другова пружена је помоћ на самом стадиону. После утакмице вратили су се у Хостел уз пратњу полиције. Ујутру су дошла два полицајца који нису говорили ни Француски ни Енглески и током целог дана они нису знали шта да чине и нису имали информације, а увече су они који су још увек били у Хостелу позвани у Полицијску Станицу да дају своје изјаве. Исказе су дали они који су то били у стању да кажу нешто важно, односно који су се сећали и који су имали нека сећања. Испитивање је трајало целу ноћ до 6 сати ујутру, и у суботу ујутру су они кренули назад за Гулуз. Но његовом сећању нико из групе са којом је он путовао није се сећаоничега зато што је свако покушавао да побегне.

У односу на повреде које је задобио навео је да је био испржен и исечен по глави, да је имао контузије по целом телу, модрице и надувено лице јер је задобио ударце и по лицу. Изјавио је да не поседује никакву лекарску документацију о повредама које је задобио, да се у Србији није јавио лекару и затражио лекарску помоћ, јер су се планили да изађу из Хостела, а да му је на стадиону његов пријатељ указао лекарску помоћ.

На питање одбране је изјавио да му је познато да постоји сајт који је посвећен Брису [REDACTED] а је видео фотографије на том сајту, да познаје лице по имену Јоанес Иванес, да је [REDACTED] у време напада на њих са њима у кафићу на платоу Обилићевог венаца. Не сећа се како је био обучен или му се чини да је [REDACTED] видео близу [REDACTED] не мање од 2 метара од њега. Познато му је да је [REDACTED] по повређен тада у овом нападу на њих и он мисли, али није сигуран, да је [REDACTED] тада задобио онекотине по руци. Навео је да је те исте вечери полиција дошла код њих у Хостел и да су их замолили да особе које су било шта виделе или које су биле повређене крену са њима и да дају изјаве и да је [REDACTED] са свима њима који су кренули са полицијом у полицијску станицу. Давање изјаве оних који су почели да дају изјаве је трајало по 20 сати и он мисли да је он био претпоследњи и да је после њега изјавио [REDACTED] који је њему није познато зашто Леонел Ибанез тада није дао исказ у полицији, а познато му је и да он није једини од њих који су дошли у полицијску станицу, а који нису дали изјаве.

Навео је да припада навијачкој групи ФК "Тулуз" под називом "Индјијанс Тулуз" или да на ову утакмицу они нису дошли организовано као навијачка група већ појединачно, да су он и његови пријатељи који су део исте групе навијача, били на одмору и да су искористили ту прилику да заједно оду на утакмицу, да се нису сакупили као навијачи и допутовали организовано као навијачка група у оквиру путовања организованог за групу.

Србију су напустили авионом, у суботу око 10 сати ујутру.

Сведок оштећени [REDACTED] саслушан је пре истражним судијом дана 26.10.2009. године. У свом исказу пре истражним судијом сведок – оштећени је навео да је у време овог догађаја био затослен као конобар у кафеу "Ириџ Наб" или да је прескао да разли у овом кафићу. Да су 6 до 7 дана

726/214

пре овог догађаја у овај кафић у коме ја радио почели су да долазе француски држављани свакога дана и то тако што су у овај кафић најпре дошли њих тројица, а затим се свакодневно њихов број повећавао. Понито су више пута долазили у кафић у смени када је он радио, он их је служио и почeo је полако да их упознаје. Током тих неколико дана упознао се са некима од француских држављана и у разговору са њима је сазнао да су они дошли да туристички мало упознају Београд, а рекли су му и да ће ићи да посматрају утакмицу између Партизана и Тулзуза. Упознао је француза по имениу [REDACTED] други, којима се сећа надимака [REDACTED] левојку која се звала [REDACTED] ти. [REDACTED] изјавио је да сада пок.Бриса Татона није упознао, а да је Бриса сигурно видео дан пре овог инцидента у кафетији "Ириш Паб", да зна шта је он пio, али да се са њим није зближио. Дана 16.09.2009. године у овај кафић је за време његове смени дошло је 25 француза и чигав дан су се задржали у кафићу, седећи напољу у башти кафића. Објаснио је да се башта кафића "Ириш Паб" састоји из два дела, да се један део баште овог кафића налази испред самог кафића, а да се други део налази преко пута кафића тј. поред гараже, ближе степеништу које води из улице Маршала Бирјузова до Обилићевог венца где су постављени столице и столови кафића "Ириш Паб" и да су у том другом делу баште кафете "Ириш Паб" седели су ови француски држављани. По завршетку смени око 01.30 часова њега су осморица француских држављана замолила да крене са њима по ноћним клубовима и да им покаже како град изгледа ноћу, а међу њима није био и Брис Татон. Он се те ноћи са французима задржао до 5 сати ујутру, а затим је отишao кући јер је сутрадан радио у првој смени од 8.30 часова до 17 часова. Сутрадан дана 17.09.2009. године осморица француза са којима је претходне ноћи био у проводу, дошли су у кафић око 16.30 часова. Ту су већ били присутни француски држављани, било их је око 15, а седели су у другом делу баште поред степеништа и тада су у том делу баште седели само француски навијачи. Сигуран је да нико од њих није имао пресове клуба Тулуз и да су били нормално обучени. По завршетку смени он је сео са француским држављанима који су седели заједно за 3 до 4 стола. Он је седео у средини, лежима окренут према гаражи а лицем према кафетији "Ириш Паб". Разговарао је са њима и питао их је како ће ићи на утакмицу а они су му рекли да треба да крену заједно са фудбалерима "Тулуз" аутобусом, организовано испред Хотела "Ин" на Новом Београду до стадиона. Рекли су му да их укупно има око 40 који су дошли из Тулзуза да гледају утакмицу. Седели су, причали, попили су по два пића, а он је са некима разменио и телефоне. Он је ове французе са којима је тада седео претходно видео 3 пута и за све то време док су седели у кафетији "Ириш Паб", а и самог тог дана када се десио инцидент, они су се понашали нормално, као први гости кафића, нису викали, певали, нису гласно причали, нити су изазвали било какав инцидент. Једноставно су седели у кафићу и разговарали и ни на било који начин се нису лоше понашали. Објаснио је да је у том другом делу баште кафете "Ајриш Паб" где су они тада седели било 4 до 5 столова постављених паралелно са кафетијом "Ајриш Паб" с тим да у тој башти има око 11 - 12 столова али да неке користи кафе "Окно" а да су они седели у другом или трећем реду столова у башти. Објаснио је да се на платоу од степеништа на удаљености 1 до 2 метара налази башта "Цез Кафета", да се десно налази кафић и башта кафића "Ревиме" а да се лево налази башта кафића "Ајриш Паб", да између ових башти нема размaka више од пога метара и да ове башти делују као да су спојене. Не

може да се изјасни колико је тога дана, непосредно пре напада на Обилићевом венцу, било присутио људи. Зна да је у другом делу баште кафића "Ајриш Паб" било 15 до 20 француза, а да је у првом делу баште било око 5 до 6 попуњених столова, за којима је седело око 20-так људи. Тога дана са њим је у смени радио један шанкер и један конобар, а у другој башти је радио један шанкер и два конобара. Навео је да кафић "Ајриш Паб" има унутрашњи видео надзор или да не постоји спољни видео надзор и да се не снима испред кафића, а да њему није познато да ли ~~травј~~ видео надзор може да прати врата тј. улаз кафића. Сведок [REDACTED] у свом исказу навео је да он са овим французима није разговарао да ли су они припадници неких навијачких група и да само зна да су веће пре овог догађаја разговарали о томе и да му је њих петорица рекло да су они згожени по понашању таквих група и да се он са њима сложио. Није чуо да су они, док је био са њима у друштву, причали о групама "фигура" и "индијанци". Олговарајући на питање одбране изјаснио се да није чуо да ови француски држављани између себе помињу "Параду поноса" да би о томе вису причали и да он мисли да о томе вису ни знали. У то време у свим овим осталим баштама које се налазе у близини Обилићевог венца било је доста гостију јер је било лепо време и он није приметио ништа необично пре самог напада, а све што се десило, десило се изненада. Док је он седео са французима у башти и разговарао одједном је према средини баште, где су они седели, приметио да из правца кафеа "Ајриш Паб" лети упаљена бакља која је паја у средини између њих. Није уочио ко је бацио ову бакљу, ни са које раздаљине је упућена ова бакља нити је приметио да ли је ова бакља погодила некога од присутних. Истог момента са стола су устали француски држављани и направила се тужва, а он је одмах затим на удаљености 2 до 3 метара од себе уочио био да је младић како из правца кафеа "Ајриш Паб" крећу према месту где су они седели. Поред њих је уочио још неколико младића који су стајали. Приметио је да у рукама имају неко оружје, односно палице и када су то присутни за столом уочили, сви су почели да беже на различите стране. Није приметио да је било ко од присутних француза побегао према гаражи или металној огради од гараже испред које су постављене бетонске жардињере, а која се налази иза овог другог дела баште "Ајриш Паб" где су седели. Он је лично кренуо да бежи да се склони у кафић "Ајриш Паб". Прескочио је два стола и пао је на улицу. Степенице које воде из улице Маршала Бирјузова на Обилићев венац биле су десно иза њега удаљене 7 до 8 метара од места где је пао. Устао је и наставио је да се креће према кафеу "Ајриш Паб" у намери да уђе у кафић али је видео да испред прве баште кафића "Ајриш Паб" стоје момци са палицама у рукама и због тога је кренуо да трчи према кафићу "Око" који се налази одмах до кафића "Ајриш Паб". Из групе која је стајала испред прве баште кафића "Ајриш Паб" а мисли да их је било од 5 до 7 младића, један од њих га је уочио и са његове десне стране га је санекао испред улаза кафића "Око" и ударио га је палицом по глави. Он није добро уочио овог младића који га је ударио јер му је прашао са десне стране и све се сливало брзо, тако да није ни видео како он изгледа и јелино је уочио да је био његове висине око 1,86 цм. Не сећа се шта је на себи тај младић имао обучено, исти се сећа било ког другог детаља. Изјавио је да не може да се изјасни о дужини ове дрвене палице осим да се ради о дрвеној палици, мањој бејзбол палици. Од тог удараца мало је посрнао али није пао и искако је успео да уђе у кафић, а и људи који су га видeli су га повукли у кафић. Није приметио да је

било ко у групи младића који су стајали испред кафеа "Ирини Паб", од оних који су кренули ка њима, а ни код младића који га је ударио, да имају маске на лицима. Не може да се сети да ли су они који су их напали имали неке маске, фантомке на глави нити може да се сети како су били обучени, ни да ли су они који су их напали били неки навијачи, јер младићи који су кренули према њима нису имали никаква обележја па себи. Изјавио је да не би никако могао да препозна тих 5 – 6 младића који су кренули према башти кафића "Ирини Паб" у којој су они седели, као ни момка који га је ударио, а ни било кога од нападача па французе тога дана на Обилићевом венцу. Ушао је у кафић "Окио" и дошао је до шалка где му је особље указало помоћ јер му је глава од удараца била крвава. Имао је разбијену главу, а лесни лакат му је отекао и имао је ковреде на лакту које је задобио када је пао. У кафићу се задржао 10-так минута и за то време није видео шта се дешава испред кафића, а када је изашао из овог кафића све се већ смирило и туча је била завршена. Видео је да је поломљена башта, столови, столовице, видео је да су у башти где су седели французи разбацане столовице, да је био крш и лом, а приметио је да радници Хитне помоћи пружају помоћ једном французу који је седео на једној столовици непосредно поред баште. То није био ни један од француза који су претходне вечери били са њим у граду. Он није видео како је и где повређен овај Француз коме је указивана помоћ. Око 10 минута касније стигла су двоја кола Хитне помоћи до непосредног излаза из гараже јер даље нису могла да се крећу и он је једним од ових кола хитне помоћи одвезен у Ургентни центар. Не може да процени колико је времена прошло од момента када је бачена бакља за столом где су седели до момента када је одвезен у Ургентни центар. У Ургентном центру када је довезен и када му је указана помоћ видео је двојицу повређених француза. Сигуран је да је једног од њих видео на Обилићевом венцу, а један од ових француза коме је указана помоћ у Ургентном центру био је Бријан [REDACTED] кога је он препознао јер га је служио у кафићу а и касније је из новина видео да се ради о [REDACTED] кога су турали колишњима поред њега у Ургентном центру и одвезли га на одељење. Навео је да он није приметио шта је на себи имао обучено младић коме је указивана пекарска помоћ у башти кафића, али да то није био [REDACTED] да нико од осмерице француза са којима је он претходне ноћи био у граду није повређен у овом догађају.

Указао је да он лично није никога информисао телефоном који је имао код себе о томе да у башти кафеа "Ајрини Паб" седи већи број француза исти му је познато да је то било ко урадио од његових колега. После овог догађаја покушао је да контактира неке Французе телефоном, али су им телефони били недоступни, а ишао је у Француску Амбасаду да види шта се са њима дододило. У свом исказу у истражном поступку је изјавио да истиче одитетни захтев јер је у овој тучи задобио повреде, па је имао страх јаког интензитета и да жели да се пријужи кривичном гоњењу окривљених.

Сведок [REDACTED] приступио је и саслушан је на главном претресу дана 22.06.2010. године јакон што му је на његов захтев уз образложење да се ишапи и да захтева заштиту полиције, обезбеђсна полицијска заштита.

На главном претресу пред присуствима он је да питаје суда изјавио да није

729/
294

имао никаквих претњи али да једноставно нема потребе да даље залази у оно што је већ речено, да је 9 месеци било довољно да се клони од јавности, новинара, да је тражио заштиту полиције првенствено да не би дошао у сукоб са новинарима, да га они не би јурили, да не изађе у јавност, а да не постоји други разлог због чега је тражио заштиту полиције. Детаљније је описао своје дружење са француским држављанима који су у време овог догађаја седели у кафеу "Ирини Паб" у коме је он радио, а у односу на одлучне чињенице лепимично је изменчио наводе претходно датог исказа у истражном поступку, а у односу на неке од одлучних чињеница изјаснио се да се не сећа због протека времена. Супротно истакнутом захтеву у истражном поступку изјавио је да никакву накнаду штете на име претрпљених болова и страха према окривљенимма не истиче зато што то није био велики бол и није имао неке велике последице после удараца и да се њиховом кривичном тоњењу не придржује.

Навео је да су француски држављани више пута долазили у кафић "Ајрини Паб" док је он радио у башти, да су седели и гледали утакмице, да их је он више пута услуживао, а да се дан пре инцидента он са њима мало више зближио обзиром да су више од 5 сати седели у овом кафићу и да су били његови гости, да их је он за то време услуживао и са њима разговарао указујући да му је као конобару дужност да буде у што ближем односу са гостима да би их боље услужио, а да су и после радиог времена наставили да се друже у граду до 4 – 5 сати ујутру јер су га они замолили да им покаже Београд. Услуживао их је и сат времена пре напада а по завршетку његовог ралног времена осетио је са њима да поразговара пре утакмице, да види колико ће још остати у Београду и да се са њима поздрави пошто су рекли да ће после утакмице ићи у Француску. Указао је да је због протека времена неке ствари заборавио, али да су мало луже причали о томе у ком су хотелу одсели пошто то нису могли баш тачно да му објасне, а да су комуницирали на енглеском језику. Испричали су му како ће ићи на утакмицу, а обзиром да је претходне вечери са шесторицом или осморицом Француза био у кафе клубу "Трамвај" код Вука и да су неки од њих ту били присутни, причали су о томе како су провели вече. Мало су се шалили обзиром да су били у мало пијаном стању и сећа се да су му рекли да ће после кафића ићи организованим превозом до стадиона на утакмицу, а после утакмице да ће ићи кући. Прва два пута када су лошли у овај кафић, француски држављани су седели у првом делу баште који се налази ближе кафићу, а дан пре инцидента седели су у истом делу баште где су седели и дана 17.9.2009. године када су нападнути. Дан пре тога било их је мало више и сигурно су заузели половину баште. Навео је да је после овог догађаја у кафићу "Ирини Паб" радио још 15 или 20 дана, да у овом кафићу више не ради, да је у време догађаја у кафићу радио до 18 часова, да му је поникло да и након што је он престао да ради у овом кафићу није мењан инвентар у башти кафића, а по његовом сећању су столови и столови у кафићу израђени од пластике и мало дрвета.

Објаснио је да је башта и место где је он пре овог напада седeo са француским држављанима удаљено 7 до 8 метара од улаза у кафић "Ајрини Паб", а да су степенице које воде из улице Марината Бирјузова на плато Обилићевог венца, од места где су седели удаљено 5 до 6 метара, а од последњег стола овог другог

дела баште кафеа "Ајриш Паб" у којем су седели, да је степениште удаљено 2 метара. пре напада он наје уочио да нека лица шетају, пролазе, враћају се, гледају у њих, телефонирају, посматрају и седају на жардињеру, нити је чуо да о томе коментарише било ко од присутних француских држављана. Он је био окружен њима и у њих је гледао а био је леђима окренут стеницима, жардињерама и гледао је према улазу у кафић "Ајриш Паб".

Навео је да је и Брис Татон, као и остали, долазио у овај кафић пре него што је на њега и његове пријатеље извршен напад да их је он све служио, с тим што се он не сећа ни где је он седео ни шта је пio. Седео је са њима у башти, али он са њим није коментарисао и не сећа се где је непосредно пре напада Брис Татон седео. У односу на место где су седели француски навијачи, а где је седео он и покојни Брис Татон пре напада сведок-оштећени Александар Јаковљевић је на главном претресу изјавио да се због протека времена не сећа свих детаља, али да су по његовом сећању седели у предњем делу баште, али не баш у предњем делу већ у другом-третjem делу од кафића, да је он био окренут лицем ка кафићу и да се налазио баш у средини између њих, а као што се не сећа где је седео покојни Брис Татон, не сећа се ни где је седео оштећени Филип Мори, сем да су били у његовој близини. Објаснио је да су они заузели 5 или 6 столова у другом или трећем делу другог дела баште поред гараже, да је ту било 5 или 6 редова столова и да су они били ближе кафићу а не гаражи, да је он био у средини између њих јер су заузели 2 или 3 реда столова. Поред баште кафића "Ајриш Паб" постоји још кафића и иза је био сепаре, али од другог кафића, а у тој башти где су они седели били су само столови и столице које су они заузели, али се он не сећа ко је где тачно седео. Од степеништа које са платоа води ка улици Маршала Бирјузова били су удаљени сигурно 5 метара обзиром да је иза њих било 3 реда столова ближе степеништу на којима нико није седео, а који су од улаза у гаражу удаљени 2 или 3 метара, да је ова башта тачно паралелна са жардинијерама које су постављене иза, да је са леве стране баште степениште, а са десне стране улаз у гаражу, а целом дужином баште постављене су 2-3 жардинијере. Код степеништа постоји и ограда и они су од те ограде седели удаљени 5 до 6 метара јер место где су они седели у башти је даљи део баште од дела баште ближе степеништу.

Не сећа се назива кафића коме припада сепаре који се граничи са столовима и столицама где су они седели са француским држављанима, осим да припада кафићу који је до кафеа "Ајриш Паб". Овај сепаре нема никакве везе са баштом кафића "Ајриш Паб" и он није обратио пажњу да ли неко седи у том сепареу, а сви француски држављани седели су за столовима у башти кафеа "Ајриш Паб".

Накнадно је изјавио да су француски држављани када су дошли, заузели места за столовима који су били у првом реду другог дела баште кафеа "Ајриш Паб", да су по доласку своје време седели и да он није приметио да је неко устајао, шетао, одлазио до другог кафића. Навео је да није сигуран и да не може да се изјасни да чије [] седео у првом или другом реду столова, нити се сећа са ким је [] седео јер су сви седели заједно, а он се не сећа ко је поред ког седео. Навео је да је тога дана он на себи имао обучене фармерке и зелену мајицу у којој је радио, а као што је изјавио и у претходној латом исказу, навео је

да француски држављани нису имали дресове спортског клуба "Гулуз" сигурно, да су били обучени у нормалну гардеробу, мајице и да он на њима није приметио никакво обележје. Као и у претходној датом исказу изјавио је да су француски држављани или коктеле и да су осим два коктела који су попили у његовој смени попили можда још једну или две туре пива док је он седео са њима.

Суспетно наводима претходној датог исказа у истражном поступку сведок оштећени [REDACTED] на главном претресу је изјавио да је бакља исплетела и да је улстела у средину баште, али да он не зна да ли са предње стране кафића и да не може да се изјасни из ког правца је долетела бакља јер на то није обраћао пажњу и да је њему у том моменту једино билобитно да се одатле склони. Изјавио је и да је видео да је бакља пала на земљу, а не као што је тврдио у претходној датом исказу да је пала између њих, у средини и да он није приметио да је бакља ноготила некога од присутних. Изјавио је и да он претходно није уочио да је било ко пришао њиховом столу, да је било ко од присутних за столом нападнут или ударен, ни да је неко од француских држављана пао пре него што се он удаљио са стола. Иако је у истражном поступку детаљно описао, да је након што је устао наставио да се креће према кафићу "Ириш Паб" у коме је радио у намери да уђе у овај кафић и да се склони, али да то није могао, да је скренуо у кафић "Окно" јер је испред прве баште кафића "Ириш Паб" видео групу од 5 до 7 момака са палицама у рукама, а да је видео да петорица - шесторица младића који су кренули из правца "Ириш Паб" према месту где су седели имају палице у рукама, сведок оштећени је на главном претресу у односу на ове чињенице изјавио да је он, након што је прелетео преко стола и пао на улицу а да је то био у ствари сам излаз из гараже, да му је у том тренутку, с тог места где је пао, био ближи кафић "Окно" него кафић "Ириш Паб" јер улица тачно гледа на овај кафић и да је он зато одмах кренуо да трчи према кафићу "Окно". Навео је да је из другог дела баште кафића "Ириш Паб" прешао улицу, да се кретао ка кафићу који је са леве стране поред Тргног центра "Миленијум", да он није трчао ка пролазу овог Тргног центра већ да је кренуо лево да би заобиљао мату башту испред кафеа "Окно" да би ушао у овај кафић. Испред овог кафића са његове лесне стране на њега је налетела особа која га је ударила, али он не зна и није видео ни лице које га је ударило, нити је у његовој близини видео још лица, нити је испред овог кафића могао да види где је ко, ни да ли је нападач који га је ударито дошао из правца кафића "Ириш Паб", кафића "Окно" или неког другог кафића, са разлога што је пао на улицу након што је прескочио сто, да му је након тога глава била окренута ка додје и да је само што пре хтео да уђе у кафић и да се заштити, да су секунде биле у питању и да је он гледао да се спаси а не ко га удара. Сведок оштећени Александар Јаковљевић је сутрдно наводима исказа датог у истражном поступку када је детаљно и недвосмислено описао да је видео палице у рукама 5 - 6 момака која су скренула ка њиховом столу и да је испред прве баште кафића "Ајриш Паб" када је хтео да побегне у овај кафић видео 5 до 7 момака са палицама у рукама због чега је и скренуо ка кафеу "Окно" када му је један од њих пришао са лесне стране и палицом га ударио по глави и при томе детаљно описао да је то била дрвена мања бејзбол палица, а затим је објаснио да бејзбол палице које је видeo у рукама ових момака по његовом мишљењу може

да се узму и да их има тамо где се ради са дрветом, изјашњавајући се на главном претресу у односу на ове чињенице је тврдио да је он само у моменту када је задобио ударац у пределу потиљка, осетио дрвену палицу јер је ипак специфични ударац дрветом или дрвеном палицом и да је видио да је неко замахнуо, а обзиром да му је познат осећај те дрвене палице, да он у ствари закључује да је била дрвена палица а да он дрвену палицу није видео. Навео је да је приметио да се њиховом столу неко приближава, али да је он аутоматски покушао да се склони и да није видео ни ко им прилази, ни како им прилази, ни из ког правца, а што је објаснио тиме да је кренула бакља, да је он тиме осетио опасност и да је аутоматски знао да ће испасти туча или да ће бити нептто лопте и аутоматски је скочио и кренуо да се склања са тог места јер је био у опасности и да није могао, нити је имао времена да види ко им прилази и како им прилази. Своју изјаву да је приметио да им прилази група момака објаснио је да је то секунд која одваја свесно стање од несвесног када се животињски инстинктивно реагује, да је бакља кренула ка њима и да он не може да буде одређен да ли је то била група људи, а знао је да им неко прилази и сигурно је то његово око регистровало јер не би само бакља тек тако пришла, али да он ипак није видео да неко прилази, да он претиоставља али да заиста никога није видео него да је почeo да се склања, да ништа није видео и да не може на ове околности да се изјасни јер није сигуран да ли је неко пришао или је само бакља ту завршила. Изјавио је да се он није тако изјаснио и да не зна ни да ли је приметио док је бежао да је неко у руци имао палицу, бакљу, да је било шта држао у рукама или махао неким од ових предмета.

Обзиром на наједена одступања сведока оштећеног од исказа који је дао претходно у истражном поступку, сведоку оштећеном [REDACTED] предочени су наводи његовог исказа који је дао на записнику пред истражним судијом дана 26.10.2009. године. Сведок – оштећени [REDACTED] изјаснио да је он код истражног судије изјавио да је бакља која је пала између њих, у средини, долетела из правца кафеа "Ајриш Паб", да је тада пред истражним судијом то изјавио јер је у то био сигуран, али да сада више није сигуран из ког правца је долетела бакља, да ли из правца улаза у кафић "Ириш Паб" или из неког другог правца, да је тада мислио да је са тог места бачена бакља, а да је накнадно анализирао ситуацију, да је покушао да се сеги али да не може тачно да каже да је бакља заиста и дошла из тог правца и да он, нако је лицем био окренут ка улазу у кафе "Ириш Паб" није имао тачан преглед ка кафићу јер су испред њега били француски држављани који су седели око њега, док је он био у средини.

За наводе свог исказа да је видео младиће који са палицама у рукама крећу према њима из правца кафеа "Ириш Паб" изјавио је да је био у страху када је лавао први исказ, да је имао велику тензију док је био пред судом, да је био напет и да неке ствари писе биле такве као што је он то изјавио, да није имао никаквих претњи нити се било чега глаши а да једини страх који има је да не изажне у јавност, као повређено лице. Након што му је предочено да је његово име као повређеног наведено у липозитиву оптужнице, а што је и објављено да је повређен, изјавио је да то није проблем што је повређен већ да му је на главном претресу много лакше да све објасни него раније, да не може тачно да

се изјасни да ли је нешто видео или није, да све слике тада није могао са потпуном извесношћу да објасни да је видео петорицу, шесторицу, да је тачно да се његов исказ на главном претресу у овим битним чињеницама разликује од његове изјаве коју је дао пред истражним судијом у присуству бранилаца окривљених и јавног тужиоца, али да је он све видео у делићу секунде, да не може да се изјасни да ли је тада видео петорицу, шесторицу или групу људи која прилази. Једино што може са потпуном извесношћу да каже је да из правца гараже није долетела бакља, да он не може да се изјасни да ли је бачена североисточно са стране "Ириш Паба" или мало лево или десно, али обзиром да је гледао према кафићу, бакља је долетела са његове предње стране, а не са задње стране.. Изјаснио се да је онлајући свој исказ пре 9 месеци пред истражним судијом, изјавио да је угледао 5-6 лица да се крећу према њиховом стону, али да то сада не може да каже и да може да каже да је прилазила група људи али да он не зна шта су имали у рукама и да не може да каже колико их је тачно било, јер изјавом да је било 5-6 особа не би изјавио истину, да он не може да се изјасни да ли су те особе које су им прилазиле имале палице или било шта друго јер то није видео. Видео је да су у башти и месту где је он тада седео прилазила група људи. Изјавио је да не може да процени колико су нападачи од њих били удаљени у моменту када је на њих бачена бакља, да је од места где су они седели до улаза у кафе "Ириш Паб" удаљеност 8 метара али да он не може да се изјасни колико су им нападачи пришли јер је пао на земљу у већу башту и они су већ били иза њега, тако да штита није приметио, али да је регистровао да неко прилази са предње стране и видео је да су ти који прилазе од њих били удаљени око 3 метара, а они који су били иза њега сигурио су већ пришли башти који је он одмах на леву страну прескочио сто и пао на улицу, а видео је да они прилазе са његове ~~предње~~ стране, а затим је устao и почeo јe да бежи. Након што је он скочио они су били иза његових леђа. Обзиром да није приметио да се било шта дешава иза његових леђа, закључује да је бакља бачена са исте стране одакле су нападачи дошли.

Изјашњавајући се на разлике у наводима његовог исказа у односу на правак којим се крећао бежећи у кафић од нападача као и објашњења због чега је уместо у кафић "Ириш Паб" где рали, побегао у кафе "Окно" изјавио је да је тачно то што је навео у исказу датом у истражном поступку да је он кренуо да бежи према кафеу "Ириш Паб", да је тачно то што је навео да је више њих стајали испред прве баште кафића, да је он видео да има тамо неких људи, да је од њих побегао и кренуо ка кафићу "Окно" јер је видео опасност са те стране. Објаснио је да је видео опасност због тога што су ту, испред кафића, не само у првом делу биле још неке особе, да је било неколико њих, на самом улазу у Гргин центар "Миленијум" који је поред баште кафеа "Ајрим Паб". У односу на наводе преходно датог исказа да је видео дрвене палице у вијковим рукама изјавио је да је видео да су имали оружје, али да он не може тачно да каже шта су имали, да су томожда биле палице, да он није тачно приметио и да не може да се изјасни шта су имали у рукама, да није приметио да ли су сви имали дрвене палице и шта су имали, а када каже оружје да он мисли на хладно оружје. Било је више њих и није видео и не може да буде сигуран колико су имали имали, а стајали су у ставу као да некога очекују. Објаснио је да је он видео иза људи како стоји и дочекује нешто, да се спремају да ударе некога, а

обзиром да је већ неко кренуо ка башти и да је бачена бакља да је знао да они имају палице јер га је једна особа ударила палицом у главу испред кафића, а више особа је стајало испред улаза у Гржни центар "Миленијум" и прве баште кафића. Он је видео, обзиром да је био на улици, да нема могућност да иде ка кафеу "Ајриш Паб" јер је тамо видео особе за које не зна да ли су сви држати хладно оружје или не и због своје сигурности и безбедности није кренуо ка кафићу "Ајриш Паб" у коме ради, јер је тамо могао да има опасност са њима и сукоб. Изјавио је да је схватио да му од њих прети опасност јер је већ пар људи ушло у башту са бакљом, бацили су бакљу, знао је да је неко пришао и да ће испасти туча, а испред кафића нису биле гостопође са бебама или стари људи него младићи. Он је побегао из друге баште кафића "Ајриш Паб" у којој је претходно селео са француским држављанима, а када је видео да пар особа стоје и да чекају да неко прође туда схватио је да може да добије ударац, осетио је опасност да уколико крене тамо да може бити повређен јер је видео да њих неколико тамо стоји као да некога чекају да ударе и он је наравно закључио да они хоће да се туку, да хоће да ударе неког ко напије из баште, а он је претходно био у башти и изашао је из баште. Да је кренуо тамо ка кафићу где су били ови младићи он би сигурио добио ударац. Изјавио је и да их је уочио одмах након што се дигао са земље и погледао у правцу кафића "Ајриш Паб", да је видео петорицу, шесторицу младића а можда и више испред прве баште кафића "Ајриш Паб" и да је он зато скренуо у кафе "Окно" и да је ту испред кафића "Окно" задобио ударац у потињак. Објаснио је да нападач који му је нанео ударац у пределу главе није био у групи са младићима који су стајали испред кафића "Ајриш Паб", да је једна група нападача већ пришла другом делу баште кафића где су селели, да је друга група нападача њих пар стајала испред прве баште кафића "Ајриш Паб" преко пута улице, а да је трећа група стајала испред улаза гржног центра "Миленијум" који се налази између кафића "Окно" и кафића "Ајриш Паб".

Изјавио је да је он ударац задобио када се најавио тачно испред улаза кафића "Окно". Обзиром да овај кафић има два улаза и да се јон налази улевом делу а што је даље од улаза у кафић "Ајриш Паб" да је место где је задобио ударац удаљено 4-5 метара од места где су стајали младићи које је уочио и од којих се уплашио, да он није видео да је неко из те групе трчао према њему јер му је газа само било битно да што пре устане и отчи у кафић, али да је могуће и да је неко лотрао из те групе и ударио га. Он никога није видео поред младића који га је ударио, видео је само да је неко замахио палицом, а тада је већ он улазио у кафић.

Сведок [] поновио је наводе свог исказа затог у истражном поступку да је младић који га је ударио дошао са његове десне стране где је и стајала група младића испред прве баште "Ајриш Паб" од којих је побегао у кафић "Окно", а у односу на опис лица које га је ударило у пределу потињка, који је дао у неказу у негрданом поступку изјавио је да је он пре задбијеног удараца само сазио да је тај младић кренуо ка њему, да је он мислио да је довољно брз да уђе у кафић пре него што он успе да га удари, али га је инак сустигла палица и ударила на самом улазу у кафић, да је он након задбијеног удара само главом "улетао у кафић", а да није приметио никакве детаље, пита

шта је то лице на себи имало обучено, ни да ли је имало качкет на глави, јер је трчао само да уђе у кафић са главом ка доле.

Навео је да се у кафићу задржао 10 минута, да му је особље кафића указало помоћ, да је све време био у шанку, који је затворен и да није могао да види шта се дешава на платоу Обилићевог венца и испред кафића. Био је под лавабоом и сигурно му се помоћ указивала 5 минута. Држао је облогу испод лавабоа пошто му је текла крв, а обзиром да је био повређен није чуо шта се у кафићу коментарисе, нити је видео да ли је из кафића неко излазио и шта се дешава. У односу на време трајања овог догађаја изјавио је да није тачно то што је изјавио да је туча трајала минут пре него што је он ушао у кафић, јер је њему требало само пар секунди да након пада заобилазећи оне који су стајали испред кафића, а којих се уплатио и након задобијеног ударца утручи у кафић.

Изјавио је да до уласка у кафић није приметио да је неко на себи имао хируршке маске, да за време док је након пада трчао ка кафићу и ушао у кафић "Окно" на том простору испред себе није видео ни једну бакљу нити је приметио да се налазио прстором надвио дим, нити је видео дим, а галаму, буку, разбијање чаша, помљење столова није чуо док се налазио у кафићу "Окно" и то је чуо у секунди док је бежао, а касније није на то обратио пажњу. За време док је трчао из другог дела баште кафића "Ајриш Наб" до кафића "Окно" није опазио да трчи било ко од француских држављана са којима је претходно седео, нити је опазио да ли је из других башта неко трчао у његовом правцу.

Навео је да при изласку из баште је видео порушену башту, да су му сви притекли у помоћ и да је он тада у башти овог кафића видео повређеног француског држављанина који је седео на столици, ближе улици на пола метра на 1 метар од улице а даље од гараже и степеништа, тачно на почетку њихове друге баште где се догађај одиграо. Видео је да је био у свесном стању и да му је двојина чекара указивало медицинску помоћ. На њему није уочио грагове крви. То није био [REDACTED] већ неко друго лице. Од колега и полицијаша он је сазнао да су две особе повређене и речено му је да сачека да њих одвезу а да ће он следећим колима хитне помоћи бити одведен у Ургентни центар. Он је тада на платоу Обилићевог венца видео само ту једну особу којој је указивана медицинска помоћ, а нико од присутих није говорио где се налази друго повређено лице. Није уочио никога од својих колега поред овог повређеног француског држављанина на платоу Обилићевог венца. Вратио се и сео је у кафић "Ајриш Наб" где је сачекао медицинску помоћ, а претходно су додипајају да или три полицијаша који су га интаклишили да се дрогодипа, а затим су му узимали пољаче. Навео је да он у овом догађају на Обилићевом венцу није био свидетио да неко некога напада и да неко некога туче, а да о томе ништа није сазнао ни након догађаја за време док се налазио у кафићу "Окно", а затим и у кафићу "Ајриш Наб" где је сео да сачека Хитну помоћ. Дошли су 2-3 полицијаша који су узели његове податке и дао је неказ, а затим је одведен у Ургентни центар, а после Ургентног центра је враћен кући, а сутрадан је отишао у позициону и дао исказ. У Ургентном центру је видео једног повређеног француског држављанина али он није сигуран и за другог, а видео је некога за кога се представљало да ли је он или није. Видео је једно повређено биће које су

гурали у колицима и да је он 10 минута лежао на колицима док није одвежен, а то није био [REDACTED]. Изјавио је да није сигуран да ли је [REDACTED] видео у Ургентном центру, да је прошла једна иста особа, односно да су га поред њега гурали колицима, али да он није сигуран да ли су га гурати колицима или је прошао поред њега, да је он гледао да ли је то он али да га тада није тачо препознао. Упитан да објасни ове своје наводе објаснио је да Бриса Татона он тада није видео већ другог младића који је повређен, а за кога он не зна како се зове, а који је исто примљен у Ургентни центар са повредама и кога је исто видео на Обилићевом венцу да чека хитну помоћ, да је он у ствари у Ургентном центру видео два лица али да није сигуран и да не може тачно да каже да ли је једно од та два лица био пок[...] [REDACTED]. У кафићу "Ириш Паб" постоје камере али само унутар кафића и оне покривају само унутрашњост кафића а не и место где су седели француски навијачи. Ни са осталим француским држављанима, девојком Маријом и њих још двоје, троје, које је упознао у време овог догађаја, а са којима је касније путем "Facebook-a" ступио у контакт, није ништа причао у вези овог догађаја, када су се чули 2-3 пута преко "Facebook-a". Они су га питали у вези сеућења, и он је само рекао да је сведочио, али ништа нису конкретно причали о догађају, а када су се чули неколико тога 2-3 пута причали су само о приватним стварима и ништа нису причали у вези са повређивањем [REDACTED] овом догађају на Обилићевом венцу. Били су кратко на "chat-u" разменили су пар необавезних реченица али ништа у вези са Брисом Татоном.

Сведок [REDACTED] послушан у истражном поступку дана 25.11.2009. године и на главном претресу дана 22.6.2010. године. У свом исказу сведок [REDACTED] изјавио да он има постављен штанд за продају новина испред гараже на Обилићевом венцу који је постављен непосредно испод саме друге баште кафеа "Ириш Паб" да ту долази свакога дана у 12 сати и ради до 20 часова. Приметио је да су 2 до 3 дана пре овог догађаја у башти кафеа "Ириш Паб" која се налази код улаза у гаражу седели Французи, њих 10 до 15, да су или пиће и остајали до краја радног времена, да нису правили никакве проблеме и да он није ни знао да су то навијачи спортског клуба "Тулуз" јер нису носили никаква навијачка обележја нити су причали о фудбалском клубу "Тулуз" и да је он мислио да су то обични Француски туристи који су дошли у Београду. У овај кафић долазили су 2 – 3 дана пре овог догађаја и увек су бирили башту која је била празна, пошто их је било досга. Понекад су говорили мало гласније, али увек у границима коректности и он није уочио да су имали било какве проблеме или било какве конфликте са било ким. Он није упознао лично никога од њих и они су се више дружили са коњобарима, конкретно са коњобаром [REDACTED]. Дана 17.09.2009. године видео је да седе у башти кафића "Ајриш Паб" њих око 15, да су пили пиво и да су се коректно понашали и да су тога дана коњобара [REDACTED] дуставили кала је завршио смену и кренуо кући. Он је седео у истој број башти, у њиховој близини, али му је јављено да му је стигла роба и након преузимања новина, вратио се на исто место где је седео, али обзиром да су они били мало гласнији, а да је он хтео да прочита чланак који га је заинтересирао, узео је слотицу и прешао на другу страну, а што је 4 до 5 метара од улаза у гаражу и седео је лежачима окренут према Хотелу "Мажестик", а лежачим према Таџијту. Мисли да

тада у башти овог кафића није било других гостију осим француских држављана. И у исказу датом у истражном поступку и непосредно из главном претресу сведок Ђуричић је навео да је у једном моменту зачуо топовски удар и то тачно на месту где су седели ови Французи у башти кафеа "Ириш Паб", иза његових леђа, по његовој процени из правца Хотела "Мажестик", а неколико секунди након тога пала је бакља у башту овог кафића. Када је пукao овај топовски удар из правца Хотела "Мажестик" настала је паника и он је чуо да је нека жена гласно вриснула, да је вриснуо и један Француски држављанин, да је настала општа паника и сви су се разбежали. Дошло је до велике гужве, а он је у том првом моменту помислио да је ту неку бацио бомбу и побегао је у унутрашњост гараже и зауставио се код кућице за наплату, а што је по његовој процени 15 метара од улаза у гаражу и са ког места он није могао да види шта се дешава у овој башти на платоу Обилићевог венца. На главном претресу је навео да је претходно пре него што је ушао у узас гараже видео да људи трче са свих страна. Претходно је у исказу датом у истражном поступку изјавио да по уласку у гаражу није ништа видео напољу сем да је била велика гужва, да је велики број људи бежао, а да је у једном тренутку видео пар момака са маскама на лицу који су у једном моменту протрчали према "Танјугу", да је он уочио да су двојица младића са маскама на лицу отрчали према "Танјугу". На главном претресу је тврдио да он тада на платоу Обилићевог венца није видео да било ко претрчава са маскама, да је слушао диктирање записника о његовој изјави затој у истражном поступку коју је потписао, али да он то није рекао код истражног судије и да не зна како је написано да је он то изјавио, да мисли да он није лично прочитао тај записник пре него што је записник потписао, да му је можда записник прочитао истражни судија, али да он на то није обратио пажњу, да је чуо шта се диктира, а да није реаговао након што је издиктирала ова његова изјава, јер на то није обратио пажњу. Навео је да је пре уласка у гаражу видео да је настao опшti метеј, да свi бeже без правца и циља, да вриште, а није видео на који начин су ови Французи претучени, вити је видео било кога од нападача. У гаражи се није задржао дуже од 1 минута и по његовој процени све се излешавало јако брзо и овај догађај наје трајао дуже од 1 минута. Изашао је из гараже када је приметио да људи долазе са свих страна. За време док се налазио у гаражи није видео у гаражи ниједног француског држављанина, вити је видео да било ко од ових Француских држављана улази у гаражу.

По изласку из гараже видео је да је у башти кафића "Ајриш Паб" било све разбацино, да је била ломљава, да је горе та столовица упала са од бакље, да је његов део штанд био разбациан. Видео је у башти повређеног конобара и повређеног Француза и да им више њих, који су се ту нашли, указује помоћ, док су тежали на земљу. То је било конобар Александар и Француз који је жив, а Бриса [] тада није видео. Познана је хитна помоћ и полиција. У међувремену, до долaska хитне помоћи радник који обезбеђује гаражу им је рекао да човек лежи доле. Навео је да он овог радника обезбеђења гараже виђа скакодневно јер он сваки дан долази на посао, да се штеди, обилази гаражу и чува је, да је њему познато да тај посао обављају бивши полицајци, да је то био старији човек, али да њему није познато његово име и презиме. Изјавио је да је овај чувар гараже у време догађаја био на крову гараже, и у моменту када им је рекао да неко лежи доле, да је он пришао ограни, погледао доле и видео је

младића који лежи у полуусвесном стању у делу између степеништа и гараже. Погледао је само 1 секунду и брзо се померио јер је видео да је он јако лоше, да је био крвав по глави, да му је једна страна лица била надувена, а друга не, да је био свуда крвав по лицу, а касније сазнао да је то био покривач. На главном претресу је навео да је он тада видео да [REDACTED] има неки "суманути, тотално изгубљен поглед", да ио његовој процесни уопште није био орјентисан, а указао је да је видео да је [REDACTED] тада лежао на асфалту, на бетону. Није могао да се изјасни у ком положају је [REDACTED] лежао, да ли је лежао на леђима, боку, stomaku, да ли је био склупчан, да су огради пришли и одозго то посматрали сви тада присутни на Обилићевом венцу, да је тада на Обилићевом венцу било 200 до 300 људи и да је он од свих најмање посматрао тај призор. Навео је да нико ништа није коментарисао и да су се само сви хватали за главу.

На главном претресу сведок [REDACTED] је изјавио да је по изласку из гараже срео два младића који су на себи имали обележја Црвене Звезде и који су рекли да су то "Гробари" и да је он сигуран да та двојица, тројица младића нису учествовала у овој тучи, да немају никакве везе са овим догађајем, да су били изузетно млади, деца, који су као и остали ту на платоу Обилићевог венца коментарисали догађај. Навео је и да су повређенима у башти кафића "Ајриш Паб" коинобару овог кафића [REDACTED] као и Француском држављанину сви указивали помоћ, да је он био ту, али да му он није указивао помоћ. Није чуо да ли је неко у њиковој близини причао о начину како су они задобили повреде као и покојни Брис [REDACTED] ту на том месту ништа о томе није коментарисано осим да су их напали. Коинобар [REDACTED] ту је само рекао да га је неко ударио флашом у главу. Повређени Француз био је крвав у пределу главе, а седео је ближе степеништу него улазу у кафе "Ајриш Паб" на стази неколико метара удаљен од улаза у гаражу, у другом делу баште кафића "Ајриш Паб".

Навео је да он није видео ни један детаљ овог напада, да да није видео ни једног нападача, да је он изјаву о свом догађају лао самонцијативно, а да је тада на платоу Обилићевог венца било бар 300 људи, а да су они који су седели преко пута гараже, без обзира што се све ово брзо догодило, тако можда нису могли да види лица нападача, видели шта се излешавало јер су били преко пута и имали су бољи преглед од њега.

Сведок [REDACTED] саслушан је пред истражним судијом дана 6.11.2009. године и на главном претресу дана 22.6.2010. године. Из исказа сведока [REDACTED] је утврђено да је у време овог догађаја радио у шанку кафе "Зузус" на Обилићевом венцу у другој смени од 16 часова до 1 сат по попоноћи, да је у време овог догођаја био у кафићу у коме је радио. Као и сведок [REDACTED] и сведок [REDACTED] Игор је у свом исказу и у истражном поступку и непосредно на главном претресу тврдио да није видео како су повређени Француски држављани, нити да је приметио било кога од нападача. Ово је објаснило тиме, да је у моменту када је у кафић "Зузус" улетела група људи који су почели да звиште, он био за шапком и да је у том тренутку сагнуо главу испод шапка и да је у тако сагнутом положају испод шапка остао 2 до 3

минута, и да је то учинио да га не би погодила нека флаша, никола, јер је мислио да се догодила нека туча у башти њиховог кафића. Изјавио је да је пре тога у кафићу и у башти кафића било гостију, а да он није ништа сумњиво приметио јер је он шанкер а не конобар. Конобарица је била задужена за госте који су седели у унутрашњости кафића, а конобар за госте у башти, а менаџер [REDACTED] [REDACTED] а дана није био у кафићу. Колико је њему познато у башти њиховог кафића тога дана [REDACTED] није било Француских држављана. Док је био сагнут испод штанка [REDACTED] видеоснешта се дешава ни у кафићу "Зузус". Он је најпре приметио да су у кафић утрчала 3 левојке, да је за њима утрчала група младића и да ова група која је утрчала у кафић није ништа попомнила, преврнула у кафићу и томе слично и он је скватио да су они у кафић утрчали да би се склонили од туче. Навео је да је после 2 до 3 минута закључио да се гужва смирила, да је устao из шанка и изашао испред кафића. Објаснио је да се поред кафића "Зузус" у коме он ради налази кафе "Џез", кафе "Трес" и кафе "Ајриш Паб" са десне стране, а да је са леве стране продавница [REDACTED] У исказу датом у истражном поступку је изјавио да је видео да су столви и столице у башти кафића "Ајриш Паб" који се налази мало удесно, преко пута кафића "Зузус" били разбацини, да је приметио да неки повређени дечко седи у башти њиховог кафића и да му је крвава глава, да је поред њега био неки дечко њему непознат, да су они ушли у кафић да би узели салвете и да би га обрисали. Тај младић који је био повређен и који је седео на столици није им имао рекао, али [REDACTED] је чудо да је он био Француз. Сећа се да је имао светлију косу, која је била улеђена од крви, да је био мало пунији у лицу, али се не сећа шта је на себи имао обучено.

У односу на ове околности, сведок [REDACTED] је на главном претресу променио наводе свог исказа, и навео да је по изласку из кафића "Зузус" у коме је радио, видeo хаос и оборене столице али не у башти кафића "Ајриш Паб" како је то твrdio у претходној датом исказу већ у башти кафића "Резиме", и да он не зна да је код истражног судије рекао да је повређени младић кога је видео у башти њиховог кафића имао светлију косу. Навео је да се поред кафића "Зузус" налазе кафићи "Џез", "Трес" и "Ајриш Паб", да је кафе "Ајриш Паб" најудаљенији од кафића "Зузус", да је кафе "Џез" са десне стране, поред кафића "Зузус", да су ови кафићи спојени, а да је са леве стране продавница, да је башта њиховог кафића, од стеништа које са платоа води у улицу Маршала Ђирјузова удаљена 5 до 6 метара, а да је удаљенија од пролаза Тргног центра "Миленијум". У исказу датом на главном претресу сведок Димитријевић Игор је изјавио да њему није познато колико је било гостију приеутво у башти њиховог кафића у време овог догађаја, јер је он задужен за шанк и био је све време у шанку. Припремао је коктеле за то вече, а из шанка нема лен преглед на башту јер је ограђен зидом, а од доласка на посао, био је све време у шанку и у башту није ни одлизно, а да из шанка он види само 2 – 3 стола у њиховој башти која су поред излога, а није обраћао пажњу да ли су за столовима у њиховој башти седели гости. Зна да је на излогу кафића, као и увек, постављен стакло, а није му познато да ли је тога дана била горигнута или спуштена тента. Након што су му предочени наводи исказа сведока под исецуонимом "А1" а која се налазила у башти кафића "Зузус" у време овог догађаја, која је у свом исказу навела да тога излога између кафеса и баште није било стакла, излога, које је било померено, изјакано је да на овом кафићу постоји прозор који може да се помери, да

Он има преглед целог кафића и шанка где је тада стајао, али да није приметио шта необично да се дешавало у унутрашњости кафића пре него што је ова група младића и девојака вриштећи утручала у кафић, да он не зна да ли је неко пре тога истрчао из кафића, јер је био у шанку и радио је свој посао, да није видео да је било ко истрчао из кафића и да је за њега то био најнормалнији дан као и сваки други. Изјавио је да он није видео да су два младића истрчала из кафеа "Зузус" непосредно пре него што је ова група младића и девојака утручала у кафић или у време када су у кафић утручили, да не зна да ли је било ко коментарисао да се то у кафићу десило и да он ни са ким од остalog особља кафића шанкерима, конобарима, менаџером, власником кафића није о догађају коментарисао. Навео је да је тога дана у овом кафићу радио 4 или 5 конобара, да је свако имао свој реон у коме је радио, с тим што њему није познато како су ти ренови били распоређени, да је у унутрашњости кафића поред њега радио и Јарко шанкер, а да је вероватно за услуживање гостију у унутрашњости кафића био задужен још неко од колега, али да он не зна и да не може да се сести да ли је било мало или пуно гостију у унутрашњости кафића.

На главном претресу је објаснио и да је у сагнутом положају, испод шанка, остао 5 минута, да је чучио испод шанка, да је то учинио и његов колега Јарко који је са њим радио у шанку, да он не зна шта су за то време радили гости који су седећи у кафићу и да он претпоставља да су они побегли на галерију, а да му није познато шта су радиле остале његове колеге, да је он једини био са сагнутом главом испод шанка. Осим врискава није чуо да је било ко коментарисао, главу је подигао када је осетио да се паника мало стишала и онда је изашао из шанка да види шта се дешава напољу.

У неказу датом у истражном поступку је детаљно описао и да је повређени младић који је седео у башти њиховог кафића седео на растојању од 7 метара од степенице која воде поред јавне гараже, мало укосо, лијагонално, да су он и колегиница конобарница у овом кафићу, саставе које су узели из кафића додали дећку који је стајао до повређеног Француза и указивао му помоћ. Навео је да он тог дећака који је пружао помоћ повређеном Французу не познаје, да су они обожијата ћутали и да њему није познато да ли је тај младић који је указивао помоћ био наш или Француски држављанин. На главном претресу је у односу на ове околности тврдио да је само у башти видео повређеног младића, да се одмах врачио у унутрашњост кафића, да му је познато да је хитна помоћ дошла убрзо од 10 до 20 минута касније, али да он не зна колико је било возила хитне помоћи, да није видео да раници хитне помоћи неко лице веде из правца степенице. Изјавио је да је сем овог повређеног лица у башти њиховог кафића, више и присутне грађане који су збуњено стајали са стране и гледали, али да он није чуо шта су коментарисали, да није чуо да је повређено још неко лице, да тада и уочише тога дана није чуо да је пок. [REDACTED] повређен на Обилићевом венцу, да је након 10 до 15 минута дошла полиција и да их је одвела у зграду Грађевог СУИ-а где су дати изјаве.

Сведок [REDACTED] није суду врјући релевантна сазнања о самом догађају и одлучним чинjenicама о понашању гостију кафића "Зузус" непосредно пре напада на Француске држављане, у башти кафића "Ајрин Паб"

која се налази преко пута кафића "Зузус". Није суду пружио никаква сазнава ни о самом нападу на Француске држављане, а ни о дешавањима непосредно након напада, будући да је навео да ништа није видео јер је све време догађаја држао главу испод шанка. Он је свој исказ у односу на поједине чињенице и мењао на главном претресу у односу на исказ дат пред истражним судијом на пример да није била порушена башта кафића "Ајриш Наб" већ башта кафића "Резиме", да он не зна да ли је заиста код истражног судије изјавио да је видео да у башти седи повређени младић са крвавом главом, плаве косе. Ценени исказ овог сведока у експлуу са наводима исказа сведока А1 и А2 оцена је суда да су наводи исказа сведока [REDACTED] без утицаја на утврђене одлучне чињенице из исказа сведока Француских држављана, [REDACTED] сведок [REDACTED] да је напад извршен на Француске држављане управо у башти кафића "Ајриш Наб", а из међусобно сагласних исказа сведока А1 и А2 поуздано је утврђено и понашање гостију у кафићу "Зузус" непосредно пре напада.

На главном претресу суд је саслушао медицинске раднике у служби хитне помоћи докторку [REDACTED] медицинског техничара [REDACTED]

Сведок [REDACTED] свом исказу је навео да су он и докторка [REDACTED] били на терену и да су након завршене интервенцији добили од МУП-а, преко радио везе, првни позив а што значи да је хитно и да он мисли да им је тада јављено да је била нека туча, а да он не зна и да не може да се сети да ли су им тада јавили да је повређено више лица. Када су стигли на место места паркирали су возило код ресторана на Обилићевом венцу, односно код гараже Обилићевог венца а преко радио везе позвали су још санитетских возила и возила хитне помоћи јер је било више повређених лица. Изјавио је да њима није речено где се налази лице коме треба пружити медицинску помоћ и да је све то документовано у налогу који испуњава докторка. Не сећа се да ли им је речено да се повређени налазе на Обилићевом венцу или у улици Маршала Бирјузова и да ли су им рекли где тачно треба да иду, наводећи да о тим детаљима више брине возач и да су позив преко радио везе примили или возач или докторка јер је он седео позади. Када су стигли младић и девојка су их позвали, донели су до њих и показали су им да леже лежи повређени Брис Татон. Нису им рекли како су знали да је он ту није заштитио је доле. Навео је да нико није говорио о детаљима и да су само рекли где се налази повређени, а да се он не сећа шта су рекли заштити и како је повређен. Иније му познато где је била туча, да ли на платоу Обилићевог венца или у улици Маршала Бирјузова. Младић и девојка су им показали место где је лежао Брис Татон а он и докторка су се спустили низ степенице до дна гараже и он је морао да прескочи ограду да би дошао до повређеног Бриса Татона јер није могло да му се приђе обзиром да се налазио у отвореном простору као кавезу, а да су врата ограде била закључана. Изјавио је да не може тачно свега да се сети и да се изјасни у ком је тачно положају затекао салату покојног Бриса [REDACTED] да он мисли да је био у неком полуследењу, полулежаћем положају, али да не може да се сети тачно како је лежао јер му је приоритет био да помеша нацијену. Мисли да је гада он био ослоњен на лакат, с тим што није сигуран, а да је био наслоњен на зид степеништа и да је линем

био okreнут према гаражи. Покушавао је нешто на Француском да им каже, а он се не сећа ни једне речи коју је Брис тада изговорио јер он не зна Француски, а он га није питао како се ту нашио и не сећа се да ли му је докторка полицијацки или било ко поставио такво питање. Видео је да му је повређена глава и видело се да су у питању повреде главе, а могли су да преклопстваве да су постојале и унутрашње повреде јер се држао за груди и било је очигледно да има јаке болозе. Глава му је била раскривљена по његовом сећању у чеоном пределу, а мисли да је имао и модрицу на десном или левом образу. Био је свестан, а што је он закључио по томе што су му биле отворене очи, што је стењао, јечао и придржавао се рукама за груди, а он не говори добро на Енглески и нису могли да се споразумевају али је покушао да га смири. Докторка му је рекла да одмах отвори венску линију и пласира брунилу. Он поступа по налогу лекара, а стање пацијента је указивало да му треба иласирати бруниду. Не сећа се, да ли је пристајеши [REDACTED] тада уочио око њега трагове крви или неке друге трагове, одевне или било какве друге предмете у његовој околини јер он на то није обраћао пажњу, а обично у таквим ситуацијама понесу све ствари које пронађу поред пацијента. Нису могли са иносилима да приступе доте и позвали су возача да донесе кардиолошку столицу и два радника гараже да им помогну при транспорту. Њих четворица морали су да га пребацују преко те баштенске ограде да би га из тог гаражног дела транспортували до санитетског возила, јер нису могли тек тако да га транспортују степеништем. Након што су га спребацили преко ограде ставили су га на носила њиховог санитетског возила и одмах су кренули. Он се не сећа да ли је [REDACTED] тада на лицу места комуницирао са неким од Француских држављана пре него што су кренули са возилом хитне помоћи ка Ургентном центру. У возилу су му повукли гардеробу и ставили су му електроде да би пратили рад срца на монитору и он мисли да су ЕКГ урађен приликом вожње приложили уз медицинску документацију, а докторка га је прегледала, слушала, измерила притисак. Не сећа се да ли је докторка покушала раније да чује да ли нешто има на плућима, рад срца или јеете у колима, а он се не сећа да ли је приметио нешто на грудима повређеног [REDACTED]. [REDACTED] је одвежен на реанимацију јер је докторка проценила да је витално угрожен. Докторка је у колима покушавала на енглеском језику да се са њим споразуме, али је он стапио говорио нешто на Француском језику и они са њим нису могли да успоставе комуникацију. Навео је да је [REDACTED] тада био толико свестан да му је и пасош дао на преглед да може да упише његове податке, да је пасош извадио из цепа јакне и панталона, да му је он након тога пасош вратио, али да он не зна где је [REDACTED] пасош оставио. У возилу су били њих четворо, а он и докторка су били поред повређеног Бриса, возач је био напред, упалио је ротационо светло и спрене.

На платоу Обилићевог венца, у башти, поред ресторана, видео је још једног повређеног младића, раскривљене главе, а друга кола хитне помоћи дошла су за време док су се они још налазили на лицу места. Изјавио је да се он не сећа, али да мисли да је полиција дошла пре њих на лице места, да их је полиција и позвала, да је он видео једног полицајца на месту где су паркирали возило, да није уочио друге полицајце јер није пратио и на то није обраћао пажњу. Мисли да јоје испод степеништа где је лежао и покојни Брис [REDACTED] је било ни једног полицајца, а када су они синли да би указали медицинску помоћ Брису [REDACTED]

243 | 2A

који је лежао испод степеништа која воде ка гаражи да ини један полицијаш није кренуо са њима и полицијаца кога је угледао када је дошао на плато Обилићевог венца видео је када су се поново понали на плато Обилићевог венца шакон што су Бриса [REDACTED] пребацили преко ограде и ставили га на њихова носила из санитетског возила. У току вожње до Ургентног центра, они су јавили преко радио везе да се припреми сала за реанимацију а коју поруку је по уобичајеној процедуре диспечар проследио Ургентном центру. Испред Ургентног центра сачекало их је више лица и они су повређеног Бриса [REDACTED] са њихових лежећих носила пребацили на лежећа колица, а затим је одмах одвежен у салу за реанимацију.

Шакон што су сведоку предочене фотографије достављене од стране браниланац окривљених, изјавио је да је у моменту када су Бриса Татона уносили у санитетско возило, он приметио да је севнуо близ и да су тако вероватно настале фотографије са лица места, које су касније презентоване у јавност а на којим фотографијама се и он налази.

Сведок М. [REDACTED] је дајући свој исказ на главном претресу указала да се извештај о њесном поступању приликом забрињавања сада пок.Бриса Т. [REDACTED] налази у архиви хитне службе. Као и сведок [REDACTED], навела је да су се налазили у возилу хитне помоћи враћајући се из Ургентног центра где су оставили пацијента, када су у току вожње добили позив преко радио станице, од њихових диспечара да иду на Обилићев венац. Изјавила је да она није у тојку са адресама јер она не узима податке, већ да податке узима њен техничар преко радио везе. Од диспечара добијају позив који им радио везом издиктира где треба да иду и име и презиме, уколико је познато, а што све записује њен техничар. Све што им је тада речено пише на њиховом позиву, а она се сећа да су им рекли да је у питању туча и да има повређених, а није им речено колико има повређених, ни ко је повређен. Она не зна ко је тачно тада био диспечар у њиховом кол центру, ни ко је њега обавестио да је на Обилићевом венцу потребно пружити хитну медицинску помоћ. Она је сваки пут време била сконцентрисана на то шта је тамо очекује, шта треба да понесе и шта треба да учини. Она се не сећа где је возач који је вузио кола хитне помоћи и у којој улици паркирао њихово возило, а када су извлачили видела је масу људи, општу тужбу и како је закорачила из санитета питају је где су повређени. Информације су јој стизале некако са других страна. Неко је викао да је повређен њихов келнер у кафићу, други је викао да је повређен један Француз, друге и треће информације су биле врло мешовите. Она је изашла и питају где је конобар који је повређен и шта у том тренутку ради, а када су јој одговорили да седи и да је свесан, рекла је да се крене даље и питају за другог повређеног. Рекли су да је повређен неки Француз, за кога су јој исто тако рекли да тамо негде седи и када је питају да ли има још неког ко је повређен не зна прецизно да каже како, али је углавном добила информацију да је повређено још једно лице тамо негде и да треба да иде тамо негде. Обзиром да је била велика тужба, да су сви масовно примили, добацивали, не сећа се шта јој је конкретно речено за треће повређено лице и ко је то рекао. Сећа се само да су рекли "докторка овамо, овамо је човек којко повређен" и када је она питају "где је" рекли су јој да крене са њима а

што је она и учинила. Ту су јој говорили људи које је угледала неков што је 2 корака изашла из санитетског возила испред гараже. Изјавила је да она не зна да ли је то било на платоу Обилићевог венца или доле јер када су јој рекли да је повређен конобар и да седи у кафићу она у том моменту није видела ни кафић јер је само интересовало да ли је конобар повређен. Не зна да ли је масу људи видела на платоу Обилићевог венца или у улици Маршала Бирјузова, да тај простор уопште не памти. Рекли су јој да је човек тешко повређен, да је много темпо повређен, да су га видели, али не може да каже и ко је то и рекао. Она претпоставља да су они видели пок.Бриса [REDACTED] и вероватно су га видели јер су јој говорили да је он највише повређен, да је тешко повређен и тачо су знали где да је одведен а рекли су јој и где су га видели. Она мисли да је више лица ишло са њима и да су их водили до места где се он налазио. Навесла је да се не сећа куда су пролазили до повређеног и да је она позната по томе да зна само 3 улице у целом Београду, јер је врло незанинтересована обзиром да има возача који зна адресу, али да мисли да су пролазили кроз гаражу, а не сећа се са које је стране стигла. Када су стигли до места где је лежао пацијент, видела је да је он био у простору који је ограђен и она није могла да му приђе јер је са две стране био зид а са друге две стране су била врата и ограда, али се она не сећа од чега је ограда била сачињена. Протила је са техничарем Габријелом [REDACTED] кроз неку гаражу, дошла је до Бриса [REDACTED] и видела да је седео наслоњен на зид а рукама опсечен о земљу. Покушала је да отвори врата али није могла и видела је да никако не може да приђе пацијенту. Повикала је "младићу, младићу", а он се окренуо према њој, а што значи да је видео, да је чуо да га зове, само ју је погледао, али ништа није одговорио и вратио се у свој првобитни положај. Она је тада схватила да је дечко вероватно јако повређен и одмах је рекла свом техничару да прескочи и да му пласира брунилу. У међувремену је позвала возача да дође и да донесе столину да би могли да га транспортују. На лицу места је проценила да је њој потребно много времена да сиђе доле и да се некон тога подне. Док је техничар пласирао брунилу већ је стигао њихов возач са столицом и они су Бриса извукли из тог простора у који никако нису могли да уђу, тако што је њен техничар прескочио преко ограде а затим су замодили људе да им помогну и приђу јер нису могли сами да га изнесу обзиром да је столина требала да се дигне скроз горе. Када су они то урадили она је све време била преко ограде и покушавала је да прича нешто са њим, али је она касније схватила да је он уопште није разумео. Када су га пребацили преко ограде и спустили, она је обавила брзински преглед да се оријентише колико је све хитно и ургентно. Тада га је на Француском питала како се зове, а што је и једини реченица коју она зна на Француском и он јој је цефто одговорио, али је њој то било неразумљиво. Није га разумела, нити је он њу разумео, шта год да га је питаја, тако да је свела разговор на најману могућу меру. Обавила је преглед, објективни налаз и покушала је да му каже да су они из хигијне службе и да ће све бити у реду. Након тога, довезли су га до кола га су га имобилисали и урадили све што је требало. Пре прегледа њему је већ била пласирана брунила у вену, а повређени Брис Гатон је све време показивао руком на груди и она је одмах поништено је видела да је свестан и да је чује и види, обавила преглед, испитала је кардијде и испитала пулсеве на обе руке и видела да се пипају и да су уреду, а затим је посматрала дисање. Видела је да дисање није угрожено, да је чујна срчана радња и пошто су све те вигиланте функције биле у реду, она је наложила

да се он одмах пребади до њиховог санитетског возила. Затим му је измерила притисак, урадила ЕКГ и он је све време био на мониторингу, а покушала је да изврши мању тоалету раке која му је била на лицу. Сећа се да му је око било скроз затворено. Све време га је питала, али он није ни реч разумео, али је све време у ствари говорио и показивао је на груди, а када је радила ЕКГ и када га је слушала још на самом месту догађаја видела је да ту има неку првену линију, отисак у виду неке дебље линије. Све то је написала у свом извештају. Претпоставила је да се ту нешто дешава, али није било видљивих промена и неког поремећаја дисања јер је притисак био сасвим у реду, због чега није ни инфузију укључила. Мисли да су му дали само кисеоник и да је све време био на мониторингу. Она не зна да ли је он по њеном изгледу могао да закључи да је она лекар јер су били у првеним униформама. Стекла је утисак да он није реаговао и да није био свестан да су они лекарска екипа која је гу да му укаже помоћ јер је одавао утисак особе која је трпела неки бол и стекла је утисак као да му није ни важно. Да је свестан и оријентисан она је дошла до закључка најпре на основу тога што је седео, затим што је окренуо главу ка њој када га је позвала, а што значи да је регистровао њен позив, а за време док је њен техничар сишао доле и пласирао му вене, она га је посматрала и уочила је да се трзнуо па убол и пле, а што значи да је осећао бол и све време су му биле отворене очи и показивао је руком да му се ту нешто дешава и причао је али га она није разумела. Обзиром да је на Француском умета само да га гита како се зове, није га питала како се нашао у таквом положају, са таквим повредама и у тако ограђеном простору, а покушала је на енглеском језику да га пита да ли разуме енглески језик и представила му се на снглеском језику или јој он није давао никакве одговоре. Објаснила је да када дође на лице места она пацијента пита о начину на који је задобио повреде, да ли је пао, да ли је ударен неким предметом и то је од значаја, али тек након што провери све његове виталне функције. Покојног ██████████ Татона је тада када га је затекла повређеног у ограђеном простору, где није могао да дође сам, питала како се гу напао, али је видела да је он не разуме и своју комуникацију са њим је свела на питање да ли разуме енглески језик, а обзиром да је он ћутао, стекла је утисак да он апсолутно ниједну њену реч није разумео. Када га је видела у овом ограђеном простору са таквим повредама она се питала како је он повређен и како је могао да досие у тај ограђени простор где ни они никако нису могли да уђу, а нико од присутних јој није рекао да је он пао. Одмах су јавили анестезији у Ургентном центру да се спреми реанимација јер је то ругински поступак са пацијентом код кога се очекује нека политраума и тако су врло брзо стигли до реанимације у Ургентном центру. Пацијент је са њима био све време свестан и причао је нешто врло лагано, али се на жалост нису разумели. У Ургентном центру га је пратила све до реанимације, предала је ЕКГ и све што је на упуту написала и реферисала је колаки је притисак и остале параметре, а лежурном анестезиологу је испричала шта је са њене стране урађено.

Изјавила је да она ни накнадно није сазнала да ли је он пао са ливаде Обилићевог венца и да она и не зна како је пок. Брие ██████████ повређен, јер после овог догађаја, од муке и од неке туге, она више није хтела о томе да се распитује.

Након што су јој предочени наводи сведока [REDACTED] изјавила је да она није приметила да је пок.Брис Татон предао пасош техничару сведоку С[REDACTED]. Таја је све време била нагнута над повређеним Брисом Татоном а му је у колима пипала нулсеве, да није ни видела да је он предао пасош и да је то касније сазнала када је техничар на пријему у Ургентном центру рекао да је пасош код Бриса Татона и да треба и пасош да предају.

По изјави овог сведока пок.Бриса [REDACTED] је одведен директно до одељења реанимације, јер је очекивала да је у питању полиграума, на основу тога што је видела повреду главе, а могао је и да има и повреду кукова, на основу видљивих повреда, на основу изгледа главе, на основу тога што се жалио да га боли у пределу груди и предпостављала је да је можда имао прелом ребара и што под претима није осетила, а што је све указивало на сумњу да је он полиграуматизован, да има више траума и да је више органских система захваћено. Он није показивао на бол у глави већ само на бол у грудима, због чега је она одмах урадила ЕКГ и послушала му шлућа и измерила притисак, али на ЕКГ-у ништа није показало и она ништа тог тренутка није нашла на том делу тела, али од првенила које је уочила предпостављала је да постоји бол. Указала је да је све трајало врло кратко и да није њен задатак да долazi до механизма повређивања, већ да је њој у том моменту било да спаси повређеног и да га у најбољим условима одведе до Ургентног центра.

Навела је да она осталим повређенима на платоу Објавитељевог венца није указивала лекарску помоћ и да је само док су техничар и возач дошли, а што се мери минутима, јавила возачу да дође са столицом и да зове диспечаре да дошаљу још екипа јер има још повређених, да се она са повређеним Брис Татоном није више задржавала него је право са пацијентом и уз пацијента била до самог санитета, а када су пролазили поред једног кафића неки људи су јој показали на неког повређеног Француза који је седео и она се окренула али се није удаљила од повређеног [REDACTED]. Само је питала тог повређеног Францууског држављанина да ли је повређен и да ли разуме енглески, да ли га нешто боли, а када је он рекао да помагао разуме енглески, она му је објаснила да ће стићи друга екипа хитне помоћи јер је њех пацијент, повређени Брис Татон био витално угрожен са таквим повредама да је она предностамала да може добији до шаумоторакса, до разних послезница, а видела је да тај други повређени младић Францууски држављанин седи да је свестан, комуникативан и да није витално угрожен. С тога је са њим само разменила две реченице и када су они подали већ је стигла, а можда и раније, њихова друга екипа.

Након што је сведоку С[REDACTED] предочено да су сведоци С[REDACTED] Татон, родитељи Бриса [REDACTED] питани од стране суда изјавили да је пок.Брис Татон [REDACTED] енглески језик, да је разумeo енглески језик одлично, а што се тиче комуникације да је енглески језик говорио осредње и да на питања која су му таја они постављали, а како је то навео сведок [REDACTED] да је могао на енглеском језику да одговори, изјавила је да уколико је он разумeo енглески језик да је можда могао да јој одговори на та питања, али да му је вероватно било јако тешко да прича, а што је она у почетку и пре постазила, да због тога није хтела даље да га мучи, да га нига како је задобио те повреде, да је њој било

битно да он буде витално стабилен, да она преузме све што може да одржи животне функције и да га у одржавању животних функција пребаци до Ургентног центра и да је у том тренутку није занимalo како је дошло до тих повреда јер то није део њеног посла већ само да га одржи у јако стабилном стању.

Навела је да је за време док се [] налазио у овом ограђеном простору приметила поред њега трагове крви, а да је одећа није интересовала, а не може да опише положај трагова крви у односу на положај у коме се повређени Ђорђе Татон налазио ни колико су од њега били удаљени, осим да је те трагове крви уочила у његовој неизједној близини, али да то нису биле неке локве крви и по њеном сећању те трагове крви је уочила са његове леве стране, али не може да тврди да ли је то апсолутно тачно или не.

После првог извршеног прегледа иакон што је Ђорђе Татон изнесен из овог ограђеног простора, знала да он има велике повреде главе, јер му је једно око било скроз затворено и није могао да га отвори, а познато јој је да такве повреде не могу да се добију тек тако. Из њеног 32-годишњег искуства он је њој у том тренутку био потенцијално витално угрожен јер таква повреда главе сигурно не може да прође без икаквих последица, а какве ће оне зависи бити то није могло у том тренутку да процени јер је он био свестан, видео их је знао је ко су, можда их је и разумео, показивао је где га боли а она није у том моменту могла да зна шта је то јер на ЕКГ-у је све било у реду, дисање, срчана радња су били у реду и она није знала уопште одакле долази тај бол, али је знала да је њему то био најјачи бол.

У односу на констатовану почетну дијагнозу политраума, изјаснила се да она није дала ту почетну дијагнозу и да је она вероватно на упуту написала да се ради о контузији главе, хематому на оку, болу у грудима и да је написала све оно што је тог тренутка могла да види, а да она само предпоставља да је у питању била политраума, обзиром да се то предпоставља код таквих повреда уз податак да је туча у питању и обзиром да се држао за груди и показивао да га ту нешто боли и да можда има прелом ребара што она тада није могла да открије. Предпостављала је да му је више система органа повређено и да то угрожава његов живот и зато га је и повела на реанимацију. У вези његовог кретања, а обзиром на стање у каквом га је затекла, изјавила је да њој ни једног момента није било на памет да се он креће јер код такве повреде главе могло је да дође до губитка свести и грудног компа. Обзиром да је покретао руке и ноге осећао је руке и ноге, а обзиром на све оне повреде које је уочила, повреду главе, огроман хематом левог ока које му је био затворено, а што указује да је морао да има неки веома јак ударац, а што указује и на могућност да је имао потрес мозга да је губио свест па се освестрио да је показивао где га боли а и то је указивао да је можда имао и повреду ребара, кичме, њој није падао на памет да испитује да ли је могао да борача, да захтева да устане и да хода. Она је посумњавала да је у питању политраума и објаснила је да то значи угроженост више организких система или да она јоје написала ту дијагнозу већ да су ту почетку дијагнозу поставили текарци из реанимационе сале.

Сведок др Чубрић Марина и сведок [REDACTED] су на фотографијама у приложеној фотодокументацији у спису, а која је сачињена дана 17.09.2009. године на фотографији означеном Ф17, показали место где су затекли тада повређеног Е[REDACTED] место где је он затечен ослоњен на зид, при чему је сведок др Чубрић објаснила да је то место у близини трага крви констатованог на фотографији Ф17, скрко пута тог трага крви ограду степеница преко којих су пребачена колица са повређеним Е[REDACTED]ом и навела да је [REDACTED] видео одмах испод степеништа, на средини зида степеништа. Показали су закључана врата, испред простора у коме се налазио повређени Е[REDACTED] а сведок Чубрић објаснила да због ових закључаних врата нису могли да приђу повређеном Е[REDACTED]у који је лежао у том ограђеном простору, да су им униформисана лица, чувари, рекли да не знају где је кључ и како да се дође до кључа и да су се након тога појавили људи који су им помогли да колицима, повређеног Е[REDACTED]а пребаце преко степеништа. Сведок др Чубрић је објаснила да фотографија на којој Е[REDACTED] са десном руком нешто показује док му је лева рука на столици и док седи у медицинским колицима, је настала вероватно док су пролазили у близини баште где је на столици седео његов друг који је повређен и да она представља да га је Е[REDACTED] приметио и препознао јер је тај Француз препознао Бриса, а да он тада није показивао место где је осећао бол јер је стално показивао на груди и причао је нешто што она није разумела.

Дана 11.09.2009. године ступиле су на снагу Измене и допуне Законика о кривичном поступку, објављене у "Сл.Гласнику РС" број 72 од 03.09.2009. године и примена одредби члана 109-а, 109-б, 109-в, 109-г, 109-д, 109-ђ, а које се односе на саслушање сведока под мерама посебне заштите (заштићени свјеток).

Сведоци, а који су у овом кривичном поступку означенчи псеудонимом А1 и А2 дали су изјаву пред овлашћеним службеним лицима УКИ – Треће Одељење, ПУ за Град Београд дана 18.09.2009. године у присуству заступника ОЈТ-а на основу члана 504-ђ став 4 ЗКП-а, а приликом давања исказа су изјавили да се осећају угроженим и уплашеним за свој живот и да су спремни да сведоче под условима да се не откривају њихова истоветност, а сведок А2 је навео и да захтева да му се запуште подаци и да се не открива његова истоветност јер се осећа угроженим обзиром да се ради о навијачима Партизана. Истражни судија је на предлог заступника ОЈТ-а стављеног у акту КГ. 1419/09 од 12.10.2009. године, да се сведоцима А1 и А2 који су очевидци догађаја пруже у смислу члана 109-а мере посебне заштите, донео решење Кн.бр. 941/09 дана 6.11.2009. године којим су одређене мере посебне заштите ових сведока тако што ће се у даљем поступку уместо њихових имена користити шифре А1 и А2, а из списка предмета брисати њихова имена и други подаци помоћу којих се може утврдити истоветност ових сведока. Решењем је одређено да ће се испитивање сведока А1 и А2 обавити прикривањем изгледа сведока њиховим сведочењем из посебне просторије уз промену гласа посредством техничких уређаја. Наведена одлука донета је на основу члана 109-а, 109-б, 109-в и 109-г КЗ-а обзиром да је истражни судија наиме да постоје околности које указују да би сведоцима јавним сведочењем

749 | 294

били угрожени живот, тело и здравље и да се ради о изузетно тешком кривичном десу. Службене белешке о обавештењу примљеном од грађана (сведока А1 и А2) дате пред Трећим одељењем Управе криминалистичке полиције-НУ за Град Београд дана 18.09.2009. године, а које садржи и разлоге сведока за подношење захтева за доделу статуса заштићених сведока, са подацима ових сведока, решењем истражног судије о одређивању мера посебне заштите сведока као и омогући са подацима о идентитету сведока под запитом А1 и А2 су у смислу члана 109-г затворени у посебан омот, запечаћени и предати за чување јединици за заштиту сведока МУП-а Р.С.

Истражни судија је сведоке А1 и А2 саслушао под наведеним псеудонимима и под одређеним мерама заштите.

Сходно одредбама члана 109-г став 2 ЗКЗ-а, суд је на главном претресу дана 22.4.2010. године на основу члана 292 ЗКИ-а и члана 293 ЗКП-а ради заштите приватног живота учесника у поступку решењем привремено искључио јавност и присутним окривљенима, брачнима, јавном тужиоцу, пуномоћнику оигтвених саопштио податке о идентитету заштићених сведока означених шифром А1 и А2, а сходно одредбама члана 109-ћ присутни су упозорени да чувају тајну о подацима о идентитету сведока под посебном заштитом који су им саопштени.

На главном претресу дана 21.06.2010. године саслушан је сведок А1, а на главном претресу дана 08.11.2010. године саслушан је сведок А2 под мерама посебне заштите, у посебној кабини са затамњеним стаклом у судици из које се не види лик сведока, а извршена је и измена њиховог гласа.

Сведок под заштитом са псеудонимом "А1" у исказу датом у истражном поступку је навела да се дана 17.09.2009. године после 17 часова налазила на Обилићевом венцу, у башти кафића "Зузус" и да је тада видела два младића који су пар пута прошли испред овог кафића на удаљености од ње око 3,5 метара, а да су након тога ушли у кафић "Зузус" и сели. Сели су за сто који се налази десно од улаза у кафић, код фрижидера "Кока Коле" на 1 до 1,5 метара од ванка. Тога дана између унутрашњег деона кафића и баште стакло је било померено. Ова их је видела из профиле и са леђа и па њима није уочила никакта необично а није их ни загледала. Нису јој били познати од раније. У позицији су јој показали фотографије два момка, али она није била сигурна да су то они а да би могла могла да их препозна. У кафићу тада није било музике а она је стајала издаљих.

Описала их је да је један од њих имао крађу тамнију косу, да је био висок преко 1,90 им, крупније грађе, да је на себи имао црну мајицу кратких рукава. За другог младића је дао опис да је имао светлију смеђу косу, да је био висок 1,90 им, да је био крупније грађе или стапнији од овог другог. По њеној процени оба они су били старости између 27 до 30 година.

Чула је да је у једном моменту један од њих, с тим што не зна ко од њих

двојине, рекао "брате, ајмо, почело је" а након тога су излетели из кафића. Она је тада стајала на попа метара иза њихових леђа. Имали су пред собом на столу пиће и она верује да нису ни излатили пиће јер су врло брзо излетели из локала. Они нису изашли из локала већ су напрасно искочили из кафића преко столова и столица и видела је да су протрчали кроз башту кафића и да су после пар секунди улетели у масу поред гараже. Тада је настала ломљава стакла, стакла, флаша и чаша у башти кафића "Зузус", а приметила је да се из башта околних кафића скупљају младићи који су опколили момке који су седели у башти кафића која се налази преко пута кафеа "Зузус" ближе улазу у гаражу Паркинг Сервиса на Обилићевом венцу. Пре него што је почела туча, она осим ових младића које је описала, а који су напрасно искочили из кафића "Зузус" није приметила било какву групу да је долазила у правцу баште где су седели момци који су касније претучени. Није приметила ни да су та два младића било шта имали у рукама пре него што су притрчали групи која је седела нити да су некога тукли већ само да су улетели у масу поред гараже.

У следећем тренутку, док се налазила у кафићу "Зузус" приметила је да је била тужва, да су сви почели да беже и каза је поново погледала видела је да један дечко држи упаљену бакљу у рукама. Видела је да је он претходно дошао из правца степеништа које воде поред гараже, да је прескочио столице и да је усјео у центар баште кафића где су седели ови момци који су претучени. Њој је био окренут леђима али је она приметила да је једном од момака који су седели у тој башти набио бакљу у лице. У том моменту тај младић је лежао на плочнику јер је од удара испао из реона где су се налазили столови у башти и иза је иза фотеља које се налазе иза тих столова где су седели и којима су ови столови били уоквирени. Лежао је на 3 до 4 метара од степеништа које воде до Обилићевог венца. Изјавила је да она није сигурна како је он изгледао и да се само сећа да је лежао на плочнику, да је држао руке испред главе и тако главу захлањао рукама док је лежао. Приметила је да га је један момак штитирао док је лежао на плочнику, а након што је овај претходни престао да га нали бакљом по лицу, није могла да уочи како је изгледао младић са бакљом јер је он био у повијеном положају у ком је приносио бакљу лицу. Био је окренут полубочно према степеништу, а степениште је било са његове десне стране. Тада је видела само једну упаљену бакљу код тог момка и не зна да ли су остали нападачи прilikom туче имали нешто у рукама. Не сећа се да су били маскирани и да ли су имали нешто на лицу.

Изјавала је да не може да се изјасни одакле су дошли нападачи на Француза који је лежао близу степеништа, јер је уочила да су неки дошли из оближњих кафића, да су неки дошли са других страна, а није видела степениште када је почела туча ни одакле су дошли остали нападачи, нити је видела да је неко долазио из правца степеништа јер се већ створила тужва. Обзиром да се окренула на другу страну она не зна шта је младић који је имао упаљену бакљу у руци након тога радио са бакљом. Она је видела да лете столови и столице али не и да је неко имао неки предмет у руци. По њеној процени 15 до 20 лица је учествовало у тучи, а она није приметила да је било ко од учесника или гостију имао плавијачку обележја.

Када је почела туча из баште кафића "Зузус", у кафићу је ушло 15 до 20 људи, а она је стајала иза стола где су седела два младића која су претходно истрчала из кафића.

Након пар секунди окренула је главу на другу страну и уочила је дечка који је седео на плочнику поред жардињере, близу гараже који је био сав крвав. Видела је 3 - 4 момака који су кренули да беже ка Калемегдану, при чиму је сваки од њих више пута шутнуо у пределу главе овог момка који је седео на плочнику поред жардињере док је пролазио поред њега. Само једног који је био последњи је уочила и може да опише да је на себи имао прву дуксерицу, тексас светле фармерске и беле или крем патике. Младића који је седео на плочнику поред жардињере описала је да је имао светлују кошу и мајицу светлије крем боје. Након што су ови момци који су га шупирали отрчали ка Калеметдану, овом младићу су пришли неки младићи који су га подигли и ставили га да седне у столницу у башти кафића "Зузус".

Сведок А1 је изјавила да је ову тучу посматрала са удаљености око 12 метара, да се приближила излогу али да није излази испред кафића, да је поред ње стајало 10 до 15 људи који су ушли у кафић када је почела туча и да су посматрали шта се дешава. Она није била уплашена том ситуацијом, била је узнијемирана. Навела је да за време док је пратила шта се дешава није гледала само једну особу.

Касније је од једног дечка чула да су нападачи бацали низ степенице још једног од нападнутих и да је он задобио тешке телесне повреде, да су га тукли бејзбол патицама и да он уопште није имао везе са овима који су претучени.

Дек је стајала са стране њој је пришао младић кога је питала да ли зна енглески језик, а који је рекао да је био у групи која је претучена. Питao је да ли може верде да се склони да би био безбедан док не прође тужва и на њихово питање им је одговорио да је Француз. Рекао им је шта се десило, да је утакмица између Партизана и још неког тима, а на њихово питање да ли је тучен рекао им је да је добро ударац у десну поткотеницу.

Када су се сви окупили око овог повређеног младића, њој је дечко који је стајао поред ње рекао да су двојица младића који су истрчали из кафића вође навијача Партизана, да их он зна из кафића "Лајм" где су они излазили, а при томе није спомињао њихова имена. Навела је да она не зна где се налази кафић "Лајм".

Извила је из кафића, а када се вратила видела је да је тај младић који је имао повређену потколеницу већ отишao.

Да је момак бачен са степеништа чула је како се завршила туча која је по имену држеви трајала око 2 минута. Сазнала је да је са степеништа бачен дечко који је падао бакљом, а она је сигурна да је то дечко који је тучен 2 до 3 метара ој степеништа док је лежао на земљи, што је претходно описала, који је падао бакљом, а који је испао из кафеа који се налази поред јавне гараже. За њега је посебно чула да је бачен низ степениште. Објаснила је да она није видела моменат када је он бачен, али да је то сазнала од дечка који је стајао на јику места близу

ње. Када се у полицији касније интересовала како је том младићу, њој је речено "како може да му буде посље онога што су му урадили" и она је полицији преишла своје сумње на основу онога што је чула. Претходно је након овог догађаја, на лицу места по доласку полиције, дала изјаву и испричала шта се десило. У полицији је рекла да се осећа угрожено.

Сведок под исеудонимом "А1" саслушана је на главном претресу под посебним околностима, сведочењем из посебне просторије, кабине са затамњеним стаклом, ради прикривања њеног изгледа, уз измену њеног гласа.

На главном претресу сведок под исеудонимом "А1" поновила је наводе претходно датог исказа у односу на све одлучне чињенице. Идентично, као и у претходној датом исказу, описата је изглед и понашање двојице младића, који су непосредно пре избијања туче, више пута пролазили поред кафића "Зузус" а потом и ушли у кафић и убрзо, не плативши ни пиће које су поручили, устали и уз повике "брате почело је, идемо, крећемо" истрчали кроз излог, прозор кафића, преврнули сто за којим су седели, а који је био најближи излогу и улетели у масу, ушли у гужву, када је она и уочила да је у суседном кафићу почела туча. Сведок А1 је објаснила да је у моменту када су ова двојица младића скочила и истрчала кроз излог кафића "Зузус" она од њих била удаљена око 2 метара а предходно, пре него што су ушли у овај кафић, да су у кафићу сви седели и да је било све нормално. Она их је претходно уочила да су више пута, 2 или 3 пута пролазили поред овог кафића, да су се претходно кретали из правца Калемегдана ка Мажестику а да су се затим враћали и да она закључује да су вероватно тражили најбоље место на које би сели и имали најбољи поглед и да су ова двојица младића који су у кафићу седели један поред другог, дошли у овај кафић па осматрају и усмеравају. У судници, упитана да ли може међу присутним окривљенима да препозна некога од те двојице младића 'које је видела да су ушли и истрчали из кафића "Зузус" непосредно пре почетка туче, а које је претходно летењом описала, за све присутне окривљене након што су, устали категорично је изјавила да нико од њих није неко од те двојице младића, и за окривљеног Марковић [REDACTED] да не би рекла да је он, али да он по конституцији највише одговара једном од ове двојице младића али да је тада тај младић имао кратку прну косу, да их је она обојицу видела одпозади али да није видела и њихова лица. Изјавила је да она не може да каже да ли је туча отицела након што су они стигли до суседног кафића јер их није даље видела након што су ушли у масу и да је кренула да види шта се дешава јер следеће чега се сећа је да су сви почели да вршите, да су људи почели да беже, да су се разбежали сви који су седели у кафићима и који су били око и само су остали навијачи који су се скучили са Французима. Изјавила је да су нападачи долазили са свих страна, из правца гараже, степеништа, из правца улице Маршала Бирјузова, Калемегдана и Мажестика, а пре него што је почела туча видела је младиће који су стајали код степеништа, на врху степеништа и утврдили су са свих страна све младиће који су ту седели, а за које је она касније сазнала да су Француски прикњавања. Уочила је да је младић, за кога је касније видела да је једног од Француских држављана пржно бакљом, стајао бани поред степеништа. Видела је како се пада бакља и да се дечак који је седео или клечао на полу, бакљом пржи топче. Изјавила је да не зна како је тај нападач престао да овог младића пржи

бакљом по лицу јер су јој поглед скренули људи око ње, девојке које вриште и окренуле се ка дечку који је лежао код жардињере. Тада је угледала другог младића који седи, лежи поред жардињере, који је имао смеђу дужу косину, а кога је свако ко је прошао поред њега бежећи у правцу Калемегдана, а било их је њих 6 - 7, пролазећи поред њега шутну пар пута у главу. Објаснила је да је то био други дечко, а да првог коме је бакљом најљено лице није видела лице. Као и у претходној датом исказу изјавила је да ник никог од ових нападача који су шутирали младића који је лежао поред жардињере није упамтила, сем што је уочила како је био обучен последњи од њих који су бежали, дајући нети опис овог нападача као и у претходној датом исказу. По њеној процени младић који је лежао поред жардињере налазио се улево 2 до 3 метра од младића који је лежао 3 до 4 метара од степеништа. Она је приметила, поред овог младића који је лежао поред жардињере, најпре двојицу нападача, а затим је видела да су га шутирали сви ови остали који су бежали ка Калемегдану, а који су дошли са места где се одигравала туча и видела је да се гомила њих одједном расгрчала пре него што је приметила ове нападаче који су пролазећи поред младића који лежи поред жардињере, бежали ка Калемегдану. Изјавила је да [REDACTED] није био лице које је лежало поред жардињере већ други младић. Она није приметила шта се даље дешавало са младићем који је лежао 3 до 4 метара од ступеништа, јер се окренула да изађе обзиром да су сви кренули да помогну момцима који су остали да леже и није видела и не сећа се да је било ко од других учесника овог догађаја према њему преузео још неку ранију. Стаяла је тачно преко пута ступеништа удаљена 12 метара и посматрала догађај, а око ње су били лица које је она познавала али не може да каже њихова имена. Видела је да лете столови и столице, али није приметила да ли је неко имао неки предмет у руци, нити је уочила маске на лицима нападача.

Сајлок [REDACTED] навела да је изашла из локала у коме су се сви сакрли и да је у моменту када је око ње било 2-3 људи, младић који је колега са конобаром [REDACTED] који је задобио повреде у овом нападу, рекао "На ля си видела како су бацили оног дечка, оног што су палили бакљом". Она је разумела да је он то видео. Није јој рекао колико је [REDACTED] учествовало у томе и није даље нацрта објашњавао. Лице које је њој то саопштило ради у кафићу на Обилићевом венцу и он је био непосредно у близини места где се одвијао напад. Он није лице које је и препознао двојицу нападача који су претходно седели у кафићу "Зузус" и искочили непосредно пре туче кроз излог кафића, као нападаче које познаје из кафеа "Лајм" а није помињао њихова имена ни њихове падинске. Рекао је и да је [REDACTED] [REDACTED] крив ни дужан повређен и пребијен.

Изјавила је да она закључује да је из ступенице бачен дечко коме су лине настали бакљом. Сећа се да су нападачи ухапси у конку постављену под еспарсом, али да је дечко ударио након чега је он пао преко дивоесда, да је затим тај младић прескочио за њим, да се у том тренутку пали бакља да се дечко савија и да му они нападачи бакљом док је лежао на леђима. Она верује да он није могао да устане док су стајали поред њега и она се сећа да је он покушавао да се подигне али да није могао да се подигне. Једном руком се подуширао а другом је заклањао лине али није био у могућности да устане и она предпоставља да он

није могао да устане због повреда јер је много више повреда задобио од дечка поред жардињере кога су једва успели да подигну. Нико тада није споменуо да је он сам скочио зато што су сви који су ту били видeli да он не може да устане а камоли да се приближи степеништама. Тада је речено да је он бачен, значи брутално бачен и она закључује да га је њих двојица бацило јер је најмање њих двојица могло да га баци, а верује да он није био способан да устане, због бакље, због батина које је добио јер је пропао много горе од дечка који је био поред жардињере а кога су једва успели да подигну, јер и овај младић поред жардињере који је био много мање повређен није могао да устане и 2-3 младића су га подизали а они им је 2-3 пута испадао из рукс, а њој је речено "бацали су га" а не бацио га или гурнуо га један дечко, већ бацали су га. Следеће чега се сећа је да долази хитна помоћ а она не зна одакле је дечка поред степеништа одвезла хитна помоћ, јер када је кренула да помогне дечку поред жардињере потискала је у том правцу и више га није видела да тамо лежи а не сећа се шта је тада видела на том месту. Џечко који је био повређен код жардињере постављен је у башту кафића "Иринг Паб" и указивана му је помоћ. Не сећа се какву је боју одеће имао на себи а није приметила да му је неко нешто отимао. Ни једног момента претходно није видела да се овај дечко који је лежао поред жардињере приближава Тржном центру "Миленијум" и он је лежао ту где је пао док га нису подигли, а био је 7 до 8 метара удаљен од степеништа и 10-так метара од улаза у Тржни центар "Миленијум".

Изјавила је да је она тога дана на платоу Обилићевог венца била 3 ковређена младића, једног који лежи у близини степеништа, једног поред жардињере и трећег који је ушао у кафић са ковређеном потколеницом. Касније, на фотографијама препозната је лице поред жардињере са смеђом косицом и то није био пок [REDACTED] она по догађају закључује да је поред степеништа био

Изјавила је да је код степеништа уочила двојицу младића, а са друге стране једног да су стајали, а да није уочила да се било ко пење степеништем. Видела је да чаше леже на све стране и само једну ушаљену бакљу а међу приступним окривљенима није могла да препозна лице које је тада видела са бакљом у рукама, наводећи да том младићу са бакљом тада није видела лице јер јој је пањење бакље скренуло пажњу, а било је од бакље све задимљено. Видела је да је он палио бакљом младића који је лежао 3 до 4 метара од степеништа, а претходно га је видела да стоји поред степеништа, да је ушао у коцку коју су оградили сепареом, да је притрчао, прескочио са друге стране, а да је био удаљен 3 до 4 метара док се није приближавао и почeo да га пали бакљом. Изјавила је да не може да се изјасни колико је лица било поред дечка код степеништа, да је све грађало, по њеној процени, око 2 минуте, да се све одиграо брзо, организовано а што је закључила на основу понапања момака који су седели у кафићу, на основу момка који су стајали код гараже, на основу момака који су долазили из правице Мажестика. Није уочила да ли нападачи беже у неком другом правцу, осим оних које је видела да беже у правцу Кalemegдана јер је гледала у дечка поред жардињере, а не сећа се да ли је неко имао качket на глави, осим што се сећа кратког маглу неке чудне капузњаче. По њеној процени тада је нападнуто них петоро.

755 | 2M

Сведок под псеудонимом "A2" дао је изјаву пред влашћеним службеним лицама УКП – Треће Одељење, ПУ за Град Београд дана 18.09.2009. године, у присуству заступника ОЈТ-а на основу члана 504-ћ став 4 ЗКП-а, уз упозорење да све што изјави може бити коришћено као доказ у кривичном поступку. Тада је дајући изјаву пред овлашћеним службеним лицима МУП-а овај сведок захтевао да му се заштите подаци и да се не открива његова истоветност јер се осећа угроженим обзиром да се ради о навијачима "Партизана".

Дајући исказ у истражном поступку дана 01.12.2009. године, сведок под псеудонимом "A2" је изјавио да је дана 17.09.2009. године око 16, 17 часова пролазио поред Обилићевог венца и да је тада у једном тренутку, на удаљености око 100 метара од себе приметио хаос, гужву, а чуо је буку, лупање. Навео је да он није знао шта се дешава, да је касније видео неки дим, да су они који су у томе учествовали били маскирани, да су имали маске на лицима и да он не би могао да их препозна. Уочио је само једног младића са крвавом флеком на лицу који је трчао према кафићу "Зузус" и утрао у овај кафић. Изјавио је да се на том месту он задржао 10 до 15 секунди након што је почела ова гужва, да летаље заље није залажао, да се након што је све то видео удаљио и отишао према спomeniku на Тргу Републике.

На главном претресу дана 08.11.2010. године сведок под псеудонимом "A2" саслушан је под мерама посебне заштите, саслушањем под посебним околностима у судници из кабине из које се не види његов лик и изменом његовог гласа путем специјалног апаратца за измену гласа. Сведок A² на главном претресу је навео да он нема ништа да измени од онога што је изјавио дајући свој исказ у истражном поступку, навео је да се у време овог догађаја налазио у штети на Обилићевом венцу, да је стајао са леве стране између кафића "Зузус" и кафића "Похо" када је зачуо ветику буку и галаму што је описао у претходној датом исказу, да се окренуо и да је угледао велики број људи који учествује у тучи. Претходно није знао шта се дешава, а касније ја закључио да велики број људи учествује у тучи јер су трчали на све стране, видео је да су летеле стопице. Када је видео децка са крвавом главом који је утрао у кафић "Зузус" скнатио је да може да буде опасно по њега и наставио је свој пут ка Кнез Михаиловој улици.

Објаснио је да је он стајао на 5 метара удаљен од баште кафића "Зузус" у правцу Обилићевог венца у односу на Тачјут, а што је по његовој проценит око 30 до 40 метара од степеништа која воде са платоа Обилићевог венца у улицу Маршала Бирјузова. Обзиром да је читав Обилићев венац у баштама, он претпоставља да су се у близини тих степеништа налазиле баште неког кафића, а долазећи на Обилићев венац уочио је да су сви кафићи били пуни, да су све баште биле пуне, а уочио је и да је било доста људи у башти кафића "Зузус" и да је и башта овог кафића била готово пуне. Да он ништа необично није приметио на људима који су селели у башти, да неко од њих има капу на глави, витк је запазио шта је код њих на себи имао обучено.

Навео је да је у моменту када је приметио да је дошло до туче, он био удаљен око 20 метара од места где се туча одигравала, да није видео како је туча започела јер је био окренут на другу страну, да је најпре изненађа, чуо велику буку, ломљаву, а када се окренуо угледао је велики број људи који учествују у тучи. Није приметио да је било ко од њих имао на себи нека карактеристична обележја нити је запазио да је пре туче или за време туче неко прилазио месту где се туча одигравала, а није запазио да је било ко од учесника туче имао маску на лицу, осим што је видео да су поједини од њих носили качкете. Није запазио да је било ко од њих имао нешто у рукама, а видео је да су столице почеле да лете, да се гађају столицама и закључио је да је у питању масовна туча.

Инје обратио пажњу како је изгледала башта кафића "Зузус" после туче, а лок је пролазио и док је био непосредно поред кафеа "Зузус", када је зачуо буку, када је све почело да се дешава, видео је да су сви напрасно поскакали, да су сви почели да трче и јуре на све стране, а инје обраћао пажњу да ли је неко изашао из кафића "Зузус" и кренуо у правцу места где се одигравала туча. Навео је да се он на лицу места задржао само 10-так секунди, да је отишao у правцу Кнез Михаилове и да одлазећи са платоа Обилићевог венца није запазио да ли је неко бежао у правцу у коме је он ишао, јер су сви почели да трче, да јуре на све стране. Бежећи са платоа Обилићевог венца није уочио да је неко лежао повређен, осим што је видео момка који је са крвавом главом утрчао у оближњи кафић. Потврдио је наводе претходно датог исказа да је овај повређени младић утрчао у кафић "Зузус", да је у том тренутку он кретао ка Кнез Михаиловој улица, да је видео да су сви почели да трче када је овај младић утрчао у кафић, али да не може да опише како је он изгледао. Навео је да тада на платоу Обилићевог венца није уочио никакав дим, а да је приметио да су и околне баште почеле да се празне и да су сви ради своје безбедности почели да трче.

Изјавио је да му након дате изјаве у полицији нико није претио, да се он не осећа угроженим и да се не плаши за своју безбедност и да он говори истину.

Обзиром да је сведок А2 изменio наводе исказа датог пред овлашћеним службеним диплома МУП-а у виду службене белешке о обавештењу примљеном од грађана сачињење у присуству заслужника ОДТ-а на основу члана 504-ј став 4 ЗКП-а, уз упозорење да све што изјави може бити коришћено као доказ у кривичном поступку суд је сведоку А2 прочитao исказ који је дао па овој службеној белешци, а након предложеног исказа сведок А2 је потврдио наводе претходно датог исказа да се у време овог догађаја налазио у кафићу "Зузус" који се налази дијагонално гледано у односу на кафић "Ајриш Паб", а из ког кафића се види башта кафића "Ајриш Паб" да је после неког времена приметио да су у кафић ушла два момка спортеци обучена од којих је један имао качке, да су обојица били у црно-белој гардероби и да је запазио момка без качкета за кога мисли да га је раније виђао у групи са навијачима „Паризана“, да су та два момка села за сто који се налази унутар кафића са леве стране од улазних врата и окренули су се тако да могу кроз прозор да гледају улицу Обилићев венец, тачније у правцу кафића „Ајриш паб“. Обзиром да га није његов сектор за службу, да није запазио шта су лијав и да ли су нешто коментарисати, али да је уочио да ту где су они седели није било других људи и приметио је како седе и

где гледају. Када је након извесног времена чуо галаму испред кафића, окренуо се и видео је кроз излог да се неки момци бију преко пута улице испред кафића „Ајриш паб“. Сам почетак туче није видео али је видео да су неке бакље биле запаљене и да су стопице летеле на све стране. Уочио је да су истовремено са почетком туче та два момка која су претходно ушла у локал, скочила и истрчала напоље и ушли право у тучу. Видео је да прескачу преко баште, али није видео да у том тренутку држе нешто у рукама. Туча је кратко трајала али је било доста учесника у њој од прилике 30 до 40 људи. Убрзо су се учесници туче разбежали, а у кафићу је ушао један момак за кога предпоставља да је Француз који је био крвав по глави. Након извесног времена дошла је полиција и хитна помоћ. Потврдио је и своје наводе у односу на опис младића који су ушли у овај кафић, када је младић са качетом описао да је висине око 183 до 184 цм, старости до 30 година, крупније телесне конституције, набилдован, да је од гардеробе на себи је имао црно – белу тренерку и бели качет, а за момка који је ушао у кафић без качета да је висине око 2 метара, старости до 30 година, крупније телесне конституције, прне краће косе, а од гардеробе да је на себи имао црну тренерку.

Обзиром на наводе сведока А2 из претходне изјаве, да би могао да препозна момка без качета, али не и момка са качетом јер је имао скроз навучен качет преко главе, упитан да ли препознаје младића без качета кога је тада видео на Обилићевом венцу међу присутним окривљенима у судници, изјавио је да не препознаје ни једног од окривљених.

Сведок А2 је суду дао објашњење за измену свог исказа у истражном поступку и на главном претресу да је тако изјављивао обзиром да је под заштитом. Потврдио је након што су му предочени наводи његовог исказа пред овлашћеним службеним лицем МУП-а да је видео из кафића „Зузус“ да су неке бакље биле запаљене, да су стопице летеле на све стране, да су два момка која су претходно ушла у локал скочила, истрчала напоље и ушли право у тучу, да је видео да прескачу преко баште и да се то заиста тако и догодило. Као и сведок А1, изјазио је да је видео повређеног младића који је утручао у кафић „Зузус“ а за кога предпоставља да је Француз, али да он ни са ким касније на платоу Обилићевог венца није коментарисао о овом догађају шити је сазнао како су повређена лица која су тада задобила повреде. Потврдио је и на главном претресу да се плаши за своју безбедност због чега је и тражио заштиту и да сматра да и даље постоји опасност за његову безбедност.

Целни исказ је сведока саслушаних у овом кривичном поступку, оцена је суда да су саслушани сведоци. Француски држављани своје исказе дали искрено, без никакве намере да било кога неосновано оптуже, а да су њихови искази међусобно сагласни у однесу на све одлучне чињенице. На исказе саслушаних сведока Француских држављана, сведока оштећених [REDACTED] родитеља пок.Бриса [REDACTED] оштећеног Мори Филипа, сведока [REDACTED]

[REDACTED] нико од странака није имао примедби, а бранитељи окривљених били су сагласни да су свидетији Француски држављани изузетно

коректно сведочили.

С тога је суд из исказа наведених сведока поуздано утврдио да су сви они навијачи фудбалског клуба "Тулуз" из града Тулуз у Француској, да су неки од ових сведока и припадници навијачке групе спортског клуба "Тулуз" под називом "Индијанс Тулуз" која прати ФК "Тулуз" на гостовања у иностранству, која је класична група навијача у смислу да заједно припремају разне врсте садржаја од папира и другог материјала који се приказују на стадионима, али да је то група која има репутацију да је мирна и да ни у ком случају није проблематична, већ да је асоцијација чија се хијерархија огледа у чињеници да има председника, секретара и благајника, али да нико од ових сведока не заузима неко важно место у тој асоцијацији. Утврђено је да пок.Брис Татон у време овог догађаја није више био члан те навијачке групе већ члан групе "Форца Виола", а што је заправо фудбалски клуб у коме је играо и који чине навијачи фудбалског клуба "Тулуз". Сви саствшани сведочи били су сагласни у својим исказима и поуздано је из навода њихових исказа утврђено да они у време овог догађаја нису дошли у Београд као навијачка група, у оквиру путовања организованог за навијачку групу, већ да је свако од њих дошао индивидуално и да су сами себи организовали авионски превоз, смештај у Београду и одлазак на утакмицу. У Београд су дошли туристички, да виде и да упознају град јер нико од њих раније у Београду није био, као ни пок.Брис [REDACTED] који раније никада није био ни у Београду ни у Србији, а што је утврђено из исказа његових родитеља С. [REDACTED] тога су у Београд дошли пре утакмице ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" која је била заказана и која се одиграла 17.09.2009. године на стадиону ФК "Партизан" у Београду и то сведочи Бентежак Јер и Казедеван Реймонд дана 14.09.2009. године, сведок С. [REDACTED] дана 15.09.2009. године, а сада пок.Брис [REDACTED] сведочи [REDACTED]

[REDACTED] авионом су допутовали у Београд дан пре одржавања утакмице 16.09.2009. године, у намери да пре утакмице туристички обиђу и упознају Град Београд у коме претходно нису били и да посете земљу коју нису познавали раније. Да су ово искључиви разлоги ранијег доласка пред утакмицу француских држављана у Београд, потврђују наводи исказа сведока [REDACTED] [REDACTED] који су у Београд дошли дан пре утакмице са још 4 својих пријатеља међу којима је био и сада пок. [REDACTED] и који су у свом исказу навели да су по доласку у Београд, то поподне провели у центру града, а да су сутрадан, дан овог догађаја, пре него што су дошли и сели у башту кафића "Ирини Паб" обишли Храм Светог Саве, Кalemegdan, да су били у Београду на вечери у ресторану у центру града и да су провели једно пријатно вече.

Од доласка у Београд од самог напада на њих нико од њих није имао никакву непријатност, инцидент или конфликт са било ким. Нико од њих није уочио да је било ко према њима био непријатељски расположен, да им је на било који начин угрожена безбедност, да их је неко пратио, а и они сами су се југорудили да никога на било који начин не непровоцирају. Између себе су разговарали на матерњем Француском језику и управо, знајући да тиме могу да непровоцирају навијаче противничког клуба, нису носили никаква обележја клуба за који навијају, нису ни себи имали капе, дукотрипе ни било каква обележја која би их

идентификовало као припаднике навијачке групе Француског клуба "Тулуз". Исто тако су се понашали и тако су били обучени када су нападнути у башти кафића "Ириш Паб" на платоу Обилићевог венца.

Накедне чињенице, потврдно је у свом исказу и сведок оштећени Јаковљевић Александар, коинбар, који је у време овог догађаја био запослен у кафићу "Ајриш Паб" који се налази на Обилићевом венцу, кога су Француски држављани тада присути у Београду, једине упознали од српских држављана. Потврђено је да су они који су дошли пар дана раније свакодневно седели у другој башти овог кафића, где им је било пријатно, где су мирно седели, разговарали на свом матерњем Француском језику, пили пиће, а дан пре овог догађаја, више сати је у башти овог кафића седело око 30 француских држављана и то у другом делу ове баште која се налази у близини стеченишта које воде са платоа Обилићевог венца у улицу Маршала Бирјузова, јер у тој башти није било гостију. Сведок Александар Јаковљевић је у свом исказу потврдио и да нико од француских држављана није причао о навијачким групама Француског клуба "Тулуз", да је са леторицом од њих које је упознао коментарисао о понашању насиљних навијачких група и да су сви они били изложени таквим понашањем, а данико од њих између себе није помињао "Параду Поноса" и да је његов закључак да они пису ни знали да је у време овог догађаја у Београду било заказано одржавање "Параде Поноса". Неколико француских држављана је ноћ пре овог догађаја провело у граду са сведоком оштећеним Александром Јаковљевићем, који их је са ноћи, по завршетку свој радног времена, око 0.30 часова, одвео у кафе клуб "Грамвај" код Вука Ђок Ђокића Татон те ноћи највећи број са њима, а у кафићу "Ајриш Паб" био је са својим пријатељима претходног дана, а са сведоком оштећеним Јаковљевић Александром није се упоредио, ни зближио.

Наредног дана 17.09.2009. године, пре утакмице око 16 часова, више француских држављана је дошло и седело у другу башту кафеа "Ајриш Паб" која се налази у близини стеченишта, а где су и претходног дана седели по изјави сведока оштећеног Јаковљевића више од 5 сати, а око 16.30 часова дошао је и сведок [REDACTED] на позив сведока оштећеног [REDACTED] који му је на мобилни телефон послао СМС поруку да он и његови другови добију у кафићу око 16 часова и да он завршива смешту око 17 часова, што су у својим неколико наведли и сведок [REDACTED] и сведок [REDACTED], што је у свом исказу потврдио и сведок оштећени Јаковљевић. Но настављају суда наводи исказа сведока оштећеног Јаковљевића да је ове француске држављане са којима се зближио, позвао да дођу у овај кафић, да би са њима попио пиће и да би се са њима поздравио, знајући да се они после утакмице враћају у Француску, пису доведени у сумњу ни јединим од изведених показа, као ни наводи сведока [REDACTED] да они никога тада није обавестио да се француски држављани налазе у овом кафићу, а да то није учинио ни било ко од особља кафеа "Ајриш Паб".

Појављивање и изглед француских држављана за време док су седели у башти овог кафића пре него што су нападнути, на исти начин су као и сведоци [REDACTED] држављани опишали сведок оштећени [REDACTED] као и сведок

[...] компортер који је у време овог догађаја продао новине на свом штанду постављеном испред саме баште овог кафића. С тога је поуздано утврђено да су Француски држављани непосредно пре овог догађаја седели мирно у башти кафића, без навијачких обележја на себи, или пиће и разговарали на Француском језику између себе, а они који су комуницирали са сведоком општећеним [...] на енглеском језику. Сведок [...] који испред саме баште где су седели Француски држављани свакодневно ради од 12 сати до 20 часова својим исказом је потврдио да је 10 до 15 Француза, од којих он никога није упознао, виђао да су свакодневно пре овог догађаја 2 до 3 дана, седели до краја радног времена у истој овој башти, за које време нису имали никакве проблеме нити било какве конфликте са било ким, да су се коректно понашали и да он није ни знао да су то навијачи ФК "Тулуз" јер нису носили никаква навијачка обележја нити су причали о француском клубу "Тулуз" и да је он мислио да су они обични Француски туристи који су дошли у Београд.

Француски држављани су седели у другом делу баште кафеа "Ајриш Паб" која се налази у близини степеништа, а у којој тада није било других гостију, тако што су спојили 4 до 5 столова и заузели су све столове у првом реду у башти, који су били постављени паралелно са кафеом "Ајриш Паб" као и 3 стола у другом реду који су били одвојени. Саслушани сведоци, били су међусобно сагласни у својим исказима у односу на њихов међусобни положај како су седели као и место где су седели непосредно пре напада који је на њих извршен. Сведок општећени [...] леђима био окренут ка кафеу "Ајриш Паб", а гараже је била мало удесно испред њега и он није гледао ни на улицу ни на гаражу већ у своје пријатеље, а сведок [...] седео наспрам кафића леђима окренут гаражи, за столом са пок. [...] који је седео одмах са његове десне стране. И сведок [...] у својим исказима потврдили да је пок. Брис Татон седео лицем окренут према улазу кафића "Ириш Паб" а леђима окренут гаражи. Сведок [...] седео је лицем окренут ка улици, а из ањега је била гаража и седео је при kraju grupe, а са његове десне стране, неколико столица од њега удаљен, седео је [...] који је према изјави сведока Бентежака седео више у средини столова. Сведок [...] седео у другом реду столова, наспрам улаза кафића, а према наводима његовог исказа пок. Брис Татон је седео тако да је иза њега било два реда постављених столова и пролаз за пешаке између степеништа и столова. Сведок [...] седео је са спољне стране стола тако да му је кафић био са леве стране а паркинг са десне стране и био је на најизбаченијем месту јер је седео највише у страну у односу на остале, а према наводима његовог исказа сада пок. Брис Татон седео је на метар ипо удаљен од њега за другим столом. Сведок [...] седео је у првом реду спољних столова који су чинили једину линiju, леђима окренут улици, на месту где се налазио сунробран и жардињера због чега није ни уочио нападаче док су им приблизили, а Брис Татон није седео за њиховим столом, већ иза њега, неизде у средини столова, њему окренут леђима као и гаражи, али диста близу њега јер су разговарали непосредно пре него што су нападнути. Сведок [...] седео је у првом реду улици окренут леђима, а лицем гаражи и степеништама, по његовој процени од гараже удаљен 30 метара а од степеништа око 10 метара, при чему је са једне његове стране била међа гравиша која је одвајала ову башту од

баште суседног кафића. Био је удаљен 3 до 4 метара од Казедеван Рејмонда, а на његове друге, десне стране, био је пок.Брис Татон од њега удаљен 5 до 6 метара, а много ближе степеницама које воде са платоа у улицу Маршала Бирјузова.

Очињено је, да они од доласка у башту кафића "Ајриш Паб" до самог напада, нису били уселини, да су их нападачи постарати да седе ту сви заједно, да их осматрају и припремају напад на њих и с тога и не реагују када уочавају нападаче који шетају поред њихових столова, осматрају их, телефонирају и јављају остатим нападачима да се они ту налазе. Наведене чињенице поуздано се утврђују из исказа сведока ██████████ и ██████████. Из исказа сведока Пјер Ђентежака је утврђено да му је ударац ногом у пределу гениталија нанео младић кога је он 10 минута пре извршеног напада на њих уочио јер је прошао више пута поред кафића где су они седели, да је сваки пут када је пролазио поред њих успоравао корак, да је гледао у њих и некоме телефонирао, а затим да је отишao до гараже и сео на жардињеру где је телефоном разговарао око 5 минута, а где му се придружило још једно лице. Сведок ██████████ пре напада приметио двојицу крупних младића који су имали мобилне телефоне у рукама. Приметио је да су се кретали у близини улаза у гаражу, између улаза у гаражу и пасажа, а њихово кретање које је њему било чудно, прокоментарисао је са својим пријатељима, али међу њима није било параноје. И сведок Никола Санифилипо је пар тренутака пре напада на њих, приметио тројицу младића који су њему деловали сумњиво, не само са разлога што су били обучени на начин на који се облаче људи који одлазе на стадион, већ и због њиховог понашања обзиром да је приметио да се један од њих издајио из групе и да је ушао у башту кафића који се налазио поред кафића у коме су они седели, а да су двојица наставила даље. Овијаводи сведока ██████████, а у складу су са изјавом окривљеног ██████████ на главном претресу, да су Партизанови навијачи окупљени у Теразијском парку са временом некади да их неко организује и поведе, а да је његов закључак да су окривљени Грковић Иван и Пузигаћа Дејан из Теразијског парка одлазили на главни Обилићевог венча у такозвану "навијачку извидницу" и да су иако што је Пузаћа Грковићу показао навијаче на Обилићевом венцу испитани како да их нападну и са које стране.

Сви спесутивани сведоци у овом кривичном поступку у својим изјавама били су међусобно сагласни да је напад на Француше држављана био изненађан, са свих страна, од нападача међу којима је било и маскираних, са капулажама, шаловима а и зеленим хируршким маскама, да је напад био неочекиван, изненађа, брз и да нико од нападнутих који су седели у башти кафеа "Ириш Паб" није стигао да пружи било какав отпор а ни да узврати уларац. С тога је закључујак суда да се у конкретном логађају који се одиграо дана 17.09.2009 године на Обилићевом венцу не ради о групи, већ о нападу на Француске држављане, навијаче ФК "Тулуз" који ничим није изазван.

Све то је ██████████, а сведок ██████████ је у наредној секунди чуо и видео чаше које се ломе и имао је само времена да устане пре него што је задобио и узетно јак уларац у пределу главе. Сведок ██████████ је у свом исказу naveo да је након новине

"Тулуз, Тулуз" видео бакљу и да су били нападнути. Сведок [REDACTED] према наводима његовог исказа најпре уочио једну силуету, односно контуре особе која је пришла и два пута викнула "Тулуз, Тулуз", а да је одмах иза те особе наишао младић са бакљом у руци који је пред њим упалио бакљу и коју је примио Француском навијачу који му је био најближи и почeo да га пали бакљом. Наведено упућује на логичан закључак, да је повик "Тулуз, Тулуз" био команда за почетак напада на Француске држављање.

Сведок оштећени [REDACTED] након удараца чврстим предметом у пределу главе, пао пар корака од места где је седео између разбацаних столова и столица, када је један од нападача подигао столицу и изузетно насиљно и изузетно јако је разбио о њега. Бежећи од нападача и густог дима који је настао након што су упалили бакље, стигао је до вржног тока који се налази између кафића "Ајриш Паб" и гараже, где је налетeo на једног од нападача кога је видео као силуету. Затим је задобио ударац песницом, а након тога је пуштнут. Када се затетурао и пао на земљу запаљена му је коса бакљом, а затим је осетио да му се бакља спушта низ леђа. Одмах затим неко од нападача више пута му је насиљно покукаo и отргао торбу у којој се налазио његов мобилни телефон и његове личне ствари. Сведок [REDACTED] који је седео леђима окренут улици, а лицем према степеништу и гаражи, скватио је да су нападнути тек када је пуштнут у пределу врата од нападача који му је пришао са леђа. Сведок [REDACTED] је од овог удараца ударио главом о сто и изгубио је сочива и пагику, а затим је пао на земљу и док је згрчен лежао на леђима, окренут на страну, са савијеним рукама изнад главе штитећи лице од удараца шутираје су га најмање 2 особе. Задобио је од нападача бројне ударце у пределу тела, шутирали су га у пределу главе, а затим га је неко снажно ухватио, придио га и приближио 3-4 метара ка гаражи, а не дуже од 2 секунде након тога један од нападача му је пришао са упалилом бакљом којом је кренуо директно ка његовом лицу у намери да му испече лице, а након што је прекрио лице и окренуо главу, нападач га је лотаком бакљом по потиљку, а само што је успео да се окрене и побегне, нападач га је сустрио и бакљом му запаљио косу. Након што је уласио вагру која је почела да га пече сведок [REDACTED] окренуо, прескочио је столицу и жардињеру и бежећи се удаљио од степеништа и нападача који су га јурили њих 4-5, којима је умакао, а затим се скрио у тепек аутомобила иољских туриста који су га на његову молбу примили, видевши да је узнемириен, у шоку и да му се нешто страшно дрогодило. Сведок [REDACTED] није поседовао медицинску документацију о залибијеним повредама у овом догађају, а на главном претресу дао је за то логично објашњење, да се није јавио лекару у Србији, јер се плашио да изађе из хостела и да му је лекарку помоћ пружио његов пријатељ на стадиону. По налажењу суда, не поседовање медицинске документације сведока [REDACTED] залибијеним повредама, које је описао, без значаја је за валидност његовог исказа, а имајући у виду да су готово на идентичан начин као га [REDACTED] ово повређивање на платоу Обилићевог венча описали сведоци [REDACTED]. Из исказа сведока Казедеван Реймонта је утврђено, да је седео преко пута [REDACTED] и да је видео када му је пришао са леђа, нападач [REDACTED] у фармерке, сиву дуксерницу са обувеним бетим пагикама и пуштну га ногом у потиљак, да је [REDACTED] након задобијеног удараца пао, да је након тога одмах уплиједао и

другог напада са упаљеном бакљом који је пришао Себе Филипу, а да им је [] хостелу испричao како му је изашла коса. И сведок [] у свом исказу је потврдио да ни он није видео моменат када су им пришли нападачи и да је најпре угледао на метар удаљености од себе упаљену бакљу коју је неко принео врату његовог пријатеља [], а сведок [] у свом исказу је навео да је након повике "Тулуз, Тулуз" једини видео упаљену бакљу којом је повређен [] пре него што се окренуо, пао, подигао се и побегао у пролаз Гржног центра "Миленијум". Повреде у овом нападу на Француске држављане задобио је [] конобар кафића "Ајриш Паб" сведок оштећени [] који је по завршетку ратног времена седeo у башти са Француским држављанима, па начин како је то у свом исказу описао некде у средини столова. Поуздано је из исказа сведока оштећеног [] да је суд утврдио да је он уочивши на 2 до 3 метара од себе, групу нападача која се приближава њиховом столу, а и оруђе - палице у њиховим рукама, прескочио два стола и пао на улицу 7 до 8 метара од степеништа, када је задобио повреду десног лакта. Сведок оштећени [] успео је одмах да устане, али не и да побегне од нападача у кафићу "Ајриш Паб" у коме је радио и тиме се спасио од повређивања. Ово е тога што је, кренући се према улазу овог кафића, испред прве баште кафића, уочио групу од 5 – 7 момака са палицама у рукама као и неколико њих на самом улазу у Гржни центар "Миленијум" који се налази поред баште кафића "Ајриш Паб", због чега је он видевши опасност по себе побегао у кафић "Окно", где му је на самим улазним вратима са лесне стране пришао један из групе нападача и ударио га првом палицом у пределу потиљка. Сведок оштећени [] је по оцени овога суда, јасно и недвосмислено на главном претресу објаснио, да је он бежећи ка кафићу "Ајриш Паб" осетио опасност од младића који су стајали испред прве баште кафића "Ајриш Паб" и испред самог пролаза Гржног центра "Миленијум" јер је било више њих, јер су држали хладно оружје, палице у рукама и стајали су у ставу као да некога очекују, да дочекују нешто, да се спремају да ударе некога. Он је побегао из друге баште кафића "Ајриш Паб" у којој је претходно седeo са Француским држављанима и када је видео да они ту стоје и чекају да неко прође, схватио је да може да добије уларац да може бити повређен, јер је закључио да они ту стоје и чекају да ударе некога ко нађе из баште. Претходно је оштећени [] нападаче који су кренули ка башти у којој је он седeo са Француским држављанима, уочио поред оних нападача. Ови наводи исказа сведока оштећеног [] упућују на закључак да је напад на Француске држављане био детаљно планиран и организован, да су нападачи који су стајали са палицама у рукама код прве баште кафића "Ајриш Паб" стајали ту као "одред за дочек" Француских држављана који покушају да побегну од нападача који их већ туку у другој башти кафића "Ајриш Паб". И они који стоје испред улаза у пролаз који поред Гржног центра "Миленијум" води у улицу Кнез Михаилову, су ту са истим постављеним задатком, да онемогуће бекство нападнутим Француским држављанима.

Сведок оштећени [] је у свом исказу детаљно је и недвосмислено објаснио у истражном поступку да му је нападач повреду у пределу потиљка нарео првом мањом бејзбол палицом, да је претходно док је седeo у башти са

764/214

Француским држављанима, видео са удаљености 2 до 3 метара, дрвене палице у рукама 5-6 нападача који су прилазили њиховом столу, да бејзбол палице, које је видео у рукама момака који су стајали испред кафића "Ајриш Паб" могу да се набаве и да их има тамо где се ради са дрветом, а и у свом исказу на главном претресу потврдио је да је тада на Обилићевом венцу више нападача имало код себе дрвене палице.

Суд је ценећи исказе сведоку оштећених [REDACTED]

сведока Француских држављана који су заједно са њима тада нападнути на платоу Обилићевог венца, нашао да су су саслушани сведоци у својим исказима били међусобно сагласни, описујући начин на који су нападнути и средства која су у овом нападу за њихово повређивање нападачи користили. Нападачи су им прилазили с леђа и ногама су их пешацима, штитили у пределу главе. Штитили су их и газили свуда по телу док су лежали на земљи након пада од задобијених ударана. Ударали су их дрвеним палицама, бакљама. Упаљеним бакљама налиши су им лица, косе, тела. Гађали су их чашама, стопицама и другим инвентаром кафића који је летeo на све стране. Оне, који су успевали да устану, да се отрсну и крену да беже, настављали су да јуре и да трче за њима. Француски држављани бежали су и скривали се од нападача по оближњим кафићима, у јавној гаражи, по околним улицама, па чак један од њих сведок Себе Филип и у гелеку возила.

Наведени чињенице детаљно су и међусобно сагласно описали и објаснили сви саслушани сведоци нападнути у овом догађају, а наводи њихових исказа, ни јединим од изведенih доказа, нису доведени у сумњу, а ни наводима одбрана окриељених.

Обзиром да су сви саслушани сведоци, Француски држављани, који су седeli заједно са сведоком оштећеним [REDACTED] у башти кафића где су нападнути у својим исказима изјавили да су им нападачи пришли тихо, неочакено и да су они схватили да су нападнути тек када су нападачи почели да штитирају оне који су им били најближи, а њима окренути леђима и када су у рукама нападача угледали унајмене бакље са којима су прилазили и почињали да их напад, суд није прихватио наводе исказа сведока оштећеног Александра Јаковљевића који је тврдио да је напад на њих отпочео након што је бакља бачена из правца кафића "Ајриш Паб" долетеја и пада за њихов ег. Ово посебно имајући у виду да је сведок оштећени Јаковљевић у односу на ову околност више пута мењао своју изјаву, наводећи на главном претресу супротно наводима преходно датог исказа, да он и не зна из ког правца је бакља почетео, да је витео нападаче да им прилазе и бакљу, а да бакља није могла да дође сама, а затим да бакља увиште није ни долетеја. Ови наводи исказа сведока Јаковљевића, којима је објаснено како је на њих отпочео напад, по оценама суда контрадикторни су и његовим наводима да је устао и почeo да бежи када је на 2 до 3 метара од себе уочио нападаче да им се приближавају са палицама у рукама, а што је изјавио и у исказу датом у истражном поступку и на главном претресу.

Сведок [REDACTED] описао је конституцију и шта је на себи имао обучено,

нападач кога је пре напада уочио да више пута шета поред столова где су они седели, осматра их, телефонира, а који му је пришао по отпочињању туче и штитио га ногом у пределу гениталија. Сведок [REDACTED] је уочио младића непосредно пре напада са још два младића у њиховој непосредној близини, а који се убрзо одвојио од њих и ушао у башту кафића који се налази поред кафића где они седе је средње висине, јаче конституције, да је од њега који има 30 година знатно млађи, светле косе и да на себи имао мајицу са логоштесом "Мичиген". Сведок [REDACTED] видео је и описао шта је на себи имао нападач, који је, док су мирно седели, пришао са леђа [REDACTED] и штитио га у шотилјак. Сведок [REDACTED] уочио је двојицу крупних младића да се непосредно пре напада са мобилним телефонима у руци крећу у њиховој близини. Сведок оштећени [REDACTED] уочио је да је нападач који му је нанео повреду био његове висине око 1.86 цм, а петорицу-шесторицу нападача који су им прилазили док је још седео у башти видео је на удаљености од 5 до 6 метара удаљене од себе и уочио је да немају маске на лицу, а бежечи након напада из друге баште кафеа "Ајриш Паб" је видео у својој непосредној близини и нападаче који су стајали испред прве баште кафеа "Ајриш Паб" и испред пролаза ТЦ "Миленијум" а који нису били маскирани. Сведок [REDACTED] је у једном моменту, док је покушавао да од нападача побегне преко пута улице у неком од кафића, уочио нападача, крупније грађе у светлој дуксериди.

По, нико од њих, а ни у судници, није међу присутним окривљенима препознао ни једног нападача кога је видeo на платоу Обнићевог венца. Једино је сведок [REDACTED] судници препознао окривљеног [REDACTED] за кога је изјавио да је он највероватније лице које је одмах након што су чули повик "Тулуз, Тулуз" пришао њиховом столу, упалио бакљу и почeo да пали једног Француског навијача.

Непропозавање окривљених као нападача, од стране саслушаних свједока који су нападнути у овом догађају, по налажењу суда последица је самих околности које су пратиле овај догађај, последица претривљене трауме и протека времена, а што не значи да је услед тога нужно обеснажено њихово сведочење о току догађаја. Треба имати у виду да су им нападачи пришли неочекивано, илинадно. Већина њих у моменту задобијања повреде, нападачима је била окренута леђима, а у моменту када су им нанети удари, [REDACTED] је у свом исказу објаснио да је први ударац оруђем у главу задобио када је леђима био окренут нападачу, да није у могућности да опише нападача који га је ударио стомјаком нити да је било какав његов приближни опис, јер лице те особе није видeo, да је лежао на stomakу и није видeo ни лице особе која је бакљом покушавала да му спржи лице, да је нападнут одмах на почетку и да је одмах након тога било јако туно тима због чега није у могућности да да опише нападача. Сведок [REDACTED] према извједима његовог исказа, одмах након што је на метар удаљености од себe видeo да нападач пришао бакљу [REDACTED] устао са столова који су почели да се руле, да није приметио да ли је устао и како је повређен [REDACTED] обзира што је пре напада седeo непосредно поред њега, да није обраћао пажњу на друге и само је гледао да се сиасе, да је то била ситуација која се може назвати "спасавај се ко може" да из кафића у који

је побегао, није могао да види шта се дешава. Сведок [REDACTED] изјавио је на главном претресу да међу присутним окривљенима не може да препозна ни једно лице које је видео на Обилићевом венцу, да није уочио како су изгледали нападачи, ни шта су имати на себи, обзиром да се све одиграло веома брзо, да је било сувише хаоса, сувише дима, а због протека времена није могао да препозна ни четворицу младића који су му пре напада понашањем и изгледом скренули пажњу шетајући поред њихових столова и непрестано телефонирајући. Сведок [REDACTED] је прије присутним окривљенима није препознао ни једног од тројице нападача који су му понашањем скренули пажњу непосредно пре напада, а ни нападача обученог у мајицу са натписом "Мичиген" кога је бежећи према стеченишту угледао са неким предметом у руци, а затим и да неког туче, наводећи да је након пада видео само оно што је непосредно испред њега и да се све издешавало у неколико секунди. [REDACTED] је објаснио да са места где је седео, због сушобрана и жардињере, није могао да види лице нападача који је ударио [REDACTED] на због дима од удаљене бакље није видео ни лице другог нападача који је [REDACTED] запалио косу, а и са разлога што је у том моменту задобио ударац у леђа од нападача кога није видео. Обзиром да им је истовремено пришло око 20 нападача, да се све брзо одигравало, он није могао да види како они изгледају ни колико их је тачно било, да из гараже где је побегао није могао да види шта се испред дешава, да је цео догађај трајао не више од 30 секунди, да се све одиграло брзо, а што су разлоги због којих он није једног од нападача не може да препозна. [REDACTED] био је окренут леђима нападачу који га је штитио у пределу потиљка, а након тога је изгубио сочива без којих не види добро на близину, а док је задобијао ударце након пада, био је у згрчепом положају, окренут на страну, а рукама је скривао лице штитећи се од удараца и закључио је да су га тада штириле најмање 2 особе, јер их наје видео, а није видео ни ко га је након тога снажно прилигао, нити је детаљно уочио црте лица нападача који га је пржио бакљом да би могао да га препозна.

С тога је разумљиво да у датим околностима, а уз околност да је на платоу Обилићевог венца било дима од бакљи које су нападачи запалили да Француски држављани нису имали могућност да добро уоче, упамте, а касније и препознају своје нападаче.

Сведок оптештени [REDACTED] на главном претресу дао је прихватљиво објашњење, да никога од окривљених не препознаје као лице које ће на Обилићевом венцу нападло, да је одмах након што је уочио нападаче кренуо да бежи, да на нападачу који му је нанео повреду, није уочио никакве детаље ни шта је на себи имао обујсно, јер је након задобијеног удараца, са повређеним главом само утрачао у Кифић. И сведок [REDACTED] изјавио да није видео никога од нападача јер је одмах након што је зачуо "таповски удар" побегао, 15 метара у улаз гараже и да нинита од догађаја није видео. Наводи нека са сведоком Ђуричића да је овај напад откочео након "таповског удара" који је он чуо, не потврђује ни један од изведенних доказа, те с тога није прихваћено да је овај напад откочео на начин како је то у свом исказу сведок [REDACTED] описао. Сведок [REDACTED] на главном претресу оповргао и наводе свог исказа нападу претходним поступку, да је из гараже видео ветаки број људи који беже и шир помака са маскама на лицу који су протрчали ка "Гајјугу" и тврдио да он

то није имао изјавио. С тога суд, испитивањем сведока [REDACTED] није могао да утврди ни једну чињеницу о учесницима свог догађаја. Нападаче није уочио нико је било кога препознао и сведок [REDACTED] који је за време напада био у шанку кафића "Зузус" и према његовој изјави своје време док је трајао догађај са сагнутом главом испод шанка.

Из исказа саслушаних сведока, суд је утврдио, да нико од њих није видeo ни како је [REDACTED] ала повређен на платоу Обилићевог венца. [REDACTED] Мори је тек када су се сви разбежали када је седео повређен у башти кафића "Зузус" видео повређеног Бриса Татона на амбулантним носилима. Обзиром да су били у посебном стању шока удаљени 10 до 20 метара њихова комуникација остварена је ноглом и одређеним изразом лица. У Ургентном центру није био у могућности да са њим комуницира а нико од кога касније није сазнао како се [REDACTED] са платоа Обилићевог венца нашао у ограђеном простору између степеништа и гараже у улици [REDACTED]. начин на који је повређен сада пок.Брис Татон није уочио ни сведок [REDACTED], који је пре напада седео непосредно поред [REDACTED]. Он је у свом исказу навео да је у моменту када је видео упаљену бакљу коју нападач приближава врату [REDACTED] устао, те да није обраћао пажњу шта ко ради гледајући само да се спасе. Сведок [REDACTED] о томе да је сада пок.Брис Татон повређен и да је у болници у критичном стању, сазнао је тек на почетку утакмице од пријатеља који је разговарао са некима из обезбеђења стадиона. О томе како је повређен није коментарисао са осталима јер је био у друштву оних који нису видели шта се десило. Ни сведок Никола Санфилипо није видео како је Брис Татон задобио повреде. Он је једини од Француских држављана видео да је Брис Татон, након што је отпочео напад, лежао у првом реду наспрам улаза у кафић, да је тачно иза његових леђа био сунцобрав који му је вероватно сметао и спречио га да побегне. Није видео када је Брис Татон устао у моменту напада ни да ли је устао са стола. Сведок [REDACTED] након овог догађаја по доласку у хотел звао [REDACTED] да телефон не знајући да је повређен, а обзиром да је телефон звонио, он је мислио да је [REDACTED] добро и да прати [REDACTED] кога је сазнао у хостелу да је повређен. Он ни касније није чуо како је повређен [REDACTED] како је пао са ограде, али је навео да су преко медија, на сајту у 3 сата ујутру или на телевизији или преко интернета прошитали да је [REDACTED] пао са неких степеништа које они нису приметили док су били на платоу Обилићевог венца. Из исказа овог сведока суд је утврдио да је он наредног дана посетио у болници повређеног [REDACTED] када је видео да му је лице било толико повређеног, да га он у првом моменту није ни препознао када су га креветом превезли поред њега. [REDACTED] да је Брис померио главу када је чуо да он говори и чуо је да су му рекли да га воде на операцију. Сведок [REDACTED] седео је испред Бриса Татона, али доста близу њега, јер су разговарали непосредно пре напада, али није видео нападаче који су га ударали и тукли нико је вилде како је нападао, јер је и сам одмах на почетку нападнут, а из исказа овог сведока је утврђено да су их нападачи већ опколили у моменту када је он устао. У болници, [REDACTED] је одвежен иконз за обијених повреда, сазнао је да је Брис Татон повређен и да је у јако лошем стању, а није сазнао ни касније. Када је у Француској пришло са снимама који су тада били присути у овом кафићу и нико му није рекао да је видео како је Брис нападнут. Он је ишао своје минијење да

он претпоставља да су [] западачи вероватно бацили доле јер је био доста близу степеништа, а имајући у виду време колико се он задржао у гаражи где је побегао након задобијених удараша и да је по изласку из гараже прошао тим местом одакле је и побегао и да ту више никога није видео. И сведок [] у свом исказу навео да није видео повређивање сада пок[] и да је тек на утакмици сазнао да је Брис био озбиљно повређен, обзиром да нису били смештени у истом хостелу. [] није видео повређивање пок. Бриса Татона, а у овом нападу и сам је повређен и одвежен је у Ургентни центар, где је видео и препознао повређеног Бриса Татона јер га је претходно служио у кафићу, а и касније се из новина уверио да је он лине које су тада у Ургентном центру, непосредно након овог догађаја, у колицима одвезли на одељење. И сведоци [] навели су у својим исказима да немају ни посредних сазнања, како је [] повређен и како је доспео у простор између гараже и степеништа које води из улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца.

Сведок оштећени [] навео је да нико од оних који су били у његовој близини није коментарисао да је видео да неко пада, скоче, а да су му после његов колега и менажер рекли да су били доле или не и када се то дододило, тако да ни они не знају шта се десило. Он је у Ургентном центру или сутрадан сазнао шта се десило са Брисом, али о томе уопште није ни са ким разговарао јер нико кога он познаје не зна тачно шта се дододило, нити је нико било што видео. Изјавио је да он заиста не зна шта се тада дододило, а да је након овог догађаја чуо да је Брис Татон са степеништа или пао или је бачен, да је чуо 2, 3 приче, али да нико тачно не зна шта је било, ноготово не он, јер ништа није видео, а то је чуо од људи у његовој близини и сви који су били поред њега су чули да су Брис Татона турнули и да је пао са степеница. Изјавио је да му после догађаја то нико није рекао већ тек накнадно можда сутрадан, али да то није могао да сазна у кафићима на Обилићевом венцу јер није био у кафићу пошто је из болнице отишао кући, да је на посао дошао после 10 или 15 дана и да се о томе више ништа није причало како је убијен Брис Татон, него само да је у критичном стању и да су још двојица повређена. Тврдио је да он ни са ким од запослених из околних кафића није причао о овом догађају да ли је неко од њих снимио видео.

Сведок [] саштавајући се на ове окодности навео је да су тада на платоу Обилићевог венца сви неки коментарисали, а да је он једино чуо да су коментарисали да су навијачи Партизана напали Французе, да су пребили људе, да у том моменту нико није коментарисао о повређивању Бриса Татона јер су го видeli тек касније. Након што су видели Бриса Татона да лежи између степеништа и гараже нико ништа није коментарисао, нити је рекао и сви су се само ухватили за глазу.

Сведок [] изјаснио се да не зна зашто су њега позвали да даје изјаву обзиром да он ништа није видео, да су му полицијаци само рекли да мора да се саговори са њима, а да их он ништа није ни питао, да ни накнадно након овог догађаја ни са ким од запослених ни присутних познатих лица на Обилићевом венцу није коментарисао о овом догађају, да је он из новина сазнао да је тада

погређен сада пок.Брис Татон, али да он ни након тог сајнања није о томе ни са ким коментарисао осим што га је Жарко који је радио са њим у шанку штао шта је питан у полицији јер он није истог дана вођен у полицију да да исказ. Без обзира што је за време док се ово дешавало био у сагнутом положају, испод шанка, он ~~и~~ са једним од запослених копобара у кафићима на платоу Обилићевог венца или са било ким од познаника са Обилићевог венца није ништа коментарисао о овом догађају, ни како, ви ко, ни од кога је повређен, а непосредно после тога дао је отказ и више није радио на платоу Обилићевог венца, а после овог догађаја радио је у овом кафићу само још половину смене.

Очигледно је, по оцени суда и евидентно да су готово сви сведоци током овог поступка ~~били застрашивани~~. Сведоци су упоредо избегавали да се појаве пред судом, а сведок ~~[]~~ је при томе и службеницима МУП-а и истражном судији дао лажне податке о свом пребивалишту, месту запослења а погрешно је унет и његов јединствени лични матични број и током овог поступка овај сведок није могао бити идентифициран. Сведок ~~[]~~ припетао је да приступи у суд и да на главном претресу да ~~св.~~ исказ тек након што му је, на његов захтев, обезбеђена пратња и заштита полиције до зграде суда. Сведоци ~~[]~~, ~~[]~~ и ~~[]~~ очигледно на главном претресу су избегавали да изнесу било коју чињеницу од значаја за откривање идентитета извршилаца или утврђење преузетих радњи које би се могле ставити на терен окривљенима. Наведено је нарочито уочљиво у исказу сведока ~~[]~~ и ~~[]~~. Сведоци под исеудонимом А1 и А2 су приликом давања исказа пред овлашћеним службеним лицима МУП-а на службеној белешци у смислу одредби члана 504-ј а у присуству јавног тужиоца, тражили заштиту идентитета, а сведок А2 захтевао је да му се заштите лични подаци и да се не открива њихова истоветност, јер се осећа угроженим обзиром да се ради о нахијачима "Партизана", а и на главном претресу је изјавио да се осећа угроженим. Свој исказ дат на службеној белешци пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изменio је на главном претресу у присуству окривљених и његов исказ дат у смислу члана 504-ј на службеној белешци о обавештењу примљеном од трајања у присуству јавног тужиоца је прочитан. Сведок А1 је, дајући свој исказ на главном претресу, иако се налазила у кабини са затамњеним склоцом и била свесна да је окривљени не виде и да је њен глас измењен, више пута је указала да је уплашена, да се ужасно плаши, а у једном моменту је и прекинула са излагањем свог исказа које је наставила тек након одређене паузе. Након што је сведок А1 објашњено да не треба да се плаши јер је окривљени не виде, изјавила је да се ужасно уплашила јер јој окривљени Марковић Јубомир намигује, а што све очигледно указује на застрашивавање сведока и да се неосновано од стране одбране указивало да се нико са платоа Обилићевог венца од очевилаца догађаја није пријавио да сведочи у овом кривичном поступку јер се боји државних органа да изнесе истину и евидентно је да се ради о химени тези. И окривљени су застрашивани у овом кривичном поступку, што је у завршној речи извео бранилац окривљеног ~~[]~~ да је на његову поруку извршен отроман притисак, да су убеђивани а нарочито окривљени ~~[]~~ обеђао пред изношење одбране на главном претресу не именујући ко је то чинио али да ће се то лине само у судници препознати. И окривљени ~~[]~~ је на главном претресу затражио судску заштиту од притисака

који се на њега врше, наводећи да бранилац окривљеног Ивана Грковића на њега врши притисак и да му је у Централном затвору достављен лист "Таблоид" у коме се он означава као заштићени сведок у овом поступку, иако на тај лист он није претплаћен, а због чега је угрожена његова безбедност у Окружном затвору. И председнику већа који поступа у овом предмету достављени су преко писарнице поднесци главног и одговорног уредника листа "Таблоид" који су задржани спису, а који се свакако могу једино тумачити као притисак на суд.

Из Службене белешке о криминалистичко техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику ПУ за Град Београд од 17.09.2009. године је утврђено да је дана 17.09.2009. године извршен увиђај на лицу места у улици Обилићев Венац бр. 17, башти кафића "Ајриш Наб" и да је прегледом лица места на лицу места у башти овог кафића пронађено 10 трагова који су обележени, фиксирали фотографисањем и скенирани у затеченом стању и достављени Одељењу криминалистичке технике на даљу обраду. Затечена је десна патика прне боје са ознаком "Адидас-драгон" на бетону између првог стола и саобраћајног знака, приказана на фотографији Ф број 5, картонски део бакље са црвеним ПВЦ поклонцем и ознакама Тифо затечен је на бетону поред бетонске жардињере која се налази поред зида јавне гараже, а приказана на фотографији Ф број 7, сагорела НН материја затечена је на бетону за 4,40 метара лево од пронађеног картонског дела бакље. Затечена је дуксерница прне боје са штапицом "JC 47 CO" на бетонској жардињери на 4,80 метара од сагореле материје затечене на бетону констатоване као траг број 3 и приказане на фотографији Ф број 9. Затечен је картонски део бакље на бетону 1,5 метара лево и напред од пронађене прне дуксернице. Нагорели део бакље у облику круга на бетону на 0,5 метара од картонског дела бакље означеног као траг број 4, дрвена држаља дужине 39,5 см затечена на ПВЦ фолији на 2,20 метара удаљена од пронађеног нагорелог дела бакље приказаног на фотографији Ф број 10. Затечена је поква црвеније боје, налик на крв, на бетону између степеништа које води као улица Маршала Бирјузова и јавне гараже са које је узет узорак на стерилином штапићу са ватом. Пронађена је на лицу места и хируршка маска зелене боје затечена на бетону на 9,30 метара од сагореле материје на бетону означене траг број 3. Затечена је и још једна хируршка маска зелене боје на бетону наспрам улаза у јавну гаражу на првом паркунту места од кафића "Ајриш Наб", а која је обележена трагом број 10. Скинути су бризеви са пронађеног картонских делова бакље и пронађене дрвене држаље и достављени ОКТ-у на даљу обраду. У приложеној фотодокументацији са увиђаја приказан је изглед лица места, у време вршења увиђаја са свим предметима и траговима пронађеним на лицу места, који су уцртани и у приложенoj скени са увиђаја.

Из извештаја Одељења за увиђајно-оперативне послове Управе криминалистичке полиције Д6331/09 од 29.09.2009. године достављене истражном судији утврђено је да је дана 29.09.2009. године у Институту за кардиоваскуларне болести - Другој хируршкој клиничкој установи у "шоку", преминуо Француски држављаник Tatou Brice Sinclair Peter рођен 01.05.1981. године у Тутузу где је и стапио настанак, да је смрт констатована дежурни лекар у 10 часова.

22/214

По налогу лежурног истражног судије Окружног суда у Београду тело покојног је превежено у Институт за судску медицину ВМА. Криминалистички техничар фотографисао је меш у затеченом стању и извршио десетопрено дактилоскопирање.

Из службене белетице о криминалистичко техничком прегледу лица места Одељења за оперативну криминалистичку технику од 29.09.2009. године утврђено је да је извршен преглед, фотографисање и дактилоскопирање сада пок.Бриса Татона дата 29.09.2009. године на Институту за кардиоваскуларне болести – Друга хируршка клиника, да је леш Tatton Brice Sinclair Petera затечен на кревету "шок одељења интензивне неге" наведене клинике у лежећем положају окренут на леђа, да је фотографисан у затеченом положају након чега је у шиљу евентуалне потврде идентитета извршено тропозно фотографисање и десетопрено дактилоскопирање покојног, а изглед места на коме је затечен леш, изглед леша фотографисаног у затеченом положају, изглед лица сада пок.Бриса Татона су фотографисани у затеченом положају, као што је приказано у приложеној фотодокументацији. Повреде сада пок.Бриса Татона и хируршке ране ближе су приказане и у фотодокументацији Војно медицинске академије Института за судску медицину од 22.10.2009. године на 32 приложене фотографије.

Из писменог налаза и мишљења Комисије судских вештака мр Душана Кецкаревића, мр Милице Кецкаревић-Марковић као и изјашњења судског вештака мр Душана Кецкаревића на главним претресима, утврђено је да је хируршкој масци пронађеној на лицу места, а која је означена као траг број 9 у записнику о криминалистичко техничком прегледу лица места пронађен ДНК профил окривљеног Степе Петровића и да је ова маска мало прљавија венином изглажена и да не личи да је коришћена, а на хируршкој масци означеног као траг број 10 ДНК профил окривљеног Карбић Јована, као и ДНК профил НН женске особе, а што указује да су и женско лице и окривљени Јован Карбић користили ову маску или на било који други начин били у контакту са њом. У ДНК материјалу изолованом са трага крви означеног бројем 8 у записнику о криминалистичко техничком прегледу лица места, као и трагу на левом рукаву прве дуксерице означене трагом број 3 и на унутрашњем рубу дуксерице утврђен је ДНК профил сада пок.Бриса Татона, те је поуздано утврђено да је пронађена прва дуксерика припадала сада пок.Брису Татону, да трас крви означен као траг број 8 пронађен на бетонском зиду у ограђеном кроствору између гараже и степеништа је траг крви сада пок.Бриса Татона, да је са маском означеном као траг број 9 био у контакту окривљени Степа Петровић, а да је са маском означеном као траг број 10 био у контакту окривљени Јован Карбић. Проанђена прва патика на лицу места, и приказана у фотодокументацији у спису не припада сада пок.Брису Татону.

Из обдукционог записника Института за судску медицину Војно Медицинске Академије у Београду С.бр. 198/09 од 30.09.2009. године утврђено је да је пок.Брис Татон задобио бројне телесне повреде које су му нанете дејством групе механичког оруђа. Закључак да у обдукционом налазу је да је смрт

пок.Бриса Татона насиљна и да је наступила услед оштећења по живот важних мозданих центара и притисака на виталне моздане центре од крви изливене из расцепа мозданих и мозданичних крвних судова у моздано ткиво и субдурални простор и насталих компликација, а да су оштећења по живот важних мозданих центара, расцепа мозданих и мозданичних крвних судова, расцепа аорте, прелома костију и све друге споља и унутра описане повреде, настеле дејством тупине механичког оруђа.

Из извештаја о резултатима токсиколошко-хемијске анализе Војно Медицинске Академије Центра за контролу тровања Института за токсикологију и фармакологију, Одељења за токсиколошку хемију од 08.10.2009. године утврђено је да токсиколошко-хемијском анализом узорака крви, урина и ткива органа није доказано присуство опијата морфинске структуре канабиноида, кокаина, метамфетамина и безодијазепина, није доказано присуство метанола и етанола.

Наведени закључак лекара обдуцената сагласан је налазу и мишљењу Комисије судских вештака медицинске струке др Ђорђа Алимџијевића и др Ивице Милосављевића, специјалиста судске медицине, који су у писменом налазу и мишљењу од 21.12.2009. године и изјашњавајући се на главном претресу дана 19.11.2010. године и 23.12.2010. године, остали при датом писменом налазу и мишљењу, као и закључку, да је смрт Бриса Татона насиљна и да је наступила услед задобијених повреда главе и садржаја лобањске дупље у виду оштећења по живот важних мозданих центара и насталих компликација, да је смрт Татон Бриса у узрочно посредничкој вези са повредама главе које је он задобио у овом догађају.

Из писменог налаза и мишљења вештака је утврђено је да је констатоване повреде пок.Брис Татон задобио најпре на платоу Обилићевог венца, а затим и услед доспевања његовог тела са површине Обилићевог венца на знатно нижу површину простора уз подножје јавне гараже.

Услед пада и доспевања тела сада пок.Бриса Татона на површину нижу у односу на плато Обилићевог венца настале су повреде меких ткива леве половине главе и лица, са преломима костију леве половине лица, са повредама садржаја лобањске дупље у виду пагњечине моздане коре и трауматских крарења у ткиву мозга тзв. интер а церебрални хематом, која повреда је квалификована као тешка телесна повреда опасна по живот. Гада су настале и повреде меких ткива локализованих у левој половини предње стране и на левој страни трупа као и прењом тела грудне кости и б ребра са леве стране у виду непотпуног расцепа инходног дела аорте, непосредно испод лука, која је представљала тешку телесну повреду опасну по живот. Гада су настале и повреде у виду прелома горње гране леве препонске кости, повреде коже и поткоожног меког ткива горњих и доњих удова, превасходно локализовани дуж спољашње стране леве ноге.

Остале повреде настале су непосредно пре пада, на платоу Обилићевог венца, а то су повреде главе, ткива поглавине на левој бочној страни укључујући и леви

слепоочни мишић са двоструким прелом левог јагодичног лука, прелом костију леве бочне стране крова лобање са инцирктним преломима костију основице предње лобањске јаме са леве стране, када су настале и повреде садржаја лобањске лупље у виду нагњечења мождане коре и трауматских крварења у ткиву мозга, а које повреде се квалификују као тешке телесне повреде опасне по живот. Пок.Брис Гатон гада је задобио и повреде трупа у пределу десне половине предњег зида грудног коша, повреде на задњој страни трупа и повреде констатоване на левој половини предње стране трупа, када је задобио и повреде меких ткива предњих и горњих удова у виду већег броја крвних подлива и огуљенина коже, крвних подлива поткојног меког ткива, а задобио је и прелом костију и повреду зглоба десне шаке у виду прелома чунастте кости и расцепа лигамената између чунастте и полумесечасте кости.

С тога је из налаза и мишљења вештака, суду поуздано утврдио да је тешке телесне повреде опасне по живот, сада пок.Брис Гатон задобио услед пада тј. доспевања његовог тела са платоа Обилићевог венца, на површину између гараже и степеништа, а да је тешке телесне повреде опасне по живот он задобио и непосредно пре пада на платоу Обилићевог венца.

У односу на механизам повреда насталих на платоу Обилићевог венца, из налаза и мишљења и изјашњења судских вештака утврђено је да су све повреде које су сада пок.Брису Гатону нанете пре пада, на платоу Обилићевог венца, настале дејством тунине активно замахнутог механичког оруђа у предео главе, трупа и удова, а што могу бити ударци чесницом, лактом, коленом, стопалом са или без обуће, а да су повреде услед доспевања његовог тела на нижу површину настале механизмом пада на нижу подлогу.

Од стране суда оцењено је као аргументовано објашњење вештака и дати разлоги и параметри коришћени за разграничење констатованих повреда код пок.Бриса Гатона на повреде настале услед пада и повреде настале пре пада. Разграничење ових повреда, судски вештаци су извршили анализом врсте, карактера, опсежности, локализације и распореда констатованих повреда, а посебно имајући у виду да је једина повреда са спољашњим крварењем била локализована у пределу носа, да на лицу места на Обилићевом венцу нису фиксирани трагови крви, а посебно обзиром на локализацију и распоред констатованих повреда. На главном претресу од стране судског вештака детаљано је објашњено да су судски вештаци приликом анализе механизма повређивања, били руковођени чињеницом да су повреде на глави настале од пада, биле доминантно локализоване на левој половини лица, на предњој страни главе, а постојале су и повреде у пределу грудног коша, прелом једног ребра са леве стране и прелом грудне кости као и прелом горње грane леве препонске кости, а што све указује да је до контакта са подлогом дошло практично левом половином предње стране главе и предње стране трупа. Земљана подлога на коју је постепено тело сада пок.Бриса Гатона, допринета је изостави објашњаја и самим тим пастанка секундарних повреда при другом паду, којих у конкретном случају није било и тело се задржало на једној позицији. С тога обзиром да је тело дакле предњом страном, повреде нису могле да пастану истовремено и на предњој страни главе и на левој бочној страни главе јер тело не може

истовремено да падне на две различите површине. Повреде на левој бочној страни нису могле да настану истим механизмом јер не може неко да падне на лва аспекта, на две различите површине свог тела, а што је довело до закључка да су повреде на предњој страни главе, повреде лица, леве половине лица и повреде трупа, претежно на предњој страни, настале приликом пада, а повреде које не кореспондирају са овим повредама, су нанете оштећеном пре пада.

Одбрана је током поступка указивала да смрт пок.Бриса Татона није последица констатованих задобијених повреда, већ неадекватног лечења и поремеће и несигурне одлуке о хитности и неопходности хируршког збрињавања повређене аорте, да ова хируршка интервенција није била неопходна, а да је хепаринизација приликом ове хируршке интервенције проузроковала прогресију хематома на мозгу. Указивано је и да је одлука о хируршком збрињавању аорте, последица недостатка ендографта и немогућности његове набавке у примереном року, а чиме би се избегла хируршка интервенција и примена Хепарина.

Суд је ову тезу одбране оценио као неосновану. Ово с тога што је пре свега суд утврдио из исказа сведока др Мирјана Чубрића и медицинског техничара [REDACTED] који су први указали медицинску помоћ повређеном В. [REDACTED] је лежао у ограђеном простору између јавне гараже и степеништа, да је др Мирјана Чубрић одмах након што је уочила повређеног [REDACTED] хватила да је он јако повређен, због чега је одмах излата најуга техничару да прескочи ограду и да му пласира брунилу, да је одмах схватила да он има велике повреде главе, уочила је оток на његовом лицу, огроман хематом левог ока које му је било затворено и које није могао да отвори и на основу ових видљивих повреда, изгледа главе, да је очигледно трпео велики бол у пределу груди. Она је одмах закључила да је он политрауматизован, да има више траума и да је више организних система повређено и зато су још у колима хитне помоћи док су се кретали ка Ургентном центру, јавили анестезији да се припреми сака за реанимацију и да је повређени Брис Татон одмах након што је довежен у Ургентни центар, одвежен у салу за реанимацију. Дакле, др Мирјана Чубрић је одмах приликом пружања прве медицинске помоћи повређеном Брису Татону дијагностиковала да је он витално угрожен на више нивоа. Политраума је и почетна дијагноза констатована приликом пријема повређеног Бриса Татона у Ургентном центру, а како је то констатовано у медицинској документацији, извештавају лекара специјалисте Ургентног центра Клиничког Центра Србије при пријему сада пок.Бриса Татона у 18,28 часова у амбуланту за реанимацију при чему је у овом извештају констатовано да је већ током дијагностике дошло до погоршања стања пашијента, а у 21,02 часа констатована је дијагноза политрауме. Из медицинске документације у спису, историје болести и отписе листе Клинике за васкуларну хирурзију Института за кардиоваскуларне болести, као и изјављења судског вештака др Алимпијевића на главном претресу у спису на ове околности, утврђено је да је обзиром на бројност повреда и симптоме тако повређеног [REDACTED] да је већ при првом скенеру констатована склонија контузија мозга и увећање епема и да се реално због тога само могло очекивати погоршање његовог стања, а при чему је повреда мозга могла сача за себе да доведе до дубоке коме када је ирелевантно разматрање питања

725 | 204

операције аорте, а да је са друге стране ова повреда у виду непотпуног расцепа истхиминог дела трокалне аорте представљала непосредну виталну угроженост јер би даљом еволуцијом ове повреде која је констатована приликом првог ЦГ прегледа грудног коша, услед даљег раслојавања аорте дошло до пуцања свих стајева зида аорте и котпуне руптуре аорте и унутрашњег крварења са искрвављењем, тј. изливаша крви из система крвних судова конкретно у крвну дупљу, а што је и у болничким условима неотклониво и довело би до смрти. У околностима када је повређени Брис Татон био полутрауматизован и витално угрожен на више поља и по основу повреде аорте и повреде мозга донета је конзинђарна одлука да је хируршко збрињавање аорте хитно, нужно и неопходно, ради избегавања фаталног крајњег стапајума еволуције ове повреде, а што је нужно подразумевало и коришћење Хепарина који спречава коагулацију и неизоставан је код сваке хируршке интервенције. У конкретном случају он је имао утицаја на интраперебрални хематом, али је он већ постојао и настао је услед прогресије контузије мозга и пре увођења Хепарина и представљао је еволутивни ток контузија забележен на ЦГ снимцима и пре хируршке интервенције, дакле пре него што је почето давање Хепарина. При томе је из саме медицинске документације евидентно да се о томе водило рачуна и да није коришћена пуна хепаринизација, да није ни примењивана екстра корпорална циркулација. У околностима када је постојала витална угроженост повређеног Бриса Татона на више поља, када је био угрожен и по основу повреде аорте и повреде главе, била је исправна процена лекара да је потенцијални бенифит операције већи од штете да није извршена јер је из обдукционог записника утврђено да је ова операција успешно обављена и да повреда аорте није учествовала у наступању смртног исхода.

Суд је оценио неоснованим указивање одбране да је било могуће избећи хепаринизацију коришћењем ендоваскуларног графта који Клинички центар тада није поседовао, шити је у примереном року могао бити прибављен у окружењу, обзиром на дато објашњење вештака др Алимпијевића у односу на ове околности, да ендографт представља материјал који се убацује у крви суд да би се ојачао његов измењени изглед али да и коришћење ендоваскуларног графта подразумева коришћење анестезије и давање Хепарина, јер свака манипулатација у интраваскуларном простору подразумева ризик од настанка тромбозе који је морао да буде отклонjen давањем Хепарина.

С тога је поуздан закључак суда да је повређеном Брису Татону у Клиничком центру Србије пружена адекватна медицинска помоћ, употребом свих распоузивих медицинских средстава и могућности лечења у околностима животне угрожености по основу више системе, да су обављене хируршке интервенције, неурохируршка интервенција у циљу збрињавања контузиона-хеморагичних промена у можданом ткиву и хируршко збрињавање повреде аорте, биле нужне и неопходне и да су обављене стручно, да је код постојања повреде главе која је имала своју прогресију и повреде аорте која је исто тако имала своју прогресију, донета правилна одлука конзилјума лекара да се изврши хируршка интервенција на аорти и да ту не постоји никакав пропус, а да је смрт Бриса Татона која је наступила након 12 дана лечења дана 26.9.2009, као што је наступила искључиво као последица задобијених повреда на платоу

Обилићевог венца и да су повреде које су му тада нанете у узрочно посредичној вези са смртним исходом.

Из наслаза и мишљења судских вештака медицинске струке, утврђено је да су смртни исход код сада пок.Бриса Татона узроковане контузије мозга које су довеле до интерцеребралног крварења на мозгу и повреда садржаја лобањске дупље, а из изјашњења судског вештака медицинске струке др Алимијевића на главном претресу утврђено је да је пок.Брис Татон, повреде мозга и садржаја лобањске дупље, могао задобити и услед пада, али и услед задобијених удараца пре пада док се налазио на платоу Обилићевог венца. Судски вештак медицинске струке др Алимијевић на главном претресу је, у односу на ове околности, дао детаљно објашњење да су констатоване бројне контузије мозга приликом клиничких прегледа и касније приликом обдукције, али да се не може поуздано утврдити која је од бројних повреда контузија настала у ком догађају, које су повреде мозга настале приликом пада а које нису настале приликом пада. Сила је делована на главу у две фазе, једна једновремено приликом пада и једна могућа у неколико аката пре пада, некаквим ударима, некаквог оруђа. У таквим догађајима, а посебно имајући у виду да су повреде главе за које је утврђено да су настале пре пада укључивају и преломе лобање, а што говори о интензивном дејству силе, у таквим догађајима могле су да настану поједине од задобијених повреда мозга или се не могу медицински стриктно везати за један или други догађај, нити се може искључити њихов настанак у једном и другом догађају.

Међу повредама које су према разграничењу судских вештака, пок.Брису Татону нанете на платоу Обилићевог венца, констатоване су и одбрамбене повреде. Из изјашњења судског вештака медицинске струке на главном претресу утврђено је да се у конкретном случају ради о повредама на надланицима, подлактицама и сл. које су одбрамбеног карактера јер руке обично нису мета напада и у таквим, ситуацијама особа покушава рукама да заштити неке друге делове тела. Карактер и локализација констатованих повреда упућује на закључак и врло је индикативно да су оне настале при покушају одбране дејством гупине ударцима предметима који су коришћени за наношење повреда или деловима тела повредилача у ове делове тела.

Повреда у виду прелома кости десне шаке највероватније није настала када је рука слободна била у ваздуху и нечим ударена, већ је рука морала бити на некој чврстој подлози па онда ударено по њој или је тажена стопalom у обући. Пок.Брис Татон је на платоу Обилићевог венца задобио повреде меских гравиторних и доњих удара, а повреде руку описане у обдукционом записнику пројеску се од рамена до лакта и једне и друге руке и неке од тих повреда су свакако настале хватањем врховима прстију целом шаком и слично. После 12 тада налаживања у болници, ове повреде су измениле свој изглед и не може се поуздано тврдити како су настале, међутим, обзиром да постоји већи број крвних подливава у пределу леве надлактице а и више крвних подливава у пределу десне надлактице, оне су евентујно могле да настану и неким хватањем за ове преломе руку док кога је могло доći или у току самог овој догађаја, или се не може искључити могућност да су настале и касније. Повреде у прелелу леђа,

левој лопатици и кичменом стубу налазе се у зони где је вршена хируршка интервенција на аорти и обзиром на опису у обдукционом налазу да је тај цео део био подливен крвљу, не може се искључити повезаност хируршке интервенције на аорти и ширење овог крвног подлива, међутим повреде у пределу слабинске кичме такође установљене приликом обдукције не могу се довести у везу са овом извршеном хируршком интервенцијом јер су оне могле да настану дејством механичке сile у слабински предео, ударцем коленом, стопalom.

С тога је суд из налаза и мишљења судских вештака медицинске струке изјашњења судског вештака др Алимпијевића на главном претресу, поуздано утврдио да су бројне повреде, које су сада пок.Брису Татону нанете на платоу Обилићевог венца, непосредно пре пада, настале су вишекратним дејством тунине активно замахнутог механичког оруђа у предео главе, труна и улова, у шта поред осталог спадају удари и несницима, лактом, коленом шутирањем у пределу главе, лица и док је рукама покушавао да заштити главу у пределу грудног коша, свих осталих делова тела на којима су ове повреде констатоване, а да је обзиром на констатовану повреду руке могуће и да је био тажен.

Наведене утврђене чињенице у складу су и са описом који су дали сведоци нападнути у овом догађају изјашњавајући се на околнost како су им повреде наношene исказом сведока под исеудонимом "А1" која је вилела повређивање младића који је лежао у близини степеништа и млађића кога је уочила поред жаргине, а и самим изводима одбрана окривљених, који су у одбранама датим пред овлашћеним службеним лицаима МУП-а описивали начин на који су тучени Француски држављани.

Повреде које су задобиле оштећени [] и оштећени [] нанете су на исти начин. С [] задобио је повреду у виду нагњечине ткива поглавине у десном теменом пределу и нагњечину меких ткива у пределу десног лакта са отоком, а ове повреде су према налазу и мишљењу вештака последица дејства тунине механичког оруђа. Оштећени [] задобио је секотину на десној бочној страни врата и две секотине у пределу десног рамена, које су последица дејства шилњка или оштрице замахнутог оруђа, а настале су свака најмање ћеднократним, активним дејством шилњка или оштрице замахнутог механичког оруђа. То могу бити и комади подломљеног стакла, али није искључена ни могућност наношења ове повреде дејством ножа. Оштећени [] је задобио повреду у виду раздерине у средишњем делу геменог предела, а које је последица дејства тунине механичког оруђа.

Како што је већ наведено, из исказа саствуших сведока, Француских држављана, суд није могao утврдiti начин на који је пок.Брисе Татон задобио повреде које су настале услед пада, десневања његовог тела на илуку подлогу од подлоге Обилићевог венца у ограничени простор између гараже и степеништа које из улице Маршала Бирјузова воде на плато Обилићевог венца, где је затечен од стране медицинских радника хитне помоћи др [] и медицинског техничара []. Сведоци [] и [] саставни су саствуани на

главном претресу, били су сагласни у својим исказима у односу на позицију у којој су затекли повређеног Бриса Татона, а на главном претресу, ови сведоци су били међусобно сагласни и приликом показивања тачног места где је пок.Брис Татон затечен и његовог положаја, када су га угледали у овом ограђеном простору. Детаљно су се у својим исказима изјаснили и да је пок.Брис Татон транспортуван из овог ограђеног простора, пребацивањем медицинским количима преко ограде јер нису овај ограђени простор могли да отворе.

По из исказа сведока др [REDACTED] сведока [REDACTED] је утврђено да они по доласку на плато Обилићевог венца, нису сазнали ни од једног од многобројних присутних лица, како је Брис Татон доспео у ограђени простор где су га касније и затекли. Сведок др [REDACTED] према наводима његовог исказа добијала информације са свих страна о свим повређенима, а многобројни на платоу Обилићевог венца знали су где се повређени Брис Татон налази и многи од њих су говорили да је доле лице које је најтеже повређено, многи су знали да је тешко повређен и многи су знали где се он тачно налази. Али, сведоци др [REDACTED] у својим исказима тврдили да са Брисом Татоном, кога су затекли у свесном стању, нису успели да остваре комуникацију због језичке баријере, да то није успела ни др [REDACTED] која говори енглески језик, а којим језиком се Брис Татон споразумевао довољно добро да би на постављена питања медицинских радника могао да одговори, а што је суд утврђено из изјаве његове мајке сведока [REDACTED].
[REDACTED] је дала и објашњење, да она као пекар хитне помоћи није инспирисала, ни од повређеног Бриса Татона ни од присутних на платоу Обилићевог венца, да сазна начин на који је Брис Татон доспео наiju подлогу, а самим тим и задобио повреде које су настале услед пада, уз објашњење, да је њој као лекару хитне помоћи тада био приоритет збрињавање пацијента, а не утврђивање механизма настанка повреда које је уочила. Но, из исказа сведока др [REDACTED] је утврђено да су пок.Бриса Татона они затекли у ограђеном простору који се налази у улици Маршала Бирјузова, између јавне тараже и степеништа које из улице Маршала Бирјузова воде на плато Обилићевог венца, лежима ослонjenog на вид степеништа, на земљанијој површини у непосредној близини грага крви.

Погуздано је с тога утврђена чланница, да је Брис Татон, никон пада, затечен ослонjen o виду степеништа, у непосредној близини, преко пута трага крви, констатовано на фотографији Ф17 и 18 и означеног у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места као траг број 8.

Из налаза и мишљења Центра за хуманитарну молекуларну генетику Биолошког факултета Универзитета у Београду протокол К.бр. 3560-09 утврђено је да траг крви у чијој близини је пронађен повређени Брис Татон потиче од сада пок.Бриса Татона.

Током овог кривичног поступка, а као што је то и напред наведено, нико од сведока који су пагаднути у овом догађају, као и осталих сведока који су у време овог догађаја били присутни на Обилићевом венцу, није се изјашњавао о начину на који је пок.Брис Татон доспео са платоа Обилићевог венца, у

подножје степеништа, осим сведока под псеудонимом "A1". Она се у истражном поступку и непосредно на главном претресу идентично изјаснила у односу на ову одлучну чињеницу. Утврђено је да је она сазнала од конобара који ради заједно са оштећеним [REDACTED] да је бачен из степенице, један од нападнутих, да су га тукли бејзбол палицама и да је задобио тешке повреде. Сведок под псеудонимом "A1" изјавиле је и да је овај конобар тада био у близини где се то д догодило и да је њу упитао у присуству још 2-3 лица да ли је и она то видела. Сведок под псеудонимом "A1" је на главном претресу дата суду детаљно објашњење, због чега закључује да је управо сада пок.Брис Татон бачен из степенице и да је у томе учествовало више лица. Сведок оштећени [REDACTED] у свом исказу изјавио да је он чуо разне приче, да је чуо да је Брис Татон [REDACTED] или [REDACTED] или је бачен, да су еви људи који су били у његовој близини, поред њега чули да су Брис Татона гурили и да је пао са степеница. Навео је да је то чуо некајдео, а можда и сутрадан.

Од окривљених у овом кривичном поступку, једино је окривљени Грковић Иван, у датој одбрани тврдио, да је видео пад пок.Бриса Татона са платоа Обилићевог венца. Он је то извео у својој одбрани када је саслушан други пут код истражног судије дана 23.10.2009. године и на главном претресу. Указао је да је о томе шта је видео испричао свима осталим окривљенима, као и где се он тада налазио, а што су и скривљени потврдити у својим одбранама. У одбрани датој у истражном поступку окривљени Грковић Иван је навео да жели да објасни и у својој одбрани да дода да је видео навијача који је пао на место између гараже и степеништа која воде до Обилићевог венца и да је он то посматрао одоздо јер се још увек кретао према степеништу и није био ни на степеницима које воде на плато Обилићевог венца. Уочио је да је он пребацио једну ногу преко металне ограде која се налази иза баште на Обилићевом венцу, да је тада према њему био бочно окренут, а да је другу ногу задржао са друге стране, да он не зна да ли је тада од некога бежао, али да никога није видео поред њега. Када је пребацио ногу, он је видео у једном моменту да је погледао ка доле, да с тога си предпоставља да је од тога изгубио равнотежу јер је затим пао преко ограде, на земљу, са висине од око 8 до 9 метара у рупу која се налази између гараже и степеништа која воде ка Обилићевом венцу, по његовом сећању леђима скренут према гаражи, бочно ка њему, а лицем према степеништу. Си уран је да му је десна нога тада била пребачена преко гелендера и да је падао главом према дну, а шта се даље дешавало са њим он то није видео јер је наставио да се пење уз степенице. На главном претресу окривљени Грковић Иван је изјавио да се он налазио 5 до 8 метара од прве степенице, степеништа које воде из улице Маршала Бирјузова ка Обилићевом венцу када је видео момка како прескаче ограду, да је пребацио једну ногу преко ограде, да је за тренутак застако као да је изгубио равнотежу, да се сапето или му се једна нога заправила, да није могао да се заустави, да је у једном тренутку он изгубио равнотежу и пао је са 8 - 10 метара на главу, падајући буквално целом главом на његову десну страну, тако да је пао мало некоса и пао 3 - 4 метара лево од степеница на бетонски плочник. Он није видео да га је било ко гурио, да га је било ко бацио, да га је било ко тукао, да је уопште неко стајао поред њега.

Сигурно је да су сведоци и окривљени Иван Грковић су у односу на ову

одлучну чињеницу, изнели две различите верзије догађаја. Сведоци нису имали непосредна сазнања, нису очевидци и изјаснили су се о ономе што су чули. Окривљени Иван Грковић обзиром на своју процесну улогу у овом кривичном поступку може да не говори истину. Судски вештак медицинске струке др Алимпијевић је на главном претресу испред комисије судских вештака медицинске струке, изнео закључак вештака у односу на ову одлучну чињеницу да је до пада тела сада пок.Бриса Татона дошло највероватније са површине која одговара висини Обилићевог венца уз извесно хоризонтално убрање приликом започињања слободног пада и да је примарни контакт остварило са земљаном површином, у зони трага означеног бројем 8 у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места, приближно лоцираног од стране вештака, на удаљености 4,4 метара од потпорног зида који дели степенице од Обилићевог венца.

Приликом вршења увиђаја није сачињен записник о увиђају због одсуства истражног судије на лицу места. Нису извршена потребна мерења, јер у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места и сачињеној скици лица места, нису дати прецизни подаци о удаљености трага крви у односу на околне фиксне тачке, ни подаци о висинској разлици између површине на којој је овај траг затечен и нивоа на коме се налази Обилићев венац. Вештаки медицинске струке су свој закључак у односу на ову одлучну чињеницу, донели имајући у виду врсту и карактер свих констатованих повреда кол оштећеног, висину две тачке са којих је мојло доћи до евентуалног пада на подлогу, и научну литературу о судско медицинским аспектима повређивања при паду са висине. Суд је имајући у виду примедбе одбране на извршена мерења и закључке вештака да је неопходно извршити долатна вештачења и на основу егзактних параметара утврдити ову одлучну чињеницу.

Суд је наредбом од 26.11.2010. године одредио трасолошко вештачење, које је поверио судском вештаку др дрнл. физичке хемије Мирославу Ђусарчевићу а на околности пада сада пок.Бриса Татона на тле испод платоа Обилићевог венца, у циљу разјашњења начина пада у склопу задобијених повреда и трагова на тлу испод платоа.

Судски вештак трасолог Мирослав Ђусарчевић извршио је трасолошку анализу фотографија фотодокументације у спisu на којима су приказани одевни предмети одећа и обућа сада пок.Бриса Татона, фотодокументацију увиђаја и припадајуће скице лица места овог догађаја, као и једног од два фрејма видео снимка Бриса Татона приликом указивања хигијенске помоћи, дозвољеним техничким поступком и техничким средствима, скенирањем снимака и фрејма у високој резолуцији, а затим испитивањем у рачунском програму Photoshop CS2 (version 9), при чему су коришћене опције за посветљавање (Image-Adjustments-Levels), инсертовање и изоштиравање (Filter-Sharpen-Unsharp Mask).

Трасолошком анализом снимака одевних предмета које је на себи имао сада пок.Брис Татон, мајице кратких рукава, фармерки, гаћника и шапка као и фрејма видеоснимка утврђено је постојање видљивих трагова крви у виду релативно

уских брисотина на мајици дуж обода белог оковратника претежено на његовој предњој страни, трагови запрљања светло сиве боје, посебно интензивни у горњем левом и доњем делу мајице на целокупној површини предње стране мајице, а што је илустровано и на слици у писменом налазу и мишљењу. При томе је утврђено да трагови у доњем делу предње стране мајице приближно оправдавају два отиска налик на две хоризонталне широке пруге, а обзиром на конфигурацију простора у коме се овај догађај одиграо закључак је вештака да ови трагови могу да кореспондирају са хоризонталним релативно дебљим и паралелно металним цевима доњег дела ограде платоа и степеништа изнад тла где је пао сада пок.Брис Татон. Наведено је и илустровано у писменом налазу и мишљењу на фотографијама број 2 и број 3-а, 3-б, писменог налаза и мишљења трасолошко судско медицинског вештачења. Ово указује да је тело сада пок.Бриса Татона остварио интензивни контакт са цевима које представљају горњи део ограде платоа и степеништа на Обилићевом венцу, а обзиром да је отрала сачињена од бетонског зида на који су награђена 3 хоризонтална реда међусобно паралелних и релативно широких цеви и да према мерењу вештака висина ограде износи 110 цм, имајући и висину сада пок.Бриса Татона ов је описан контакт са цевима ограде остварио или када је био предњим делом тела притиснут уз цеви ограде или да је на њих најетео, сам пао у кретању или је на цеви гурнут набачен. Присуство видљивих трагова интензивног тужвања, трења и мање грмуљице вероватно земље на задњој страни мајице који су илустровани на слици број 4 у писменом налазу и мишљењу а одсуство видљивих трагова цепања, кидања тканине мајице, указује да је сада пок.Татон леђним горњим делом остварио интензивно трење са чврстим и релативно равном подлогом, а у конфигурацији простора у коме се одиграо догађај то може бити пошточано тло платоа на Обилићевом венцу али не и неравне каширмеке које такође утражене у део платоа и у том случају трагови су могли настати померањем тела сада пок.Татона у трећима критичног догађаја када је он на платоу Обилићевог венца морао бити у лежећем положају на леђима.

На предњој страни фармерки јасно су уочени крупни капљичasti трагови крви који су последица обилнијег крварења и падања капи крви из носа ка површину тканине под приближно правим углом. По висини фармерки они захватају искључиво површину између отвора шлица и кована, а што је илустровано на фотографији 5 налаза и мишљења вештака. Локација трагова крви на предњем делу фармерки, дејсана у склопу чинjenице утврђене из судско медицинског вештачења да је сада пок.Татон обилно крварио из носа, доводи до закључка да су ови капљичasti трагови крви на предњем делу фармерки настали директним капањем крви која је истичала из носа сада пок.Татона када се он налазио у неком од седећих положаја, а одсуство трагова крви, поготово капљичастих, на горњем делу предње стране ногавите фармерки, указује да сада пок.Брис Татон није ходao након задобијања ове повреде која је проузроковала обидно крварење из његовог носа јер би у супротном бар нека кап крви пала и на доњи део стране ногавице фармерки. У прilog тога је и трасолошка анализа слимка – фотографије на којој се виде патике које је сада пок.Брис Татона имао на ногама у време овог догађаја на платоу Обилићевог венца. На горњој површини предње стране обе патике нису уочени трагови крви нарочито капљичasti какви настају приликом ходања особе којој капље кре са предњег дела главе, а како је

илустровано на фотографији број 7.

На површини задње стране фармерки нису уочљиви могући трагови крви и нечистоте, као ни на снимку предње стране тајнице које је на себи имао сада пок.брис Татон, а ни било који други трагови релевантни за расветњавање овог догађаја. Трасолошком анализом скенираних фотографија са увиђаја и скице места догађаја, а у вези мерења које је вештак извршио на месту догађаја, утврђено је да траг крви означен бројем 8 а приказан на фотографијама број Ф17 и Ф18, представљају заправо 3 велика и више ситних трагова крви и да вети захвата бочну површину бетонског преградног зида који дели виши ниво земљанске површине од нижег испод бетонског тла и само бетонско тло у подножју подградног зида. Овај траг је, према мишљењу вештака, настао падањем и сливањем крви из површине овог подградног зида, при чему је у његовом подножју формирана локва крви. Други траг по величини је велика, некомогена мрња крви и она је могла настати под притиском неке површине на већ постојећи траг крви на том месту као и преношењем крви са претходно окрвављене површине на то место, а трећи траг по величини је велики капљичasti траг који је настао падањем крупне капи крви на бочну површину подградног зида под косим углом у односу на дужину зида. Поред ових трагова, приказаних на фотографији С број 18 у фотодокументацији са увиђаја на бетонском тлу, испред подградног зида видљиво је да постоји више малих капљичастих трагова крви који су настали падањем ситних капи крви на бетонско тло под приближно правим углом, а што је илустровано на слици 9 у писменом налазу и мишљењу.

Ради утврђивања удаљености трага крви означеног бројем 8 од бочног зида платоа Обилићевог венца, вештак је користио копију скице лица места сачињену приликом увиђаја, на којој је назначено да је рађено у размери 1 : 100, а што значи да 1 цм на слици представља дужину од 1 метра у стварности, да су и поред назначене разmere на копији скице су назначена 3 дужинска растојања, али не и растојање од бочног зида платоа Обилићевог венца до трага крви означеног бројем 8. Приликом увида у ову скицу, на основу контролисаних мерења 3 растојања назначена у метрима, уочено је од стране вештака, да је копија скице умањена и да би обрачунавање измерених растојања па скици у размери 1 : 100 дало нетачне резултате, али полазећи од тога да је оригинална скица начињена у размери 1 : 100 а да је копија скице само умањена, од стране вештака је на основу споменутих растојања назначених у метрима у копији скице применjen пропорционални рачун за утврђивање растојања између бочног зида платоа Обилићевог венца и трага крви означеног бројем 8 и пронађених на тлу испод платоа. Користећи троугао са милиметарском поделом за мерење растојања на копији скице, при чему су мerna растојања измерене вредности у центиметрима илустроване на слици 10 у писменом налазу и мишљењу, а која представља илустроване скениране копије скице лица места. Непосредним мерењем растојања и применом пропорционалног рачуна у односу на растојања која су у копији скице назначена у метрима добијене су 3 вредности у метрима за растојање између бочног зида платоа Обилићевог венца и трага крви број 8 и то 5,42, 5,45 и 5,40, те из скице лица места произилази да је траг крви на тлу испод платоа Обилићевог венца удаљен од бочног зида платоа између 5,40 и 5,45

783
1214

метара. Полазећи од ове утврђене вредности и закључака да због одсуства биолошких трагова, трагова крви на земљаној површини пок.Брис Татон остварио примарни контакт са земљаном површином у зони овога трага. Закључак је вештака да је евидентно да је веома мала вероватноћа да је сада пок.Брис Татон на било какав начин могао пасти са платоа Обилићевог венца на месту где је пронађен траг крви и да је далеко велика вероватноћа да је он на то место могао пасти са степеница или њиховог одморишта и да је при томе он могао бити турнут или пребачен преко ограде, али и да је могао сам скочити. При томе, он је могао пасти укосо у односу на дужину простора између моменутог степеништа и јавне гараже, могао је левом страном лица и предњег дела тела да удари у горњу ивицу подградног зида који дели земљу од бетонског тла и да задобије све повреде на левој страни лица и грудног коша које су опсеке у обдукционом налазу а не може се искључити ни могућност да је до прелома ребра на левој страни грудног коша или прелома грудне кости могло доћи приликом контакта предње стране његовог тела са шинском оградом, на шта указују трагови на предњој страни његове мајице.

На главном претресу дато је мишљење од стране вештака да је приликом трасолошке анализе највећу пажњу поклонио фотографијама јер су фотографије, односно снимање, имајући у виду да се ради о дигиталним снимцима, најобјективнији технички метод за фиксирање стања ствари и трагова, а и приложеној скици лица места, уз примедбу да је иста очигледно скенирана и штампана услед чега је и дошло до умањења, јер да је фотокопирана одступања би би и незнатали да су на истој наведене три мере. Оживљавање мера вршио је коришћењем пропорционалног рачуна, а пре тога на тој мери мерећи то у целиметријама и наравно у милиметријама. Анализу фотодокументације са увиђаја и фотодокументације одеће коју је пок.Татон имао на себи вршио је тако што је најпре је фотографију одевних предмета скенирао, инсертовао у фотшопу, осветљавао са дозвољеним опцијама, незнатно побољшавао квалитет у смислу изоштравања и тумачио детаље као трагове који се виде, а како је то наведено у писменом налазу и мишљењу, У односу на фотодокументацију, изучавао је снимке и издвојио налазе и у свом писменом налазу и мишљењу изнео је оне за које је сматрао вероватним у смислу трасолошког вештачења. Указао је да би обзиром на недостатке приложене скице лица места било најбоље изјави на лице места и одредити прави положај у стварном реалном простору, а затим би се могло разматрати одакле је пок.Брис Татон пао.

У односу на примењене техничке методе и техничка средstva коришћена приликом трасолошке анализе фотографија, вештак је дао објашњење да би му свакако онаквиста рад поседовање негативних снимака у гуном формату и боље би изучио неке детаље, него скенирањем фотографија из слика, али детаљи које је уочио постоје и намерно је навео технику и технички поступак који је користио, да би свој рад учинио проверљив сваком и да би свако ко се иоле разуме у то, могао да попови исти поступак и апсолутно би био добијен исти резултат. Приликом анализе на самом оригиналном снимку који је био предмет обраће, није мењао ни један детаљ приликом саме обраде и анализе. Инсертовање чији би букални превод као појма био исечање, примењивало је и приликом трасолошке анализе, обзиром да би скенирана слика увећана ради

бољег изучавања накнадно приликом штампања била огромна и излазила би из оквира страница, и да је с тога део који је изучаван, исецан и приказан.

Од стране суда у свему је прихваћено детаљно објашњење које је овај вештак дао на главном претресу за свој закључак да је Брис Татон, као што је то утврђено и из налаза и мишљења вештака медицинске струке, након пада остварио примарни контакт са тлом у непосредној близини констатоване крвне мрље означене као траг број 8 у службеној белешци о криминалистичкој техничкој прегледу лица места, по основу да је крвавио после задобијене повреде, да се та крв налази на подградном зиду и да крви нема на доњем делу фармерки и патика, а што указује да након тога није било усправног хода. Са трасолошког аспекта нема никакве циљеме да су крупни трагови крви приказани у фотодокументацији у спису и у писменом налазу и мишљењу свакако најближи непосредно место контакта са тлом, из кој разлога је и дато мишљење да је он повреду која је крвавила, запобио доле, а не на платоу Обилићевог вена. Изучавањем његове једеће јасно је да на фармеркама постоји пуно трагова крви, ситних капи крви и трагови флекса – контакта и да се сви ти трагови налазе на потезу између висине колена и отвора на панталонама шилица, на средини црталона. У случајевима када човек задобије повреду која крвари са предњег линија са предње стране и нема никакве сметње у свом паду наниже, а таква особа ходи или на било који начин корача, огромна је могућност да се нека од капи први које падају мора наћи на доњем делу ногавица или на горњој површини предње стране обуће. Фармерке које је пок. [REDACTED] имао на себи у време дугађаја, у том доњем делу испод колена су потпуно чисте што се тиче трагова крви и на зумирањем и увећавањем приликом трасолошке анализе трагова на фармеркама није нађена ни једна једна кап, а и на патикама није уочен ни један од трагова крви на предњем делу где се нужно уочава, а који је на фотографији баш и приказан како је то и илустровано у писменом налазу и мишљењу. То се указује да он после ове задобијене повреде која је крвавила није ходио и да је он ту повреду морао задобити тамо где су настали трагови крви на бетонском поднормном зиду који су означене у фотодокументацији као траг број 8. Он се након тога могао померити али наведени трагови доказују да није могао ходити усправно и са трасолошког аспекта ова повреда је ту и настала у непосредној близини овог трага и представља последицу највероватније пада. На фармеркама нису уочени трагови нечишћења, а што би били трагови земље, траве, што би приликом повлачења по тлу односно пузanja нужно настало, чиме се искључује пузanje до овог трага, при чему се он могао само преокренути па траг када ови трагови нужно не морају настати.

Дакле, из исказа вештака поуздано је утврђује да је место оствареног контакта тела са [REDACTED] пок. [REDACTED] са тлом била у непосредној близини велике крвне мрље означене као траг број 8 у службеној белешци о криминалистичкој техничкој прегледу лица места, а што се утврђује по три основа, да је крвавио после ове повреде, да се крв налази на подградном зиду, да нема трагова крви на доњем делу фармерки и патикама, а што указује не само да након ове задобијене повреде он није ходио, већ додатно потврђује и да се повредио доле, услед пада.

Искључена је и могућност да је до места где је затечен сада пок. Брис Татон

допузао, јер на фармеркама нема трагова нечишће у смислу земље, траве и слично, а што би приликом повлачења по тлу - пузана нужно настас. Мишљења је да се он само могао преокренути ногатом када ови трагови нужно не морају настати. По положају и ономе што је уочено на фрејму очигледно је да трагови крви који су пронађени на фармеркама припадају пок.Брису Татону, а из тога што их нема нигде на другим деловима обуће.

Траг на мајици светло сиве боје на предњој страни и то посебно интензивно у горњем левом делу и у пределу стомака, при чему трагови у доњем делу мајице коренспондирају са шилкама указују на интензивни притисак, контакти када је запрљање са шилке прешло на мајицу, а траг на мајици у горњем левом делу могао је да настане у тренутку његовог пада на леву предњу страну тела. Трагови у доњем делу мајице приликом превијања тела преко шилки, гурања тела преко шилке настају управо овакви трагови јер услед турања тело налази косо на шилке, али превијањем преко њих и затезањем без обзира што су косо постављене настаје хоризонтални траг.

Обзиром на пројектовање трагова нечишће на предмет тј. доњи део мајице у долиру, не ради се о овлаш додиру него о интензивно добром притиску са цевима које представљају горњи део ограде платоа или степеништа на Обилићевом венцу, приликом превијања тела преко цеви када тело заузима хоризонтални положај, а која су могла настати и на огради платоа и на огради степеништа. Обзиром да нечишћа која се пројектовала на мајици није овлаш прашинка која се може обрнеати, већ се ради о масној, прљавој површини која се дира рукама, она је приликом добро пријемчива и да би била преузета на мајицу лице мора бити добро притиснуто да би се однеле честине и турнуто, да би оне остасле.

За свој закључак дат са трасолошког аспекта, да је незнанце вероватно ће да је сата пок.Брис.Татон дао са платоа, од стране судског вештака Ђусарчевића дато је објашњење да би у случају да се пок.Брис Татон омакао са ораде како то описује окривљени Грковић Иван, пао би непосредно уз подградни вид, највише 2 метара од зида и био би даље испред трага крви приказаног на фотографији број 17 и не би могао доспети у зону трага број 8 где је пронађен, јер он после пада није ходио, а да је пузao за собом би оставио велике трагове крви.

Да је скочио не би пао на главу јер свако ко скочи, ко има одраз, увек пада на ноге и на стражњину где је тежиште, а не на главу, а отај који је бачен може настати на леђа, на страни, потробинке, тиректно на главу и на ноге, зависно од начина како је бачен. Према изјашњењу вештака са трасолошког аспекта незнанце је могућност и чак је немогуће да је пок.Брис.Татон могао да доспе у зону трага број 8 на даљини од 5,4 метара од бочног зида платоа Обилићевог венца, а ни у случају да су га ухватили за руке, ноге, љуђали и бацили не би га толико добили, имајући у виду и ограду на платоу Обилићевог венца која је висине 1,10 метара коју је требало при томе пребацити у ком случају бук починиће уз ограду и тиме се скраћује. Немогуће је да се сам отиснуо толико толико јер и да је преиско ограду и нашао се на ивици са друге стране ограде,

имао је веома скромне могућности за одраз и не би доспео до тог места ни да је у најбољој физичкој кондицији и снази и да пре тога није претрпео повреде. Количине крви које је имао најбољи одскок не може да буде преко 3 метара и он никако са платоа није могао доспети на даљину која је израчуната.

Имајући у виду изјашњење вештака трасолога Мирослава Бусарчевића на главном претресу, да би само изласком на лице места свих чланова комисије вештака, вештака медицинске струке, трасолога, након поузданог мерења и након што би поуздано била утврђена удаљност трага крви од вертикалног зида и измерена од стране стручног лица, непосредним олажањем и узимањем мера и осталих висина, а која би сваком, у сваком тренутку биле доступне и проверљиве, оживљавањем ситуације у простору од стране вештака медицинске струке са вештаком трасологом, могли бити дати апсолутно поузданни одговори на питања која су постављена овом вештаку, суд је дана 2.12.2010. године наредбом одредио комисијско трасолошко-судско-медицинско вештачење које је поверено судском вештаку трасологу мр Мирољаву Бусарчевићу и судским вештачима медицинске струке др Ивици Миљосављевићу и др Ђорђу Алимпијевићу који су већ обавили медицинско вештачење, са задатком да комисија вештака обави вештачење и утврди тачно место у простору где се налазио траг крви означен у извештају о криминалистичко техничком прегледу лица места као траг број 8 и приказан у фотодокументацији број 17 и 18, са које висине и места је тело оштећеног, сада пок.Бриса Гатона и у каквом положају остварило контакт са тлом и које повреде су тада настале, односно, да се прецизно одреди начин пада тела сада пок.Бриса Гатона на њижу подлогу, да ли је он могао сам пасти на тој и на који начин, односно, да ли је могао бити турнут и на који начин, да ли је пребачен преко ограде и на који начин или је сам скочио преко ограде, а и остale релевантне чињенице обзиром на изведене доказе, постојеће материјалне доказе у спису, а по потреби изласком на лице места и другим евентуалним допунским испитивањима. Судским вештачима је по налогу суда достављена са Одељења криминалистичке технике гардероба сада пок.Бриса Гатона, који је у време догађаја имао на себи, ради комисијског прегледа и анализе истих од стране комисије вештака.

Комисија вештака је поступајући по наредби суда увидом у списе предмета, посебно фотодокументације са увиђаја, обдукционог записника, извршеног судско медицинског и трасолошког вештачења и изјашњења вештака медицинске струке и вештака трасолога на главном претресу, а дана 07.12.2010. године комисија вештака је изашла на лице места када је од стране вештака трасолога мр Мирољава Бусарчевића прецизно утврђено место где се налазио траг крви на зиду, а означен бројем 8 у записнику о криминалистичко техничком прегледу лица места и приказан на фотографија Ф17 и Ф18 у фотодокументацији са увиђаја, а након тога је стапио судски вештак за криминалистичку технику Владо Манговски, коме је наредбом суда од 07.12.2010. године поверено да изврши потребна мерења, измерио где се налазио траг крви, као и остала потребна мерења и израдио скицу ужег лица места која је уз налаз и минињење комисије вештака достављен суду, а извршен је преглед и испитивање тригова на достављеним одевним предметима и начинима које је сада пок.Брис Гатон имао на себи у време догађаја. На основу

287/12/11

утврђених чињеница медицинским вештачењем, допунским трасолошким анализама и мерењима извршених од стране вештака криминалистичке технике Владе Мајловског, вештаци су дајући писмени налаз и мишљење и изјашњењем на главном претресу, по оцени суда у потпуности одговорили постављеном задатку.

Трасолошка анализа заснована је на увид у податке у судским списима са посебним освртом на записник о увиђају и службену белешку о криминалистичко – техничком прегледу лица места, раније извршена вештачења и изјаве вештака на главном претресу, на испитивању трагова на фотографијама са увиђаја, непосредним увидом у ужи простор лица места где је вештак накнадно утврдио место и положај трага број 8 констатованог у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места и приказаног у фотодокументацији са увиђаја, увидом и анализом одеће сада пок.бриса Татони и мерама датим на скини лица места сачињеног од стране судског вештака за криминалистичку технику Владе Мајловског, уз примену истих техничких средстава и техничке методе као и при предходном вештачењу.

Из налаза и мишљења вештака је утврђено да је увидом у достављене одевне предмете и патике које је пок.брис Татон имао на себи у време догађаја, од стране вештака је констатовано да су сви предмети били запаковани у три мања омота, да су у једном омоту били изужвани мајице и доњи вени, у другом омоту фармерке а у трећем пар патика и чарапа. Прегледом мајице која је у писменом налазу и мишљењу приказана на слици 1, констатовано је да су на мајици, очигледно због тужња у паковању, нестале сви опртани трагови нечистоте које је вештак трасолог уочио на снимцима начињеним од стране криминалистичких техничара приликом увиђаја, осим трагова крви.

Прегледом фармерки, које су приказане на слици 2 у писменом налазу и мишљењу комисије вештака, утврђено је да на обе ногавице са предње стране постоји гравирани трагови крви, као и трагови нечистоте у виду трагова земље и прашине, при чему су сви констатовани трагови крви били локализовани на простору између отвора шлица и колена, како је то приказано на слици 2, страна 3, као и на слици 5, страна 4 налаза и мишљења судског вештака трасолога mr Мирослава Бусарчевића од 26.11.2010. године, а да трагови земље и прашине захваљују прелазу површину фармерки ио висини од отвора шлица до ледпод колена. Уочено је да је леза ногавица интензивије запрљана земљом и прашином од десне ногавице фармерки. У односу на претходни налаз и мишљење судског вештака mr Мирослава Бусарчевића од 26.11.2010. године, на задњој страни фармерки, које су приказане на слици 2, на страни 3 налаза и мишљења, а на слици 8, страна 5 налаза и мишљења судског вештака Бусарчевића од 26.11.2010. године, уочено је неколико малих капљичастих трагова крви, а као и при претходном вештачењу, нису уочени трагови нечистоте. На фрејму на коме је приказан сада пок.брис Татон приликом пружања хигијенске помоћи одмах након догађаја на платну Обидићевој вештици, а који је приказан на слици број 4, на страни 4 налаза и мишљења, као и на слици број 6, страна 4 налаза и мишљења судског вештака Бусарчевића од

26.11.2010. године, јасно је уочено да су доњи део леве стране Татоновог лица као и предњи део површине његовог врата и груди непосредно испод врата запрљани нечистоћом која наликује земљаној површини. Закључак је вештака да ови трагови нечистоће као и поменути трагови нечистоће на снимку предње стране мајице које је вештак трасолог констатовао у свом налазу и мишљењу од 29.11.2010. године и трагови земље и прашине на предњој страни фармерки утврђени њиховим непосредним прегледом, недвоемислено показују да је сада пок.Брис Татон приликом пада остварио контакт са површином земљаног тла предњом левом страном свог тела и лица. Наведене чињенице, поткрепљене су и изласком комисије вештака на лице места, где је увидом у конфигурацију подградног зида елиминисана могућност да је сада пок.Брис Татон приликом пада на оголјену земљану површину, левом страном лица ударио у горњу ивицу подградног зида који дели земљани од бетонског тла јер би због неравне конфигурације овог зида на левој страни лица сада пок.Бриса Татона у том случају настале површинске повреде у виду раздеротина, а на горњој ивици бетонског зида остали би трагови крви што није откивено трасолошком анализом снимка – фотографије са увиђаја нити приликом обдухије тела пок.Бриса Татона.

И судски вештак мр Мирослав Бусарчевић потврдио је у изјашњењу на главном претресу мишљење комисије вештака медицинске струке да пок.Брис Татон обзиром на констатоване повреде није могао предњом левом страном лица да удари у ивицу бетонског подградног зида, да је детаљним увидом на лицу места и увидом у горњу површину овог подградног зида установљено да је он врло нераван са деста оштрих врхова у неравнинама, што би у случају удара лицем односно било каквог пада морало да се одрази раздерним ранама на лицу које код сада пок.Бриса Татона нису констатоване и нема их евидентно, а морали би да остану и трагови крви на месту контакта којих исто тако нема, услед чега је он стране комисије вештак након изласка на лице места потпуно елиминисана могућност контакта левом предњом страном лица пок.Бриса Татона са бетонским подградним зидом. У прилог томе је и чињеница што се на лицу пок.Бриса Татона уочавају трагови нечистоће од удара на земљу односно прљавштине.

Судски вештаци медицинске струке др Ивица Миљосављевић и др Ђорђе Алимпијевић сагласили су се у свему са судским вештаком трасологом мр Мирославом Бусарчевићем, а на главном претресу вештак др Ивица Миљосављевић је стручно појашњавао мишљења вештака медицинске струке о могућности кретања сада пок.Бриса Татона након пада. С тога је поуздано утврђено да ес мишљење вештака медицинске струке да се не може у потпуности искључити могућност кретања сада пок.Бриса Татона након пада заснива на анализи задобијених повреда, јер зоне у можданом ткиву саме по себи утичу на могућност кретања након повређивања, но, ове повреде нису исте тешките у моменту задобијања и кроз 24 тј. 48 h. У моменту задобијања то је био један тежки пртес мозга са једнам поремећајем свестати је и губитком свести. Његова свест није била као код човека који је без тих повреда, и што значи да су му могућности кретања биле умањене, могао би да се креће али врло отежано, са врло вероватном могућношћу губења равнотеже уколико би успео да устане. С

тога би искључиво са медицинског становишта било мишљење да је немогуће са апсолутном прецизношћу локирати место на земљаној подлози на коме је дошло до примарног контакта. Али, медицинско-трасолошком анализом је установљено да је контакт његовог тела остварен са оголјеном земљаном површином због одсуства трагова од контакта са зеленим деловима површине. У односу на две оголјене земљане површине испод платоа између гараже и степеништа искључиво се са медицинског становишта не може искључити ни једна ни друга површина, али имајући у виду трасолошке чињенице закључак је да је примарни контакт тела остварен са оголјеном земљином површином у зони трага број 8, обзиром на одсуство трагова краи на земљаној површини на којој је његово тело доспело након пада, присуство трагова крви на лицу у горњем делу дукса и на горњим предњим површинама фармерки до колена. Према изјашњењу судског вештака др Ивице Милосављевића пок.Брис Татон је с тога највероватније покушао да се прилигне након примарног пада, па је у том моменту због тога што је једини извор крварења крварење из носа, дошло до капања крви, када су настали трагови означенчи као број 8 у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места, да се након подизања он вероватно повукао без устајања, према бетонском подизду степеништа и на њега се обележио како је и пронађен. Тада су могли настати трагови на торњој површини фармерки до колена.

Ово поткрепљује и изјашњење судског вештака мр Бусарчевића трасолога, да обзиром на чињеницу утврђену из мишљења вештака медицинске струке да је крварење могло наступити само после неколико секунди од тренутка задобијања повреде услед пада и да с тога крварење непосредно прати задобијену повреду, да је сада пок.Брис Татон уз сву могућност кретања стигао са земљане оголјене површине на другу земљану површину где је пронађен траг крви сасвим би нормално било за очекивати трагове крви на том путу, а који нису уочљиви, који нису констатованы ни са стране увиђајне ските, а да би се он транспортујао са оголјене земљале површине ближе бочном зиду на било који начин на ову другу земљану површину где је и затечен, нужно је да пређе преко зеленика-растинја које постоји, а трагова на фотографији Ф17 из фотодокументације из увиђаја, од полегнутог зеленила нема, а под условом да је нузао нормално би било за очекивати да се барем на његовим фармеркама уколико се креће четвороножке, остали трагови зеленила, којих нема, а да је ходио морао би гу да пређе и на газећој површини патика нема никаквих трагова који би указивали да је он газио по било каквом зеленом растинју, а што би нужно од тога морало да остане, те је с тога поуздан закључак да сада пок.Брис Татон након пада није ходио, а обзиром да прегледом достављених патика и фармерки које је сада пок.Брис Татон имао на себи у време догађаја, потврђује да сада пок.Брис Татон након задобијања повреде која је изазвала крварење из носа није ходио, а обзиром да прегледом патика на њима нису идентификовани трагови крви, а као што је и илустровано на слици 5, страница 4 именог налаза и мишљења комисије вештака и да је прегледом фармерки уочено одсуство трагова крви на десном делу, испод колена на прешкој страни ногавице фармерки. Чак и да је држао руку на лицу нешто крви би морало да пређе и да остане на путу којим се кретао, чиме се практично и етимологије могућност пада са платоа Обилићевог венца.

Прегледом патика утврђено је да је горња површина на предњем делу патика искрзана и на њој се уочавају трагови сиве нечистоће. Но, прегледом патика уочени су трагови у виду бразди на газећој површини обе патике, а што се јасно уочава и на слици 6 страна 5 писменог напаза и мишљења комисије вештака и које су бразде, према изнетом миниљењу вештака, настала суљењем по тврдом тлу као што је бетонско тло. С тога ови трагови указују на одунирање ногама и могли су да настану у динамици догађаја каша се сада пок.Брис Татон налазио у лежећем положају на леђима, а имајући у виду и приказану подлогу платоа Обилићевог венца на слици 2, страна 2, као и трагове интензивног гужвања, трену на задњој страни мајице, како је приказано на слици 4, страна 3 напаза и миниљења сутеког вештака Мирослава Бусарчевића од 26.11.2010. године. миниљења је и да су наведени трагови у виду бразди на газећој површини обе патике могли настати и приликом евентуалног гурања и вучења његовог тела док се налазио на ногама.

Поуздано је и прецизно од стране комисије вештака утврђено место и положај трагова крви означених приликом увиђаја бројем 8, као и удаљеност овог трага од изнше платоа. Из писменог напаза и мишљења вештака се утврђује да је приликом изласка на лице места вештак трасолог мр Мирослав Бусарчевић по класичном трасолошком принципу на основу проучавања дефекта у виду шупљина на површини бетона који су настали приликом шоловања тј. наливања тог потпорног зида, а која су по свом распореду потпуно индивидуалне, по начину настанка, величини и облику и имају доста и етога нису све ни обележене јер их има више него што је довољно да се уочи да је траг био ту на бочној површини предградног бетонског зида, а који су уочени и на фотографији Ф18 у фотодокументацији са увиђаја, те је прецизно утврдио место и положај где су се ови трагови крви налазили у време увиђаја, а који су означена приликом увиђаја бројем 8. Слика под бројем 7, на страни 5 писменог напаза и мишљења на којој је под словом А приказан снимак, фотографија Ф18, а под словом Б снимак сачињен од стране судског вештака трасолога мр Мирослава Бусарчевића, са дефектима на бочној површини предградног зида обележеним црвеним стрелицама, не остављају апсолутно никакву сумњу да је поуздано и прецизно утврђено место где се налазио траг крви број 8 у време увиђаја, а који потиче од сада пок.Бриса Татона, а на главном претресу нико од странака у олбосу на ову утврђену чињеницу није имао примедби.

Након што је поуздано и прецизно утврђено место на коме се у време увиђаја налазио траг крви означен у записнику о криминалистичко техничком прегледу лица места, на лицу места су извршена мерења од стране сталног судског вештака за криминалистичку технику Владе Манговског, која су приказана и на ескици ужег дела лица места коју је вештак Манговски израдио. Погледано у равни ови трагови крви се налазе 5,38 метара удаљени од изнше платоа. Џасле, приближно на истој удаљености како је то претходно и утврђено од стране судског вештака Бусарчевића. Судски вештак за криминалистичку технику Влада Манговски извршио је и остала мерења на простору ужег дела лица места, што је приказано и у израђеној ескици ужег лица места од стране овог вештака. Поуздано је утврђено да се горња крвина отреће на платоу налази 7

метара изнад површине земљаног тла испод платоа, при чему је ограда на платоу висока 1,10 метара а из чета произилази да се сама површина платоа налази 5,9 метара изнад површине земљаног тла.

Иако су вештачи медицинске струке ангажовани у оквиру овог мултидисциплинарног вештачења, навели да се са чистог медицинског аспекта већ може искључити могућност пада са ограде. Вештачи медицинске струке су се приликом медицинско трасолошког вештачења сагласили у свему са осталим вештачима да је искључена могућност могућности пада сада пок.Бриса Татона са ограде, а како је то описао окривљени Грковић Иван, закључак је да је са судеко медицинско-трасолошког аспекта то практично немогуће.

Закључак је комисије вештака да се са свега наведеног, са сигурношћу може искључити могућност да је пок.Татон на било који начин пао, скочио или био бачен са платој Обилићевог венца на оголјену земљину површину у чијој непосредној близини су нађени трагови крви означенчи приликом увиђаја бројем 8. Трасолошком анализом снимка фотографије Ф14 у фотодокументацији са увиђаја, а која фотографија је приказана и на слици 8, страна 6 налаза и мишљења комисије вештака. Ограда на платоу Обилићевог венца прави неки отворени четворугаоник где једна страна нема ограду и доле је амбис и земљани део. У трасолошком разматрању са које се стране може приступити тој огради врло је важна конфигурација предмета који су приликом увиђаја затечени и регистровани. На снимку је уочљиво и јасно се види да је у отвореном простору лица места приступ трећој бочној страни онемогућен паркираним мопедом, бициклом са мотором и велике металне кутије, тзвете на склапање, било какав пад са тог дела где је ограда каналише пад директно на земљу. Слободан приступ огради са платоа практично могућ само из два правца означенца стрелицама на слици 8 у налазу и мишљењу комисије вештака. Даљом анализом фотографија Ф16 из фотодокументације у слику је констатовано да не постоји реална могућност да нека особа, било да је бачена, пала или да је сама скочила, доспе непосредно са или преко ограде Обилићевог венца на бетонски део површине испод платоа према улици Маршала Бирјузова, јер то онемогућава предградни вид означен стрелицама на слици 9, страна 7 налаза и мишљења који омеђује део простора између степеништа и бетонског дела површине испод платоа, каналишући евентуалну падају тела према земљанијој површини испод платоа. Дато је летаљно објашњење да уколико се постави да је сада пок.Брис Татон са платоја Обилићевог венца непосредно доспео на површину земљиног тла испод платоа, у зону непосредно поред трагова крви означених на слици 9, страна 7 налаза и мишљења комисије вештака ружичастом стрелицом, евидентно је да би његово тело морало да лети по нарабоди и да је морало да има хоризонтално убрзаше, а како је представљено на слици 9, страна 7 писменог налаза и мишљења вештака, У случају пада по нарабоди услед инериције за очекивати је да се његово тело покреји напрел приликом контакта са површином земљиног тла и то у смjerу хоризонталног убрзаша, било да се делнично закотрља уколико би пало склупчано или подреко у односу на емер пада, а при другачијем начину пада да касуја по површини земљиног тла. Трасолошком анализом фотографија Ф16 и Ф17 фотодокументације са увиђаја, на површини земљиног тла и на уочени

трагови који би могли да потичу од удара тела, а што би се без обзира на висину предпостављеног пада могло објаснити чињеницом да је тело саја пок.Бриса Татона приликом пада могло већом површином да оствари контакт са површином земљиног тла због чега би дејство силе на тло било мање по јединини површине, а трагови тела слабије изражени и теже препознатљиви у односу на евентуални доскок на ноге када би нужно остали јасни и препознатљиви трагови патика које је пок.Брис Татон тада имао на ногама. Међутим, на површини земљаног тла нису уочени ни трагови суљања ни полетло растинье, а што би кореспондирало са евентуалним падом Татоновог тела са платоа по параболичној путањи. При томе је ограда на платоу Обилићевог венца висине 1,10 метара објективна препрека како за бацање тела са платоа тако и за скок и за случаја пад јер и уколико би неко хтео да скочи и опкорачио ту ограду за ослонца испред ограде који се налази непосредно изнад површине земљиног тла преостаје свега 4 цм површине бетона, а што практично онемогућава да се ту стане ногама, а да се при томе рукама не држи за ограду, а што веома ограничава могућност јачег одраза у скоку. У случају скока са платоа из затете треба имати у виду висину ограде услед које се одраз у скоку мора налазити на површини платоа, пре ограде, а зенит, највиша тачка скока изнад саме ограде што скраћује дужину скока у односу на ивицу платоа тако да скок не би домашко трагове крви, који се посматрано у равни налазе на 5,38 метара удаљени од ивице платоа. При томе је указано да треба имати у виду и да сваки скок на чврсту подлогу осим самоубилачких скокова првенствено подразумева дочекивање на ногу у доскоку, а што би у сваком случају обзиром на висину са које се скоче и чињеницу да се ради о одраслој особи, морало да се одрази у виду утишнућа, у конкретном случају патика на површини земљиног тла испод платоа, а који трагови трасолошком анализом снимака – фотографија са увиђаја, нису нађени а ни констатовано приликом увиђаја. Отклоњена је и могућност слободним падом, јер стручни пад са ограде на платоу не би могао да има било какво озбиљније хоризонтално убрзање, због чега би завршио скраћеним доскоком на површини земљиног тла знатно ближе зиду платоа у односу на место где су нађени трагови крви, а могуће на огуљеној земљиној површини која се налази непосредно испод зида платоа.

С тога су као могућа места одакле је Брис Татон могао доспети у ову зону преостало искључиво степениште које са платоа води у ул.Маршала Бирјузова, као и подеста – одмориште на овом етапеништу.

Обзиром на положај и димензије степеништа и подеста степеништа у простору у односу на огуљену површину земљиног тла испод шака, где су констатовани трагови крви, закључак је да је он ту доспео са степеница него са подеста. Ово с тога што је обзиром на описане начин пада односно контакта тела пок.Бриса Татона са земљаним тлом, он са подеста могао да буде гурнут или бачен и нужно би по параболичној путањи доспео на огуљену површину земљиног тла у зони трагова крви, али обзиром да је за параболичну путању неопходно хоризонтално убрзање и да би важиле већ изнете законитости кретања и пада на тло при чему би на тлу настали трагови који нису уочени, не само од стране ветрника већ и од стране увиђајне екипе.

Обзиром на наведено, он је на огуљену површину земљиног тла у зони трагова крви могао доспети директним падом са степеница изнад те површине и без никаквог озбиљнијег хоризонталног убрзања да примарни контакт са површином земљиног тла оствари левом предњом страном тела и лица а да при томе на месту пада не настану препознатљиви трагови тела и лица, у ком случају је знатно већа вероватноћа да је он био пребачен преко ограде степеништа него да је сам скочио. Ово с тога што уколико се он непосредно пре пада налазио на степеништу предњом страном тела окренут силаску низ степениште, ограда степеништа би му била са десне стране и он би могао да је прескочи са лева на десно уз могуће оstanjanje десном руком или обема рукама на ограду, али у том случају он би се нужно дочекао на ноге због висине која је изнад оголjenе површине земљиног тла у линiji са траговима крви износи према мерењима од стране вештака Манговског 4,28 метара, а због инерције у доскоку могло би доћи до запошења његовог тела што би проузроковало пад на леђа или бочно у страну тела, када би обавезно морали и настati на површини земљаног тла препознатљиви трагови доскока од патика који ишле уочени.

С тога је закључак комисије вештака, да је сада иок. Брис Татон директно пао на оголјену земљину површину у зони где су нађени трагови крви, а и примарни контакти са тлом остварио ирелјом левом страном тела и лица, а на шта указују трагови кечистоћа на његовом телу и лицу као и на одећи коју је имао на себи такав пад највише кореспондира са пребацивањем његовој тела наплавачке преко ограде степеништа изнад наведене оголјене површине земљиног тла и он је при томе са степеника могао бити пребачен преко ограде укосо са лева на десно и пао би на површину земљиног тла у искошеној положају у односу на дужину земљине површине, горњим делом тела и главе а окренут ка подградном виду и платоу. Са трасолошког аспекта, он је највероватније пребачен преко ограде, а обзиром да није позната динамика догађаја до овога је могло доћи услед гурања сада пок. Гагона у ситуацији када је горњим делом тела био мање или више превијен преко ограде и када није била потребна посебна сила да он одлети доле, као и непосредним подизањем и пребацивањем његовог тела преко ограде степеништа, уколико је стајао на му неко подигао ноге и пребацио га преко ограде или га ухватили на га спустили преко након чега је он практичнопао наглавачке. При томе је минијење вештака трасолога да уколико је био превијен преко ограде да је било доволично да га само једно лице турне или да му једно лице годигне ноге, јер то није захват који захтева посебну физичку скаму, али за подизање и пребацивање преко ограде је потребно да го учине две или три особе.

Судије поуздано из налаза и мишљења комисије судских вештака утврдио да је сада иок. Брис Татон, надајући укосо са лева на десно, у икошеној положају, са ограде степеништа, чија је висина 4,28 метара, директним падом на оголјену површину земљиног тла са којом је остварио примарни контакт левом предњом страном тела и лица и задобио повреде меких ткива леве половине главе и лица са преломима костију леве половине лица, повредама садржаја лобањске дупље у виду пагњечине мождане коре и трауматских крварења у ткиву мозга тзв. интранеребрални хематом, повреде меких ткива локализоване у левој половини предње и на левој бочној страни трупа, прелом тела грудне кости првог ребра

са леве стране у виду непотпуног расцепа зида нисходног дела аорте испод лука, прелом горње грани леве препонске кости као и повреде коже и поткојног меког ткива горњих и доњих удова превасходно локализоване дуж спољашње стране леве ноге, при чему су његови горњи део тела и глава били окренути ка подградном зиду и платоу. Поуздано је утврђено, да је најдом са висине од 4,28 метара, падајући укосо са лева на десну страну "на главачке", он могао да задобије повреде за које је утврђено да су настале услед пада, а имајући у виду силину удара којом је његово тело остварило ударни контакт са површином земљиног тла. Судски вештак трасолог мр Мирослав Бусарчевић и судски вештак медицинске струке др Ивица Милосављевић били су међусобно сагласни да је примарни контакт остварен предњом левом страном лица, што према изјашњењу судског вештака мр Бусарчевића, практично трасолошки пише на његовој одећи и лицу, а обзиром да се траг крви у односу на отољену површину налази на њеној ивици гледајући према платоу, сасвим је за очекивати да у том делу негде, на земљи буде и његов удар предњом страном лица у искошеном положају, са ногама ближе зиду степеништа, што значи главом између гараже и зида испод платоа у косом положају усмерен.

- Из изјашњења вештака утврђено је и да је, обзиром на висину са које је пок.Брис
- Татон бачен, према познатој формулацији за израчунавање брзине у слободном паду до одређене тачке на дну, а која поред висине пада зависи и од масе тела и гравитације, тело сада пок.Бриса Татона падало ка дну брзином од 32,97 km/час обзиром на његову реалну приближну тежину око 75 килограма, на основу описа из обдукционог записника, а што је приближна сила уудара као да је ударен возилом сандучастог типа које се креће наведеом брзином, а што је илустровано графиконом у писменом налазу и миниљењу комисије вештака обављеном према наредби суда од 02.12.2010. године, графиконом из светске литературе. Обзиром да је на графикону уочљиво да је у таквом случају одбачај око 7,1 метар, то јасно указује на силину овог удара да се ради о страховитом уудару који је сасвим могао да створи потребну силу да би настале повреде какве су констатоване код пок.Бриса Татона. При томе је изнето мишљење да је пао са платоа Обилићевог венца да би та брзина била знатно већа, да би настале знатно веће повреде и да би на лицу места наступила смрт.

- Наведене одлучне чињенице, утврђене медицинским трасолошким вештачењем, потврђује исказ сведока под псевдонимом А1. Сведок А1 није видела моменат када је пок.Брис Татон бачен са ограде степеништа, али је из исказа сведока под псевдонимом А1 суд поуздано утврдио да је она чула одмах по престанку напада на Француске држављане у кафићу "Зузус" од коњобара који је радио у кафићу "Ајриш Паб" а који је био у близини када се то догодило, да су нападачи бацили низ степениште једног од нападнутих, да је он задобио тешке телесне повреде, да су га тукли бејзбол налиџема. За свој закључак да је то био управо Брис Татон који је бачен низ степениште, сведок А1 суду је гала уверљиво и прихватљиво објашњење, да је она видела младића који је након задобијеног уудара, испао из реона и пао иза хотела којима су били уоквирени столови где су седели, да је лежао 3 до 4 метара удаљен од степеништа држећи руке испред главе иштитећи лице од уудараца нападача који га је шутирао, док се другом руком подупирао, покушавајући да се подигне, док су нападачи стајали поред

њега, да је видела да није могао да устане, да она предпоставља да није могао да устане због повреда, јер је он био много више повређен од младића који је лежао поред жардињере, а кога су 2-3 младића подизали или им је он више пута испадао из руке. Сведок А1 била је лецидна да је њој тада речено "бацили су га", а не "бацио га" или "турнуо га један дечко", већ "бацили су га", да тада нико није споменуо да је сам скочио, зато што су сви који су ту били видели да он не може да устане, а камоли да се приближи степеништама и да је тада речено да је он бачен, значи брутално бачен и да она закључује да га је њих двојица бацило јер је најмање њих двојица могло да га баца. Из исказа сведока А1 поуздано је утврђено да је она тада на платоу Обилићевог венца видела да је нападнуто 5 лица, а да је видела тројицу повређених младића од којих је један био младић који је ушао у кафић "Зузус", да је други повређени младић био младић кога је видела да је лежао поред жардињере, док су га тукла двојица младића, а након што се гомила њих одједном растрчала, да га шутирају они који су поред жардињере бежали ка Кalemegdanу, да је она уочила да је он имао дужу смеђу косицу и да су га касније младићи који су му помогли поставили столицу баште кафића "Ајриш Наб" где му је указивана помоћ и да је она касније на фотографијама препознала да младић који је лежао поред жардињере није био Брис Татон, да је трећи повређени младић, кога је она видела, био младић који је лежао у близини степеништа и да она по догађају закључује да је поред степеништа био Брис Татон.

- Ценећи напред утврђене одлучне чињенице из навода исказа сведока А1, а у вези чињеница утврђених из исказа сведока оштећеног Филипа Морија, да је он нападнут на самом почетку догађаја, да је покушавао да се извуче са места где је задобио ударац или да му је то било јако тешко због разбацаних столова и столица, да је након задобијања удараца столицом успео да се помери само 1 метар или 2 метра, да је затим изгубио оријентацију од дима из бакљи, да је покушавао да устане након што му је запаљена коса, или да у томе није успео, а даље ценећи ове утврђене чињенице из исказа сведока А1 и сведока Филипа Морија, у склопу навода исказа сведока Себе Филипа и Казедеван Реймонда, да је Себе Филип на почетку напада ударен у потиљак, да је Казедеван Реймунд одмах након Себе Филипа и сам задобио ударац, да су они који су седели за његовим столом били први нападнути, а да је Брис Татон седео за другим столом иза њега, да се он након задобијеног удараца Казедеван Реймунд ту задржао пар тренутака пре него што је устао и побегао у гаражу где се кратко задржao, и да по повратку из гараже, када је прошао истим местом одакле је и побегао, никога није видео и да с тога предпоставља да су вероватно Брије били нападачи доле јер је он био доста близу степеница, да је из исказа осталих сведока који су описали начин где је ко седео поуздано је утврђено да је Брис Татон био најближи стегеништу, то су по оцени суда наводи исказа сведока Француских држављана сагласне наводима исказа сведока под искуденим А1 да је Брис Татон био лице које је тучено поред степеништа и да он, услед задобијених повреда, није могао сам да устане са тог места. Све поведене чињенице потврђује и закључак судског вештака граволога мр Мирољава Ђусарчевића, а у склопу са њима пружа реалну слику овог догађаја и минимално да је Брис Татон остварио интензивни контакт са цевима на огради, или тиме што је био пригиснут уз цеви ограде или је на њих набачен, турнут,

имајући у виду ојртане трагове запрљања који кореспондирају са паралелним металним цевима или горњег дела ограде или платоа степеништа, да је он леђним горњим делом остварио интензивно трење са чврстом и релативно равном подлогом, обзиром на трагове интензивног гужвања и трења на задњој страни мајице, уз одсуство трагова цепања. По оцени суда, све ове утврђене чињенице пружају реалну слику тока догађаја повређивања сада пок.Бриса Татона и где се он у моменту повређивања налазио.

С тога је суд оценом утврђених чињеница, поуздано закључио, да је сада пок.Брис Татон, који је седео у башти кафића "Ајриш Паб" у близини степеништа, задобио снажан ударац од кога је испао из реона где су се налазили столови у башти овог кафића и пао на 3 до 4 метра од степениша где је остао да лежи, заклањајући једном руком лице, штитећи се од удараца нападача а подупирући се другом руком у намери да устане, а што није могао, није успео, због задобијених повреда и нападача који су се налазили поред њега, који су га ударали бејзбол палицама, рукама, шутирали га ногама у пределу главе и тела, тајали га инвентаром кафића, а затим, док је лежао на леђима, вукли га по платоу Обилићевог венца, док се он налазио у лежећем положају на леђима, вукли га и гурали док се налазио на ногама, на шта указују бразде на газећој површини обе патике које је Брис Татон тада на себи имао обувене, а затим га одигуривали, снажно гурали на шипке ограде платоа и степеништа, а затим и намерно бацили преко ограде степеништа.

Пенећи ове утврђене чињенице, а у склону датих одбрана окривљених, оцена је суда да ове одлучне чињенице потврђују и дате одбране окривљених пре свега окривљеног Владимира Бошковића, Тарлаћ Милана, Матијевића Ђојана, Четник Бранимира, Карбић Јована, Томасовића Драгана и Вујовића Милана.

Изко су окривљени одбране дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а већ изменили дајући своје одбране пред истражним судијом, а затим и измене се одбране у истражном поступку изменили и на главном претресу, суд је из њихових одбрана које су дали прел овлашћеним службеним лицима МУП-а утврдио да су сви они, када су се из улице Маршала Бирјузова степеништем попели на плато Обилићевог венца, видели да је од Партизанових навијача тучен један младић који је лежао лево од степеница. **Окривљени Милан Вујовић** је прел овлашћеним службеним лицима МУП-а изјавио да је видео када се попео степеницама на плато Обилићевог венца да се обрачун одигравао лево од степеница и да њих 15 туче једног младића. **Окривљени Јован Карбић** је одбрани лагој прел овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године изјавио да је видео када се попео на плато Обилићевог венца, да се на земљи испред њега налази момак који је на енглеском језику викао "OK, OK" да су поред њега стајали они који су га тукли, да је видео да га ударају стопицама, шутирају по грудима или газе по лицу, да је око њега стајало њих десетак и да су га сви тукти, да је он у једном моменту када су престали да га ударају, кренуо да устаје, да се пребације са левог на десни бок. **Окривљени Томасовић Драган** први пут је своју одбрану дао прел истражним судијом дана 23.10.2009. године и тада је у својој одбрани naveо да је видео када се попео на плато Обилићевог венца, да је 2 метра степеништа лежао дечко коме је глава била

окренута према улазу у гаражу на Обилићевом венцу, да је лежао мало на боку, да је био скупљен, да је видео 2-3 момака испред његове главе, да на њему није видео трагове крви али је видео да је био мало отечен по лицу и чуо је да је запомагао, јаукао, али да он није разумeo шта он говори, а видео је и да је био обучен у мајицу тамно плаве боје. **Окривљени Томасовић Драган** је и на главном претресу потврдио да је видео овог младића да лежи 2 до 4 метара од степеништа, да је лежао на боку, да је његова глава била окренута ка Танјугу, да је он закључио да је тај младић претучен јер је видео да је био натечен у пределу лица, а што је могао да уочио јер је овај младић лежао на боку тако да је он видео леву страну његовог лица и приметио је да је отечен у пределу леве стране лица. **Окривљени Бранимир Четник** је према наводима одбране коју је дао пред овлашћеним службеним лицима МУП-а је видео када се попео на плато Обилићевог венца, да је туча одмах ту поред степеница и у истом моменту је приметио повређено лице које је лежало лево од степеница кога туку рукама, ногама, бакљама, флашама док лежи на плочнику и кука, да је у једном моменту чуо да је неко узвикнуо "готово је" након чега су се сви разбежали. У истражном поступку и у датој одбрани је naveo да је овог младића видео да лежи 3-4 метара удаљен од степеница, да је био окружен онима који су га тукли и да је он само чуо како то лице говори "стоп" а да на њему није видео трагове крви. **Окривљени Сувјац Владан** је дајући одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а да је видео када се попео до баште кафића "Ириш Паб", да испред њега, лево од степеништа, на удаљености око 5 метара лежи младић на леђима који је гласно урлао, јаукао, плакао и на енглеском говорио "стоп, стоп" и практично молио да престану да га туку, да је видео да је покушавао да устане док је лежао на леђима, да су се ту око њега налазила историца момака а признао је и да га је он гађао чашом, а на главном претресу, износећи своју одбрану, на исти начин се изјаснио у односу на ове околности наводећи да је у моменту када се наставио на врху степеништа видео да је пет младића свих двадесет секунди, колико је он стајао на врху степеништа, ударао младића који је лежао и покушавао да устане, да су га све време шутирали с тим што је отворио да је он у његовом правцу бацио чашу. **Окривљени Бојан Матијевић** је у одбрани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године, детаљно описао да је у моменту када су се он и Тарлаћ попели степеницама до баште кафића, видео на 4 до 5 метара лево од себе и баште кафића младића који је лежао на плочнику, кога су тукли, који је јаукао и није могао да устане од масе која је стајала око њега и тукла га, да је видео да лете столове, столови, чаше, флане. На главном претресу, иако је изменио своју одбрану, naveo је да је видео тројицу момака који су били одмах поред младића који је лежао на боку њему окренут леђима, да је видео да су двојица стајала поред његових леђа и шутирају га замахнутом ногом у пределу леђа, а да је трећи младић стајао поред његових ногу и да је осим њих тројице видео још 5 до 6 момака који су били ту у његовој близини, а што је у својој одбрани naveo и **Окривљени Тарлаћ Милан** да је видео када се са окривљеним Матијевићем попео на плато Обилићевог венца, са леве стране гледајући од степеница у правцу улице Књез Михаилове, лево од себе, на 2 метра удаљености, младић који је лежао на стражи, који је плакао или запомагао. **Окривљени Тарлаћ** је у одбрани датој на главном претресу изјавио да ге иobi kada je slavao kod okrivaletog Boškovića. Boškoviću nisata konkretno nije rekao o tumbi, ali da

му је поменуо да је нешто видео, а из одбране окривљеног Ђошковића Владимира датог на записнику пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године окривљени Ђошковић је изјавио да му је окривљени Тарлаћ, пре него што је дошао код њега да преспава, рекао да су неког Француза Партизанови навијачи бацили са зграде или гараже, а у одбрани датој пред истражним судијом дана 20.9.2009. године окривљени Ђошковић је изјавио да му је Тарлаћ, када су дошли код њега кући, рекао да је видео да је неко бачен са гараже или зграде, а да му није рекао који су Партизанови навијачи бацили са зграде или отграде неког момка.

- ✓ Ценећи ове наводе одбрана окривљених, у међусобној повезаности са исказима сајашних сведока Француских држављана, исказом сведока оптештењеног [REDACTED] сведока под псеудонимом А1, а у вези утврђених чињеница медицинско-трасолошким вештачењем и утврђених чињеница из изјашњења судских вештака на главном претресу, суд је поуздано утврдио да су у нападу на Француске држављане, од стране навијача Партизана, најпре нападнути [REDACTED] да су се Француски навијачи одмах након што су задобили ударце од нападача, разбежали да је сведок [REDACTED] након што је видео да је нападнути [REDACTED] побегао у кафић преко пута, сведок [REDACTED] је одмах на почетку напада након што је задобио ударци у пределу гениталија, устао са стола и почeo да трчи ка стеленицима, а затим угледавши нападача са бакљом у руци побегао је у супротном правцу, ка Гружном центру "Миленијум" и отриао до хотела. Сведок [REDACTED] подигао и побегао када је видео нападача који им прилази са бакљом, а што је било пар секу или по отпочињању напада и са још двојицом Француских навијача побегао је у гаражу. Сведок [REDACTED] седео је за столом када је Себе Филипу запаљена коса, а из његовог исказа је утврђено да су тада одмах на почетку напада сви Француски навијачи који су седели за столом, крецули да беже, да се они последњи извукao и побегао у гаражу, а да је бежећи видео да су нападачи остали тамо где су они седели. [REDACTED] је на почетку напада, након задобијеног ударца у потиљак, пао на плато и према наводима његовог исказа налазио се поред жардињере, а након што је подигнут од њему испознатог лица приближен је 3-4 метара гаражи, а највише 2 секунде након тога запаљена му је коса и он се затим приближио корак-два гаражи, прескочио је столицу и жардињеру и удаљавајући се од стеленица, побегао кроз насаж док су нападачи јурили за њим, а сведок оптештењени [REDACTED] је на почетку напада када је на 2 до 3 метара од себе уочио нападаче, прескочио сто и столицу и побегао у кафић "Окно". Дакле, остало је на платоу само оптештењени [REDACTED] који је на главном претресу објаснио да је бежећи од нападача стигао до кружног тока, где је пао и где му је паљена коса и отета торбина и да је на том месту остао док иши су они који су га подигли и ставили га да седи у бануу кафића "Ирини Паб". Сведок А1 је у том свом исказу описао повређивање [REDACTED] на исти начин као и [REDACTED], а и препознала је искључиво да је младић који је лежао поред жардињере, док су га шутирали нападачи који су бежали ка [REDACTED] оптештењени [REDACTED] и да је с тога она закључила да је младић, кога је угледала, да је пао преко фотеље након задобијеног ударца, где је остао да лежи у близини стеленичног стуба, где је тучен од стране нападача и са ког места није могао од задобијених повреда да устане, био

управо сада пок.Брис Татон, који је након тога и бачен са степеништа.

Сви окривљени су на главном претресу тврдили да је туча већ била завршена када су се они попели на плато Обилићевог венца и да они нису учествовали у повређивању сада пок.Бриса Татона ни његовом бацању са степеништа и да га на платоу Обилићевог венца пок.Бриса Татона нису ни додирнули.

Окривљени Грковић Иван се бранио на главном претресу као и у претходној одбрани да није учествовао у бацању са ограде степеништа, а ни повређивању сада пок.Бриса Татона и да у нападу на навијаче Француског клуба "Туаз" он није ни учествовао, да је пад сада пок.Бриса Татона он посматрао, одоздо, са подножја степениша, јер је пок.Брис Татон пао са ограде плазда Обилићевог венца како је он то уочио, у моменту када он још није закорачио на први степеник степеништа које из улице Маршала Бирјузова воде на плато Обилићевог венца. Негирао је своју улогу вође навијачке групе "Иридућибили" и било какву своју улогу у организацији овог напада на навијаче ФК "Гулуз", указујући да је он остале окривљене, који су трчали уз степенице након што су чули буку, ломљаву, покушавао да заустави, да се он последњи од свих окривљених, попео на плато Обилићевог венца због повреде ноге, а када се попео на плато Обилићевог венца, да није видео никакву тучу, већ само гомилу људи који трче на све стране, поломљене чашце, испретуране столове испред неког кафића, гужву, буку и лом, али да није видео никога од познатих и да се с тога не обраћајући пружију па онो што је видео, није ни заустављао већ да је наставио да се креће ка излазу са платоа Обилићевог венца где је срео свој друга "Марета", са којим је у оближњи нав отишao на пиће.

Окривљени Марковић Јубомир у датој одбрани на главном претресу се бранио да он није вођа навијача Партизана, навијачке групе "Алкатраз", већ да је вођа навијача, а што подразумева, да од њега почиње свака песма и да га с тога сви познају, а да он никога од присутних окривљених не познаје, да ни са ким од њих никада није имао било какву па ни телефонску комуникацију и да од окривљених само познаје окривљеног Прелића Ђорђа, који је члан а не вођа навијачке групе "Алкатраз" са којим се у време овог напада на Француске држављане на платоу Обилићевог венца случајно затекао у кафићу на платоу Обилићевог венца да пошију шешире, али у кафићу "Јелена", који се налази на истој страни на којој се налази кафић "Ајриш Паб" а не у кафићу "Зузус" како се то у одлукници наводи, да су он и Прелић одмах до 5 минута по уласку у кафић, устали, када је почела туча и гужва у кафићу који се налази на истој страни као и кафић "Јелена" јер није имао никакве везе са тим догађајем и није ни имао сазнања да ће у Београд доћи Француски нацијачи, а као вођа навијача "Партизана" раније је имао проблеме, јер је сваки пут хапиен от стране полиције када би се нашао у близини инцидента и с тога је само пришао да погледа да ли у тој гужви има некога од његових другова и обзиром да су се он и Прелић изгубили у гужви он је не чекајући крај туче, отишao у Кнез Михаилову улицу, а затим у Хотел "Насас" по свој путу, а након тога у кафић "Шарка" где се нашао са окривљеним Прелићем са којим је заједно отишao на стапање.

Окривљени Јован Карбић није петирао да је у време напада на Француске држављане био на платоу Обилићевог венца, да је пењући се степеништем из улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца са осталим припадницима навијачке групе "Иридућибили" и другим навијачима Партизана, из степеништу запалио бакљу, коју је претходно у Теразијском парку добио од њему непознатог младића кога је дајући одбрану у полицији означио као Грковићевог друга, да је са овом упаљеном бакљом, када се попео на плато Обилићевог венца, само замахнуо у правцу младића који је лежао у близини степеништа, скружен десторицом младића који су га тукли, али не да би га повредио већ да би га спречио да устане ка њему, видевши да је он почeo да се пребацује са левог на десни бок, након што су ови младићи почели да га тку, чиме је практично устајао ка њему, али да га овом бакљом није ногодио и да је она пала на 1 метар удаљености од младића који је лежао. На главном пртресу, окривљени Карбић и његови бранци изнели су тезу одбране да младић у чијем правцу је окривљени Карбић бацио бакљу на платоу Обилићевог венца, сигурно није био сада пок.Брис Татон, да је то окривљени [REDACTED] накнадно закључио, видевши фотографије сада пок.Бриса Татона у позицијама, да он уоште није ни видео Бриса Татона тада на платоу Обилићевог венца обзиром на мајицу какву је он на себи имао обучену и да је он, како је то и описао, упаљену бакљу бацио у правцу младића који је на себи имао обучену розе мајицу са белим шрафтама, како је на сајту видео да је у време овог догађаја имао на себи обучену [REDACTED]. Оповргао је наводе претходно датих одбрана, којима је описане преузете кривично правне радње осталих саокривљених, наводећи да је то изјавио с тога што је био у току у време када је давао своју одбрану у полицији, а да је истина био што је у својој одбрани изјавио на главном пртресу.

Окривљени Томасовић Драган је своје појављивање тога дана у центру града објаснио намером да у центру града са својим друговима попије пиће пре утакмице и заједно из центра града оду па утакмицу, што су и раније чинили, да он није био упознат због чега се иде на Обилићев венец и да је кренуо мислећи да ће тамо сви заједно попити пиће, а да је на платоу Обилићевог венца ставио на главу капу за мотор а не фантомку и не да би сакрио лице јер за то није имао разлога обзиром да никога није ни додирнуо, већ да би заштитио лице од дима због проблема које има синусима, да је на платоу Обилићевог венца када се попео уз степениште видео само на удаљености 1,5 метара до 2 метара од отреде платоа, младића који је лежао са леве стране, од степеница, на боку, њему окренут левом страном лица, тако да је видео да је повређен јер је био отечен у пределу леве стране лица, да он поред њега није видео никога од припадника навијачке групе "Иридућибили", а да је касније закључио и да то није био пок.Брис Татон, да никога од познатих лица осим Јована Карбића за кога је уочио да је упаљену бакљу бацио десно од степеница, никога од познатих гада на платоу Обилићевог венца није уочио, да се ту изузетно кратко задржао, да је само претругао поред младића који је лежао и кроз Тргни центар "Миленцијум" испустио искло Обилићевог венца.

Окривљени Милан Вујовић је петирао да је на плато Обилићевог венца отишао да би са осталим навијачима "Партизана" напао Француске држављане

навијаче ФК "Тулуз", да он нема никакве везе са овим догађајем и да у овој тучи вије учествовао и да никога није убио, да је на плато Обилићевог венца отишао и након што се у Теразијском парку пренео вест да се на платоу Обилићевог венца налазе навијачи ФК "Црвена Звезда" и ФК "Тулуз" на основу које је он схватио да су на платоу Обилићевог венца нападнути навијачи "Партизана". Из страха је узео бакљу када им је окривљени Дејан Јузигаћа делио бакље и панице у пролазу испод Теразијског парка, јер је први пут бакљу држао у руци и јер су и сви остали узели, а из страха је покушао ову бакљу да запали, након што се попео на плато Обилићевог венца, где је одмах, након што се попео уз степениште, видео да се обрачуни одвијао лево од степеништа уз које су се пењали, али да он у тој тучи није учествовао, да никога није убио, да је само са упаљеном бакљом протрчао по платоу Обилићевог венца, а за које време никога од познатих није видео осим Јована Карбића са упаљеном бакљом, а да није видео ни да је сала пок. Г. [] ао са плато Обилићевог венца иницијале је видео да било ко лежи у простору између гараже и степеништа којим су се попули, да није видјео ни једног повређеног Француског држављанина или навијача на платоу Обилићевог венца и да са смрћу сада пок. Бриса Татона он нема никакве везе. На главном претресу оповргао је готово све наводе исказа датог пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, а изменно је и наводе одbrane које је дао у истражном поступку, осим да се напад заиста одиграо лево од степеништа али да он не зна шта се тамо лешавало јер није видео ништа осим младића који са бакљом у руци улази у масу, а пре тога метатну конструкцију која пада и да је одмах, након што се попео на плато Обилићевог венца, побегао у Кнез Михаилову улицу.

Окривљени Четник Бранимић на главном претресу је негирао извршење кривичног дела за које је оптужен, наводећи да је туча већ почела и била завршена када су ве они попели на плато Обилићевог венца, да је он, након што се попео, на врху степеништа задржао 10 до 15 секунди, за које време је видео 15 до 20 њему апсолутно познатих лица и младића кога петорица-шесторица току док је лежао лево од степеништа, на коме није видео трагове крви, а ни како је то лице бачено јер су га сви окружили. Као и окривљени Вујовић и он је у платој одбрани твrdio да су они сви остали спонтано кренули на Обилићев венец када су чули да на Обилићевом асцију Француски навијачи току "Гробаре", али да он на платоу Обилићевог венца није учествовао у нападу на Француске навијаче, да никога није повредио, да на платоу Обилићевог венца није ни видео сада пок. Бриса Татона, да је у полицији под принудом дао изјаву да је он знао да треба да дође до обрачуна са навијачима Француског клуба "Тулуз", а да он није кренуо на плато Обилићевог венца да би учествовао у тучи, да њему није ни било познато да се на платоу Обилићевог венца налазе навијачи ФК "Тулуз" јер је само чуо да је платоу Обилићевог венца дошло до туче, да је туча на платоу Обилићевог венца већ била завршена када је он стигао на врх степеништа где је видео само једног повређеног младића који лежи 3 до 4 метара улево од степеништа на коме осим да није био крвав највеће ништа јер је био окружен петорицом-шесторицом: њему познатих момака који су га тукли, да је, гласајући само да се што пре одатле удали јер је сно што је видeo било спранило, укупно се заједно са Вујовићем који је стајао поред њега према ресторану "Руски Нар" и заједно су се удаљили са лица места.

Окривљени Владан Сувајац на главном претресу је оповргао наводе одбране коју је дао на записнику у полицији и пред истражним судијом када је признао да је у Теразијском парку окупљеним навијачима ФК "Партизан" поделио хируршке маске, наводећи да је четири до пет комада хируршких маски, које му је дао њему непознат младић у Теразијском парку, а које је он узео јер је био збуњен, одмах и бацио не знајући шта са њима да ради, а да претходно никоме ни једну маску није поделио, ни Четвртнику, ни Томасовићу, који су седели поред њега и да није маску оставио ни за себе. Бранио се да није ни знао зашто су кренули на Обилићев венац, ни где треба да иду и мислио је да ће тамо узети карте за утакмице, да није знао ни зашто су стали када су дошли до гараже, а када се поцео на врх степеништа, да је видео са своје леве стране на 4 до 5 метара од њега удаљеног младића који је лежао леђима на земљи и покушавао да устане, и петорицу момака који су замахивали ногама и шутирали га у моменту када је он погледао у том правцу, а који су њему били непознати, које није видео ни претходно код гараже, да је то једини сцена коју је он видео на платоу Обилићевог венца, јер се на врху степеништа задржао не више од 10 до 20 секунди пре него што је у шоку, у страху, у узбуђењу, сишао низ степенице којима је и дошао. На главном претресу је оповргао и признање да је у правцу младића који је лежао поред степеништа, башту чашу, наводећи да никога он није гађао ни једним предметом, нити је видео да је било ко некога гађао, да је све време стајао на врху степеништа и да се није ни померио и да је под принудом у полицији изјавио да је башту чашу у правцу младића који је лежао, а да он није видео никога да овог младића који лежи на земљи гађа чашама, флашама, да му се било ко приближава бакљом, да било ко неког бакљом пржи лице, да он није видео када је пок.Брис Татон пао са ограде Обилићевог венца поред степеништа нити му је познато како је он повређен.

Окривљени Стефан Величковић се и на главном претресу као и претходно дајући своје одбране брањио да он није ни био на платоу Обилићевог венца када је извршен напад на Француске држављане, навијаче ФК "Тулуз", јер је у време напада на платоу Обилићевог венца отишао да паркира своје возило, које је оставио непрописно паркирано испред кладионице "Меридаин" у Македонској улици испред броја 5, а као потврду навода своје одбране, суду је доставио записник о извршеној контроли учесника у саобраћају – возила МУП-а Републике Србије, СУП Београд ССП-ПС Север број 7140-37363 потписан од овлашћеног службеног лица МУП-а Р.С. Дејана Лajiћа.

Окривљени Милан Гараш је на главном претресу се брањио да он није учествовао у нападу на Француске држављане, навијаче ФК "Тулуз", да није видео на који начин је настрадао Француски навијач, нити је видео момент да ли је он пао, како је то изгледало, да је то сазнао дан после утакмице од окривљеног Ивана Ђрковића који му је само рекао да је он лично видео како је тај младић пао. Евидентно је да је он дана 17.09.2009. године, између 15 и 16 часова, напустио часове у школи на појаву окривљеног Ивана Ђрковића и дошао у центар града, искључиво да би пописио лиће, да не зна зашто су се испред ресторана "Мек Доналдс" преместилица ће Николе Пашића и да је он једноставно кренуо за објект, да је он у Теразијском парку добио маску, али није видео да се маске

803/214

деје, да је маску узео јер је предпоставио да ће на утакмици бити кореографије, а маске се користе на утакмицама када се паље бакље, да он није видео ни код једног од присутних њему познатих лица нити код било ког од Партизанових навијача тога дана да је имао у рукама бакље, палице или неко друго оруђе или оружје, да су се он и Матијевић заједно попели на врх степеништа, да је на платоу Обилићевог венца он видео само једно повређено лице, младића, који је лежао са леве стране степеништа, 3 до 4 метра удаљен од последњег степеника, а да није видео да је било ко некога ударао, да су се он и Матијевић задржали ту само 3 до 5 секунди пре него што су са платоа Обилићевог венца отишли у правцу Кнез Михаилове улице. Након што је у нетак увече разговарао са окривљеним Грковићем који му је рекао да може да буде проблем са полицијом уколико је учествовао у тучи, јер су свуда око Обилићевог венца постављене камере и могуће је да га је нека камера снимила, он се уплашио јер је у Сремчици чуо шта се десило у овој тучи и то је један од разлога због кога је отишао да преслава код окривљеног Бешковића.

Окривљени Ђојан Матијевић је изменио одбрану дату пред овлашћеним службеним лицима МУП-а и истирао је извршење кривичног дела и да је он учествовао у нападу на Француске држављане на платоу Обилићевог венца. Изменио је наводе одбране дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а када је детаљно описао ко је од припадника навијачке групе "Иридућијили" био на платоу Обилићевог венца у време напада, ко је учествовао у нападу и када је описао радије које су поједини од њему познатих преузели и како су гукли младића који је лежао 4 до 5 метара лево од степеница, а на главном претресу детаљично је изменио и одбрану дату претходно у истражном поступку и као и већина окривљених, тврдио је да се он на платоу Обилићевог венца максимално задржао 3 до 4 секунде, да је одмах, након што се попео на врх степеништа, не застапајући ни у једном тренутку окренуо лесно од степеништа и изашао у Кнез Михаилову улицу, да му је жао што је пок.Брис Татон који је навијач као и сви они изгубио живот, шиј да он нема никакве везе са његовим убиством, нити са било чим за шта је он узужен.

Окривљени Петровић Степа је у датој одбрани признао да је учествовао у нападу на Француске навијаче, изманипулисан од окривљеног Пузитаћа Јејана који је са окривљеним Иваном Грковићем био организатор овог догађаја, али да нити они нису организовали са намером да се неко убије, већ да су организовали најобичнију тучу да би се противничким навијачима одузеле заставе и транспаренти. Признао је да је заједно са момцима који су били испред њега улетео у башту кафића "Ајриш Наб", да је из ове баште потрчао за двојицом Француских навијача који су кренули да беже ка Тргном центру "Миленијум", да су их стигли и оборили у близини грмолаза Тргног центра "Миленијум" где је он Филиппа Морија, кога је препознао са фотографија и снимака, исутијао у пределу рамена и руке, а затим му отео и торбицу чија је садржај саопштио пред судом пре давања исказа Филиппа Морија као доказ како је то окривљени Петровић навео, да је у моменту када је пок.Брис Татон тучен, а можда и бичен, он био удаљен десетак метара од степеница, а што га одваја од трагичне смрти Бриса Татона.

Окривљени Станковић Дејан на главном претресу је пегирао да је било кога пржно унаљеном бакљом коју је имао у руци, наводећи да је само ушао у башту кафића "Ајриш паб" и да је у правцу масе која се тукла бацю унаљену бакљу.

Суд је одбио предлог бранилаца да се из списка издвоји Извештај о обради ГСМ мобилних телефонских апарате и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених Марковић Љубомира, Грковић Ивана, Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајац Владана, Величковић Стефана, Тарлаћ Милана, Матијевић Ђојана, Петровић Степе и Станковић Дејана, налазећи супротно ставу одбране да је овај доказ прибављен законито, а имајући у виду став Врховног суда Србије из КЖ одлуке 2678/07 од 18.02.2008. године, да преглед садржаја мобилног телефона, увид и читава садржине СМС порука међусобно упућених између оптужених и сведока не представља доказ стечен применом члана 232 ЗКП-а и не ради се о материјалу прибављеним надзором и снимањем телефонских и других разговора и комуникација, већ о увиђају на покретној ствари, те тиме о законитом доказу на коме се може засновати одлука суда и прочитан је извештај о изради листинга бројева претплатничких картица заједно са графичким приказом остварене телефонске комуникације базних станица и СМС порука са упоређивањем међусобне телефонске комуникације за окривљене, а извршене од стране службе за спекуларне истражне методе одељења за електронски надзор С број 03/4-4 СП 380/09 од 7.10.2009.г., 9.10.2009.г., 5.9.2009.г., 12.10.2009.г., 22.10.2009.г., а сачињен обрадом мобилних телефонских апарате који су одузети уз потврде о привремено одузетим предметима Трећег Одељења ГСУП Београд од окривљених Грковић Ивана мобилни телефон марке "Нокија 1200" ИМЕИ 353209031464050 са припадајућом СИМ картицом [REDACTED] окривљеног Марковић Љубомира мобилног телефона марке "Самсунг GT-C5230" ИМЕИ 352212032109709 са леђа телефона закључан непознатим кодом СИМ картице [REDACTED] која је закључана непознатим PIN кодом и "Самсунг СГХ-Б130" ИМЕИ 355138026449172 СИМ картице [REDACTED] окривљеног Карбић Јована мобилног телефона марке "Нокија 6300" ИМЕИ 359809016599996 СИМ картице [REDACTED] окривљеног Милана Вујовића мобилног телефона "Нокија 1600" ИМЕИ 354528018258816 СИМ картице [REDACTED] окривљеног Четник Бранимира мобилног телефона марке "Нокија Т100" ИМЕИ 356403013868498 СИМ картице [REDACTED] мобилног телефона "Моторола М5X220" ИМЕИ 354912001142015 СИМ картице [REDACTED] окривљеног Сувајац Владана мобилног телефона марке "Нокија 630" ИМЕИ 354860021982623 СИМ картице [REDACTED] окривљеног Величковић Стефана мобилног телефона "Нокија Е52" ИМЕИ 355216031000030 СИМ картице [REDACTED] окривљеног Тарлаћ Милана мобилног телефона "Нокија Н95" ИМЕИ 356996014145261 СИМ картица [REDACTED] окривљеног Матијевић Ђојана мобилног телефона "Самсунг СГХ-Д600Е" ИМЕИ 359278002978566 СИМ картица [REDACTED] окривљеног Ђошковић Владимира мобилног телефона "Нокија 6300" ИМЕИ 359347025188170 СИМ картице [REDACTED]. Прочитан је извештај о обради ГСМ мобилног телефонског апарате и ГСМ СИМ картице окривљеног Петровић Степе мобилни телефон марке "Сони Ериксон K770И" ИМЕИ 352239022155624 СИМ картице [REDACTED] извештај о изради графичког приказа његових

804/214

телефонских комуникација Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 бр. 380/09 од 9.10.2009. године, окриљеног Станковић Дејана мобилни телефон марке "Нокија" ИМЕИ 351114101488744 СИМ картице ██████████ Прочитан је извештај о обради ГСМ мобилног телефонског апарате и ГСМ СИМ картице за ██████████ мобилни телефон "Нокија 6300" ИМЕИ 353510029415560 СИМ картице ██████████ и "Нокија 1208" ИМЕИ 358627019858941 СИМ картице 062/282-32457. Наведени телефони претходно су одузети од окривљених уз потврде о привремено одузетим предметима УКП Трећег Одељења, а које су окривљени без примедби потписали. Извештај о изради графичког приказа за Вавић Александра Одељење за слектронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 број 379/09 од 22.10.2009. године, а који су сви извештаји израђени на основу излатих наредби истражног судије, а на основу ових доказа утврђена је међусобна телефонска комуникација и размена СМС порука између окривљених као и садржина телефонских именика мобилних телефона окривљених Вавић Александра и осталих лица са којима су били у контакту.

Суд је на главном претресу дана 18.11.2010. године емитовао снимке са скупносних камера разних објеката са ДВД-а достављеног истражном судији дана 02.10.2010. године од стране Одељења Управе криминалистичке полиције који се састоји од 6 фолдера под називом "Обилићев венац", "Идентико" снимљен са две камере, "ДДОР", "Моцарт" сачињен од 10 фајлова и 11 фајлова, "Ресторан Микан" више фајлова, "Степениште" из улице Маршала Бирјузова, а уочено је да на неким снимцима није означеното тачно време. Емитовањем снимка "Идентико" уочено је да је у 17.38,46 часова испред продавнице "Идентико" устала линија која су седела у башти најближег кафића, да је радница продавнице осматрала шта се дешава испред улаза, да је у 17.40,07 уочено на снимку да се очигледно нешто дешава, јер је радница пролавнице изашла из продавнице и пешачила укосо удаљиту, а у правцу караже. Другом камером овог истог простора уочено је да се у 17.38,42 часа две девојке које се кређу из правца Обилићевог венаца према Мажестику окрећу, а да радник и радница продавнице "Идентико" излазе испред продавнице и осматрају у 17.38,45, у 17.38,55 на снимку је уочено да младић обучен у беле бермуде, црно белу луксерину, обријан без косе, скреће прву луксерину и остаје у црвено беле мајици, а иза њега уочена су још два младића који су греће с тим да нико од њих није међу присуственим окривљеним у овом кривичном поступку, а у 17.38,59 часова уочено је на снимку оборена визија са ивчем испред кафића поред продавнице. На снимку је уочено и да је у 17.40,35 часова радник продавнице "Идентико" подигао запишућу рачетну на продавницу "Идентико" и улази у продавницу. Констатовано је и да се продавница "Идентико" налази између Сати Пасажа и Мажестика не тако близу логађаја. На снимку је и уочено да је у 17.42,54 часова радница кафића који се налази по продавнице "Идентико" а у правцу Мажестика из покала изнеса пите у башти. Емитовањем ових снимака је утврђено и да времена на камерима вису идентично подељена и да су различита времена на снимку снимљеном у башти камером и спољашњем камером. Емитовањем снимка "ДДОР" није утврђена ни једна одлучна чињеница од значаја у овом кривичном поступку па ће бити која от окривљених или било која преузета радња која би била од

значаја за расветљавање ове кривично правне ствари. Снимак са камере испред клаудионице "Моцарт" сачињен од 10 фајлова снимљених камером број 6 и 11 фајлова снимљених камером број 7. На снимку је истачно време снимања логађаја и као почетно време снимка је наведено 2009 година 9 месец 17 часова 40 минута и 04 секунде. Осим уоченог возила хитре помоћи које саобраћа улицом Царице Милице, а на 10 снимку са камере број 6 фолдера под називом "Ортсфорд" који према времену наведеном на снимку почиње у 18 часова 25 минута и 06 секунди, уочено је да у 17.38 камера на наведеном снимку бележи да се било шта у околини не дешава, с тим што је констатовано да се клаудионица "Моцарт" налази на крају Обилићевог венца према Гају. Емитовањем снимка "Ресторан Микан" који се налази у улици Маршала Бирјузова, констатовано је да снимак покрива време од 16.17 до 18.40. Уочено је присуство полиције у улици Маршала Бирјузова, а у 17.33,53 на снимку су уочени да се улицом Маршала Бирјузова крећу окривљени Бранimir Четник који се креће први у групи од тројице младића обучен у плаву јакну са тамнијим и светлијим тоновима, иза кога се креће окривљени Карбић Јован обучен у црну дуксерицу са написом "Расел Атлетик", фармеркама и белим патикама, а иза Карбић Јована уочено је да се креће у групи од ова три лица окривљени Томасовић Ћраган обучен у црну тренерку и беле патике. Снимак са ове сигурносне камере је нејасан или су окривљени својим изјавама потврдили да су они лица која су уочена на снимку. Исто времено уочено је да се са друге стране улице прско пута окривљени Четник, Карбић и Томасовића, креће окривљени Сувајија Владан у непосредној близини тротоара на коме се налази излог Ресторана "Микан" обучен у белу дуксерицу са дугим рукавима, фармерке и беле патике. У 17.33,53 на снимку се уочава да се на коловозу у близини тротоара на коме се налази излог Ресторана "Микан" крећу окривљени Матијевић Бојан и Тарлаћ Милан од којих је окривљени Матијевић на себи имао обучене фармерке и горњи део тренерке, дуксерицу са белим пругама који је телефонирао док се кретао упоредо са окривљеним Тарлаћем Миланом. Из тих уочено је лице чији селик не види јасно на снимку и није се могло утврдити обизром нејасноћу снимка да ли је то неко од присутних окривљених, а окривљени Величковић је изјавио да он није лице које се иза окривљених Матијевића и Тарлаћа креће и да сви могу да се изјасне да ли су га тада видели у њиховој близини. На главном претресу дана 01.12.2010. године емитован је и снимак са сигурносних камера обележен ознаком "ЦХ01-20200003040_000002" евидентиран сигурносном камером инсталацијом у Београду у ул.Маршала Бирјузова 8-10 Хотел "Мажестик" с тим што је обзиром на дужину трајања овог снимка од ледан само део снимка у периоду од 16.30 часова до 17.45 часова. На снимку је као датум сачињавања снимка наведен 4.3.2010. године, а утврђено је да се ради о снимку на коме су констатована дешавања у улици Маршала Бирјузова, алиј камером са супротне стране. Уочено је да и на овом снимку датум који је подешен на уређају на који је прикњучена камера нема везе са реалним датумом. На главном претресу дана 19.11.2010. године емитован је снимак сигурносних камера разних објеката и улица у Београду под називом "Степениште". На снимку је приказано степениште које из улице Маршала Бирјузова води ка Обилићевом венцу, с тим што није приказано степениште до врха већ пар степеника изнад подеста. На снимку је уочено да се у 17.37,20 часова уочавају ис степеништу која из улице Маршала Бирјузова води на плато

Обилићевог венца окривљени Љубомир Марковић обучен у сиву дуксерицу испод које је бела мајица и црни панталоне и беле патике, а на снимку се уочава поред окривљеног Марковића младић за кога окривљени Љубомир Марковић изјављује да је то окривљени Ђорђе Прелић који је у бекству. Након тога уочено је да се према времену подешеном на снимку 17.40,41 не дешава ништа необичајено, да се степеништем крећу пролазници, а затим на снимку је уочено да папази група младића према степеништу која из улице Маршала Бирјузова води на плато Обилићевог венца у 17.41,15 часова да је једно од лица из групе која се налази на почетку степеништа око 2 метара испред осталих у групи, да је обучено у црну дуксерицу, црне тренерке са капуљачом навученом преко главе, а на коме није препознаг нико од окривљених. Пре окривљеној Карбића на снимку је уочено да је на степениште ступило шест младића, а да је окривљени Карбић на степениште према времену подешеном на снимку закорачио у 17.41,23, а да је на степеништу окривљени Драган Томасовић пар корака иза окривљеног Карбића, иза њих на степеништу су на снимку уочени окривљени Матијевић и Тарлаћ који су у 17.41,24 закорачили на степениште, при чему је окривљени Матијевић ближе огради степеништа и да рукама прадржава капуљачу од дуксерице коју је пребацио преко главе. У 17.41,25 се на степеништу уочава четврто лице обучено у белу дуксерицу и фармерке које ступа на степеник за кога су сви окривљени изјављују да га не познају а и окривљени Иван Грковић. На снимку је и уочено да у 17.41,28 на први степеник закорачио према подешеном времену окривљени Милан Вујовић обучен како је то и описао у маскирни светло зелени шушкавац са пребаченом торбицом преко рамена, а иза Вујовића је на снимку уочен Четник Бранимир у 17.41,29 да је закорачио на први степеник. Из Четник Бранимира на снимку је уочен Сувајац Владан који је ступио на степениште обучен у белу дуксерицу, црне панталоне и беле патике, а уочено је на снимку да је окривљени Грковић Иван ступио на први степеник степеништа у 17.41,31, да се подигао трчјим кораком и да је до степеника који се на врху уочава на снимку стигао у 17.41,36. Окривљени Грковић је објаснио да јесте покушао да трчи уз степенице али да је успео да потри пар корака. Истовремено је уочено да се Грковић на степеништу чимонијама са пролазницима који силаше и не обазиру се као и да се Грковић креће праволинијски гледајући испред себе и ни једног момента не скрећући поглед ни на једину страну. Оцена је суда, обзиром на ову околност да су у моменту када се окривљени Грковић већ подигао изнад подеста степеништа готово до самог врха степеништа ништа не дешава, обзиром да се пролазници нормално крећу без никакве реакције, да троје-четворо лице, а међу којима и неке жене, силаше низ степениште и не окрећу се нити показују било какву реакцију да су уочили да се нешто необичајено дешава.

У моменту када се окривљени Грковић Иван који се косиди са окривљеним крећео степеништем, више не види на снимку, а што указује да се већ понео на врх степеништа, уочено је да су низ степениште силаше две женске особе које су наставиле да ходају без заустављања, да је након њих у 17.41,53 са степеништа силао младић обучен у прву дуксерицу са капуљачом, црне панталоне, беле патике, а за њим је уочен младић камери окренути леђима обучен у белу дуксерицу, црне панталоне са првом дужом косом, које у 17.42,00 силаши низ степениште са платоа Обилићевог венца а окривљени Владан Сувајац је себе

препознао па снимку уз констатацију да се 20 секунди, након што се попео на плато Обилићевог венца, вратио назад низ степениште којим се и понесо. Након тога у 17.42,25 на снимку је уочено да излази младић их локала поред степеништа који се налази иза металних врата парандасте боје, са десне стране степеница гледао из улице Маршала Бирјузова и да креће да се пење степеништем на плато Обилићевог венца у 17.42,40, да у 17.43,03 младић и девојка прилазе ограђеном простору између гараже и степеништа, а да у 17.43,22 младић и девојка гледају према ограђеном простору између степеништа и гараже, а где је према изјавама сведока др [] и техничара [] затечен сада пок.Брис Татон и евидентно је на снимку да ова два лица управо гледају у том правцу, у правцу простора између гараже и степеништа где је затечен сада пок.Брис Татон. Уочено је на степеништу и испред степеништа у улици Маршала Бирјузова више лица која осматрају простор између степеништа и гараже, девојка и младић који су се приближили ограђеном простору између степеништа и гараже, а у 17.43,50 уочен је младић на степеништу у црној мајици кратких рукава и црној коси који се нагиње преко ограде степеништа и посматра одозго са степеница ограђени простор између степеништа и гараже.

На основу овог доказног предмета, а који је цењен у склопу датих одбрана окривљених, суд је утврдио да су емитовањем наведених снимака потврђени наводи одбрана окривљених, да су се кретали из Теразијског парка на начин на који су то окривљени описали припадници навијачке групе "Иридућибили" доњим путем како су то они у одбранама означили, улицом Маршала Бирјузова лвејине по тројица у групи окривљени Четник, Карбић и Томасовић, заједно у групи, Сувајац крећући се паралелно са њима а са друге стране улице, а затим и Магијевић и Тарлаћ да су се из Теразијског парка до платоа Обилићевог венца донели улицом Маршала Бирјузова, а на снимку Ресторан Микан нису уочени Вујовић и Грковић који су се према наводима њихових одбрана кретали из Теразијског парка од Зеленог венца заједно, али да су они очигледно како су то у датим одбранама и навели, до излаза из гараже или доњег дела гараже, где су се сви састали, донели улицом Царице Милице.

- 7 Емитовање снимка "Степенице" потврђено је да је сада пок.Брис Татон бачен са ограде степеништа не у моменту како то окривљени Грковић Иван у својој одбрани указује када се он налазио у близини првог степеника и када још није ни закорачио на степениште, већ је он тучет и бачен са ограде степеништа када се окривљени Грковић већ попео на врх степеништа крећући се степеништем иза осталих окривљених припадника његове навијачке групе "Иридућибили". Свакако, да случајним пролазницима који се крећу степеништем истовремено када и окривљени Грковић не би промакао под младића са врха степеништа и висине од 4,28 метара и није им промакао што се види и по реакцијама пролазника када се то догодило, а што очигледно није моменат који је окривљени Грковић Иван определио већ па десетина секуури каеније. То се јасно уочава по понашању младића који отвара врат за локала поред степеништа, а који је очигледно чуо над који се пење уз степениште, да се присути пролазници хватају за главу и гледају у правцу између јавне гараже и степеништа где је пок.Брис Татон и затечен од разните Хитне помоћи.

На снимку "Микан" у улици Маршала Бирјузова није уочен ни окривљени Величковић Стефан.

Ради провере навода оптужбе, да је окривљени Стефан Величковић, заједно са осталим окривљенима у овом кривичном поступку, учествовао у нападу на Француске држављане, навијаче ФК "Тулуз" дана 17.09.2009. године у 17.40 часова и наношењу тешких телесних повреда опасних по живот сада пок.Брису Татону, које су проузроковале његову смрт и навода одбране окривљеној

Стефана Величковића да је он тада био на сасвим другом месту у Македонској улици испред броја 5 и испред кладионице "Меридиан" где му је саобраћајни водитељ писао прекријну казну за непрописно паркирање возила, суд је оценом датих одбрана окривљеног Стефана Величковића током овог кривичног поступка, појединачно и у међусобној повезаности са наводима датих одбрана осталих саокривљених, а затим упоредном анализом и оценом утврђених чињеница, са утврђеним одлучним чињеницама из изведенih доказа на главном претресу, нашао, да је дата одбрана окривљеног Стефана Величковића неистинита и исконструисана у циљу избегавања своје кривичне одговорности.

Упоредном анализом датих одбрана окривљеног Величковић Стефана, пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у истражном поступку а затим и непосредно на главном претресу, оцена је суда да је у односу на чињенице, од значаја за потврду тезе своје одбране, окривљени Стефан Величковић у датим одбранама био недоследан и да је наводе својих одбрана мењао и прилагођавао, и иницијативе наводима и изведенim доказима, а по оцени суда дата одбрана окривљеног Стефана Величковића у складу је једино са записником о извршеној контроли учесника у саобраћају – возила МУП-а Републике Србије, СУП Београд ССП-ИС Север број 7140-37363 потписаног од овлашћеног службеног лица МУП-а Републике Србије Дејана Лajiћа, а при томе не налази потврду и оповргнута је осталим изведенim доказима, као и наводима одбране окривљеног Ђођана Матијевића пред овлашћеним службеним лицима МУП-а на записнику од 19.09.2009. године, наводима одбране окривљеног Станковића Дејана на записнику пред овлашћеним службеним лицима МУП-а од 18.11.2009. године и на записнику из истраге од 20.11.2009. године, наводима одбране окривљеног Суваја Владана на записнику пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству браниоца од 19.09.2009. године, извештајима о изради графичког приказа, службе за специјалне истражне методе Одељења за електронски надзор Управе криминалистичке полиције о оствареној телефонској комуникацији мобилних телефона коришћених од стране окривљених у овом кривичном поступку од 09.10.2009. године и 15.12.2009. године, извештајем службе за специјалне истражне методе Одељења за електронски надзор Управе криминалистичке полиције број 03-44 СП.372-09 од 05.09.2009. године о обради ГСМ мобилних телефонских апарат и ГСМ СИМ картица привремено отузитих од окривљених, изјашњењем стручног лица за анализу телефонских комуникација у склону кривичних дела Мирослава Јањевића, а одбрана окривљеног Стефана Величковића у односу на одлучне чињенице неустановљена је и са наводима одбране окривљеног Грковић Ивана,

Окривљени Стефан Величковић је у датим одбранама наводио различите

809/214

разлоге, због чега се тог поподнава, када се одиграо овај догађај на платоу Обилићевог венца, састава са остатим окривљенима, навијачима и навијачке групе "Иридућибили" и другим навијачима Партизана у центру града. У одбрани латој у полицији изјавио је да је дошао на позив окриљеног Ивана Грковића, и да се нашао у 16 часова испред ресторана "Мек Доналдс" са окривљеним Иваном Грковићем, Јованом Карбићем и Тарлаћем, а да су им пришла тројица њима познатих момака са утакмице, да су ту стајали око сат времена, причајући о престојећој утакмици између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз". Тада је летањно описао да је испред овог ресторана дошао на позив окриљеног Грковића који га је позвао да у граду попију пиће. При томе је naveо да је окривљени Грковић као и он припадник навијачке групе "Иридућибили" у којој постоји хијерархија, тако да он као млађи члан групе мора да почитује старије, а да је окривљени Грковић старији члан од њега у тој хијерархији и да има такав ауторитет. Ове наводе своје одбране изменено је већ у датој одбрани пред истражним судијом на записнику дана 20.09.2009. године, наводећи да су се тада он и окривљени Грковић састали на Теразијама испред ресторана "Мек Доналдс" по њиховом претходном договору да он од окриљеног Грковића узме карте за себе и свог друга за утакмицу која се играла те вечери између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" и при овим наводима одбране остаје и на главном претресу. За разлику од претходно дате одбране у истражном поступку, када је naveо да се он са Грковићем претходно чуо између 12 и 13 часова управо због ових карата, на главном претресу је изјављивао да нема представу и да не може да се сели када су се он и Грковић чули пре него што су се нашли на Теразијама, да ли су тога дана он и окривљени Грковић разменјивати неке СМС поруке, нити где се он тачно налазио да ли кући или у граду каша се са окривљеним Грковићем донирао у вези карата које је од њега требао да преузме. Окривљени Стефан Величковић при томе не наводи да је претходно, пре овог разговора са окривљеним Грковићем, имао било какву телефонску комуникацију са остатим окривљенима, припадницима навијачке групе "Иридућибили" па ни са окривљеним Карбић Јованом са којим се, како сам то наводи, често виђа и чује, већ да се он тога дана превасходно организовао да пре подне буде на факултету и да спрема испит, а да се у 18 часова нађе са својим другом Николом Судиницем на Новом Београду коме је требало да однесе карте за утакмицу и да затим са њим иђеши оде на утакмицу која се те вечери играла између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз". Ови наводи одбране окриљеног Стефана Величковића, по оцени суда су у супротности са утврђеним чињеницама из извештаја Одељења за електронски надзор, Службе за специјалне истражне методе, у телефонској комуникацији коју је окривљени Величковић Стефан остварио дана 18.09.2009. године са мобилног телефона марке "Нокија Е52" ИМЕИ броја 355216031000030 СИМ картице [REDACTED] који је одузет уз потврду о привремено одузетим предметима од окриљеног Величковић Стефана приликом његовој лишења слободе. Из извештаја Службе за специјалне истражне методе, Одељења за електронски надзор, Управе криминалистичке полиције број 03/4-1 СП.372/09 от 05.09.2009. године утврђено је да је окривљени Стефан Величковић дана 17.09.2009. године у раним јутарњим сатима у 09.51 час добио СМС поруку са мобилног телефона 064/ 86-78-018 од окриљеног Грковић Ивана садржине "акција млади Цигани али не знам где", а затим тог преподнева у 12.41.55 часова окривљени Стефан Величковић је према овом извештају на свој мобилни

телефон примио СМС поруку од окривљеног Јована Карбића са мобилног телефона броја [REDACTED] садржине "будите спремни данас, Французи су по граду, тако ми је Иван рекао, не знам никакве детаље више". Из наведеног извештаја је утврђено да је претходног дана 16.09.2009. године окривљени Стефан Величковић послао поруку окривљеном Јовану Карбићу у 13.40,40 часова садржине "сутра у 5 у блоку, без кашњења, јави осталима коме можем" али да је и након тога у 22.36,11 часова дана 16.09.2009. године окривљени Величковић Карбићу на мобилни телефон [REDACTED] послао СМС поруку садржине "никога од налажења сутра, неће бити људи". Очигледно је с тога да је састанак окривљеног Карбића, Величковића и других њихових другова, који је уговорен на Новом Београду у 17 часова дана 17.09.2009. године био отказан. Наведено потврђује и извештај о изгради графичког приказа Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције број 03/4-4 број 372/09 од 09.10.2009. године и израђен графички приказ остварене телефонске комуникације мобилних телефона окривљених. Из овог извештаја је утврђено да је окривљени Величковић Стефан, дан пре овог догађаја, у поподневним сатима имао интензивну мобилну комуникацију са окривљеним Јованом Карбићем, да су у 13.40,40 часова тога дана до 22.36,17 часова разменили више СМС порука, да су имали више разговора мобилним телефона, да је окривљени Карбић Јован истовремено од 18.38,17 часова до 23.06,07 часова два пута звао окривљеног Тарлаћ Милана, да је у 17.23,21 час окривљени Карбић имао телефонски разговор са окривљеним Томасовић Драганом, а у 20.31,12 часова са окривљеним Вујовић Миланом. Према наведеном извештају, дана 17.09.2009. године, у преподневним сатима окривљени Величковић Стефан је разменјивао СМС поруке са окривљеним Јованом Карбићем и од окривљеног Карбића је у 12.41,56 часова добио је СМС поруку као и у 12.47,53 часова, а окривљени Величковић Стефан је према овом извештају окривљеном Карбић Јовану СМС поруку послао у 12.41,58 часова и 12.41,43 часова, а ова СМС порука коју је послао окривљени Стефан Величковић регистрована је од базне станице која се налази у Кнез Михаиловој број 9 на Општини Стари Град. Окривљени Јован Карбић у исто време дана 17.09.2009. године од 12.41,59 часова до 12.42,47 часова има размену СМС порука са окривљеним Вујовић Миланом кога је регистроваала базна станица ФК "Партизан" Хумска бр. 1, на Општини Гавеки Венац, где се окривљени Вујовић Милан и налазио радећи кореографију за предстојећу утакмицу између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз". Наведене чињенице, цењене у вези утврђене садржине СМС поруке "будите спремни данас", Французи су по граду, тако ми је Иван рекао, не знам никакве детаље више", а коју СМС поруку је окривљени Карбић Јован дана 17.09.2009. године у 14.30,16 часова послао окривљеном Величковић Стефану на мобилни телефон 064/82-44-208, окривљеном Тарлаћ Милану на мобилни телефон [REDACTED] и окривљеном Милану Вујовићу на мобилни телефон [REDACTED], да је окривљени Јован Карбић према овом извештају дана 17.09.2009. године у 15.12,56 часова извесном "Кофију" на мобилни телефон [REDACTED]-72-436 послао СМС поруку садржине "ОК, нећу хватат, ми акцијамо по граду Французе нео дат", да је окривљени Величковић Стефан окривљеном Јовану Карбићу тог преподнева, послао СМС поруку на мобилни телефон [REDACTED] садржине "да сам тренутно у центру града, у Кнезу, никога неисам видео за суда, а

упоредном анализом садржине ових СМС порука са СМС поруком коју окривљени Иван Грковићшаље дана 17.09.2009. године у 10.31,26 часова окривљеном Јовану Карбићу "буди спреман, Французи су по граду, обавести Велича, Мићу и Такија", а и то је окривљени Карбић и учинио, јасно упућује на логичан закључак и на то да је окривљени Стефан Величковић, када се нашао испред "Мек Доналдс" на Теразијама са окривљеним Иваном Грковићем, Јованом Карбићем, Миланом Тарлаћем, Дејаном Матијевићем и другим навијачима "Партизана", супротно наводима његове одбране да га није интересовало да ли ће на утакмици "Партизан-Тулуз" доћи и Француски навијачи и да га то у суштини не интересује, да му није било познато, да је у окolini било навијача ФК "Тулуз", да је окривљени Величковић знао као и остали окривљени који су се нашли са њим испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама, да се у центру града налазе Француски држављани, навијачи ФК "Тулуз". Њих је уосталом, пре њиховог скупљања испред ресторана "Мек Доналдс" видео окривљени Милан Вујовић у некари која се налази преко пута хотела где су Француски држављани одсели и о томе обавестио окривљеног Ивана Грковића што су и окривљени Милан Вујовић и окривљени Грковић Иван у својим одбранама потврдили. То доводи до јединог логичног закључка суда да су окривљени Стефан Величковић састао у центру града испред ресторана "Мек Доналдс" са осталим окривљенима и другим навијачима "Партизана", са разлога да нађу навијаче ФК "Тулуз" и да се са њима физички обрачунају. Тако је и окривљени Јован Карбић десидно извео, дајући своју одбрану испред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године у присуству браниоца, да му је окривљени Иван Грковић када га је позвао дана 17.09.2009. године око 14 часова, рекао да дође у град, да ће у граду тражити Французе да би се са њима физички обрачунали. Из извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор, Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције од 15.12.2009. године, утврђена је интензивна мобилна комуникација окривљеног Грковић Ивана између осталих лица и са окривљеним Вујовић Миланом, а окривљени Грковић Иван се у преподневним сатима гра пута чуо са окривљеним Видаковић Жарком, за кога је већина окривљених изјавила да је он поред окривљеног Грковић Ивана, вођа ове навијачке групе. И окривљени Величковић Стефан се дана 17.09.2009. године у преподневним сатима чује са окривљеним Видаковић Жарком у 11.06,22 часа и тала када зове Видаковића, окривљени Величковић Стефан се налази на базији станице Кнеза Милоша бр.12, а како је то приказано у шеми 1 извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор од 15.12.2009. године, Из шеме означене бројем 2 овог извештаја, утврђено је и да је окривљени Величковић Стефан даље у периоду од 14.01,03 часова до 15.17,37 часова имао интензивну двоесмерну телефонску комуникацију са окривљеним Видаковић Жарком, који је користио претплатничку картицу СИМ броја 065/ 88-88-655 и то у периоду од 14.01,03 часа, да је у 14.01,03 часа Видаковић Жарко постао СМС поруку окривљеном Величковић Стефану када се налазио код Хотела "Балкан" да се окривљени Величковић Стефан гада налази на простору који покрива базна станица Царице Милице I, а при томе из овог шематског приказа је утврђено и да се окривљени Величковић Стефан у 14.02,21 час налазио на простору који покрива базна станица Железничка станица Слободана Пеневића број 2, да је у 14.51,52 часа када окривљени

8/2 /214

Величковић Стефан и Видаковић Жарко разговарају, Видаковић Жарко налази на базној станици Македонска број 29, а да се окривљени Величковић тада налази у Хаџи Милентијевој број 75. Џакље поуздано је утврђено да је окривљени Величковић Стефан претходно у 12.41.58 часова, 12.42.43 часова, када размећује СМС поруке са окривљеним Карбић Јованом налази на базној станици Кнез Михаилова 9, да је затим у 14.01.03 часа окривљени Величковић Стефан био на простору који покрива базна станица Царице Милице I, да је већ у 14.02.21 час на базној станици коју покрива Железничка станица, Слободана Пенезића број 2, а да је иакон тога био очигледно кући, јер је његова телефонска комуникација са Видаковић Жарком у 14.51.52 часа регистрована док се налазио на базној станици Хаџи Милентијева број 75, а окривљени Видаковић Жарко на базној станици Македонска 29 и да се окривљени Величковић Стефан и у 15.17.37 часова када је регистрован његов разговор са Видаковић Жарком налазио на базној станици Хаџи Милентијева 75. Окривљени Величковић Стефан се, супротно наводима његове одбране, са окривљеним Грковић Иваном чуо више пута у периоду од 14 до 15 часова дана 17.09.2009. године. Њихов разговор је регистрован у 15.25.57 часова када се окривљени Грковић налазио у Сремчици, на простору који покрива базна станица Теленор Стуб, а окривљени Величковић Стефан док је разговарао са окривљеним Грковићем телефоном налазио се на базној станици Његошева 84 у Београду. Окривљени Величковић Стефан и Грковић Иван се, према овом шематском приказу, чују и у 15.43.24 часа, када се окривљени Величковић налази на базној станици Кнез Михаилова 9, а њихов телефонски разговор регистрован је у 16.05.25 часова када се окривљени Иван Грковић налазио на базној станици Македонска 29, а што је очигледно, обзиром на базне станице које су регистровале телефонске разговоре окривљеног Видаковић Жарка кладионица "Меридијан", а окривљени Величковић тада се налазио на базној станици под називом Хотел Балкан. С тога је поуздано утврђено, да су се окривљени Величковић Стефан и окривљени Грковић Иван више пута чули тога дана, да су они имали телефонску комуникацију и да се окривљени Грковић налазио кући, а окривљени Величковић на више места у граду, а при томе је очигледно да се окривљени Величковић Стефан кретао у овом периоду у центру града, да је регистрован на базним станицама Кнез Михаилова 9, Царице Милице I, Железничка станица, Слободана Пенезића 2, Његошева 84, Хотел Балкан, као и базној станици Хаџи Милентијева 75. Окривљени Иван Грковић истовремено када је био у телефонској комуникацији са окривљеним Величковићем и у телефонској комуникацији са окривљеним Пузигаћа Дејаном, са којим се чује више пута у периоду од 15.18.44 часа, а регистрована је у том периоду и телефонска комуникација између окривљеног Пузигаћа Дејана и Видаковић Жарка, Видаковић Жарка и Вујовић Милана, Вујовић Милана и Грковић Ивана, Грковић Ивана са Карбић Јованом, а Карбић Јованом са Видаковић Жарком. Све ове утврђене чињенице, по оцени суда, поуздано потврђују закључак суда и да је окривљени Стефан Величковић трајно навијаче ФК "Гулуз" у граду и о томе обавештавао остале окривљене, а како се то утврђује и из СМС поруке коју је посније окривљеном Јовану Карбићу када се окривљени Величковић налазио на простору базне станице Кнез Михаилова 9, да је у центру града у Кнез Михаилову, или да није видео Французе.

Он наводи да није видео у Теразијском парку да је неко делио бакље, маске, да је седео само са окривљеним Тарлаћ Миланом и да му нико од осталих, са којима је био испред ресторана "Мек Доналдс", није прилазио, па чак ни окривљени Карбић Јован за кога и сам признаје да су блиски и да се свакодневно чују. По оцени суда логично је да окривљени Величковић то не наводи јер је упознат са чињеницом да је већ изнета чињеница да је Јован Карбић код себе имао бакљу, а разумљиво је и што окривљени Величковић не наводи одмах износећи своју одбрану у полицији да је код "Мек Доналдса" заједно са њима и Матијевић већ тврди да су ту три младића чија имена он не зна и зна их само са утакмица, имајући у виду да је окривљени Матијевић дајући одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а навео да су се на предлог окривљеног Грковића преместили код Дома Синдиката, када је он приметио да његови другови Јоца, Иван, "Велич" и Мића из Панчева имају код себе бакље. Окривљени Величковић Стефан не помиње ни да је ту са њима код "Мек Доналдса" па Теразијама и окривљени Милан Вујовић, а очигледно упознат са наводима окривљеног Вујовића, а што је у својој одбрани потврдио и окривљени Иван Грковић да су у пивници поред "Мек Доналдса" видели Француске навијаче ФК "Тулуз" а из навода њихових одбрана поуздано се утврђује да су најпре планирали да њих нападну након што им је Пузигаћа поделио бакље и налице, али да су одустали јер су уочили да је Француза било много више, а time су опорвгнути наводи окривљеног Величковића да се испред "Мек Доналдса" водио необавезан разговор о утакмици. Окривљени Величковић Стефан и у одбрани датој у полицији и накнадно, дајући одбрану у истрази на записнику од 20.09.2009. године, а затим и 23.10. 2009. године у односу на ову околност, изјављивао је да није био са осталима на Тргу Николе Пашића, а што је супротно наводима одбране окривљеног Грковић Ивана, који је у одбрани датој пред истражвим судијом дана 23.10.2009. године нарео да је он последњи стигао испред ресторана "Мек Доналдс" на Теразијама, да су ту већ били окривљени Јован Карбић, Стефан Величковић, Милан Тарлаћ, "Груби" и "Мими" које је он видео претходно у кладионици "Меридијан" као и окривљени Стефан Величковић и да су сви седели на клупама у парку на Тргу Николе Пашића, а што је у датој одбрани потврдио и окривљени Јован Карбић да је окривљени Величковић био са њима на Тргу Николе Пашића.

С тога је поуздано утврђено да је окривљени Стефан Величковић читавог преподнева, имао телефонску комуникацију са већином од окривљених, да је био и у интензивној телефонској комуникацији и са Жарком Видаковићем који ради у кладионици "Меридијан", а који је према изјавама окривљених Карбић Јованом, Миланом Вујовића, Сувајац Владана, Матијевић Бојана са Иваном Грковићем вођа навијача навијачке групе "Придућибили", а при томе Видаковић Жарко је у сталној телефонској комуникацији тога дана са окривљеним Грковић Иваном, Вујовић Миланом, Сувајац Владном, Карбић Јованом, Матијевић Бојаном и Пузигаћа Дејаном, а што је приказано на шемама 1, 2, 3 и 5. Извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски налог Службе за спровођење истраже¹ методе Управе криминалистичке полиције број: 03/4-4 СЦ. 476-09 од 15.12.2009. године. Ноуздано је утврђено и да тог преподнева окривљени Величковић није био само на факултету, а затим кући, како то он наводи, јер је упоредном анализом његових остварених

814
12.11

телефонских разговора и послатих и добијених СМС порука утврђено да се око поднева он налазио на различим местима у ужем центру града, а затим и испред ресторана "Мек Доналдс" и на Тргу Николе Пашића, где је очигледно са осталим окривљенима тражио Француске навијаче. Он је, како и сам признаје у одбаци датој у истражном поступку, а при којим наводима је остао и на главном претресу, био у Теразијском парку, са свим осталим окривљеним, а био је са њима и када су се делиле бакље и палице, при чему је он добио бакљу. С тога су неприхватљиви наводи одбране окривљеног Величковић Стефана, да је након свега одједном скњатио да треба да крене на Нови Београд да би свом другу однео карту за утакмицу и то управо пре него што се кренуло на Обилићев венац у напад на навијаче ФК "Тулуз" имајући у виду и да окривљени Величковић лајући одбрану у полицији није ни помињао да треба да иде на Нови Београд. Оваква одбрана окривљеног Стефана Величковића оповргнута је и наводима одбране окривљеног Суваца Владана који је дајући одбрану пред овлашћеним службеним лицем МУП-а у присуству бранионаца, набрајајући све њему познате навијаче "Партизана" које је видео у Теразијском парку, навео да је ту био и Велич, кога он зна као Стефана, да су се сви који су били у парку, а што се односи на све које је навео да познаје, нашли и код гараже испод платоа Обилићевог венца.

Окривљени Стефан Величковић је у првој датој одбани, пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству бранионаца дана 19.09.2009. године, опишујући начин на који је дошао до свог возила, изјавио да је ка свом возилу које је оставио паркирано на Тргу Републике кренуо од Ресторана "Мек Доналдс", а у истражном поступку да је ка свом паркираном возилу на Тргу Републике кренуо из Теразијског парка. У одбани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, окривљени Стефан Величковић је детаљно описао да је возило којим је дошао у грађ марке "БМВ-5" тегет боје, београдских регистарских таблица, а иначе у власништву предузећа његовог оца, оставио паркирано на недозвољеном месту, испред Пицерије "Трг" на Тргу Републике, а што је поповио и дајући своју одбрану пред истражним судијом дана 20.09.2009. године. На главном претресу је детаљно навео да је по доласку у центар града свесно своје возило паркирао непрописно у Македонској улици испред броја 5 код Пицерије "Трг", да је његово возило било ту све време док је он био код ресторана "Мек Доналдс" и у Теразијском парку, а да је у моменту када је одлазио из Теразијског парка поред њега био Тарић Милан, Карбаћ Јован и Грковић Иван којима је само пружио руку и рекао да иде. Током читавог поступка твrdio је да је сазнао да полицијац хоће да му пише казну тек када је стигао до свог возила и уочио полицијаца. На постављено питање "да ли му је казните где је тада било паркирано возило Ивана Грковића" он први пут изјављује на главном претресу да му је Грковић, када је одлазио из парка, дао кључеве и свог возила и замolio га да кључеве његовог возила однесе код [REDACTED] му возило препаркира, а затим наводи и да је он видео и Грковићево непрописно паркирано возило када је стигао до свог возила и да је прекао кључеве Грковићевог возила [REDACTED]. Претходно је твrdio да га претега нико наје обавестио, ни док је седeo у Теразијском парку, ни док се од Теразијског парка кретао ка свом возилу, да је полицијац поред његовог возила и да хоће да му пише казну, нити је наводио да му је окривљени Иван

Грковић у Геразијском парку рекао да је звао Ж. [REDACTED] а је Грковићу рекао да полицајац хоће да им пише казне за непрописно паркирање. Да је кључеве Грковићевог возила предас [REDACTED] у присуству полицајца и да је Видаковић у присуству полицајца препаркирао Грковићево возило окривљени Величковић није наводио ни у одбрани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а нити је то у истражном поступку помињао. С тога су, по оцени суда, ови наводи о непрописно паркираном и Грковићевом возилу накнадно исконструисани најпре од стране окривљеног Грковића, а затим по оцени суда и окривљени Величковић потврђује те наводе, а у циљу потврде своје дате одбране да је био поред свог непрописно паркираног возила са полицајцем у време напада на Француске држављане на платоу Обилићевог венца. Ови наводи одбране окривљеног Величковића, и наводи окривљеног Грковића по оцени суда су контрадикторни и наводима претходно дате одбране окривљеног Грковића на записнику из истражног поступка од 29.09.2009. године, када је окривљени Грковић изјавио да се са извесним "Марстом" са којим је након овог догађаја попио пине у пабу између улице Чика Љубине и Кнез Михаилове, упутио ка стадиону својим возилом марке "Рено Меган", а које је било паркирано код гараже "Политика".

С тога по налажењу суда окривљени Величковић, а све усаглашавајући наводе своје одбране са наводима осталих окривљених мења у датим одбранама и време када је стигао испред ресторана "Мек Доналдс". На главном претресу наводи да је испред ресторана "Мек Доналдс" дошао око 16.30 часова иако је у позицији изјавио да је дошао у 16 часова и да се испред ресторана "Мек Доналдс" задржао одређено време, а не како је то тврди у полицији са временом, да је све укупно са осталим навијачима био заједно око 45 минута по доласку у град, а све очигледно уклапајући време са временом наведеним у записнику као време писања казне.

Окривљени Величковић је чигавог преподнева у интензивној комуникацији са Жарком Видаковићем, а окривљени Иван Грковић је дајући одбрану пред истражним судијом дана 23.10.2009. године изјавио да су од [REDACTED] који ради у клаузионици "Меридијан" требали да узму карте и заставу која је била код Жарка. Своје возило окривљени Величковић тврди да је оставио паркирано управо испред ове клаузионице у Македонској број 9, те је с тога нејасно због чега он није тада узео и карте које су према наводима окривљеног Грковића биле код Видаковића, већ оставља своје возило испред клаузионице у којој ради Видаковић и одлази испред ресторана "Мек Доналдс" да би карте за утакмицу узео од окривљеног Ивана Грковића.

По оцени суда, зата одбрана окривљеног Стефана Величковића, није нашла потврђуши у исказу сведока [REDACTED] који је сачинио и потписао запасник близијеној контроли учесника у саобраћају возила МУП-а Републике Србије, СУП Београд, ССП-ПС Север број 7140-37363.

Сведок [REDACTED] саслушан је у истражном поступку дана 02.12.2009. године и ветосрдно на главном претресу 22.06.2010. године. Из исказа сведока Дејана Јајића суд је утврдио да је дана 17.09.2009. године радио у оквиру службе

"Паркинг Сервиса" - дизалица, Плаук, која уклања непрописно паркирана возила. Сведок [] је према наводима његовог исказа, тог поподнева долазећи у Македонску улицу, одмах уочио на почетку улице, кол "Стакленца" са десне стране, гледано од Дечанске улице, три непрописно паркирана возила која су ометала пролаз пешака због чега је одлучио да интервенише. Једно од непрописно паркираних возила било је возило марке "БМВ", друго непрописно возило било је возило марке "Мазда", а треће возило, које није било прописно паркирано, било је возило марке "Опел Корса". Пре него што је започео интервенцију, из клаџионице је изашао младић са обезбеђења, са још једним младићем у друштву, који су му рекли да је возило марке "Корса" њихово и један од њих је померио возило марке "Опел Корса", а младић из обезбеђења клаџионице му је рекао да зна ко је власник возила марке "БМВ", да су га они звали и да ће он доћи за десетак минута. Стјајао је окренут према Тргу Републике у моменту када је изашао власник возила марке "БМВ", а обзиром да му је он дошао из правца Трга Републике, а сећа се да је то била млађа особа, старости око 20-22 године, мршав, висине око 1,75 цм. Најпре је пришао њему јер је видео да стоји поред возила. Затражио му је документа, а он му је лао саобраћајну дозволу, возачку дозволу и личну карту. Претходно је питао возача да ли жељи да плати казну на лицу места, а он је рекао да нема новац и он је почeo да сачињава записник јер је направљен прекрај. Време које је изведено у записнику 17,39 часова, је време када је почeo да сачињава записник, а тачно време у моменту сачињавања записника је утврдио увидом у свој мобилни телефон. Записник је сачинio за 3 до 5 минута и тражио је од возача да потпише записник уколико то жељи, а он је одбио да потпише записник. Предао му је записник и сећа се да су тада ту били присути младић из обезбеђења клаџионице са још једним младићем. Он је отишао да неконтролише треће возило које је било ту непрописно паркирано, а приметио је да се возач возила марке "БМВ" задржао на лицу места још 2-3 минута након што му је предао записник, а да је затим сео у возило и отвечао се, или да он није видео у ком је правцу отишао. Возач тренуц непрописно паркирано возило, возило марке "Мазда", био је преко пута у баници и појавио се након што је он потписао и предао записник возачу возила "БМВ". Сведок [] је на главном претресу поновље наводе претходно датог исказа у истражном поступку, да је тада на Тргу Републике затекао само ова три непрописно паркирана возила, возило марке "Опел Корса" које је одмах померио младић који је изашао из клаџионице, возило марке "БМВ", за које је возачу писао записник о извршеној контроли учесника у саобраћају и возило марке "Мазда", а чији је возач био преко пута у баници, и који се појавио након што је сачинio записник возачу возила марке "БМВ". На главном претресу сведок [] није могао да детаљније опише младиће који су по његовом доласку изашли из клаџионице, померили непрописно паркирано возило марке "Опел Корса" за које су рекли да је њихово и замолили га да не посе непрописно паркирано возило марке "БМВ" чији је возач познају. Сетио се само да је један од њих био обезбеђење клаџионице јер је био у униформи а сега се и да је возило марке "БМВ" било велико било возило. У исказу датом на главном претресу је извeđeno da je након ове интервенције остало у Македонској улици 15 минута, јер је дизалици било потребно време да закачи возило које је било остало непрописно паркирано, након

што се возач возила марке "БМВ" одвезао са возилом. Не сећа се ни где је радио пре ове интервенције, ни након ове интервенције и од свих интервенција тога дана, сећа се само ове у Македонској улици, а са разлога што је то актуелно, а да се подсетио и јер је то било захтевано од њега у Градском СУП-у. Објаснио је и да је време које је уписао на записнику као време када је почeo да сачињава записник, утврдио са мобилног телефона јер не носи сат и потврдио је да је власник овог возила марке "БМВ" дошао из правца Трга Републике, по његовој процени из правца лигиталног сата, а што значи из правца Коларчеве улице и да је прошло десетак минута од момента када су га ова два младића која су изашла из клаудионите, замолила да сачекају долазак власника марке "БМВ" кога они познају и да не уклања возило, до момента када је он и стигао. У вези описа лица коме је сачинио и предао један примерак записника описао је и да је он имао црну косу, да је био мало виши од њега и да је био у фармеракама и цријаки, да је његов идентитет утврдио на основу увида у возачку и саобраћајну дозволу. Упитан да ли би то могао бити окривљени Величковић Стефан изјавио је да не може да се сети. Обзиром да Величковић Стефан има светло смеђу косу, да је сведок [REDACTED] возача возила марке "БМВ" као младића са црном косом, упитан да ли је након што му је возач возила марке "БМВ" дао личну карту проверио да ли лична карта припада лицу које му је личну карту предао, да ли је погледао личну карту, сведок [REDACTED] непоуздано изјавио "да погледао сам, колико се сећам", а на питање суда да ли је поуздано утврдио идентитет лица које му је пренало лична документа изјавио је "ништа, није ми познат господин". Упитан да ли у окривљеном Величковић Стефану препознаје лице коме је тога дана у Македонској улици писао казну за неспорносно паркирање изјавио је "да не могу сада ни да се сетим, јер сам рекао да је момак био мало виши од мене, имао је црну јакиу, фармерке, колико се сећам била је црна коса". На питање суда да ли окривљени Величковић Стефан који је устao подсећа или по физичкој конституцији одговара или не лицу коме је писао казну изјавио је да покушава да се присети али да не може да каже и да не може да се сети да ли је то он. Изјавио је да младић, који му је тада предао лична документа, није имао наочаре које је окривљени Стефан Величковић до тада носио на сваком претресу, а који је након овог изјашњења сведока [REDACTED] изјавио да је његова дијоптрија -1.5, да наочаре интензивно носи од 6 разреда Основне школе, али да тога дана пре него што је ушао у своје возило, није имао наочаре на лицу, да их није активно носио док је био на слободи и да је активно почeo да носи наочаре од када је у затвору, обзиром да листа чита и да му смета затворени простор, а да је, као што то тврди сведок [REDACTED] тада у време када му је писана ова казна имао крађу косу. Упитан да објасни да ли по физичкој конституцији, по висини, присуствни окривљени Стефан одговара лицу које му је предао лична документа пре него што је започето сачињавање записника, сведок [REDACTED] је изјавио "да писам гледао, оно што сам видео значи, бацио поглед на личну карту.....". Објаснио је да је он идентитет лица, коме је сачинио записник, утврдио на основу личне карте, и да је видео да је фотографија у личној карти и фотографија младића који стоји испред њега. Погледао је документа која му је овај младић предао, погледао је младића и фотографију у личној карти, а на питање да се децјидно изјасни да ли је поуздано утврдио идентитет изјавио је "никам сам сада да немамо запледао и не знам шта, већ сам сачинио записник и пистанио сам да разbam". Сведок [REDACTED] изјашњено је и у истражном поступку и

више пута упитан на главном претресу изјавио да је окривљени Величковић напао из правца Трга Републике и Кодарчеве улице. На питање да се изјасни на околности што је он радио за време док је чекао да се власник возила марке "БМВ" појави изјавио да је након што су га младићи из кладионице замолили да не носи возило марке "БМВ" стајао ту 10 минута као што је изјавио у истражном поступку, а можда и 15 минута и да је чекао да власник возила марке "БМВ" дође, да је за то време писао решење за непрописно паркирање власнику возила марке "Мазда" које се оставља на возило пре него што се приступи његовом уклањању, а чија се власник нека гостођа која је изашла из банке, појавила након што је сачинио записник власнику возила "БМВ". Власнику возила марке "Опел Корса" није писао казну јер се то возило одмах удаљило када су се они појавили са лизалицом. Објаснио је принцип свог рада да по доласку на место уколико уочи да је неко возило у прекршају прво погледа да ли је ту власник возила, да се ту у близини возила прошета пар минута чекајући да се неко појави, да затим сачињава решење које се закачи за возило које је непрописно паркирано и уколико се власник возила после тога не појави, возило се уклања из прекршаја, а уколико се појави власник возила сачињава се записник или се лице упозори и пусти. У конкретном случају се не сећа да ли је писао то решење за возило марке "БМВ" или да обично то решење не пише уколико му неко каже да ће се појавити власник возила. Сведоку Јајићу су предочени записници о извршеној контроли учесника у саобраћају које је он потписао дана 17.09.2009. године, а који су суду достављени од Управе саобраћајне полиције, предочено му је да је записник борј 4667960 сачинио тога дана у 16.03 часова, сачинио у улици Драгослава Јовановића број 11, да је други записник који је сачинио тога дана број 4667961 сачинио у улици Ђуре Јакшића број 6 у 16.53 часа, да је трећи записник са бројем 4670363 сачинио у улици Ђуре Јакшића број 10 на име Ђурић Милутина, а да је у Македонској улици једини сачинио записник издат на име Величковић Стефана, изјавио је да је он за возило марке "Мазда" које је било непрописно паркирано написао мандатну казну, да није писао никакву казну за возило марке "Опел Корса" које је било непрописно паркирано јер се одмах исто удаљило, да у моменту када је лошao на место где су ова три возила била остављена непрописно паркирана, није видео никога, да је он прошетао пар минута улицом, тим делом тротоара од Пицерије "Гри" до Дечанске улице, јер углавном када га власници возила узедају, изађу и помере возило, да су младићи из кладионице буквално извали одмах након што су га узедали, да се не сећа конверзије са њима, али да је била необавезна конверзија, да му он ~~босим~~ тога да познају власника возила марке "БМВ" и да су гомињали никакво друго возило, да нико од њих није препаркирао ни једно друго возило, осим што су одмах препаркирали возило марке "Опел Корса". Објаснио је да се Пицерија "Гри" у односу на тада непрописно остављено паркирано возило марке "БМВ" налази на углу радни које су постављене дуж колосека, да је ово возило било паркирано између Пицерије "Гри" и кладионице "Меридијан", да он није видeo да је ту било остављено непрописно паркирано и возило марке "Рено Меган", да је по доласку уочио сва возила која су била непрописно паркирана и да је уочио само три непрописно паркирана возила, од којих је возило "Опел Корса" одмах удаљено, за возило марке "Мазда" гостођа која је изашла из банке платила је мандатну казну на лицу места за непрописно паркирање, а возило возила марке

"БМВ" сачинио је записник о учињеном прекршају и један примерак записника предао је возачу. Детаљно је описао да су ова непрописно паркирана возила била паркирана паралелно са коловозом, а да је последње возило било паркирано укосо, да су возила марке "Опел Корса" и возило марке "Мазда" била буквално испред кладионице, а да је возило марке "БМВ" било преко пута продавајућег посуђа на истој страни где је кладионица, да су сва ова непрописно паркирана возила била паркирана у изузу, да је младић који је изашао из кладионице возило марке "Опел Корса" (а за кога је окривљени Грковић на главном претресу да је то био Вид [REDACTED] а је он власник овог возила) са овим возилом отишао према Македонској улици у правцу Светогорске улице, да је то прво возило које је померено, да су остала ова два возила, возило "БМВ" и возило "Мазда" да је власник возила "БМВ" напуштао у моменту када је он био полуокренут према Светогорској улици, овим младићима, да он није видео да је младић који је био возач возила марке "БМВ" њима предао било какве кључеве, да нико од њих вој доласку возача возила "БМВ" није померао неки ауто, да је непрописно остало ту на лицу места само возило марке "Мазда" за које је писао мандатну казну које је лице платило повочано на лицу места. Изјавио је да се сећа да возач возила марке "БМВ" није желео да потпише записник, а што је његово право. Имајући у виду наводе исказа сведока [REDACTED] да је након сачињавања записника о непрописном паркирању возила марке "БМВ" у Македонској улици након тога писао само мандатну казну, а да је суду достављен извештај Управе саобраћајне полиције СПИ "Север" СУП Београд од 31.05.2010. године да нису у могућности да суду доставе копије блокова за мандатно кажњавање, јер су исте депоноване у Одсек за дежурство, обезбеђење и опремање и уписанти. Суд је испитао сведока [REDACTED] и на околности шта је урадио са следећим записником под бројем 4670364, а који је сачињен након сачињеног записника на име окривљеног [REDACTED] сведок [REDACTED] је изјавио да се он не сећа шта је даље након интервенције у Македонској улици радио до истека радног времена, ни шта је радио по истеку радног времена. Објаснио је да он ради у понирајућем саобраћају, што значи да држи центар грава и да иде где хоће, да му нико не одређује где ће интервенисати и да сам себи одређује посао на неки начин, да у налогу пише (које улице треба да обилази, а уколико у тим улицама нема непрописно паркираних возила, да он прими терен, да му је дозвољено да он прошири терен и да контролише паркирана возила и у улицама мимо налоза, а у односу на оригинал записника да он не зна да ли се они и даље чувају јер је ступио на снагу нови записник и постоје нови записници, да он свакодневно задужује око 20 записника, да не зна да ли је дужан да исполнује записнике врати по истеку радног времена, да он обично потроши све записнике, а затим задужује нове. Након сачињеног записника на име [REDACTED] под бројем [REDACTED] сећа пита је урадио са следећим записником који у блоку записника које је задужио следи и за броја записника који је попунно на име [REDACTED] али је исти иступио приликом контроле учесника саобраћаја, наводећи да је можда исти бацел. Навео је, при томе, да он не зна да ли има право да баца записнике, да никада није бацио записник, али да се лешава да се записници баце. Навео је да он никада рапираје није био у кладионици "Меридијан" и да не познаје младиће који су изашли из кладионице "Меридијан", да се не сећа даље где је ишао, шта је радио, а да је збјешавања на обилићевом венцу у време када је он

интервенисао у Македонској улици, сазнао тек сутрадан.

Ценећи исказ сведока ██████████ у склопу дате одбране окривљеног Стефана Величковића, а и навода одбране окривљеног Ивана Грковића, у односу на ове околности, оцена је суда да су исказом сведока ██████████ категорично оповргнути наводи одбране окривљеног Стефана Величковића да је возило марке "Рено Меган" окривљеног Грковића било паркирано непрописно поред његовог непрописно паркираног возила испред клалионице "Мериџијан", да је окривљени Величковић предао кључеве од Грковићевог возила Видаковић Жарку да је он препаркирао и Грковићево возило, а самим тим и наводи окривљеног Грковића да је у Теразијском парку окривљеном Стефану Величковићу дао кључеве свог возила и наводи окривљеног Грковића да је, када се налазио у Теразијском парку, позван од ██████████ ћа који му је рекао да он и Велич дођу јер постоји проблем са полицијем који хоће да им пише казну за непрописно паркирање. Оповргнути су и наводи одбране окривљеног Стефана Величковића, да му је окривљени Иван Грковић у Теразијском парку дао кључеве свог возила, да је возило окривљеној Ивана Грковића било непрописно паркирано поред његовог возила, наводи одбране окривљеног Стефана Величковића да је до возила дошао из Теразијског парка, да је кључеве које му је Грковић дао у Теразијском парку када је дошао до возила предао ██████████ и да је Видаковић тада препаркирао возило окривљеног Грковић Ивана.

Ценећи утврђену садржину записника о извршеној контроли учесника у слободију возила МП-а Републике Србије, СУП Бгд, ССНПС Север број ██████████ да је у овом записнику детаљно наведено да је утврђено да је именовани паркирао возило на тројцу у Македонској улици број 5 супротно плану 75 став 1 тачка 3, да је на основу чињеничног стања учиниоцу прекријаја изречена повачана казна за прекршај из члана 224 став 1 тачка 14 ЗОБС-а у укупном износу од 2.000,00 динара, да на прочитани записник окривљени Величковић није имао примедбу, а да је у записнику наведено да није желео да потпише записник, то су по опиши суда, неприхватљиви наводи, тј. објашњење окривљеног Стефана Величковића да је одбио да потпише записник иако је свесно своје возило оставио непрописно паркирано, са разлога што је подсећао записник и уочио да у записнику није никаде било наведено да се ради о погрешном паркирању, већ да је полицијаји само у записнику написао разне чланове, а да он није био сигуран шта ти чланови значе, и с тога он тај записник није хтео да потписује. Неуверљиви су и његови наводи да полицијаца није питао на који прекршај се односе чланови наведени у записнику, јер му је полицијајак рекао да може да потпише записник, али да и не мора, а да је он и представљао да му је полицијајац писао казну за погрешно паркирање. Након што је окривљеном Величковићу предочена садржина записника, чију концију је и посматрао, окривљени Величковић је изјавио да је од полицијаца питао да ли жели да потпише записник, а да му је полицијајац рекао да то не мора да учини и да је све једно и да је он одбио да записник потпише са разлога што му не треба документ у коме не пише који је прекршај направио, да је он тај записник само одјарнике ногнедао и видео да пишу неки чланови, али да није био си, уран о чему се конкретно ради и да није био сигуран за шта му је написана казна.

Ови наводи окривљеног Стефана Величковића очигледно су контрадикторни садржини записника који му је на лицу места уручен. Осим наведеног, окривљени Величковић је пре саслушања сведока [REDACTED] упитан да се изјасни о изгледу полицајца који му је писао казну и да изнесе било коју карактеристику његовог физичког изгледа у односу на старост, висину, да ли се ради о особи гамније, светлије косе, изјавио је да заиста ни једне карактеристике службеног лица које му је писало записник о учињеном прекрају не може да се сети, јер не памти службена лица која му пишу казну и да не може да се сети ни да ли се ради о млађој или старијој особи, а сведок [REDACTED] окривљеног Стефана Величковића и када је устао у судици није, по оцени суда, поуздано препознао наведени да не може да каже и не може да се сети да ли је то он, да је млађи који му је предао лична документа имао црну косу и није имао наочаре. Чинjenica је да је окривљени Величковић на све претресе долазио са наочарима, а очигледно је да он има светло смеђу косу са локнама.

Окривљени Величковић није сагласан са исказом сведока [REDACTED] ни у односу на чињеницу на који начин је његово возило било остављено непрописно паркирано и у односу на ову чињеницу он је naveо да је његов аутомобил био паркиран на тротоару испред улаза у стадионицу "Меридијан", а сведок [REDACTED] је твrdio да је овај аутомобил био паркиран између кладионице "Меридијан" и Пинерије "Трг". При томе, окривљени Величковић је описујући своје возило марке "БМВ" изјавио да се ради о возилу тегст боје, а сведок Лajiћ у свом исказу описује возило "БМВ" беле боје.

Поуздано је из приложених извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције као и изјашњења стручног лица за телекомуникације Мироslava Prљevića па главном претресу, утврђено да је окривљени Величковић у време које је у записнику назначено као време почетка сачињавања записника, није од мобилног оператора "Телеком" регистрован ни на једној базној станици и да је у периоду од 17.35,46 часова до 17.46,23 часова утврђен прекид у његовој комуникацији.

Осим наведеног, по оцени суда, наводи одбране окривљеног Стефана Величковића у односу на време колико се задржао у Македонској улици испред броја 5 након писања записника о прекрајном кажњавању и да је након тога отишао на Нови Београд, ишeu у сагласности са осталим изведенним доказима, пре свега имајући у виду извештај о изради графичкој приказа Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 СП. 476/09 од 15.12.2009. године као и изјашњење стручног лица за криминалистичко обавештају анализу и анализу телефонских комуникација у склону кривичних дела Мироslava Prљevića.

Суд је саслушао стручно лице за телекомуникације Miroslava Prљevića, па главном претресу, а претходно су му достављени листинзи остварених телефонских комуникација, извештаји о изради графичког приказа, освртене телефонске комуникације мобилних телефона коришћених од стране

окривљених, Одељења за електронски надзор, службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције. Из изјашњења стручног лица Мирослава Прљевића је утврђено да је његово миниљење да су сви графички прикази који су постављани од Одељења за специјалне истражне методе урађени уз коришћење апликације уз употребу софтвера 2 аналит с нетбук 7, а на основу достављених листинга од стране суда и онога што је он поново радио проверио је да су сви листинги урађени коректно, односно да су графички прикази урађени коректно и да он нема никаквих примедби на достављени материјал. Употребом истог софтвера дошао је до истих резултата.

У односу на окривљеног Стефана Величковића, а имајући у виду међусобне комуникације дана 17.09.2009. године од 16 часова, приказане у шеми број 6, извештај о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор, Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције број 03/4-4 бр. 372/09 од 09.10.2009. године, а конкретно у односу на телефонску комуникацију остварену у 17.46,23 часа, а која је у шематском приказу, на шеми број 6 приказана издаје се утврђује да је окривљени Величковић Стефан са свог мобилног телефона број [REDACTED] позивалац, налазећи се на базној станици Кнез Михаилова 9, имао телефонску комуникацију са окривљеним Карбиф Jованом на његов мобилни телефон [REDACTED] у односу на овављене телефонске комуникације окривљеног Величковића у периоду од 17-18 часова дана 17.09.2009. године из изјашњења стручног лица Мирослава Прљевића је утврђено да се не може прецизно одредити шта покрива базна станица Кнез Михаилова 9. Ово с тога што је у центру града велика густина базних станица које морају да буду тако постављене због конфигурације терена, висине зграда, обзиром да је центар града на брдима и да има пасина са стране. Све базне станице имају више антена и оне су усмерене под одређеним угловима, тако да када се говори о томе, може се говорити о конкретној ћелији базне станице која је регистровала комуникацију. Не зна се и колика је снага релетивна ове базне станице и једино што поуздано може да се потврди, је оно што се утврди анализом свих базних станица које су регистровале комуникацију окривљеног Величковића.

Телефонска комуникација окривљеног Величковића регистрована је у 17.32 часова на базној станици са ћелијом 22252 којој је физичка адреса на Хотелу "Банкан", а у 17.35 часова мобилни телефон окривљеног Стефана Величковића је регистровала базна станица, односно ћелија базне станице 20228 за коју стручно лице наје поседовао физичку адресу, а коју поседује провајлер. Телефонска комуникација коју је окривљени Стефан Величковић остварио у 17.35 часова, а која је јако близу времену извршења кривичног дела и следећа телефонска комуникација коју је остварио у 17.46,23 часова регистрована на базној станици број 10154 у Кнез Михаиловој број 9, а реч је о разговору који траје 17 секунди, а затим у 17.50,43 часе базна станица број 3 (Палата Фелеграџије) и у 17.52,05 часова базна станица број 2 (Унире).

На месту где је окривљеном Стефану Величковићу писана казна у Македонској улици некад броја 5, имајући у виду и време писања казне у 17.39 часова, могло је бити регистрован и од базних станица Француска 3, Кнез Михаилова 9 и

Ово посебно имајући у виду шему 3 извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 СП. 476/09 од 15.12.2009. године и извештај Телекома Србије, Дирекције за технику Одељења функције, планирања и развоја од 26.11.2010. године, из којих је утврђено да је окривљени Стефан Величковић у 17.46,23 часа имао разговор са окривљеним Јованом Карбићем када се окривљени Јован Карбић налазио на базној станици улица Маршала Бирјузова 20, при чему је њихов разговор трајао 18 секунди, када се окривљени Стефан Величковић налазио на базној станици Кнез Михајлова 9, да је затим окривљени Величковић позвао окривљеног Карбића у 17.50,43 часа када се налазио на базној станици број 3, а што је према извештају Телекома базна станица БГ-Налата Федерације запад, да је затим окривљени Величковић звао окривљеног Карбића у 17.52,05 када се налазио на базној станици 2, а што је према извештају Телекома базна станица БГ-Ушће (Трговински Центар), а да је затим окривљени Величковић у 17.52,17 часова позвао окривљеног Карбића и да је њихов разговор трајао 49 секунди и да је тада окривљени Величковић регистрован на базној станици Царине Милице 1, а да је затим окривљени Величковић звао окривљеног Карбића у 17.55,28 када се окривљени Карбић налази на базној станици Царине Милице 1, а окривљени Величковић на базној станици Буљевар Лењина у 17.55,28 часова, а да је затим Карбић регистрован на базној станици Карађорђева у 17.58,43, а што јасно указује на њихово кретање и бежање са лица места, а које није у складу са наводима одбране окривљеног Величковића о свом одласку из центра града закон прекрајног кажињавања.

Логично се намеће питање обзиром на ове утврђене чињенице уколико је окривљени Величковић кренуо на Нови Београд да однесе карте за предстојећу утакмицу свом другу, што му по оцени суда, свакако није било згодније како он тврди, него да заједно са другом ове карте преузме ће окривљеног Грковића испред стадиона, због чега он и окривљени Карбић имају интензивну комуникацију мобилним телефонима и наизменично зову један другог и разменjuју СМС поруке одмах након овог догађаја од 17.46,23 када престаје прекид у комуникацији окривљеног Величковића, а обзиром да је према наводима његове одбране претходно отишao из Теразијског парка где је Карбић остао да седи, због чега је њихова комуникација интензивна за време док се окривљени Величковић креће ка Новом Београду, а имајући увиду регистроване телефонске разговоре и разменјене СМС поруке са окривљеним Карбићем када се окривљени Величковић према базним станицама које су га регистровале и наводима његове одбране налази на Бранковом Мосту и код Тргног центра "Унире".

С тога је оченом свих утврђених чињеница, а које је суд ценио у склопу навода одбране окривљеног Стефана Величковића да је непосредно пре него што су навијачи "Партизана" из Теразијског парка кренули ка Обилићевом венцу у напад на Француске држављане навијаче ФК "Тулуз" који су седели у кафићу "Ајриш Наб" на Обилићевом венцу, он скватио да треба да крене на Нови београд и да је кренуо ка свом возилу где му је у Македонској улици испред броја 5 саобраћајни полицајак писао казну према записнику у 17.59 часова, очене као пензионеру и срачунају на избегавање кривичне одговорности

Македонска 29, с тим што не мора бити овај редослед и регистроваја би га базна станица са најјачим сигналом, а од великог значаја је прецизна позиција, а и са које стране улице се налази јер неколико метара може да чини разлику и неопходно је поуздано мерење сигнала, јер уколико је једна базна станица преоптерећена, мобилни телефон региструје прва следећа слободна базна станица по јачини, уколико је реч о преоптерећењу а који се пикови јављају у ратно време, а што је опет неопходно проверити са провајдером у којим ситуацијама и када се региструје пребацивање, а у конкретном случају велика је густина базних станица тако да то пребацивање не може бити далеко.

Но од значаја је пауза у комуникацији, јер се при анализама телефонских разговора тражи да ли постоје правила, односно, поремећаји правила у комуникацији, обзиром да поремећај правила у комуникацији може бити недостатак комуникације у време извршења кривичног дела, односно, да се само тада јављају, а чињеница је да код окривљеног Величковић Стефана постоји прекид у комуникацији регистрован између 17.35,40 часова и 17.46,22 часа, непуних 11 минута.

Потврђени од датог изјашњења **стручног лица Прљевића**, да без обзира на одсуство поузданих параметара, односно, утврђене јачине сигнала на базним станицама Македонска број 29, Француска 3, Кнез Михаилова 9, утврђен прекид комуникације код окривљеног Величковића, а која је ипретходно била интензивна, а који поремећај се појављује и код свих осталих окривљених, дакле, да тај прекид комуникације постоји и у време писања казис, а управо је у том периоду прекид комуникације у време извршења кривичног дела, да је у 17.35,45 часова регистрована је комуникација између окривљеног Ивана Грковића и окривљеног Стефана Величковића када се окривљени Грковић налазио на базији станице Хотел "Балкан", а у 17.32,41 час регистровани је комуникација између окривљеног Величковић Стефана и Видаковић Жарка када се Жарко Видаковић налазио на базији станице Македонска 29, а окривљени Величковић Стефан на базији станице Хотел "Балкан". Као окривљеног Величковића прекид комуникације је у 17.35,46 часова до 17.46,23, а од 17.46,23 часа до 0,26,11 часова постојала је комуникација између окривљеног Величковић Стефана и Карибић Јована, а вихова међусобна телефонска комуникација је интензивна у периоду од 17.46,23 часа до 17.58,42 часа, а коју окривљени Величковић у датој одбрани не помиње, те је оцена суда да извештај о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор, Служба за специјалне истражне методе о телефонској комуникацији мобилних телефона коришћених од стране окривљених, као и извештај Одељења за електронски надзор, Службе за специјалне истражне методе број 03/4-4 СП. 379/09 од 05.09.2009. године о обради ГСМ мобилних телефонских апарат и ГСМ СИМ картица привремено одузетих од окривљених, као и изјашњење стручног лица из области телекомуникација у вези са вришењем кривичних дела, не покрећућу дате нововоде одбране окривљеног Величковића већ да су истима опровергнути његови наводи не само о његовом кретању, међима где се налаже дати 17.09.2009. године, већ и о његовим телефонским комуникацијама и контактима на дан извршења овог кривичног дела.

окривљеног Величковића, а записник о прекријајном кажњавању који је окривљени Величковић понудио суду као потврду ових својих навода, оцењен је као непоуздан алиби окривљеног Величковића, да се у време напада на платоу Обилићевог венца он налазио у Македонској улици испред броја 5.

Имајући у виду утврђене чињенице из ових наведених доказа, очигледно је по оцени овога суда, приликом сачињавања записника о извршеној контроли учесника у саобраћају – возила МУП-а Републике Србије, СУП Београд ССП-ПС Север са бројем 7140-37363, а који је потписан од овлашћеног службеног лица МУП-а Републике Србије - ██████████ дошло до прогуста овлашћеног службеног лица или приликом утврђивања тачног времена почетка писања записника или приликом утврђивања идентитета лица на чије име се записник сачињава или је овај записник, са оваквом садржином, којом се потврђује да је окривљени Стефан Величковић био у Македонској улици у 17.39, а што је оновијуто осталим изведеним доказима, последица неких других околности у које се суд у овом кривичном поступку није упуштао, налазећи да би оне требале бити предмет разматрања у неком другом поступку, посебно имајући у виду изјаву сведока ██████████ службеника МУП-а Републике Србије да је након овог догађаја премештен на друго радно место.

С тога записник о извршеној контроли учесника у саобраћају – возила МУП-а Републике Србије, СУП Београд ССП-ПС Север број 7140-37363 цењен у склону осталих изведених доказа, није прихваћен од сграње суда као поуздан алиби да окривљени Стефан Величковић није био на платоу Обилићевог венца са осталим припадницима навијачке групе "Ирилунибили" и учествовао у повређивању сада пок.Бриса Татона.

Ценећи дате одбране окривљених, чајпре појединачно, дату одбрану сваког од окривљених у појединим фазама овог кривичног поступка, а затим и упоредном спетом, одбрана свих окривљених, у њиховој међусобној повезаности, а у вези са осталим изведеним доказима у овом кривичном поступку, пре свега материјалних доказа у спису, исказа саслушаних сведока, сведока-одштетених и обављених судских вештачења и поуздано утврђених одлучних чињеница из ових изведених доказа, оцена је суда да су неистините и исконструисане у циљу избегавања њихове кривичне одговорности, дате одбране окривљених Марковић Љубомира, Грковић Ивана, Карбић Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Четник Бранимира, Сувајак Владана, Величковић Стефана, Тарлаћ Милана, Матијевић Boјана, да је туча већ била завршена када су се они досели на врх степеништа платоа Обилићевог венца, да они сада пок.Бриса Татона нису ни дотакли, а да су сада пок.Брису Татону констатоване тешке телесне повреде, услед којих је наступила његова смрт, напела нека грећа змија, навијачи "Нартикан" а који нису окривљени у овом кривичном поступку.

Опети је суда, да је ова теза одбране окривљених, опозргнута не само осагајим изведенним доказима, већ и утврђеним чињеницама анализом одбрана окривљених. Окривљени Милан Вујовић, Јован Карбић, Бранимира Четник, Владан Сувајак, Boјан Матијевић и Милан Тарлаћ су у датим одбранама пре оклопљеним службеним лицима МУП-а, а окривљени Драган Томасовић у

истражном поступку, били међусобно сагласни у својим наводима, да су видeli када су се попели на врх степеништа, да више момака, њима непознатих, туче једног младића који је лежао на платоу Обилићевог венца. Окривљени су се различито изјашњавали у односу на број лица која су видела да стоје поред овог младића и да га туку, али су сви окривљени готово подударно описали да је младић који је тучен лежао лево од степеништа у његовој непосредној близини, удаљен од степеништа од 2 до 5 метара, да је лежао на леђима, да је на енглеском језику говорио "стои, ок", да је јаукао, запомагао и молио да престану да га туку. Из навода одбрана окривљених произилази да сви они описују како нападачи туку једног младића и сви су описали да је тај младић који је тучен лежао у близини степеништа. **Окривљени Драган Томасовић** је у односу на ове чињенице у својој одбрани навео и да је овај младић лежао на боку, да на њему није више више трагове крви, али да је одмах уочио да је он повређен, да је отечен у пределу леве стране лица и да је обућен у мајицу тамно плаве боје. Оценом ових утврђених чињеница, а у склопу поуздано утврђене чињенице из изведенih доказа, да је сада шок Брије Татон тучен у непосредној близини степеништа, то је закључак суда да су окривљени описујући како је тучен младић кога су упредали лево од степеништа, да лежи у непосредној близини степеништа, описали начин на који су напете телесне повреде сада шок Брије Татону. **Окривљени Бојан Матијевић** је у одбрани затој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, на записнику од 19.09.2009. године, детаљно описао, да је видео када су се он и Тарлаћ степеницама попели на плато Обилићевог венца, младића који је лежао 4-5 метара улево када се уз степенице стигле до баште кафића, да је јаукао и да није могао да устане од масе која је стајала око њега и тукла га, да је у маси која је тукла овог младића виdeo окривљеног Сувајац Владана, Карбић Јована, Вујовић Милана, Грковић Ивана, Четник Брајимира, Томасовић Драгана са фантомском на глави као и окривљеног Величковић Стефана, да је уочио да је овог младића који је лежао, окривљени Владан Сувајац гађао неким стакленим предметом, чашом или непезљаром, да га је окривљени Јован Карбић тукао упаљеном бакљом, да је окривљени Милан Вујовић, кога је видео десно од себе покушивао да унапи бакљу, да га је окривљени Четник Брајимир тукао столом или столовом коју је држао у рукама, а да му је након овог догађаја за време утакмице, на стадиону "Партизана" окривљени Иван Грковић рекао да су тада били присутни и Прелић Ђорђе, Марковић Љубомир-Кића и Радован, припадници нацијачке групе "Алкатораз". **Окривљени Јован Карбић** је као и окривљени Матијевић дајући своју одбрану у полицији у присуству браниоца дана 19.9.2009. године, описао да је видео када се попели на плато Обилићевог венца, испред себе младића који је лежао и на енглеском викао "ок", да је око њега стајало њих десет и да су га сви тукли, а да је у његовој непосредној близини уочио и окривљеног Милана Вујовића који је у његовом правцу бацио столову, као и окривљеног Брајимира Четника који га је ћутирао по грудима или га је газио по лицу. Признао је да је он тада стајао на врху степеништа и да је држао у руци упаљену бакљу коју је замалио док се пењао степеништем и бакља је у правцу овог младића који је лежао на платну, у моменту када је приметио да се он пребадаје са његовог бока на лесни бок, чиме је практично устајао ка њему. При томе је из дате одбране окривљеног Карбић Јована у полицији сун утврдио и да је он одјавеши са платна Обилићевог венца уочио да њему непознати момци ћутирају младића које

светло паве боје који пада преко жардињере која се налазила у близини гараже, а што је у складу са наводима сведока А1 о динамици овог догађаја и повређивању оштећеног ██████████. **Окривљени Бранимир Четник**, дајући своју одбрану у полицији дана 19.9.2009. године је сагласно наводима одбране окривљеног Бојана Матијевића, навео да је видео када се поиско на илато Обилићевог венца, окривљеног Сувајац Владана који је потрчао према столу ка средини баште "Ириш Паб" где се налазио инвентар кафића, чаше, флашице, ла је у истом моменту приметио и повређено лице које је лежало лево од степеништа и лица која су га тукла, међу којима је препознао окривљеног Јована Карбића који је у руци држао упалисну бакљу са којом је замахивао према овом повређеном младићу који је лежао 3 до 4 метара удаљен од степеништа, да је окривљеног Томасовић Драгана, који је имао фантомку на глави, препознао по гардероби и конституцији, јер га добро позије, да су окривљени Матијевић Бојан и Тараћ Милан степеништем трчали испред њега и окривљеног Грковића и да су практично пре њих стигли на Обилићев венац да учествују у тучи, да је приметио да петорина-шесторица њих гуче рукама, ногама, бакљама, фланелама повређено лице које је лежало на плочнику, а из дате одбране окривљеног Бранимира Четника пред овлашћеним службеним лицима МУП-а је утврђено и да је он видео да су се они који су тукли повређеног младића одједном сви разбежали након што је неко узвикнуо "тотово је", да су сви престали са тучом и да су побегли. **Окривљени Владан Сувајац** је дајући одбрану у присуству бранитеља пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изјавио да је у Теразијском парку од око двадесетак окупљених навијача ФК "Партизан" познавао Ивана из Сремчице, "Такија" из Сремчице, Мију из Панчева, "Маткета" из Багајиће, "Јоцу", "Велича" за кога зна да му је име Стефан, а признао је и да је он у Теразијском парку окупљеним навијачима "Партизана" разделио хируршке маске, али да је разделио само неколико комада, око 5 комада ових хируршских маски, да су сви они у подељеним групама кренули из Теразијског парка и да је био договор да се чекају код степеништа са доње стране гараже на Обилићевом венцу, а окривљени Владан Сувајац је у датој одбрани у полицији навео и да су се сви који су били у парку нашли и код гараже, а при томе је објаснио да се то односи на све које је навео претходно да су били у парку, а које он познаје. Из одбране окривљеног Сувајац Владана коју је даја у полицији, утврђено је да су поред њега када се попео у башти кафића "Ириш Паб" стајали окривљени Иван Грковић и окривљени Бранимир Четник, да је он тада видео лево од степеништа, младића који је лежао на леђима и покушавао да устане, да је чуо да је тај младић гласно урлао, јаукао, плакао и на енглеском говорио "стоп" и практично молио оне који су се налазили око њега да престану да га туку, а признао је да је он са стола узео неку стаклену чајцу и да је бацио у правцу где је лежао младић који је запомагао, док су око њега стајали Партизанови навијачи, али да он не може да се сести да ли је овој младића чајом коју је бацио у његовом пранцу и погодио. Изјава окривљеног Сувајац Владана у полицији, да су окупљени навијачи "Партизана" из Теразијског парка кренули тако што су се раздвојили у групе и да је био договор да се чекају код степеништа са доње стране гараже на Обилићевом венцу и да је видио да су се сви, а што се односи на све које је навео да су били у парку а које он познаје, и нашли доле код гараже, јаводе до закључка суда да су присталици навијачке групе "Придућибили" окривљени у овом кривичном поступку из

Геразијског парка до платоа Обилићевог венца стигли у подељеним групама и да су се по договору окупили код степеништа са доње стране гараже у улици Маринца Бирјузова, а што окривљени нису ни спорава осим окривљеног Стефана Величковића. **Окривљени Милан Тарлаћ** је дајући своју одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.9.2009. године у присуству браниоца, потврдио наводе одбране окривљеног Матијевића да су се њих двојица заједно попели степеништама на плато Обилићевог венца, где су видели младића који лежи, да је видео младића са ушаљеном бакљом да стоји са леве стране степеница и још једног момка који је палио бакљу, а који је од младића који је лежао био удаљен 1 метар, да је видео и остатак бакље, да је видео нападаче да беже али да их није препознао јер су били маскирани. Окривљени Тарлаћ и Матијевић у датим одбранама били су међусобно сагласни да су се њих двојица заједно попели на плато Обилићевог венца. Суд је ценећи ове утврђене чињенице из датих одбрана окриљених Матијевића и Тарлаћа, а у склопу дате изјаве окривљеног Четник Бранимира да су окривљени Матијевић и Тарлаћ трчали степеништем испред њега и окривљеног Грковића и да су практично пре њих стигли на Обилићев венац да учествују у тучи, а даље ценећи да је описаном датих одбрана окривљеног Милана Тарлаћа у полицији и истрази, у међусобној повезаности са датим одбранама окривљеног Бошковић Владимира, у полицији, истрази и на главном претресу поуздано утврђено, да је окриљени Тарлаћ Милан од стране полиције лишен слободе у кући окривљеног Владимира Бошковића, кол кога је дошао након разговора са окривљеним Грковићем Иваном који га је обавестио да може да има проблем са полицијом уколико је учествовао у тучи, да ће можда доћи полиција код њега и истовремено му напомену да свуда око Обилићевог венца постоје камере и да је могуће да га је нека камера снимила, утврђене чињенице да је окриљени Тарлаћ након тога био видљи нервозан и узнемилен, плашећи се да га је снимила нека камера и да ће због тога доћи по њега полиција, а ценећи све ове чињенице у склопу поуздано утврђене чињенице да је окривљени Тарлаћ Милан, окривљеном Бошковићу те ноћи испричао да је тада на платоу Обилићевог венца видео да су неког Француза, Партизанови навијачи бацили са зграде или гараже, да му није рекао који су Партизанови навијачи бацили са зграде или ограде неког момка, а поуздано је утврђено да је тада са ограде платоа бачен сада пок.Брис Татон то је поуздан закључак суда да су и окривљени Тарлаћ и Матијевић од самог почетка овог догађаја били заједно са осталим окривљенима, у маси која је заокружила сада пок.Бриса Татона док је лежао уз ограду степеништа и да су заједно са осталим окривљенима учествовали у наношењу повреда сада пок.Брису Татону док је тучео на платоу Обилићевог венца, а затим и бачен са ограде степеништа.

Обидром да је окривљени Ђојан Матијевић, дајући одбрану у истражном пресуку и на главном претресу, знатно одступио од навода одбране коју је дао пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству браниоца, на запитнику дана 19.9.2009. године, а да је суду за измену своје одбране дао објасњење да је у полицији дао своју одбрану у страху, због психичких пратисака и претњи од стране полиције, суд је усвојио локацији предлог браниоца окривљених Матијевића и Томасовића и одредио саступање у својству сведока адвоката Саше Новаковића, на околност поступања службених

лица приликом узимања изјаве од окривљеног Бојана Матијевића на записнику од 19.9.2009. године у односу на одредбе Закона о кривичном поступку.

Сведок [REDACTED] саслушан је на главном претресу дана 16.12.2010. године. Из исказа сведока [REDACTED] суд је утврдио да је присуствовао као бранилац по службеној дужности испитивању окривљеног Бојана Матијевића дана 19.9.2009. године у Градском Секретаријату, по позиву лежурног инспектора који је поступао у предмету. Као што и увек поступа као бранилац по службеној дужности у предкривичном поступку, на основу информација добијених од инспектора о кривичном делу и прикупљеним доказима, приступа и упознаје се са окривљеним, а затим обавља поверљив разговор, као што је то обављено и у конкретном случају, након што се претходно уверио да окривљени нема никаквих здравствених проблема. Оно што је било карактеристично, а што је запамтио је да је тада нестало струја у Градском Секретаријату и да су заједно са окривљеним и инспекторима ишли у друго крило зграде где је било струје и након повериљивог разговора који је он обавио са окривљеним, овлашћена службена лица су приступила испитивању окривљеног. Окривљени је због наведених проблема, саслушан у другом крилу у некој мањој канцеларији не већој од 6 m² који је свакако могао да чује све што се диктира у записник, а он је био присутан све време давања исказа окривљеног Матијевића у канцеларији где је саслушаван. Ни он, као бранилац окривљеног, ни окривљени Матијевић, нису имали никакве примедбе на сачињен записник о испитивању окривљеног Матијевића и записник су потписали без примедби. У односу на недостатке записника о испитивању окривљеног Матијевића пред овлашћеним пицима МУП-а од 19.9.2009. године, због чега је и тражено од стране одбране издвајање овог записника из списка, сведок Новаковић дао је детаљно објашњење да је након повериљивог разговор који је обавио са окривљеним у посебној просторији без присуства трећих лица, започело испитивање окривљеног у канцеларији у крилу зграде где је убрзо нестало струје, да он не зна да ли је то констатовано на записнику, али да се сећа да је то било на самом почетку, да су тек унети неки од идентификацијских података окривљеног, а да се сигурно тада није започело са испитивањем окривљеног о кривичном делу, а што је касније обављено, у свему у складу са законом како је то објаснио. На примедбу одбране да на записнику о испитивању окривљеног Матијевића наје наведено да је упозорен да све што изјави у присуству браниоца против њега може бити употребљено као доказ и да није наведено да је упозорен да има право на повериљив разговор са браниоцем, сведок [REDACTED] је изјавио да је он повериљив разговор са окривљеним обавио пре његовог испитивања и да је окривљени сасвим сигурно упозорен да оно што изјави у присуству браниоца против њега може бити коришћено као доказ и да он предноставља да је само због нестанка струје и пребацитва изостала та формулатија снимљена на компјутеру.

По сачини суда исказ сведока [REDACTED] детаљан, јасан и одређен и потврђује да је окривљени Матијевић у полицији саслушан о свему у складу са јаконским одредбама и на начин прописан законом, у присуству браниоца и овлашћеног тужиоца, где је апракован бранилац са окривљеним обавио повериљив разговор пре његовог испитивања, да је окривљени упозорен у смислу

члана 4 став 2 тачка 2 ЗКП-а, а да је штампање овог упозорења изостало услед техничких проблема, услед чега је суд нашао да се записник о испитивању окривљеног Бојана Матијевића у полицији може користити као доказ у кривичном поступку, сходно одредбама члана 326 став 9 ЗКП-а,³⁴ а са којих разлога је суд пре саслушања окривљеног Бојана Матијевића на главном претресу дана 28.4.2010. године, одбио предлог бранилаца окривљених, да се из списа издвоји записник о саслушању осумњиченог Матијевића Бојана пред овлашћеним службеним лицима МУП-а од 19.9.2009. године.

Ценећи утврђену чињеницу, из исказа сведока [REDACTED] да је окривљени Матијевић у полицији саслушан у свему у складу са законским одредбама, да је у записнику о испитивању окривљеног Матијевића пред овлашћеним службеним лицима МУП-а од 19.9.2009. године унето све што је окривљени Матијевић и изјавио, због чега ни бранилац ни окривљени нису имали примедби, потврђују и наводи одбране окривљеног Матијевића на записнику пред истражним судијом од 20.11.2009. године. Окривљени Матијевић је тада на питање свог браниоца изјавио да му у полицији, када је давао свеју одбрану, нису говорили шта да каже и која имена да навodi, с тога је оцена суда, да су наводи одбране окривљеног Матијевића Бојана на главном претресу да му је 4-5 инспектора приликом испитивања, а у присуству јавног тужиоца и браниоца, говорило да каже и убеђивати га док није рекао да је чуо од неког да су окривљени Јубомир Марковић и окривљени Прелић Ђорђе тада били на Обилићевом венцу, оповргнути не само наводима исказа сведока Саше Новаковића, већ и самим наводима одбране окривљеног Матијевића.

Окривљени Матијевић је познавао све окривљене чије је радње описао, са њима је претходно провео сат времена у Теразијском парку, заједно су дошли на плато Обилићевог венца, а био је заједно са њима у непосредној близини пок.Бриса Татони, како су сви они то и описали у својим отбранима, и био је у могућности да види њихове преузете кривично правне радње и да их и описше у својој латој одбрани. Ови његови наводи којима је описао ко је од окривљених које радње повређивања преузето према сада пок.Брису Татону међусобно су подударни и са наводима одбране окривљеног Дејана Станковића у односу на ове одлучне чињенице. Окривљени Дејан Станковић је дајући одбрану у полицији у присуству браниоца, на записнику дана 18.11.2009. године изјавио да је из Теразијског парка кренуо са окривљеним Путића Дејаном и групом навијача који су ишли горњим путем, поред "Руског Цара", Кнез Михаиловом улицом, а по доласку на плато Обилићевог венца уочио је да је гужва и епендентар туче, у близини кафића "Ириш Наб" уз степениште које води до гараже и практично одмах уз ограду која се налази између степеништа и јавне гараже, а када је дошао до кафића "Ириш Наб" видео је да је тука већ започела да је била велика гужва, да је инвентар летео на све стране, да су запаљене бакље и да је било много дима, да је он извадио бакљу којом је почeo да маше и да није сигуран да ли је у тој бакљи некога дотакао, а да је затим бакљу бацио према гужви пре него што се окренуо и напустио плато Обилићевог венца и отишао право на улакницу "Партизан-Тулуз" где је са окривљеним Иваном Грковићем и окривљеним Путића Дејаном био на трибинама и да му је тада окривљени Грковић рекао да је навијачка група "Пријатељи" коју је он водио и која је

допна уз степенице, била непосредно уз Француског држављанина и да је Француски држављанин у том моменту док су они сви били око њега скочио са ограде и да су се у том моменту, на месту где је Француз скочио налазили Прелић и "Кића" из "Алкатраза". Окривљени Станковић је изјавио да он не познаје никога из навијачке групе "Иридућибили", али да му је окривљени Иван Грковић рекао на стадиону да његова група "Иридућибили" су припадници његове групе, били непосредно уз тог Француза који је у том моменту док су припадници његове групе били око њега, скочио. Ове паводе своје одбране лате у полицији, окривљени Станковић Дејан поново и дајући своју одбрану пред истражним судијом на записнику дана 20.11.2009. године. Навео је да је те вечери на стадиону видео на јужној трибини окривљеног Ивана Грковића и Дејана Пузигаћу који је питao шта се десило на Обилићевом венцу и да му је тада Иван Грковић рекао да су његови, мислећи на његове навијаче чији је он предводник, опоколили једног Француског навијача који је био уз ограду гараже на Обилићевом венцу, да су га тукли и да је у једном моменту овај Француски навијач скочио са неке метатне ограде и да је завршио са тешким повредама у Ургентном центру на интензивној нези и да је то окривљени Иван Грковић испричао још неким навијачима који су били ту присути, а које он не познаје. Окривљени Станковић Дејан је изјавио и да је њему окривљени Иван Грковић тада детаљно описао да је његова група заједно са њим била непосредно поред Француза кога су припадници његове групе тукли и да је тада Француз скочио са ограде, да му је рекао и да се тај Француз налази на интензивној нези и да можда неће преживести, а тада му је Грковић рекао и да су се на место где је Француз скочио, у том моменту око њега налазили и Прелић и "Кића" из навијачке групе "Алкатрас".

Окривљени Иван Грковић је дајући одбрану пред истражним судијом дана 23.10.2009. године потврдио да је након овог догађаја, на стадиону окривљеном Станковићу када је дошао и сео код њега за сто испричао, као и осталима, о томе шта је видео да се догодило на Обилићевом венцу.

Имајући у виду да је поуздано утврђено да су сви остали повређени на платоу Обилићевог венца задобили лаке телесне повреде, а да је једини, сада пок.Брис Тагон, тада био тешко телесно повређен, да је утврђено да је са платоа Обилићевог венца котима хитре помоћи одвежен у Ургентни центар на одећење рехимације, поуздано је утврђено да је окривљени Иван Грковић испричао окривљеном Матијевићу и Станковићу да су он и остали окривљени припадници његове навијачке групе "Иридућибили", били око сада пок.Бриса Тагона да су га тукли, да су били у његовој непосредној близини око њега и када је он бачен на степенице, а што је поуздано утврђено из најава и мишљења комисије судеких вештака, исказа саслушаних сведока којима су оповргнуты након одбране окривљеног Грковића да је пок.Брис Тагон скочио или пао, како је Грковић окривљеном Станковићу и Матијевићу испричао, а и свим осталима из стадиона.

На претходој одбране која је током поступка указивала да постоје снимки насата на Француске држављане на Обилићевом венцу дана 17.09.2009. године, суд је прибавио извештаје:

832/214

Безбедносно информативне агенције од 24.05.2010. године из кога је утврђено да БИА не поседује снимке предметног догађаја.

JKII Паркинг Сервиса од 01.06.2010. године из кога је утврђено да нису у могућности да суду доставиме снимак логађаја из разлога што се видео надзор који је инсталиран унутар гараже користи на објекту искључиво за сликање, а не снимање возила која улазе и излазе из гараже-улазна и излазна рампа, те не постоји могућност снимања догађаја унутар и око гараже.

Управе за ванредне ситуације Одељење за ванредне ситуације Града Београда од 2.6.2010. године из кога је утврђено да Градски центар за обавештавање, који је смештен у ул. Драгослава Јовановића бр.2, је организациона јединица одељења за ванредне ситуације Града Београда. Градски центар за обавештавање, за своје потребе има само могућност праћења појединачних раскрсница у граду, а сигнал добија од МУП-а ПС за Град Београд, центар за обавештавање нема могућности снимања у граду већ само праћење саобраћаја, територија Обилићевог венца. Башта кафса "Ајриш Паб" где је дошло до повређивања Француског држављанина, односно центар за обавештавање нема у свом систему. Одбрана је током поступка указивала да постоји снимак и да ће исти суду доставити, а исти до краја окончаша главног претреса није достављен.

Емитовањем на главном претресу снимка под називом "Степенице" са ДВД који је истражном судији достављен дана 02.10.2009. године од стране Трећег Одељења Управе криминалистичке полиције, на снимку су уочени окривљени Јубомир Марковић и Ђорђе Прелић да се у 17.37.20 часова пењу степеништем из улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца. Окривљени Марковић Јубомир је потврђено да је лице на снимку које је поред њега на степеништу окривљени Прелић Ђорђе, назадећи и да су се њих двојица претходно срели на Партизановом стадиону где се увежбавала кореографија, да су се његовим возилом заједно довезли до Обилићевог венца. Наводи одбране окривљеног Марковић Јубомира, да су он и окривљени Прелић случајно тада дошли на плато Обилићевог венца, да ногију пите и да он ту сачека своју девојку, а не да би са остатима навијачима "Партизана" напали навијаче ФК "Тулуз" који су седели у башти кафића "Ајриш Паб", оповргнути су пре свега међусобно сагласним исказима сведока А1 и А2 као и самим наводима одбране окривљеног Марковић Јубомира.

Супротно наводима одбране окривљеног Јубомира Марковића који је на главном претресу тврдио да су он и окривљени Прелић тада сели у кафић "Желена" који се налази у Сити Пасажу и на истој страни на којој се налази и башта кафића "Ајриш Паб", с тим што претходно дајући први пут своју одбрану пред истражним судијом није ни наводио име кафића, у који су он и окривљени Прелић тада сели, оповргнути су међусобно сагласним исказима сведока А1 и сведока А2. Сведок А2 је на главном претресу у свему потврдио своје претходне изјаве у службеној белешници о обавештењу примљеном од грађана пре истраживачим службеним лицем Трећег Одељења Полицијске Управе за Град Београд дана 18.09.2009. године у присуству јавног тужиоца, а која је сачинења на основу одредби члана 504-ј став 4 ЗКП-а и може се уз остале доказе користити као доказ у кривичном поступку. Сведоци А1 и А2 су по одлуци суда

верно и готово идентично описали двојицу младића који су непосредно пре напада на навијаче ФК "Тулуз" ушли у кафић "Зузус" који се налази дијагонално преко пута баште кафића "Ајриш Паб" у којој су нападнути Француски држављани навијачи ФК "Тулуз", а детаљно су и међусобно сагласно, описали њихово понашање док су седели у овом кафићу. Опис који су дали сведоци А1 и А2, да су обојица ових младића били старости до 30 година, да су обојица били крупније грађе и конституције, да је један од њих имао бели кашket, да је био набилдован и да је био нешто нижи од овог другог без кашкета, а кога је сведок А2 описао да је био крупније телесне конституције од другог са кашкетом, да је био црне краће косе, да је на себи имао црну тренерку, и да је њега раније виђао у групи са навијачима "Партизана", апсолутно одговара и изгледу окривљеног Марковића и Прелића на снимку "Степенице". Сведок А2 је уочио да је младић који је био нижи од овог другог имао светлију смеђу косу, а сведок А1 је описао и да је она пре њиховог уласка у кафић уочила да су пар пута пронели поред кафића "Зузус" из правца Кalemegдана ка Мажестику и да она с тога закључује да су вероватно тражили најбоље место на које би сели и имали најбољи преглед и да су у овај кафић дошли да осматрају и усмевају.

При томе је сведок А1, иако није поуздано препозната ни једног од присуних окривљених, лајући на главном претресу свој исказ под посебним околностима прописаним за саслушање сведока под заштитом сведочењем из посебне просторије кабине са затамњеним стаклом, ради прикривања њеног изгледа, уз измену гласа, више пута указала да се боји и да је страшно уплашена, а што је било очигледно и из начина њеног излагања, прекидања у изношењу исказа, а што је објаснила ужасним страхом, и више пута је поновила да је страшно уплашена, а затим и потпуним прекидом излагања, које је наставила након одређене паузе када је објаснила суду да се уплашила јер је уочила да јој окривљени Марковић Љубомир намигује. У наведеним околностима изношења свог исказа на питање суда да ли међу присутишим окривљенима препознаје неког од те двојице младића које је тада видела да су ушли у кафић "Зузус", а која је детаљно претходно описала као и у исказу датом у истражном поступку сведок А1 за све окривљене је категорично изјавила не, а за окривљеног Марковић Љубомира "да не би рекла да је он или да он по конституцији највише одговара једном од двојице тих младића".

Сведоци А1 и А2 међусобно су сагласно описали понашање младића које су уочили а што су очигледно окривљени Прелић и Марковић, да је један од њих двојице рекао "брате, ајмо, почело је", да су излетеши, па напрасно искочили из кафића преко столова и столова, па нису ни пиће испалили, да су протрчали кроз башту кафића и да су после пар секунди улегли у масу поред гараже, а сведок А2 је видeo на самом почетку туче да ова двојица младића прескачу преко баште, да су истрчали напоље и да су "ушли" право у тучу која се одигравала у башти кафића "Ајриш Паб", а сведок А1 да су јој били у видокругу док нису стигли до суседног кафића, а да их није видела даље након што су ушли у масу. Када је од конобара из кафића "Ајриш Паб" чула и да је бачен низ ступениште младић, а за кога је поуздано у овом поступку утврђено да је то био Брис Гатон, сагласи је од другог конобара који је био у њиховој близини да он двојицу младића који су истрчали из кафића, зна као вође навијача "Партизана" из

кафића "Лајм" где су излазили. С тога је очигледно да је окривљени Љубомир Марковић упознат са наводима исказа сведока А1 и А2 покушао да обеснажи наводе њиховог исказа и себе и окривљеног Прелића измести из кафића "Зузус" упознат са овим наводима сведока наведећи на главном претресу да су он и окривљени Прелић ушли и сели у кафић "Јелена". Ово је контрадикторно и наводима његове одбране дате у истражном поступку дана 20.09.2009. године обзиром да је навео да су он и окривљени Прелић по доласку на плато Обилићевог венца сеели у унутрашњост кафића чијег се назива не сећа, када је у једном моменту приметио да се у кафићу који се налази преко пута испито дешава, а затим да је дошло и до туче, да је наишла група Партизанских навијача која је пришла навијачима ФК "Тулуз" који су седели у том кафићу, а и да је видeo да је група од петнаестак Партизанских навијача наишла из правка степеништа испод гараже, да су примили столовима где су седели Француски навијачи који их нису првоцирали и да су почели тучу, а да су он и Прелић након тога изашли из кафића. Очигледно из ових његових навода произилази да је седeo у кафићу из кога је могao да види дешавања у башти кафића "Ајриш Паб", а што свакако није могao да види из кафића "Јелена" који се налази у Сити Пасажу на којој страни је и башта кафића "Ајриш Паб", а свакако из кафића "Јелена" није могao да види степениште и долазак Партизанских навијача, како то описује да је видеo, дајући одбрану у истражном поступку, с тога је поуздано утврђено да су окривљени Марковић и Прелић непосредно пре напада на Француске навијаче ФК "Тулуз" у башти кафића "Ајриш Паб" они седели у кафићу "Зузус" и да су искочили из овог кафића у моменту када је започела туча уз повик "јамо брате, почело је, крећемо.". Понаштање окривљеног Марковића и Прелића доводи само до једног логичног закључка суда, а како је то закључила и сведок А1 и навела на главном претресу, да су они претходно проилазећи поред кафића на Обилићевом венцу тражили најодговарајуће место где би сели и осматрали Француске навијаче ФК "Тулуз" а и долазак Партизанских навијача, очигледно упознати са планираним нападом који је уследио на Француске држављање навијаче ФК "Тулуз" у башти овог кафића.

Кафић "Зузус" у који су сеали, позиција коју су заузели по уласку у кафић поред излога на коме је тога дана померено стакло, као и понашање окривљеног Марковића и Прелића када су уочили да је напад отиоцео, да су скочили, да су преврнули столове, стопице у башти, да су прескочили преко баште и улетели право у масу која је већ окнечена тучу у башти кафића "Ајриш Паб", цењени у склопу навода окривљеног Љубомира Марковића да је пролазећи платоом пре него што су сеали у башти кафића "Зузус" уочио Француске навијаче у башти кафића "Ајриш Паб", а ихајући у вилу и праваш из ког су окривљени Прелић и Марковић дошли на плато Обилићевог венца степеништем из улице Маршала Бирјузова, где су 4 минута после њих лошили и остали учесници овог догађаја, окрињени Иван Грковић са припадницима своје навијачке групе "Ириџибибли" као и другим навијачима "Партизана", управо истим степеништем, јасно указују да су окривљени Марковић и Прелић били упознати са свим детаљима овог напада, и када и где и како ће бити извршен и на кога је усмерен.

Из повељтаја ВИШ-а од 21.12.2010. године је утврђено да услед техничке

немогућности за бројеве: [REDACTED] нису у могућности да деставе суду садржину примљених и послатих СМС порука за окривљеног Марковић Љубомира.

По оцени суда су при томе без пресудног значаја, а обзиром на напред наведене чињенице, наводи окривљеног Марковић Љубомира да никог од припадника навијачке групе "Иридућибили" а ни окривљеног Ивана Грковића не познаје и да ни са ким од њих није имао никакву телефонску комуникацију, имајући у виду да је из извештаја о телефонским комуникацијама и обрадом ГСМ одузетих мобилних телефонских апарати и ГСМ СИМ картица утврђено из шеме 7 Извештаја број 379/09 од 22.10.2009. године да окривљени **Марковић Љубомир** који користи мобилни телефон са бројем [REDACTED] **Прелић Ђорђе** који користи мобилни телефон са бројем [REDACTED] имају мобилну комуникацију са извесним "Ники Џонијем", "Бобишком", "Владом-Алкатраз", "Кимијем" и "Небом", а да окривљени **Прелић** има и телефонску комуникацију са извесним [REDACTED] а да сви они имају телефонску комуникацију са Вавић Александром. Број телефона **Ники-Џонија** [REDACTED] имају умеморисан у својим мобилним телефонима и окривљени Марковић Љубомир и окривљени **Четник Бранимир**, а Ники Џони и Вавић Александар су у телефонској комуникацији на дан извршења овог кривичног дела у 18.24,33. **Вавић Александар** има телефонску комуникацију са Владом-Алкатраз, а број мобилног телефона [REDACTED] Владе-Алкатраз у свом мобилном телефону имају окривљени **Вујовић Милан** и окривљени Марковић Љубомир. Број мобилног телефона Вавић Александра [REDACTED] умеморисан је у мобилним телефонима окривљених Марковић Љубомира и окривљеног Прелић Ђорђа, а **Вавић Александар** је у телефонској комуникацији је и са **Кимијем**, а Кимијев мобилни телефон са бројем [REDACTED] има умеморисан у свом мобилном телефону окривљени Марковић Љубомир, а на дан извршења овог кривичног дела 17.09.2009. године регистрована је телефонска комуникација између Кимија и Вавић Александра. Са Вавић Александром је у телефонској комуникацији и извесни **Ђура** са мобилним телефоном број [REDACTED] јављајући телефон у својим мобилним телефонима имају умеморисан и окривљени Марковић Љубомир и окривљени **Величковић Стефан**, а како је то приказано на шемама број 1.2.3.4.5.6.7 Извештаја о изради графичког приказа Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминистичке полиције број 03/4-4 бр. 379/09 од 22.10.2009. године.

С тога је очигледно да је окривљени Марковић Љубомир у телефонској комуникацији са лицима чије мобилне телефоне поседују и припадници навијачке групе "Иридућибили" окривљени Вујовић Милан, окривљени Четник Бранимир, окривљени Стефан Величковић, да је Кимиј са којим је окривљени Марковић Љубомир, по сопственој изјави, пријатељ и свакодневно се и чују и виђају, а који је један од вођа навијачке групе "Алкатраз" у телефонској комуникацији са Вавић Александром који је у телефонској комуникацији са лицима чији су мобилни телефони умеморисани код припадника навијачке групе "Иридућибили" окривљеног Четник Бранимира, Вујовића Милана, Величковића Стефана.

Утврђена је телефонска комуникација између окривљеног Марковић Љубомира и извесног Симе Србије за кога је окривљени Марковић на главном прстесу објаснио да је Сима Србија исто један од вођа старијих навијача, да је његов пријатељ и да је вођа навијачке групе "Анти Роми", а из Извештаја Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе Управе криминалистичке полиције број 03/4-4 СП. 372/09 од 05.09.2009. године утврђено је да је обрадом мобилних телефонског апарат и ГСМ СИМ картице одузетог од окривљеног Вујовић Милана у телефонском апарату окривљеног Вујовића "Нокија 1600" ИМЕИ 354528018258816, СИМ картице 064/337-1950 умеморисан под редним бројем 39 телефон Симе Србије са бројем 065/ 305-1972.

Окривљени Грковић Иван је у својој одбрани навео да је Кими вођа навијачке групе "Алкатраз", а навео је и да је Кими био на стадиону "Партизана" тог претоднева при изради кореографије, када је на стадиону кореографију радио и окривљени Милан Вујовић за утакмицу која се играла те вечери између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз", да је Жарко Видаковић позвао окривљеног Грковића коме је рекао да је од Кимија добио поруку садржине "какве то Французе Иван спомиње" и да га је звао Кими и да се он сетио обзиром да је Вујовић на стадиону, да је Кимију Вујовић то можда пренео. Милан Вујовић је при томе, а како се утврђује из одбрана окривљеног Грковића и Вујовића као и извесната о њиховој телефонској комуникацији и разменених СМС порука, константно у телефонској комуникацији са окривљеним Грковићем у пренодневним сатима датима 17.09.2009. године док се налази на стадиону, а затим је по налогу окривљеног Грковића отишао у пентагр града да тражи и лоцира Француске навијаче.

Очиједно је да је Кими, најистакнутији вођа у најутицајнијој навијачкој групи "Алкатраз" међу навијачким групама ФК "Партизан", сазнао још у пренодневним сатима на стадиону "Партизана" за договоре у вези напада на Француске навијаче који су дошли да посматрају утакмицу између ФК "Партизан" и ФК "Тулуз" која се играла те вечери на Партизановом стадиону. На Партизановом стадиону су у пренодневним сатима Кими, Милан Вујовић а и окривљени Марковић и Џелић и сви су ту због израде кореографије. Недостатично би с тога било да Кими зове Жарка Видаковића и са њим коментарише о нападу на Француске навијаче који се планира, а да о томе нападу не сазнају окривљени Марковић и Џелић који су на стадиону, а при томе је Џелић изузетно близак и добар пријатељ са Кимијем и како сам то изјављује свакодневно се виђају. С тога је очигледно да су окривљени Марковић и Џелић на плато Обилићевог венца дошли да као истакнути чланови навијачке групе "Алкатраз", вође ове групе учествују заједно са осталим навијачима Партизана на напад на навијаче ФК "Тулуз", Француске држављане који су седели у кафићу "Ајриш Паб" на платоу Обилићевог венца, а не да би ту постали пиће или се окривљени Марковић нашао са звојком.

Очиједно је с тога да су они на плато Обилићевог венца дошли 4 минута пре остатака окривљених, а све у вези вишеог претходног договора да би заједно са њима напали навијаче ФК "Тулуз" у башти кафића "Ајриш Паб". Дошли су сви

из истог правца степеништем из улице Маршала Бирјузова на плато Обилићевог венца, а у овој улици је окривљени Марковић претходно оставио паркирано возило и овом улицом су и припадници навијачке групе "Иридућибили" са окривљеним Иваном Грковићем дошли до платоа Обилићевог венца где су се окупили испод доњег дела јавне гараже, а затим се степеништем понели на плато Обилићевог венца где су тукли сада пок.Бриса Татона као и друге оштећене, а затим са ограде овог степеништа и бацили сада пок.Бриса Татона у ограђени простор између гараже и степеништа.

На учешће обојице окривљених и окривљеног Марковића и окривљеног Прелића у повређивању сада пок.Бриса Татона указују и сами наводи одбране окривљеног Марковић Љубомира који опише своје понапање и понампање окривљеног Прелића након што су уочили да је отпочeo напад. Окривљени Марковић Љубомир који се у полицији брани ћутањем, а затим дао своју одбрану пред истражним судијом, ову одбрану мења на главном претресу у односу на одлучне чињенице и по оцени суда усаглашава их и прилагођава већ изнетим наводима осталих окривљених и састушаних сведока и изведеним доказима. Очигледно је да је његова одбрана у односу на битне чињенице оногарнута неказима сведока А1 и А2, да је контрадикторна и сама себи. Окривљени Марковић наводи да никог у гужви након што је започела туча, није препознао јер су сви имали хируршке маске на лицу, а при томе он наводи да је видeo да је један Француски навијач оборен од навијача Партизана и да је устао. Поставља се питање на основу чега је закључио да је то био навијач Партизана. Испозијаје при том, без обзира што имају маске на лицима, да нема његових другова и навијача из навијачке групе "Алкапраз", а при томе не уочава и не види где је окривљени Прелић и према наводима његове одбране они су се у овој гужви изгубили. Посебно је нејасно зашто окривљени Марковић Љубомир одлази са платоа сам без окривљеног Прелића, нако је дошао на плато Обилићевог венца заједно са окривљеним Прелићем а претходно је колима отишао по њега кући и заједно су се одвезли на Партизанов стадион, били су заједно на стадиону Партизана пре него што су дошли у центар града, а како то наводи и у Скадарлији. Неуверљиви су наводи одбране окривљеног Марковића да је без Прелића који је са њим његовим возилом дошао на плато Обилићево, венца одлази наводно да се нађе са левојком, а при томе са левојком се нашао тек увече, после утакмице. Наводно, окривљени Прелић га проналази убрзо после овог догађаја у кафићу на Дорђолу, знајући да он ту треба да однесе карте за утакмицу. Логично би било да окривљени Марковић, окривљени Прелић сачека и да заједно оду са платоа Обилићевог венца, уколико нису учествовали у овој тучи.

Све ово указује управо да, након што је сада пок.Брис Татон бачен са ограде степеништа и након што је неко од нападача, а ко, ако не неко од вођа навијача обијром на несумњиво утврђено функционисање навијачких група по принципу строге хијерархије рекао "Тотово је", да су се сви окривљени а и окривљени Прелић и Марковић, разбежали на све стране у разним правцима са платоа Обилићевог венца, а да су се накнадно тражили и налазили по граду, што потврђује и њихова телефонска комуникација одмах непосредно након догађаја.

Ценчи све ове утврђене чињенице, а у вези навода датих одбрана окривљених Матијевића и Станковића да им је окривљени Грковић најпре окривљеном Матијевићу у колима, а затим Станковићу, на Партизановом стадиону испричао потпуно подударну причу да је видео да је један Француски навијач скочио са ограде а при чему је поуздано утврђено да није скочио, већ да је бачен, да им је испричао да су гада у том моменту и на месту где је Француз скочио били сви окривљени припадници навијачке групе "Иридућибили" и окривљени Грковић Иван као вођа ове навијачке групе са њима, окупљени око њега, а да су га сви заједно пре тога тукли, а да су у том моменту ту били са њима присутни и окривљени Прелић и "Кића" као и Радован из навијачке групе "Алкатраз", то је поуздано утврђено учешће окривљеног Прелића и Марковића у овом догађају, због чега је суд дату одбрану окривљеног Марковић Љубомира оценио као неистиниту и усмерену па избегавање своје кривичне одговорности.

Поуздан је закључак суда и у улоги окривљеног Пузигаћа Дејана у овом догађају и да је и окривљени Пузигаћа заједно са окривљеним Грковић Иваном и окривљенима припадницима навијачке групе "Иридућибили" са окривљенима Прелићем и Марковићем усугствовао у наношењу тешких телесних повреда сала пок.Брису Татолу и његовом бацању са ограде степеништа услед којих повреда је преминуо. Од окривљеног Пузигаћа Дејана је све и почело. Он у раним јутарњим сатима шаље окривљеном Грковић Ивану поруку садржине "ајде тробари, будите се, време је за устајање, ту су неки Французи, намеришао их је мој ортак". Ову поруку окривљени Грковић је према свом признавању, а и Извештају о разменјеним СМС порукама између окривљених, проследио окривљеном Јовану Карбићу, уз напомену да о томе обавести Вујовића, Величковића и Тарлаћа, а што је окривљени Карбић и ученио. Окривљени Пузигаћа затим одлази са [] још једним од вођа навијачке групе "Иридућибили", да у хостелу у Призренској улици тражи навијаче ФК "Гулуз", а према наводима одбране окривљеног Грковић Ивана. Након што су сазнати да се навијачи ФК "Тулуз" налазе у нивици поред "Мек Доналдса" на Теразијама окривљени Пузигаћа Дејан доноси ранец са бакљама и палицама које лети окривљеним навијачима Партизана и наоружава их. Очигледно је да бакље и дрвене палице нису потребне да би се навијачима ФК "Гулуз" отели штапови и заставе, како то у својој одбрани приказује мотив напала окривљени Стена Петровић. Палице служе за наношење улараца и повреда. При томе, окривљени Пузигаћа ове реквизите држи не само у раници, већ и у јакли, одакле ће се бакљу и даје је Станковићу у Теразијском парку, што је потврђено у својој одбрани окривљени Дејан Станковић. Претходно је позвао остале навијаче припаднике навијачке групе "Ребелс", којој и сам припада, а међу њима и окривљеног Петровић Стене и Дејана Станковића да дођу у Теразијски парк, где се касније сви окупљају. За време док окривљени навијачи Партизана седе у Теразијском парку, окривљени Пузигаћа одлази са окривљеним Грковићем на планину Обилићевог венца, где је окривљени Пузигаћа уочио да навијачи ФК "Гулуз" седе у башти кафића "Ајриш Наб". Ово је утврђено и из листе одбране окривљеног Грковића и окривљеног Петровић Стене. Окривљени Грковић Иван је детаљно описао да су он и Пузигаћа заједно шетали порекл баште кафића "Ајриш Наб" у којем седе навијачи ФК "Гулуз", а очигледно да су сематрали, прогонявали и планирали како ће их и са које стране напасти. Ово је у складу

са наводима окривљеног Степе Петровића, да су окривљени Пузигаћа и окривљени Грковић из Теразијског парка отишли на плато Обилићевог венца у навијачку извидницу, док су их остали Партизанови навијачи окупљени у Теразијском парку чекали сат времена, а окривљени Петровић је при томе објаснио и да су чекали да неко дође и да их поведе и да организује напад и да су то требали да учине Грковић и Пузигаћа. Очигледно су при томе неуверљиви наводи одбране окривљеног Грковић Ивана да су он и Пузигаћа отишли на плато Обилићевог венца да прошетају зато што је њему било досадно. Окривљени Пузигаћа се са платоа Обилићевог венца заједно са Грковићем вратио у Теразијски парк где се одмах након њиховог повратка, окупљеним навијачима поделиле зелене хируршке маске, очигледно након одлуке да се навијачи ФК "Гулуз", који седе у "Ајриш Пабу", нападну. Након што је окривљеним Грковићу неко јавио да се крене, окривљени Пузигаћа их саветује да се поделе у мање групе, и једну групу навијача води поред Хотела "Балкан", Кнез Михаиловом улицом, поред Хотела "Мажестик" до платоа Обилићевог венца. Одмах по доласку на плато Обилићевог венца, како је то окривљени Станковић и уочио и изјавио у латим одбранама, креће према епицентру туче јер је знао где треба да се иде. Епицентар туче је по опису окривљеног Станковића, био лево од стапеништа између гараже и стапеништа у близини ограде платоа Обилићевог венца у башти кафића "Ајриш паб", а где је управо и тучен а потом и бачен са ограде стапеништа, сада пок.Брис Гатон.

С тога је поуздано утврђена улога окривљеног Дејана Пузигаће као једног од главних организатора овог напада на Француске држављане, навијаче ФК "Гулуз" и с тога би по оцени овога суда било нелогично и предпоставити да је окривљени Пузигаћа напустио плато Обилићевог венца пре узвика "готово је" и пре него што су сви почели да беже, а што су учинили након што је сада пок.Брис Гатон бачен низ ограду стапеништа. Нелогично је и да от толико реквизита за пребијање, које је поделио осталим учесницима овог напада, није задржао за себе палицу, бакљу коју би употребио у овом догађају, а које је осим у ранију држао и у одећи и нелогично би било да он за себе није задржао дрвену палицу обзиром да је претходно поделио и драсне палице. Поуздано је утврђено и из навода одбране окривљеног Милана Вујовића и сведока Јаковљевић Александра, да је више од нападача на платоу Обилићевог венца имало дрвене палице, а једна од тих палица пронађена је и од стране увиђајне екипе након овог догађаја. Ради се о дрвеној палици, дрвеној држалци дужине 39.5 цм, која је затечена у близини ограде, што је утврђено из службене белешке о криминалистичко техничком прегледу лица места извршеног дана 17.09.2009. године на платоу Обилићевог венца од Одељења за оперативну криминалистичку технику ПУ за Град Београд. Ова палица је очигледно подобна да се њоме изнесу тешке телесне повреде, посебно ударцима у пределу главе, какве повреде су и констатоване код пок.Бриса Гатона. Вештачњем биолошких трагова на овој палици од венчака Биолошког факултета, утврђени су мешавини ДНК профилити са антологији већинским доприносом ЦИИ мушкије особе. Окривљени Пузигаћа од самог дрогађаја је у бескуству и његов ДНК профил није рађен. Из дате одбране окривљеног Степе Петровића утврђено је да је он из Теразијског парка звао Пузигаћу више пута и спао му СМС поруке садржине "Не са разним овде са времена, ухапсиће нас", а не знајући шта се планира и да

ли ће кренути у напад, а свестан да је Пузигаћа поделио и бакље и палице разноразним момцима и да их полиција може ухапсити јер су сви наоружани. Окривљени Пузигаћа се не види на емитованом снимку са сигурносне камере под називом "Степениште" што потврђује наводе датих одбрана окривљених пре свега Дејана Станковића и Степе Петровића, да је окривљени Пузигаћа Дејан своју групу довео из Теразијског парка правцем, како су то они и описали. Окривљени Петровић Степа није видео на платоу Обилићевог венца окривљеног Дејана Пузигаћу, а што је у складу и са наводима одбране окривљеног Станковића Дејана да је Пузигаћа по доласку на Обилићев венец ушао у масу. Из шеме З Извештаја о изради графичког приказа телефонске комуникације Одељења за електронски надзор Службе за специјалне истражне методе број 034-4 СП. 476/09 од 15.12.2009. године утврђено је да окривљени Пузигаћа Дејан има телефонску комуникацију са окривљеним Грковићем Иваном у 17.38.15 часова и да њихов разговор траје 20 секунди, након тога у 17.40.38 часова затим у 17.53.09 када се окривљени Грковић налази у Кнез Михаиловој број 9, а са окривљеним Степом Петровићем окривљени Пузигаћа има телефонску комуникацију у 17.55.36 часова који разговор траје 28 секунди, а затим у 17.41.39 часова, а након тога 17.43.59 часова и окривљени Грковић Иван и Пузигаћа Дејан први се чују телефоном након што су се сви разбежали са платоа Обилићевог венца. Са окривљеним Грковићем Иваном Пузигаћа се налази у Крунској улици пре долaska на стадион и заједно седе у башти ресторана, а затим он доводи окривљеног Степу Петровића код окривљеног Грковића да му окривљени Грковић исприча верзију догађаја како је сада пок.брис Гатон сам пао или скочио са степеништа, а што Грковић, како и сам наводи, прича свима на стадиону и понавља више пута, те је с тога очигледно да и окривљени Петровић Степа треба ову причу да чује директно од окривљеног Грковића, због чега га Пузигаћа кроз тужбу и доводи са западне на источну трибину до окривљеног Грковића да би му Грковић испричао оно што даље треба да се чује, да се пренесе, а како је то и наведено у СМС поруци коју дана 18.09.2009. године у 20.14.57 часова шаље Влада из групе "Иридућибили" окривљеном Карбићу "поента је приче да је сам скочио", а што је и теза одбране окривљеног Грковића Ивана у овом кривичном поступку да они нису сада пок.бриса Гатона бацили са ограде, већ да је сам скочио.

С тога је закључак суда да је окривљени Пузигаћа Дејан, заједно са окривљеним Грковићем Иваном и окривљеним припадницима навијачке групе "Иридућибили" као и окривљенима Прелић Ђорђем и Марковић Јубомиром, учествовао у повређивању сада пок.бриса Гатона за време док је тучен на платоу Обилићевог венца, а затим и бачен са ограде степеништа које из улице Маршала Бирјузова воде на плато Обилићевог венца.

- Очигледно је да се на стадиону брзо пронела прича, коју је Грковић представио, многима па и више пута како сам каже понављао да је видео да је Француз сам скочио са ограде када је он још није ни покорачио на степениште, а када су се остали попели или се пењу на плато Обилићевог венца и да се ова прича брзо међу навијачима и да сви убрзо знају једну исту верзију догађаја о азду пок.бриса Гатона коју је наводно видео Иван Грковић, а што је одлучно отворијући остатим изведеним доказима пре свега најзасом и минизасом

8/11/12

судског вештака, као и изјашањем комисије судских вештака, исказом сведока А1 и осталим изведеним материјалним доказима у спису.

Дате одбране окривљених Марковић Јубомира, Грковић Ивана, Карбић Јована, Вујовић Милана, Величковић Стефана, Сувајац Владана, Матијевића Бојана, Томасовић Драгана, Тартаћ Милана, да нису учествовали у повређивању сада пок.Бриса Татона и да га нису ни дотакли, по налажењу суда, нису нашле подпору ни у једном од изведених доказа, а оповрнути су у том делу и самим наводима датих одбрана окривљених који су при томе дајући своје одбране били контрадикторни како у својим одбранама које су износили током поступка, тако и у односу на дате одбране осталих саокривљених. С тога је суд прихватио одбране окривљених само у оним деловима који су поткрепљени осталим изведеним доказима или наводима, док су у преосталом делу одбране окривљених оцењене као пеинстините и срачунате на избегавање своје кривичне одговорности.

Одбрана окривљеног Грковић Ивана, да је видео пад Бриса Татона док још није закорачао па ограду степеништа да сам пада са ограде платоа у ком моменту га нико није дотакао није нашла потврду ни у једном од изведених доказа, а ни у одбранама осталих саокривљених.

Окривљени Грковић Иван се у полицији најпре бранио ћутањем. Дајући своју одбрану први пут пред истражним судијом дана 20.09.2009. године тврдио је да је само чуо да постоји навијачка група "Иридућибили", а да он није ни члан ове групе. Накнадно је у датој одбрани дана 23.10.2009. године пред истражним судијом изменio ове наводе своје одбране, наводећи да је члан групе "Иридућибили" од 2008. године, али да није никакав вођа, а што је оповрнуто наводима одбране не само окривљеног Стеле Петровића и Дејана Станковића, већ и наводима осталих окривљених. Окривљени Карбић Јован је дајући своју одбрану у полицији навео да је активни члан навијачке групе "Иридућибили" која је хијерархијски уређена, тако да млађи члан групе без поговора слуша старијег, а да је окривљени Грковић Иван иначе старији члан навијачке групе, а дајући своју одбрану пред истражним судијом дана 20.09.2009. године окривљени Карбић је навео да је Иван Грковић припадник навијачке групе "Иридућибили-Несаломиви" којој он припада и да је Грковић старији од њега, а да је по хијерархији из [REDACTED] навео је и да Марковић Јубомира званог "Киба" познаје као истакнутог члана навијачке групе "Ајкаграз". Окривљени Вујовић Милан је у датој одбрани пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству бранионаца изјавио да је навијач ФК "Партизан", да је члан навијачке групе "Иридућибили-Београд" неколико месеци, да су вође ове навијачке групе [REDACTED] из [REDACTED] и Грковић Иван из [REDACTED] на у навијачкој структури и организацији постоји строга хијерархија. Ово је потврдио и окривљени Сувајац Владан наведећи да од 2004. године припада навијачкој групи "Иридућибили", да је један од вођа ове навијачке групе Жарко Величковић из Земуна. Окривљени Величковић Стефан је у одбрани датој у полицији потврдио улогу окривљеног Грковић Ивана у оквиру ове навијачке групе наведећи да у навијачкој групи "Иридућибили" којој он припада постоји хијерархија тако што он као млађи члан групе мора да поштује старијег, да је

окривљени Грковић Иван [REDACTED] да њега и да има такав ауторитет. Окривљени Бојан Матијевић је у својој одбрани навео да и он припада навијачкој групи "Иридућибили", да је један од вођа ове навијачке групе Иван Грковић из [REDACTED] ала је други вођа ове навијачке групе Жарко Видаковић [REDACTED]. Окривљени Матијевић је у датој одбрани навео описујући начин на који је тучен младић поред ограде степеништа, а за кога је поуздано током овог постука утврђено, да је то био сада пок.Бриг.Татон, да је групом нападача који су то учинили руководио Грковић, а да не зна ко је Грковићу давао инструкције, а што је сагласно и наводима одбране окривљеног Степе Петровића. Окривљени Станковић Дејан је у датој одбрани потврдио да је окривљени Грковић Иван вођа навијачке групе "Иридућибили", да он предводи млађе навијаче организоване као припаднице навијачке групе "Иридућибили". Сви они су навели и да их је тога дана позвао окривљени Иван Грковић да дођу у центар града, а окривљени Јован Карбић је у полицији навео и да му је Иван рекао да ће тражити Француске по граду и када их ирише да се са њима физички обрачунају, а он је из разговора са Грковићем схватио да уколико их ирише да треба да их бију. Окривљени Милан Вујовић је у одбрани пред овлашћеним службеним лицима МУП-а изјавио да му је Иван Грковић око 14 часова послао поруку којом га је обавестио да треба да оде до Теразија и ногде да ли у Призренској улици постоји хостел и да ли у хостелу има навијача ФК "Тулуз" и да је он, након што их је утиснуо у некари, га јавио и окривљеном Грковићу. Окривљени Четник Бранimir је у датој одбрани изјавио да је њега окривљени Грковић позвао и да му је рекао да он, Владан Сувајац и Драган Томасовић дођу у центар града јер се тамо налазе навијачи ФК "Тулуз", а сутрдно наводима одбране окривљеног Грковића да је Четника звао због позајмиште новца. Окривљени Сувајац Владан је потврдио наведено у својој одбрани у полицији наводећи да их је у центру града код Теразијске чесме чекао окривљени Грковић Иван звани "Сарина" и да им је рекао да се у граду налазе навијачи ФК "Тулуз" и да са њима може доћи до туче. Окривљеног Величковић Стефана је, према наводима одбране, окривљени Грковић око 12-13 часова позвао да дође у град, као и окривљеног Тарлаћа Миркана који је у својој одбрани навео и да је изашао са школског часа и дошао у град након што га је Грковић више пута звао на телефон и рекао му да дође у град и да ће му, када дође у град, све бити јасно. Окривљени Матијевић је исто тако у датој одбрани изјавио да га је знао окривљени Иван Грковић око 15.30 часова и рекао му да одмах дође до града, да није важно зашто и да позва [REDACTED] окривљеног Томасовића.

Ценећи ове утврђене чињенице, а у склону навода одбрана окривљених Станковића Дејана и Петровића Степе, да је њих као и остale навијаче, припаднике навијачких група "Анти Роми" и "Гробари Врбачар" позвао окривљени Пузигаћа да дођу у Геразијски парк у исто време када је и окривљени Грковић позвао припаднике навијачке групе "Иридућибили", суд је нашао да ове утврђене чињенице поткрепљују наводе окривљеног Степе Петровића да су окривљени Иван Грковић и Пузигаћа Дејан главни организатори овог напада на навијаче ФК "Тулуз" на Обилићевом венцу, а сикако су улогу вође у овом нападу имали и окривљени Ђорђе Прелић и Јубомир Марковић, обзиром на њихово учешће у овом догађају, пензионирају током и након овог догађаја као и чињеницу да они за све навијаче представљају

авторитет као вође најистакнутије навијачке групе ФК "Партизан", "Алкатраз", а што се отгледа и у реакцијама када остали само чују да су они присути у близини, обзиром на наводе окривљеног Милана Вујовића на главном претресу да је неколико њих из њихове групе у Теразијском парку у једном моменту повикало да је прошао Прелс, Прелић Ђорђе, вођа навијача и да је он тада чуо да је Прелић прошао поред Теразијског парка, као и наводе одбране окривљеног Тарлаћа Милана да су припадници навијачке групе "Алкатраз" по годинама старији од њих, а и наводе одбране окривљеног Јована Карбића да Марковић Јубомира званог "Кића" познаје јер је он истакнути члан групе "Алкатраз", да га сви навијачи познају из виђења и да му је Грковић рекао, док су били у Теразијском парку, да је малонре прошао ту и Прелић Ђорђе. При томе, иако окривљени Марковић Јубомир наводи у својој одбрани да никог од осталих окривљених не познаје, и да је једино окривљеног Матијевића виђао на стадиону из датих одбрана окривљених је утврђено да сви олија њега знају и да окривљеног Марковић Јубомира познају сви навијачи који долазе на фудбалске утакмице и да је он тај који "држи шинку".

Обзиром да је суд поуздано утврдио из навода одбране окривљеног Ђојана Матијевића и Дејана Станковића ко је олакривљених које радње преузео у ишљу повређивања сада пок.бриса Татона, а што је у складу и поткрепљено и наводима одбране окривљених Јована Карбића и Бранимира Четника пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, признањем у полицији окривљеног Сувајаца Владана да је у гравцу сада пок.бриса Татона бацио чашу, а да је из навод одбране окривљеног Четника Бранимира утврђено да су окривљени Матијевић и Тарлаћ стеченипите отрчали испред осталих и да су пре њега и Ивана Грковића стигли да учествују у тучи, тј. пребијање сада пок.бриса Татона, да је учешће ових окривљених у овом догађају потврђено и чинећицама утврђеним оценом навода одбрана окривљених Милана Тарлаћа и Владимира Бодаковића, то је суд поуздано утврдио да су у ишљењу телесних повреда сада пок.брису Татону које су проузроковале његову смрт учествовали окривљени Прелић Ђорђе, Јубомир Марковић, Иван Грковић, Пузигаћа Дејан, Јован Карбић, Драган Томасовић, Милан Вујовић, Стефан Величковић, Бранимир Четник, Владан Сувајац, Милан Тарлаћ и Ђојан Матијевић.

У судници је више пута ломирано и указивано од стране окривљених и бранитеља окривљених, да су у овом догађају учествовала и друга лица која нису изведене пред лице правде. Окривљени Грковић Иван помињао је у својој одбрани извесног "Грубина" и "Мимија" наводећи да су они пријатељи Јарка Видаковића, које је срео у казину "Мериџијаг", који су са њим били испред ресторана "Мек Доналдс", на Тргу Николе Пашића, у Теразијском парку, са којима се он прошетао по грачу, да је у Теразијском парку поред окривљених у овом кривичном поступку, међу окупљеним Партизановим навијачима видео и припаднике навијачке групе "Ребеле" а иште су, осим Пузигаћа, Дејана Станковића и Степе Петровића и Влада КМ и његов брат, Џобе, да је у Теразијском парку међу окупљеним навијачима Партизана видео и Гагија из Земуна, Џрчог из Погорице, Луку Врачарца, Ђолета са Врачара, навијаче Партизана, да је у Ресторану "Златно Бурение" где је отишao са Пузигаћом док су остали седели у парку, видјeo да седе Славиша Ранкић, Марко Бојичић,

844
214

навијачи навијачке групе "Анти Роми". Окривљени Степа Петровић је навео да је до платоа Обилићевог венца стигао са лицем чије име не сме да спомене због страха за свој живот, да је Пузигаћа горњим путем, Кнез Михаиловом улицом, поред Мажестика, довео групу од 15 навијача, од којих су у овом поступку окривљени само он, Пузигаћа и Станковић. На снимку под називом "Степениште" који је емитован на главном претресу, уочено је да је 6 младића ступило на степениште десетак секунди пре окривљеног Карбића који је први од окривљених ступио на степениште које воде на плато Обилићевог венца, да је један од њих имао навучену капуљачу преко главе, а за које су окривљени изјавили да их не познају, а одмах готово истовремено, са окривљеним Матијевићем и Тарлаћем уочено је да се степеништем креће и младић обућен у белу дуксерицу и фармерке, за кога су сви окривљени, а и окривљени Ѓрковић Иван изјавили да га не познају. С тога је суд ове наводе окривљених ценио пажљиво и брижљиво у склону осталих изведенних доказа и осталих навода окривљених, налазећи да очигледно присуство и других навијача ФК "Партизана" и на степеништу које из улице Маршала Бирјузова води на плато Обилићевог венца, је без значаја за утврђену улогу окривљених у овом догађају и утврђене кривично-правне радње које су они преузели како је то у овом поступку поуздано утврђено. Окривљени Ѓрковић Иван навео је извесна имена и надимке неких од навијача "Партизана" за које је указао да су и они учесници овог напада, но при томе, ни окривљени Ѓрковић Иван, ни било ко од осталих окривљених, па ни окривљени Степа Петровић, нику конкретно навели да ли су и коју су радњу повређивања преузела лица на која указују и то не само у односу на лок.Бриса Татона него уопште у овом догађају. Сви су тврдили да то не смеју да кажу из страха за своју безбедност. Имајући у виду, да су окривљени оптужени за најтеже кривично дело за које је запрећена најстрожија кривична санкција, ови њихови разлоги се по налажењу овога суда не могу прихватити. Ово имајући у виду и да је из исказа сведока А1 утврђено да је у моменту када је уочио да више њих туче младића који лежи поред степеништа, а што је поуздано утврђено да је био сада пок.Брис Татон, истог момента скренула поглед ка младићу који је лежао поред жардинијере у близини гараже, око 8 метара удаљен од степеништа, а што је поуздано утврђено да је био оштећени Филип Мори и да је уочила петорицу-шесторицу момака који су га шутирали пролазећи поред њега, а који су бежали у правцу Калемегдана. Џенећи ове наводе сведока А1, а у склопу навода окривљеног Драгана Томасовића, који је на главном претресу навео да је у моменту када се попео на врх степеништа и угледао младића који лежи 2 до 3 метара од степеница, угледао и окривљеног Јована Карбића са увлајеном бакљом у руци, да се он истовремено у том моменту окренуо да претрчава и да је видео 3 - 4 младића које он не познаје, а које је уочио да су се пре Карбића попели степеништем на плато Обилићевог венца, да трче у правцу ка Гаџијуту, а у моменту лок је Карбић стајао тзв уџанди кафића "Ајриши Паб", да је из исказа сведока Јанка Јанчића, а као и окривљеног Петровић Степе поуздано утврђено да је испред пролаза кеји води ка Трговом центру "Миленијум", а што је са супротне стране улице и диста уочљено од ограде платоа и степеништа, стајају више њих са палицама у рукама као "буред за дочек" нападнутих Француских навијача који би бежали у том правцу, па су неки од њих јурили за Француским држављанима који су бежали из окојним улицама. При томе је поуздано утврђено да је овај напад трајао

845
10/14

изузетно кратко, не више од 30 секунди и да је непосредно пре него што је сада пок.Брису Татону нанета тешка телесна повреда опасна по живот на платоу Обилићевог венца и пре него што је бачен са ограде степеништа, овим степеништем изашла група навијача навијачке групе "Иридућибили" са њиховим вођом окривљеним Иваном Грковићем. С тога је закључак да у моменту када су они окружили и тукли сада пок.Бриса Татона, да су се други учесници овог догађаја већ удаљавали са платоа Обилићевог венца, бежећи према Танјугу, а штуирајући у пролазу оштећеног Филипа Морија у близини гараже или су били удаљени од степеништа и ограде платоа. Само паушално кавоћење да су на платоу Обилићевог венца били још неки навијачи "Партизана", при чему већина окривљених за извесног "Гагија" кога окривљени Грковић више пута помиње није ни чуло, је без значаја за другачији став суда по узоди окривљених Грковића, окривљених припадника навијачке групе "Иридућибили" као и окривљених Пузигаће, Марковића и Прелића чије је учешће у повређивању сада пок.Бриса Татона поуздано утврђено.

Окривљени при томе, по налажењу овога суда, нису дали ни једно прихваљиво објашњење за измену навода својих одбрана, којима су описали преузете кризично правне радње осталих саокривљених, а ни за измену осталих својих навода, који су цењени у склону осталих навода и изведенih доказа, потврђују њихову улогу у овом догађају. Окривљени Станковић Дејан је на главном претресу потврдио да му је окривљени Иван Грковић на стадиону испричао оно што је он и навео у својој одбрани у полицији и у истражном поступку. Окривљени Јован Карбић је на главном претресу изјавио да је своју одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дао слободно, без никакве принуде у односу на садржину дате изјаве и да је у записнику о његовом саслушању у полицији наведено оно што је он и изјавио и да му нико од службеника полиције није нискита сугерисао у вези давања његове одбране, да је он у полицији изјавио све оно што је наведено у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а. Окривљени Милан Вујовић након дате одбране пред овлашћеним службеним лицима МУП-а у истражном поступку се бринuo ћутањем дана 20.09.2009. године, а затим је дао своју одбрану пред истражним судијом дана 02.10.2009. године. На главном претресу је тврдио да остаје при одбрани датој у истражном поступку, а не при одбрани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а јер је тада када је саслушан у полицији, полиција према њему применила физичку и психичку тортуру пре дате одбране, а измену је на главном претресу и одбрану коју је дао у истражном поступку. Околност да су и окривљени Вујовић и браћилац окривљеног, записник о његовом испитивању у полицији потписали без никаквих примедби објаснило је тиме да је био психички оптерећен и потражен психим дрогађајем. Окривљени Четник Бранимир је указивао да су неки наводи његове одбране дате у полицији и у истражном поступку погрешно унети у записник, да је у полицији био под принудом, да је тучен, а да је и истражни судија његове наводе одбране погрешно уносио у записник. На присилу приликом давања одбране у полицији је указивао и окривљени Сувјан наводећи да су му полицајци пре дате одбране говорили да су његови другози, који су претходно саслушани, рекли да је он све то урадио, да је тучен пре пољског браћиноца који је присуствовао давању његове одбране, наводећи и да

846
214

одбрана коју је дао 19.09.2009. године јесте његова изјава, али да је и ту дао из страха јер се плашио, а да сачињен записник није ни прочитao. Окривљени Величковић Стефан је у својој одбрани указивао да није сигуран да су подизајци са њим поступали у складу са законом и да су га у одређеним тренуцима психички и физички малтретирали и вређали. Окривљени Владимир Бешковић је указивао да је у записнику о његовом испитивању пред овлашћеним службеним лицима МУП-а наведено и оно што није изјавио, да је у односу на садржину записника о његовој латој одбрани у полицији изјавио само делове, наводећи накнадно да то што му је предочено да је наведено да је изјавио на записнику о његовом испитивању у полицији од прилике и рекао и да је био дosta збуњен и уплашен дајући исказ код истражног судије. Окривљени Грковић Иван је на главном претресу указивао дајући одбрану у истражном поступку, да је био ометан од истражног судаје који га је пожуривао, скраћивао, да његове изјаве у записник нису тачно уношene, да је дајући одбрану пре истражним судијом он нешто превидео, променио, али да је од почетка говорио истину.

Из записника о испитивању окrivљених пред овлашћеним службеним лицима МУП-а се утврђује да су сви окrivљени саслушани у присуству браноца, да су сви они имали поверљив разговор са браноцем пре давања одбране и да су упозорени о својим правима у складу са одредбама Закона о кривичном поступку. При томе, окrivљени Грковић Иван, Марковић Љубомир, Томасовић Драган, окrivљени Степа Петровић, у полицији су се бранили ћутањем, а што указује исто тако на одсуство принуле у односу и на остале окrivљене. Окривљени Степа Петровић је на главном претресу изјашњавајући се у односу на околности саслушања у полицији изјавио да је однос полиције према њему био коректан. С тога суд није имао ни један разлог да лате изјаве окrivљених пред овлашћеним службеним лицима МУП-а сматра изнуженим од стране полиције. Ово посебно што је изведеним доказима на главном претресу поуздано утврђено да су неистинити наводи одбране окrivљеног Матијевића да му је одбрана у полицији изшућена. Посебно су неуверљиви наводи окrivљених, да су неке наводе у одбранама датим пред истражним судијом, изнели исто тако из страха или да су унети у записнике о њиховом испитивању, некоректним поступањем истражног судије. Из записника о испитивању окrivљених пред истражним судијом поуздано је утврђено да су испитивању сваког од окrivљених, присуствовали готово сви браноци и осталих окrivљених у овом кривичном поступку. Осим тога, окrivљени Јован Карбић који је дао одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а и пре истражним судијом дана 20.09.2009. године, при поновном саслушању код истражног судије, након што је Јакшић Гагон преминуо, дајући своју одбрану дана 23.10.2009. године бранио се ћутањем, окrivљени Томасовић Драган се бранио ћутањем у полицији, бранио се ћутањем и пред истражним судијом када је саслушан дана 20.09.2009. године, као и окrivљени Милан Вујовић који се након лате одбране пре овлашћеним службеним лицима МУП-а у присуству браноца у истражном поступку дана 20.09.2009. године бранио ћутањем. Окривљени Четник Ђорђевић и Сувајац Владан су се бранили ћутањем када су саслушани пред истражним судијом дана 20.09.2009. године. Оцена је суда да измене навода одбрана окrivљених у појединачним фазама поступка на усаглашавање одбрана

окривљених током поступка, са изнетим одбранама осталих саокривљених, навода исказа саслушаних сведока и изведених доказа, а у циљу избегавања своје кривичне одговорности, посебно имајући у виду да се упоредном анализом њихових одбрана, уочава да углавном мењају и негирају наводе претходно датих одбрана, који сами за себе или у вези осталих навода и доказа потврђују њихову улогу у овом догађају и преузете кривично правне радње, док у односу на остале чињенице које нису од пресудног значаја као на пример ко се са ким кретао од Теразијског парка до платоа Обилићевог венца, ко се са ким пешао степеништем, ко је са ким одлазио из парка по пиће, окривљени били последни у латим одбранама.

Окривљени Иван Ѓрковић, који се у полицији брањи ћутањем, дајући први пут своју одбрану пред истражним судијом дана 20.09.2009. године у својој одбрани наводи, да је само чуо да постоји група Партизанских навијача под називом "Иридућибили" или да он не припада ни овој, као ни било којој другој навијачкој групи и да никога из те групе навијача не познаје. Наводи да од осталих окривљених познаје само окривљеног Јована Карбића, Бојана Матијевића, са којима иде заједно на утакмице као и окривљене Тарлаћа и Башковића који живе у његовом крају. Накнадно се у својој одбрани присећа да познаје и окривљеног Величковић Стефана, чији је надимак "Велич", да познаје и "Мићу" из Панчева, али само са стадиона, а да не познаје Драгана Томасовића, Сувајаца Владана, Бранимира Четника. Накнадно, очигледно упознат са назовима одбране осталих саокривљених, који су својим одбранама указали не само на његову припадност, него и улогу вође у овој навијачкој групи. Он мења наводе своје одбране при којој остаје и на главном претресу и наводи да је он само члан ове навијачке групе ФК "Партизан", да остале окривљене припаднице навијачке групе "Иридућибили" познаје, али да су они наводно само другари који посматрају заједно фудбалске утакмице, а да никакав однос хијерархије, наређености и подређености међу њима не постоји, а како су то и детали окривљени тврдili на главном претресу у својим измењеним одбранама. Дајући своју одбрану у истрази дана 20.09.2009. године, окривљени Ѓрковић наводи да је чуо од неког момка, док се налазио у Теразијском парку, да извесна група Партизанских навијача има неки сукоб на Обилићевом венцу са навијачима "Гулзу", да у се неков тога све групе из парка разнеле у разним правцима па и Тарлаћ и Матијевић који су кренули ка Призренској улици, а нису му се ни јавили, а ни он њима, а да њега то није интересовало и да је по договору спишаша да се нађе са својом сада бившом девојком, са којом наводно долази до самог платоа Обилићевог венца где се већ одиграва туча. Очигледно свестан да ови његови наводи не налазе потврду ни у једином од изведених доказа, а ни навода осталих саокривљених, окривљени Ѓрковић на главном претресу сасвима са девојком и не помиње. Он у одбрани датој пред истражним судијом дана 20.09.2009. године и не помиње да је видео как са ограде платоа скла пок.Бриса Татона и то први пут наводи, дајући своју одбрану у истражном поступку дана 23.10.2009. године, некон сазнања да је саја пок.Брис Татон премину. При томе, дајући одбрану на главном претресу, окривљени Иван Ѓрковић, неко дегању понајавља наводе претходно дате одбране како је Француски навијач сам закорачио ограду платоа, погледао доке и вероватно изузимајући равнотежу и пае или скочио, он мења и у односу на ове околности

848/2/19

наводе своје одбране прилагођавајући своју одбрану изведенним доказима и наводи да је у записнику о његовом испитивању дана 23.10.2009. године од стране истражног судије погрешно унето да је он изјавио да је Француз пао на земљу, а да је он у ствари видео да је он пао у ограђени простор између степеништа и гараже правом главом на бетон. При томе је претходно у латој одбрани на записнику од 23.10.2009. године навео да није ни обратно пажњу и да није на видео шта се дешава са овим младићем који пада преко ограде јер има страх од смрти. Ови наводи окривљеног Грковића очигледно су исконструисани да би се тиме објаснило то што окривљени Грковић и након тога што је наводно уочио да младић са висине 10 метара, пада у амбијент, наставља да се креће степеништама без заустављања у било ком тренутку, гледајући право испред себе и да ни у једном моменту није ноглашао ни у правцу ограде платеа, ни у правцу ограђеног простора између степеништа и гараже где је накнадно пронађен сада покривен Татон, а што је утврђено емитовањем снимка под називом "Степениште". Окривљени Милан Вујовић покушавајући да поткрепи наводе одбране окривљеног Ивана Грковића, изјављује у одбрани датој у истражном поступку, да је пењући се степеништем видео металну конструкцију која пада са платоа Обилићевог венца, а на главном претресу ове наводе своје одбране објашњава тиме да се вероватно ради о инвентару кафића. Приликом увиђаја није пронађена никаква столица, стоби, како то описује окривљени Вујовић, а ни било каква метална конструкција у близини степеништа у улици Маршала Бирјузова. Окривљени Бранimir Четник, који се степеништем кретао на плато Обилићевог венца непосредно иза окривљеног Вујовића и непосредно испред окривљеног Грковића, у својим одбранама није наводио, ни да је видео пад младића са ограде степеништа нити пад неке металне конструкције или инвентара кафића. У намери да подржи наводе одбране окривљеног Грковића, даје неуверљиво објашњење на главном претресу да је то можда с тога што је он крећући се степеништем ка платоу Обилићевог венца гледао само право испред себе. Окривљени Јован Карбић за своје наводе у одбрани датој и пред овлашћеним службеним лицима МУП-а када је изјавио да му је окривљени Грковић рекао да дође у град да би по граду тражили Французе са којима ће се када их пронађу физички обрачунати, ове своје наводе на главном претресу објашњава неспоразумом у комуникацији са окривљеним Грковићем и његовим погрешним тумачењем вулгарног израза које Грковић гада употребио, а које он с тога пред истражним судијом није смео заснидио да изнесе због чега је дошло до погрешног тумачења његове изјаве о разлогима збен чега је од окривљеног Грковића позван да дана 17.09.2009. године у поподневним сатима дође у центар града. Наводе своје одбране дате у полицији о хијерархијској уређености навијачке трупе "Иридућијили" по прилици да млађи члан без поговора слуша старијет, а да је окривљени Иван Грковић старији члан ове навијачке трупе, мења у својим одбранама и у истражном поступку и на главном претресу, и као и сви остали окривљени који су изменили своје одбране у односу на ове околности, наводи да су сви припадници ове трупе једнаки и да навијачка трупа "Иридућијили" нема свог вођу. Окривљени Карбић је на главном претресу, изменио и пријатељио наводима одбране осталих окривљених и своје наводе, да им је Иваном друг, а то значи је утврђено да је то био окривљени Љубитеља Ђејан, дељио мотке и бакље и на тај начин их наоружавао, дајући као и окривљени Милан Вујовић.

крајње неуверљиво објашњење да су ове бакље узели од њима непознатог младића јер им је речено да ће они бити саставни део кореографије те вечери на стадиону за време утакмице. При томе окривљени Милан Вујовић, иако је у одбрани датој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а детаљно описао да им је окривљени Дејан Пузигаћа, који је старости 30 година, по физичко конституцији нижи од њега, пуније грађе, дуже прне косе, који је на себи имао тамну дуксерицу са капулјачом на леђима, а чији број мобилног телефона он има у свом телефонском именснику, подешно палице и бакље које је извадио из преног раница који је носио са собом и да је он узео бакљу иако иначе не носи са собом ништа од реквизита као што су нож и палица, већ у наредној латој одбрани пред истражним судијом дана 2.10.2009. године наводи да је ову бакљу узео из великог страха према бакљи коју је тада први пут држао у руци, да се плашио реакције осталих уколико не узме ову бакљу, да је бакљу држао у руци на платоу Обилићевог венца уколико му запрети опасност иако се попео на плато Обилићевог венца свестан шта се тада на платоу дешава. При томе, он наводи и да је ову бакљу добио од њему непознатог младића, а не од окривљеног Дејана Пузигаће кога је претходно детаљно описао, а на главном пресесу тврди и да окривљеног Пузигаћу и не познаје, иако је увидом у меморијску картицу његовог мобилног телефона утврђено да окривљени Вујовић има у свом мобилном телефону меморисани телефон Дејана Пузигаће. За наведено, окривљени Вујовић даје суду потпуно неприхватљиво и неуверљиво објашњење да је то без значаја јер он у свом мобилном телефону поред мобилног телефона Дејана Пузигаће има умеморисано још 350 бројева. Очи видно у тежњи, да своју одбрану усагласи са наводима одбране окривљеног Џековића који је тврдио да Вујовића није послао у град да извилди да ли се Француски навијачи ФК "Лулуз" налазе у хостелу у Призренској улици, окривљени Вујовић да је крајње неуверљиво објашњење да он и не зна где се налази Хотел "Балкан", да он није ни знао како се са Славије долази до Теразија док му то ипак објаснили пролазници које је питао, да он ни не зна којим се улицама кретао, а ни где се налази Обилићев венац, да он не познаје улице Београда и да не зна да ли је по доласку у град са Партизановог стадиона до Обилићевог венца ишао Призренском улицом, да ли је ишао на Три Николе Пашића, да ли је ишао у Кнез Михаилову улицу, а што је по налажењу овог суда неприхватљиво имајући у виду да је утврђено да окривљени Милан Вујовић живи у Паичеву, који град је надомак Београда, а да је средњу школу похађао 4 године у Београду, да је у Београду завршио средњу Економску школу која се налази у ужем центру града. Треба имати у виду и наводе одбране окривљеног Вујовића, у његову изјаву да се он са осталим окривљенима испред Ресторана "Мек Доналдс" вије договорао да нападну Французе који су били у оближњој пивници у казину, већ да је Французе помињао зачућен присуством великог броја Француза обзиром да долази из мале средине где нема прилику да их често види. Усаглашавајући наводе своје одбране са наводима одбране окривљеног Вујовића, који је неирао своје учешће у нападу на телесних повреда сале покривача окривљени Јован Карбић на главном пресесу одбргао је наводе своје одбране дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а када је описао учешће окривљеног Милана Вујовића и Бранимира Четника у повређивању сале покривача, наводећи да није сигуран да је окривљени Вујовић бацио сте или стопницу на младића који је лежао и да га је

скривљени Бранимир Четник шутирао, да је то у полицији изјављивао налазећи се у потпуном етресу и да су сви који су стајали око младића кога је угледао испред себе када се попео на плато Обилићевог венца имали маске на лицу, те да с тога никога од њих није могао да препозна. Према наводима окривљеног Јована Карбића дате пред овлашћеним службеним лицима МУП-а он и пре доласка у центар града зна да треба да се обрачунају са Француским навијачима које у граду треба да пронађу, но он на главном претресу наводи да пали бакљу из страха на степеништу и бада је на повређеног Бриса Татона, неко види да он покушава да устане, али да од залобијених повреда то не може и објашњава да је наводно уплашен пошто је видео да он устаје ка њему. У тој гужви и метежу он наводи да тачно види да га бакља пада на метар удаљености од Бриса Татона, а накнадно на главном претресу он наводи да зна да то није био Брис Татон већ Леонел Ибанез, а што је закључио по лила мајици коју је на интернету видео да је Леонел Ибанез носио у време овог догађаја. При томе поуздано је утврђено, не само из изведенских доказа већ и из навода одбране окривљеног Томасовић, да је пок.Брис Татон који је једини лежао у близини степеништа и на себи имао мајицу тамно тегет боје, а сви су они описали да су видели, након што су се понеки на плато Обилићевог венца, једно повређено лице у близини степеништа, а Карбић је видео и повређеног [REDACTED] и описао где је исти лежао, при чему није наводио да је видео још неко повређено лице на илису Обилићевог венца. При томе, скривљени Матијевић је у одбрани датој у полицији навео да је видео да је окривљени Карбић тукао бакљом младића који је лежао у близини степеништа, скривљени Четник да је видео да Карбић према њему замахује бакљом, скривљени Томасовић је видео да је Карбић стајао на самом крају степеништа и да је бацио бакљу. Окривљени Сувајац признаје најпре у одбрани датој у полицији да је бацио чашу у правцу младића који лежи поред степеништа, а што је паравно на главном претресу оповргао, а и скривљени Четник је оповргао да је приметио Сувајца да трчи према столу где се налазе чашице, флашице, скривљени Матијевић да је младића који је лежао 4 до 5 метара лево од степеништа Сувајац гађао стакленом чашом. Окривљени Сувајац је на главном претресу оповргао и наводе претходно дате одбране, наводећи да није баш сигуран да су сви они које је набројао по именима и заиста били испод доњег дета гараже у групи док су чекали да крену да се пењу на плато Обилићевог венца, очигледно усклађујући наводе своје одбране са датом одбраном окривљеног Стефана Величковића. Неуверљиви су изменјени наводи одбране окривљеног Сувајца да је бацио маске које је добио у Теразијском парку обзиром да је и окривљени Матијевић у датој одбрани потврдио да је "Суви" донео у Теразијски парк и поделио им хируршке маске да би их користили при током обрачуна са навијачима ФК "Гулуз" да их касније полиција не би препозната, а маске су пронађене приликом увиђаја на платоу Обилићевог венца. При томе, неуверљиви су његови наводи да је у Теразијски парк донео да купи карте за утакмицу, да није видео да се окривљени Грковић пење уз степениште, обзиром да се степеништем крстао поред окривљеног Четника који је то видео. Окривљени Тарлаћ након разговора са окривљеним Грковићем који га обавештава да на платоу Обилићевог венца постоје сигурносне камере и да може имати проблема са полицијом уколико га је нека камера снимила да је учествовао у тучи иако твrdи као и сви остали да покрије Гатона није ни додирао, олакши да се скрије од полиције код

окривљеног Бошковића коме и прича да је видео да су Партизанови навијачи бацали са зграде или гараже Француског навијача, да је он тада био ту између двојице са бакљама, а након што су он и Бошковић на интернету видели информацију о повређивању пок.Б. [REDACTED] је окривљеном Бошковићу и рекао да је то видео. На главном претресу и окривљени Бошковић и окривљени Тарлаћ оповргли су да је окривљени Тарлаћ по наговору старијих момака из краја Јежера [REDACTED] башао да се сакрије код окривљеног Ивана Грковића, а по сајту окривљеног Ивана Грковића. При томе и окривљени Бошковић и окривљени Тарлаћ суду дају неуверљиво објашњење да се окривљени Тарлаћије крио код окривљеног Бошковића и да често спавају један код другог иако станују на удаљености 50 метара један од другог. Окривљени Матијевић је у полицији навео радње које су преузели сви остали окривљени припадници навијачке групе "Иридућијили" у повређивању сада пок.Бриса Гатона, а да он наводно није учествовао у тучи као што су то тврдили сви остали окривљени, иако је поуздано утврђено да су се он и Тарлаћ заједно попели на врх степеништа пре свих и према наводима окривљеног Четника пре њега и Грковића, стигли да учествују у тучи. При томе, окривљени Четник је у истрази навео да је стигао последњи на врх, а што наводе и остали окривљени да су сви стигли када је туча већ била готова и описане, као и остали окривљени, да види младића кога више њих туче. Окривљени Четник тек на главном претресу наводи да га је окривљени Грковић звао да дође у Теразијски парк због новца иако то у претходној датим одбранама није помињао, очигледно усаглашавајући наводе своје одбране са одбраном окривљеног Ивана Грковића, посебно имајући у виду да и сам наводи да је Грковић новац наводно дао на стадиону. Окривљени Четник на главном претресу усаглашава наводе своје одбране и са датом одбраном окривљеног Сувајца и наводи да не позије младића који је у Геразијском парку делио маске, а дајући одговоре на постављена питања изјављује да је видео да је Сувајац пар маски које су му дате, бацио у канту. При томе у односу на ову околност, окривљени Јован Карбић дајући одбрану у полицији истакнуо је објаснио да су полеђене маске након што је окривљеног Ивана Грковића неко позвао и рекао му да се на Обилићевом венцу налазе навијачи ФК "Тулуз" и у пивници Казина. Окривљени Четник наводи на главном претресу да се они пред утакмину не налазе на стадиону већ код Теразијске чесме, иако је претходно у датој одбрани изјавио да на утакмице не иду организовано већ да се налазе на стадиону. Као и окривљени Вујовић он тврди да су још у Геразијском парку чули да је дошло до туче навијача ФК "Тулуз" и ФК "Партизан" а што је очигледно поврнуту свим изведенним доказима и поуздано утврђено, обзиром на време када су се они налазили у Геразијском парку и време када је отпочео напад да су се они налазили искод стамбог штата Обилићевог венца. Он усаглашава своју одбрану са одбраном окривљеног Вујовића наводећи супротно наводима своје претходној датој одбране да вије видео на платоу Обилићевог венца да је Вујовић било шта радио, а усаглашавајући своју одбрану и са накнадним наводима окривљеног Грковића на главном претресу, наводи да је чуо док се пењао степеништем да Грковић више и говори "не бре", а у истом циљу помиње и да је код Синагоге видео навијача, као што је то истакнуто у својој одбрани изнео окривљени Грковић. Окривљени Томасовић, кога окривљени Матијевић уочава у групи која туче сада пок.Бриса Гатона и препознаје једини по гардероби и конституцији

тог фантомке коју Томасовић има на глави, суду даје неуверљиве и неизграђиве разлоге да је наводно фантомку тада имао на глави због синуса. Окривљени Величковић чијавог дава кружи по граду и тражи Француске навијаче, одлази испред "Мек Доналдс" након што су уочили да се Француски навијачи налазе у пивници поред "Мек Доналдс", узима бакљу док их Пузигаћа баоружава бакљама и палицама, одлази са осталима у Теразијски парк где чекају, како то наводи окривљени Степа Петровић, да их неко организује и нападе у напад, те је нелогично те што он наводи да након свега ојједном скита да мора да иде на Нови Београд да би свом другу однео карту за утакмицу која се одржавала 2 сата касније. Од Грковића је карту могао да узме и испред стадиона, а и од окривљеног Жарка Видаковића колико су према наводима одбрање окривљеног Грковића биле карте за утакмицу. Окривљени Јубомир Марковић, један од истакнутих вођа највеће и најутицајније навијачке групе "Алкатраз" је тврди у датој одбрани да није био упознат са планом за напад и да се случајно затекао ту да није није са својим другом Прелић Ђорђем истакнутим вођом навијачке групе "Алкатраз" и да нако се њих двојица губе у маси која туче Француске навијаче, да он одлази да се нађе са левојком, а са којом се налази тек после утакмице, како то сам у својој одбрани наводи.

Неуздано је утврђено да су се сви припадници навијачке групе "Иридућибли" који су кренули из Теразијског парка, окупили испод улаза у гаражу која се налази у улици Маршала Бирјузова. Окривљени Драган Томасовић је на главном претресу извео да су ту стајали од 1 до 2 минута, а на главном претресу је окривљени Јован Карбић извео да су окупљени стајали испод гараже око 2 минута када је неко позвао једног момка на телефон који се окренуо ка осталима и рекао "идемо".

Очишљено је с тога да су овакве одбране окривљених осмишљене и неконструисане на избегавање њихове кривичне одговорности, да су они наводе својих одбрана мењали у разним фазама кривичног поступка, да су своје одбране прилагођавали наводима одбрана осталих окривљених и да су оповргли наводе својих одбрана којима су описали преузете кривично правне радње осталих саокривљених и наводе својих одбрана који цењени у вези са осталим доказима и наводима потврђују њихову улогу у овом догађају.

При томе је суд посебно имао у виду изјаву окривљеног Милана Вујовића да се осећао ужасно након овог догађаја, а што су изјављивали и остали окривљени и да је окривљени Милан Вујовић у датој одбрани извео да је то било мучки и да би он највише волео да се то и није догодило.

Неуздано је из изведенних доказа утврђено да су окривљени Прелић Ђорђе, Марковић Јубомир вођа највеће групе "Алкатраз", Пузигаћа Дејан један од главних организатора овог напада на Француске држављане и преводник у овом нападу највећа највећа група "Ребеле" и "Гробари Врачар" - Грковић Иван вођа највеће групе "Иридућибли", окривљени Карбић Јован, Томасовић Драгана, Вујовић Милан, Стеван Величковић, Сувајац Владан, Четник Ђорђимија, Тарлаћ Милан, Матијевић Ђојан припадници највеће групе "Иридућибли", били непосредно сви заједно поред пок.Бриса Татена који је

тако он заокружени ударца испао из редона столова где је седео и остао је да лежи пореј ограде платоа у непосредној близини степеништа, да су га ту сви заједно заокружили и наизменично га тукли, при чему је окривљени Вујовић Милан у неком привиду бацио столовицу и да је, док се настало у његовој непосредној близини, покушавао да упали бакљу, да га је окривљени Четник Бранимир газио у ногу и шутирао по грудима, да га је окривљени Карабић ударао бакљом, да га је окривљени Сувајац гађао стакленим предметима, а окривљени Предић Ђорђе, Марковић Ђубомир, Пузигаћа Дејан, Грковић Иван, Величковић Стефан, Матијевић Војан, Тарзић Милан да су га заједно са њима сви наизменично тукли, шутирали ногама обувеним у патике у пределу лица, главе и целог тела, тукли бакљама, палицама које им је окривљени Пузигаћа подетио у Теразијском пролазу флашама које су са собом понесли из парка песничама, лактовима и да су тада на платоу Обилићевог венца сада пок.Брису Татону нанели поред осталих бројних повреда и тешку телесну повреду опасну по живот у виду повреде главе-ткива поглавине на левој бочној страни главе укључујући и леви слепоочни мознић са двоструким преломом левог јагодичног лука, прелом костију леве бочне стране крова лобање са индиректним преломима костију основине предње лобањске јаме са леве стране, као и крвне подливе коже леве половине лица, када су настале и повреде садржаја лобањске дупље у виду истезачни моздане коре и трауматских крварења у ткиву мозга, да су га након тога сви заједно вукли по платоу, гурали па ограду платоа и степеништа и интензивно одгурнули на ограду степеништа када су га двојица-тројица од њих и бацила са ограде степеништа на начин како је то описано када су настале повреде меких ткива леве половине главе и лица са преломима костију леве половине лица, са повредама садржаја лобањске дупље у виду нагњечине моздане коре и трауматских крварења у ткиву мозга која повреда је представљала тешку телесну повреду опасну по живот, а када је настало поред осталих повреда и повреда у виду непотпуног расцепа нисходног дела аорте непосредно испод лука која је представљала тешку телесну повреду опасну по живот.

Окривљени су сада пок.Бриса Татона заједно заокружили док је повређен лежао у близини степеништа и наизменично су га ударали, и тиме су му онемогућили да му било, ко од многобројних присућних грађана на Обилићевом венцу, пружи било какву помоћ или да се он прилигне и бекством као остали Француски држављани спаси или па други начин да се сам заштити јер га са разних страна свих 12 наведених окривљених истовремено у различите делове тела уларају. С тога није пресуђујућа чињеница чији је уларац при истовременом наношењу удараца од стране свих окривљених и проузроковао поред осталих бројних телесних повреда, тешку телесну повреду опасну по живот у време наношења сада пок.Брису Татону на платоу Обилићевог венца и која су двојица или тројица окривљених од свих присућних окривљених око њега док га вуку, гурају, снажно одгурнују на ограду степеништа подигла ноге и пребацила га преко ограде степеништа или ко је од њих снажно одгурнуо сада пок.Бриса Татона док је био нагнут над оградом, гурај и притискај од стране осталих окривљених. Сагласност свих извршиоца да радње других прихватају као своје и деју као заједничко може бити прећутна, може бити изражена конкулентним радњама, а може настати и приликом самог

принципа кривичног дела, све док око није довршено, а чињеница је да су сви бавили се окривљеним према њему преузимали активне радње повређивања и да су се сви они разбежали тек након што је сада пок.Брис Татон бачен са ограде степеништа и након што је неко од њих узвикнуо "готово је".

Следећим чланом 35 Кривичној Законици је одређено да санкцијама итво постоји ако више лица, учествовањем у радњи извршења са умишљајем или из неког заједничких изврше кривично дело. У конкретном случају испуњени су како објективни, тако и субјективни услови за постојање санкцијама итва, а то су учешће у делу и свест о заједничком деловању.

Да би посебјато санкцијама итво у извршењу кривичног дела убиства није нужно да је свако од санкцијама извршио све инкриминисане радње, већ је довољно да у време извршења дела преузима било коју радњу којом се омогућује извршење кривичног дела, да свако од њих жели извршење кривичног дела као своје, а у конкретном случају су ови окривљени та и учинили преузимајући радње описане у изреди ове пресуде.

Свест и волја да се заједнички изврши кривично дело процењује се не само на основу свих субјективних чињеница већ и околности под којима је то дело извршено, преузетих радња и понашање учесника у кривичном делу. С тога склоности да окривљени ишу кренули на плато Обилићевог венца са намером да пок.Брисе Татону убију, како је то указивала одбрана, а и то суд прихвата, није разлог код њиховог утврђеног јединственог уминишљаја за неприхватање оптужбе у шту санкцијама итва. Предаћ Ђорђа, Марковић Јубомира, Пузигаћа Јејана, Љуковић Ивана, Карбич Јована, Томасовић Драгана, Вујовић Милана, Стефана Величковића, Суважа Владана, Четник Бранимира, Тарића Милана, Матијевића Ђојаја јер су они сви учествовали у наношењу телесних повреда пок.Брису Татону на платоу Обилићевог венца када је задобио и описану тешку телесну повреду опасну по живот, а затим иако су на његовом лицу већ биле јасно уочљиве отеклине у пределу леве стране лица, како је било јасно да је он већ на платоу Обилићевог венца тешко повређен, турали су га, вукли га сви заједно по платоу Обилићевог венца, пре него што су га снажно одврнули и притисли на ограду, а затим га на описаны начин намерно бацили са ограде степеништа. Он је очигледно већ на платоу Обилићевог венца пре него што је бачен са ограде степеништа био много више повређен него што би се то могло ставити у складе обичне туче.

За постојање кривичног дела убиства није неопходна намера учиниоца да неко лиши живота. Довољно је постојање свести код њега о могућности наступања смрти и пристајања на ту последицу. С тога је неважно, по опини су га, да су су окривљени из Теразијског парка кренули организовано у намери да пређију навијаче ФК "Тулуз". Мотив као покретач одлуке код учиниоца овог кривичног дела не улази у појам његовог уминишљаја и није од значаја за чиниоца кривичне одговорности оптуженог и ол значаја је за одлуку о степену његове кривичне одговорности и одлуку о казни. Уминишљај се изврши из чињенице и понашања окривљених да су га сви заокружили истовремено, да су га истовремено тукли средетвима подобним да тело тешко повреде, да су

никови ударци били усмерени на виталне делове тела, главу, лице, груди, да су били свесни да преузетим радњама могу сада пок.Бриса Татона и линига чланова и да су на то преузимајући све ове радње и пристали, а што опредељује паков умишљај у односу на извршено кривично дело.

Из захтвних преузетих радњи произиче логични закључак да је код њих постојао јединствени умишљај, да је свако од њих понаособ пристао на радњу и веровао оног другог, те и на последицу које је свако од њих преузроковао. Обзиром на јединствени умишљај свих окривљених постоји кривична одговорност сваког од њих за наступну последицу јер су они пристали на последицу преузимајући разње за које су били свесни да такву последицу могу произвести. Свако од њих је понаособ с тога пристао на радње свих осталих извршиоца и с тога су они и саизвршиоци у остварењу битних елемената кривичног дела тешког убиства. Били су свесни да услед таквог њиховог поступања може настати смртна последица и на такву последицу су пристали, а у извршењу кривичног дела поступали су са евентуалним умишљајем преузимајући активне разње повређивања сада пок.Бриса Татона, све до његовог пада тела у ограђени простор између јавне гараже и степеништа. Делатност свих окривљених појављује се као саставни део радње извршена кривичног дела и њихова делатност је узрок наступаје последице, те је с тога делатност сваког од њих узрок наступаје последице.

Појединачна одговорност окривљених настаје када њихове радње доприносе или имају утицај на последицу, а учинила су са знањем да гиме помажу главном извршиоцу у извршењу. Обзиром да су га они сви заокружили да би се на тај начин докопали жртве и да би му спомогућили бекство или указивање помоћи од многобројних присуних на шатору Обилићевог венца, да су га они док су се ваздизали у његовој близини панзменично тукли, да су сви били око њега и у моменту његовог бацања са ограде степеништа, сви они су с тога по оцени овог суда свесни и намере оних који га намерно бацају са ограде степеништа и свесни су значаја њихове помоћи у његовом труању-одгуривању на ограду степеништа шатора, да својим присуством у његовој непосредној близини спомогућавају да му се пружи било каква помоћ или да се евентуално прилагде и побегне, и да учествују до самог пада његовог тела на нику подлогу у радију извршења. С тога смрт.Бриса Татона, која је настала као последица повређаја главе, а које су настала на шатору Обилићевог венца и услед пада на нику површину услед његовог намерног бацања последица њиховог тешког деловања.

Окривљени су деловали у истом циљу, саглашавајући се са свим преузетим радњама осталих окривљених, свесни да својим преузетим радњама и повређивањем пок.Бриса Татона на описан начин могу да га дине живота, па су на то и пристали.

Неуздано је утврђена узрочно последична веза између тешког телесног повређивања и саме смртне последице, а при томе утврђено је постојање свести код оних које су му овакве повреде нанели да преузетим радњама могу упражњавати тешку телесну повреду опасну по живот уз свест о могућности

наступања смрти последице в њиховог пристанка на исту, а која се утвђује из објективних околности. Сви су они свесни да је сада пок.Брис Татон је био темпо телесно повређен на платоу Обилићевог венца и свесни су да даљим пасовим повређивањем, а затим и бацањем његовог тела са наведене висине, са ограде степеништа могу проузроковати његову смрт. Темпе телесне повреде које су сада пок.Брису Татону настеле у моменту напада били су опасне по живот, а што очигледно значи да су окривљени били свесни да услед тога може настуپити његова смрт и да су на то пристави, а што је видљиво и обзиром на чињеницу да су га неколико нанетих бројних повреда на платоу Обилићевог венца, а међу њима и темпе телесне повреде опасне по живот, бацили са ограде степеништа са висине од 4,28 метара, а затим напустили лице места и разбежали се по граду на све стране остављајући сада пок.Бриса Татона беспоморног са свим заобијеним телесним повредама у ситуацији опасној по живот. Ове повреде они су му нанели у временском и просторном континуитету, сви заједно и при томе су јасно испољили вољу да му се зада што више повреда, те је јасно да су они били свесни да својим активним учествовањем у овом догађају, бацањем узајма сада пок.Брису Татону, а затим и његовим бацањем са ограде степеништа, врле над њим безобзирно насиље и то у мери која објективно може да проузрокује његову смрт. С тога је јасно да је носилац која је настала, у вију смрти сада пок.Бриса Татона, резултат заједничког деловања ових опужених као једине, те је с тога закључак суда да су они били пристали на посечину која је наступила.

Повређивање пок.Бриса Татона посматрано у контексту целокупног догађаја, унапред смишљеног и детаљно организованог напада у оквиру кога је извршено, свакако представља повређивање при безобзирном и насиљничком понашању окривљених. Они су овај напад организовали у самом центру Града Београда, у истакнутој зони где је у време када је напад извршен на платоу Обилићевог венца било доста људи, а у кафићима бројни гости и нахи и страни држављани, а и српски људи и мајке са малолетним децом. Без обзира на то, окривљени чинијеско и неопажено долазе на плато Обилићевог венца са свих страна из првога Мажестика, степеништем из правца улице Маршала Бирјузова, распоређују се код пролаза, стављају маске на лице, нале бакље, ломе инвентар кафана, бацају бакље у разним правцима, а упаљеним бакљама стварају дим и онима коју присујте у оријентацији при покушају бекства. Укањеним бакљама чинују да Француским нацијама нале лица, нале им косе, а оне који успевају да побегну јуре по платоу, обарају их и туку, а јуре их и по околним улицама. Игнорирају конкретних радњи према пок.Брису Татону његовим бацањем са степеништа које воде на плато Обилићевог венца из улице Маршала Бирјузова и према снимцима са сигурносних камера који су емитовани на главном претресу, кол спучајних пролазника и грађана на платоу Обилићевог венца изазивају ужае и неверицу, а што свакако представља насиљништво и афирмацију моћи, спајајући окривљених, самонегирање и презир према начинама других. Они се не обазиру што пок.Брис Татон док лежи на платоу Обилићевог венца вршити од болова, занемаже, моли их да га више не туку, а што су очигледно чули обзиром да су својим одбранама то наводе, а што само говори о његовом страху, болу и о томе колико је премлађен суворо бл стране више лица. Они су при томе неосетљиви за његове патње и болove, неосетљиви су што их

и мори да престану да га тку, што плаче, јауче и урла и говори на енглеском "татон" и настављају и поред тога сви да га тку, а без никаквог повода ради самонистицања. Очигледно је да су они спремни да угрозе сваку друштвену вредност па и живот човека и повређују и угрожавају не само живот сада пок.Бриса Татона већ и више нападнутих лица. Они настављају да га тку усмилосрно и њихова безобзирност се огледа управо и у томе што им он за то није имао никаквог повода и што су га тукли само зато што је навијач ФК "Тутуз", а њихова безобзирност се огледа и у бројним повредама које су му напете премдађивањем, а посебно у његовом баџању са висине од 4.28 метара са отраге степеништа у присуству бројних лица, неко је очигледно да је повређен, а што је све за последицу имало његову смрт. Окривљени су очигледно свој насиљништва и безобзирности били свесни, а били су, по оцени овога суда, свесни да оваквим својим чинењем могу проузроковати смрт сада пок.Бриса Татона, па су без обзира на то све наведене ратне преузети пристајући и на ову посланицу.

Убиство при безобзирном и насиљничком понапашању је убиство извршено из хуманичких побуда, безобзирним и насиљничким понапашањем. Пок.Брису Татону напете су на Обилићевом венцу тешке телесне повреде опасне по живот које су у непосредној угроженој вези са наступелом смртном последицом, а управо безобзирност неказана притиском напуштања ових повреда указује на висок степен друштвене опасности овог кривичног дела. При томе је дошло и до угрожавања спокојства грађана посетиоца платоа Обилићевог венца, слушајних штампа, гостију бројних кафића и башти кафића поређаних један поред другог на платоу Обилићевог венца који је и иметачка зона и где је у време, када се овај догађај одиграо, било доста људи.

Поред кафића окривљени стоје у поподневним сатима са дрвеним палицама на очигледи свих присутих, а и поред пролаза у Тржни Центар "Миленијум" и баште кафића у којем седе гости на очиглед присутих дрвеном палицом ударају у пределу главе, потиљака, оштећеног [REDACTED] на самом улазу у кафић где он бежи, трче и јуре остале нападнуте Француске држављане који беже, обарају их, а затим их шутирају, отимају им ствари док они, немојни да се тупротиве леже на платоу Обилићевог венца. Са најученим капуљачама, маскама, својом појавом стварају страх код присутих и без обзира на присуност великог броја људи на платоу Обилићевог венца баџају бакље, а лопаском из свих нрава и заокруживањем платоа Обилићевог венца стварају слику страха и ужаса за све присутие на платоу Обилићевог венца. Овакво понапашање свакако превазилази уобичајену меру насиља и има карактер психичког и физичког малтретирања не само оштећених већ свих присутих на месту овог догађаја. Оваквим понапашањем они нису имали обзира за мир и бесстраја личне сигурности других, а телесни интегритет и част других лица нису им представљале вредности достојних поштовања. Они све то чине ради афирмације своје моћи и снаге и све то на безобзиран начин лишени сваког осећаја одговорности за своје понапашање. При томе, разлог који је утицао на њихово олуку да то чине је само зато што оштећени навијају за ФК "Тутуз" који је те вечери играо утакмицу са ФК "Партизан" чији су они навијачи.

Они све то чине по усагред утврђеном плану и договору већа не само њихових нацијских група, већ и оних који су имали такву улогу у свом зогађају. Ово се посебно огледа у томе што окривљени Џузигаћ и окривљени Грковић након што су видуји и француске држављане, обилазе, осматрају, праве план како и са којих страна да их нападну и касније тај план спроводе, а окривљени Прелић и окривљени Марковић у екаду са својом улогом истакнутих воја навијача "Партизана" и воја нацијске павијачке групе "Даскарај" у којој су углавном старији павијачи "Партизана" дајате пре њих на место Обилићевог венаца седају преко пута близине војнича у којој се налазе француски држављани и осматрају реализацију договореног плана, поднек и скупљање Партизанових навијача на место Обилићевог венаца, који приступују по утврђеном плану из разних правца, а павијачка група "Иридуцибили" на чију се налазим војном окривљени Грковић Иваном степеништем у чијој близини се сеје павијачи ФК "Лукуз", а затим када је начат и отпочeo окривљени Прелић и Марковић, као и окривљени Џузигаћ који је са групом коју је предводио запас из првог "Мажестика", учеју у масу павијача павијачке групе "Иридуцибили" која извршила и туче сада пок.бриса Татон. Оне су при томе безбедарни и охопи кривичну дејствију подмукле, у моменту када се француски навијачи и не налазу да су већ окружени нападачима и у моменту када су потпуно онемогућени да пруже било каки отпор, а при томе пок.брис Татон немоћан и неустоје.

У постојање кривичног дела при томе, против окривљеног Марковић Јубомира води се поступак пред Вишним судом у Београду за кривично дело из члана 20 Закона о спречавању насилja и насилничкоj замонашивања па спорским привредама. Окривљени Прелић већ је осуђиван за кривично дело тешке телесне повреде.

Неодgovарало се је тога, ипак оцени овога су да, ој.страве одбране указивају да се у склопу том случају може разити само о кривичном делу учествовање у тузи из члана 123 КЗ-а обзиром да ово дело постоји при физичком обрачунавању између људи лица, и то у овом предмету ипак случај обзиром да у кривичној ситуацији није он још никаквог физичког обрачунавања, већ пасиља која су окривљени извршили над оштећенима и сада пок.брисом Татоном, тако што су му безбедарним, насилничким попанчанием нанеси тешке телесне опасне за живот који су проузроковали послову смрти.

Сви ови су преузимајући описане кривичне правде радије били свесни да грећесобнјаром и пасиј.нриком појединцу могу запустити живота сада пок.бриса Татону и највећуше све последице су пристали. С тога су ово кривично дело окривљено са све-надлежним учиниоцима као обликом виности.

Слога су се у ранијама окривљених Прелић Ђорђа, Марковић Јубомира, Џузигаћа Ђејана, Грковића Ивана, Карабић Јована, Томасовића Драгана, Вујовића Милана, Стефата Вељичковића, Сувајаца Владана, Четник Бранимира, Тарлаћа Милице, Матијевића Ђојана стекла сва објективна и субјективна обележја кривичног дела тешко убиство из члана 114 став 2 у већи члана 33 Кривичног Законника.

Болом доступка, обављено је психијатријско вештачење онужених Ивана Грковића, Марковић Јубомира, Четник Бранимира, Сувајаца Владана, Петровић Степе и Станковића Ђејана од стране вештака психијатра др Бранка Мандића, а испретко је и комисијско психијатријско и психологско вештачење окривљених

Вујанић Милана, Кађић Јована, Величковић Стефана, Матијевић Бојана, Гомбовић Ђулијана, Гардаћ Милана, од стране комисије вештака психијатра др Јованка Манчића и др Ане Најман специјалисте клиничке психологије у погледу резултата трајања и урачунљивости оптужених.

На описаном вештаку је утвђено да је **окривљени Марковић Љубомир** особа релативно уравнотежене структуре личности чије су интелектуалне способности на нивоу просека, анализа његовог душевног стања у време извршења кривичног дела не указује на постојање психопатолошких поремећаја, нису регистровани клинички симптоми алкохолне зависности ни токсикоманске зависности од опојних дрога. Његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима биле су очуване. **Окривљени Грковић Иван** је према налазу и мишљењу вештака особа са емоционално нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности на нивоу солидног просека. Психијатријским прегледом код окривљеног Грковића нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности нити психоорганске разградње личности што указује да код њега не постоји алкохолна зависност, а ни токсикоманска зависност од опојних дрога. У време извршења кривичног дела налазио се у стању алкохолне припитости, али не постоји налаз алкохолемије и не може се одредити степен његове алкохолизације. Обзиром да нико регистровани клинички симптоми аномалне реакције на алкохол, иако чак је да се окривљени Грковић у време извршења кривичног дела налазио у стању једноставне алкохолне припитости, његове способности схватања значаја дела и могућности управљања поступцима у време извршења кривичног дела биле су смањене али не били. **Окривљени Четник Бранimir** је особа са релативно уравнотеженом структуром личности чије су интелектуалне способности на нивоу просека. На емоционалном плану нису регистрована посебно психопатолошка обележја која би реметила његово психичко функционисање. Негираје злоупотребу алкохола и психоактивних супстанци, а психијатријским прегледом код окривљеног нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности нити психоорганска разградња личности, а што указује да код њега не постоји алкохолна зависност ни токсикоманска зависност од опојних дрога. Није установљено постојање душевне болести, душевне каоса, нити привремене душевне поремећености. Његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима у време извршења кривичног дела биле су очуване. **Окривљени Сувајан Владана** је особа са [REDACTED], а чије су интелектуалне способности [REDACTED]. На емоционалном плану код окривљеног су регистрована обележја лабилности, вулнерабилности и низег праћа толеранције на фрустрације, а која обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Негираје злоупотребу алкохола и психоактивних супстанци, а код окривљеног психијатријским прегледом нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности нити симптоми психоорганске разградње личности, а што указује да код њега не постоји токсикоманска зависност од опојних дрога, а ни алкохолна зависност. Анализом његовог душевног стања у време извршења кривичног дела утвђено је да нису постојали психопатолошки поремећаји и да су његове способности схватања значаја дела и могућности управљања

поступима биле очувана. **Окривљени Петровић Степа** је особа са квадратном структуром личности чије су интелектуалне способности на нивоу просека. На емоционалном плану код окривљеног Петровића су регистрована обележја личности: вијет пруга гамерације па фрустрације, а која обележја посебно по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Односно немају психопатолошки карактер. Негирао је ауточређу психотактичних супстанци, а код окривљеног нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности а ни психоорганске разградње личности, а што указује да код њега не постоји алкохолна зависност нити токсикомански зависност од опојних дрога. Анализом душевног стања у време извршења кривичног дела висе уочени психопатолошки поремећаји и његове способности схватања значаја дела и могућности управљања посредуцима биле су очуване. **Окривљени Станковић Дејан** је према писменом налазу и минималну и изјашњењу судског вештака психијатра др Манлића на гравном претресу, особа са емоционалне нестабилном структуром личности чије су интелектуалне способности на нивоу просека. На емоционалном плану код окривљеног Станковића су регистрована обележја лабилности, импулсивности и склоности да се повремено пасивно препусти властитом расположењу, а која обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Током младости је започео са конзумацијом алкохолног пића а временом је развио навику пијења алкохола, али ова конзумација није имала клиничка обележја алкохолне зависности. Психијатријским прегледом код окривљеног Станковића нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности ни психоорганске разградње личности те је закључуја да код окривљеног Станковића не постоји алкохолна зависност. У време извршења кривичног дела он се налазио у стању алкохолне опијености. Имајући у виду количину алкохола коју окривљени Станковић наводи да је конзумира пре извршења кривичног дела, анализом његовог понашања од стране вештака нису регистровани клинички симптоми абиормалне реакције на алкохол, те је е тога без обзира што не постоји налаз алкохолемије закључак да се окривљени Станковић у време извршења кривичног дела налазио у стању стабилне алкохолне опијености. Његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су смањене али не битно. **Окривљени Вујовић Милан** који је у време извршења кривичног дела био млађе десетогодишњи, у потпуности његовог душевног здравља и урачунљивости пречи налазу комисије вештака и изјашњењу судског вештака Ане Најман на гравном претресу, особа која се налази у фази развоја а чије су интелектуалне способности на нивоу просека. На емоционалном плану код окривљеног су регистрована обележја личности несигурности и слабије фрустрационе гамерације, а која обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Степен његове опште душевне развијености одговара очекиваним просеку за календарски узраст коме припада. Негирао је ауточређу алкохола и психотактичних супстанци. Психијатријским прегледом нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности ни психоорганска разградња личности, те је закључуја да код окривљеног не постоји алкохолна зависност ни токсикоманска зависност од опојних дрога. Није констатовано постојање психопатолошких поремећаја у време извршења кривичног дела, а његове способности схватања значаја дела као и могућности

управљани поступцима биле су очуване. **Окривљени Карбић Јован** који је у првом извршењу кривичног дела имао 18 година и 4 месеца, је према писменом налогу и мишљењу комисије вештака и изјашњењу судског вештака Ане Најман умошвјадном претресу, особа која се налази у фази развоја и чије су интелектуалне способности на нивоу просека. Степен његове опште душевне развијености одговара очекиваним процеску за календарски узраст коме припада. Његов ранији контекст је био адекватан, а психотошка процена не указује на претпостављање и усмеравања ка неком витисацијалном понашању. Психијатријским прегледом код окривљеног Карбића нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности ни психоорганске разградње личности и закључак је да код окривљеног не постоји алкохолна зависност ни токсикоманска зависност од опојних дрога. Анализа његовог душевног стања у време извршења кривичног дела не указује на постојање неког психопатолошког поремећаја. Његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања својим поступцима у време извршења кривичног дела биле су очуване. **Окривљени Величковић Стефан** је особа која се налази у фази развоја а чије су интелектуалне способности на нивоу изнад просека. На емоционалном плану нису регистрована посебна психопатолошка обележја која би ремекала његовог психичко и социјално функционисање. Степен његове опште душевне развијености одговара очекиваним процеску за календарски узраст коме припада. Негирао је злоупотребу алкохола и психоактивних супстанци а обзиром на одсуство клиничких симптома метаболичке зависности и психоорганске разградње личности закључак је да код њега не постоји алкохолна зависност ни токсикоманска зависност од опојних дрога. Анализом душевног стања окривљеног није уочено постојање неког психопатолошког поремећаја а његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима у време извршења кривичног дела биле су очуване. **Окривљени Матијевић Бојан** је особа која се налази у фази развоја са интелектуалним способностима на нивоу просека. На емоционалном плану код окривљеног су регистрована обележја насиљности, лабилности и променљиве фрустрационе толеранције, а која обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Степен његове опште душевне развијености одговара очекиваним процеску за календарски узраст коме припада. Негирао је злоупотребу алкохола и психотропних супстанци а психијатријским прегледом код окривљеног нису регистровани клинички симптоми метаболичке зависности ни психоорганске разградње личности, а што указује да код њега не постоји алкохолна зависност и токсикоманска зависност од опојних дрога. Анализа душевног стања окривљеног у време извршења кривичног дела није указала на постојање неког психопатолошког поремећаја и његове способности схватања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су очуване. **Окривљени Томасовић Драган** је особа која се налази у фази развоја и чије су интелектуалне способности на нивоу просека. На емоционалном плану код окривљеног су регистрована обележја лабилности, екстровертности и слабије фрустрационе толеранције, а која по квалитету и интензитету испољавања не излази из подручја нормалности. Степен његове опште душевне развијености одговара очекиваним процеску за календарски узраст коме припада. Негирао је злоупотребу алкохола и психотропних супстанци а код окривљеног нису

регистровани клинички симптоми метаболичке зависности ни психоординске разграничиности и закључак је да код окривљеног не постоји алкохолна зависност ни токсикоманска зависност од опојних дрога. Анализа његовог туђег става у време извршења кривичног дела не указује на постојање неког нивоа олонског поремећаја и његове способности за схватавања значаја дела као и могућности управљања поступцима биле су очуване. **Окривљени Тарлаћ Милади** је особа која се налази у фази развоја, а чије су интелектуалне способности на нивоу солидног просека. Степен његове опште душевне развијености одговара очекиваним процеску за календарски узраст коме припада. На емоционалном плану код окривљеног су регистрована обележја вештности, пасивности и лабилности која обележја личности по квалитету и интензитету испољавања не излазе из подручја нормалности. Психијатријским прегледом је утврђено да не постоји алкохолна зависност окривљеног нити токсикоманска зависност од опојних дрога, а његове способности схватавања значаја дела и могућности управљања поступцима биле су очуване.

Према изјашњењу судског вештака др Ане Најман на главном претресу степен душевне развијености подразумева процену интелектуалних, емоционалних, социјалних и физичких способности. Степен душевне развијености процењује се као једно опште душевно функционисање и да би општа душевна развијеност била умањена он би морао да се по свим овим основама ишаща упадљиво да се удаљи као малодетник има неке властите мере, преступе, мање или веће сукобе, да су му интелектуалне способности упадљиве као и емоционално функционисање, а да то код окривљеног Тарлаћа Милана као и осталих окривљених није уочено и да је с тога закључак да степен опште душевне развијености окривљених који су у време извршења кривичног дела били млађа пунолетна лица одговара очекиваним процеску за календарски узраст коме припадају.

Суд је у петиности прихватио писмени налог и минијење судских вештака др Бранка Мандића психијатра и др Ане Најман клиничког психолога као и изјашњење вештака на главном претресу, налазећи да је налог дат од стране стручних лица, у свему у складу са правилима науке и струке а на основу прегледа и разговора са окривљенима и увиди у сине предмета.

Урадујућивост окривљених у време извршења кривичног дела током поступка није доведена у сумњу ни наводима њихове одбране, ни било којим од изведенih доказа, а старосна доб окривљених Карбић Јована, Вујовић Милана, Томасовић Драгана, Тарлаћ Милана, Матијевић Бојана, Величковић Стефана у време извршења кривичног дела сама за себе, а ценећи и њихову одбрану, без неких других показатеља, не доводи у сумњу степен њихове душевне развијености, нити урадујућивост у време извршења дела.

Окривљени Степа Петровић и Дејан Станковић по налажењу суда нису кривично одговорни за смрт сада пок.Бриса Татона. Оценом изведенih доказа као и извода одбрана окривљених суд је нашао да учешће окривљеног Степе Петровића и Дејана Станковића у повређивању сада пок.Бриса Татона није поуздано доказано и да није било показа да су они преузели било коју ранију

тога према месту где је нађена ова маска од радника увиђајуће скине, да су чувари и о присуству окривљеног Степе Петровића у зони овог пропијеног трага. Ово посебно имајући у виду изјашњење судског вештака општине струке мр Кецкаревића да је ова маска по изгледу већином изложена, али и правија и не личи баш да је коришћена, а окривљени Степа Петровић је то и пише у својој одбрани з и да му је ова маска испала из рена. Окривљени Степа Петровић је детаљко описао где се налазио у време када је тучен сада по Бриса Гатон и бачен са ограде степеништа, а ови наводи његове одбране, по мисли суда, у складу су и са наводима неказа сведока описаног Филила Морија да је као поред жардињере у близини излаза из јавне гараже где је тучен од више лица.

Окривљени Станковић Дејан је у латој одбрани признао као и окривљени Петровић Степа, да је на извив Пузигана Дејана дошао на плато Обилићевог венца горицам путем у групи у којој су се кретали и окривљени Степа Петровић и Пузигана Дејан и остали навијачи Партизана да је по доласку на плато Обилићевог венца приметио велику тужбу у башти кафића "Ајриш Наб", да је звездо заједно са окривљеним Пузиганом Дејаном до баште овог кафића где је била тужба и ломљава. Навео је најпре у одбрани латој пред овлашћеним службеним људима МУП-а да је овом бакљом почeo да мане, а да је претходно бакљу извадио и узасио, али да мисли да није никога потакао овом бакљом, с тим да у то није сигуран па је бакљу такој тога бацио према тој тужби јер га је спиралда по кважијету десне руке. Окривљеног Дејана Станковића је на главном претресу препознао сведок Грегори Си и изјавио да је он нејвероватније лице које је описао да је некон повик "Тулуз, Тулуз" пришло пукотвом стопу, упалило бакљу и неко бакљом ка прки јединог од Француских навијача, а што је очигледно било на самом почетку напада на навијаче ФК "Тулуз" у башти кафића "Ајриш Наб". С тога суд није прихватио наводе одбране окривљеног Станковић Дејана да није учествовао у нападу ни на јединог Француског навијача, најавши да је онако одбрана окривљеног Станковић Дејана оправднута не само неказом сведока Грегори Си већ и наводима одбране окривљеног Џековић Ивана који је у истражном поступку на записнику 23.10.2009. године изјавио да му је на стадиону "Црквени", а што је надимак окривљеног Дејана Станковића, реко да је он на Обилићевом венцу иржино локалу Фратрију и показао му пук.

По нико од окривљених, али и са саслушаних сведока у својим неказима током овог кривичноног поступка није извево, нити је било ко, ка било који начин указао да су окривљени Станковић Дејан и окривљени Степа Петровић били заједно са њима у непосредној близини Бриса Гатона док је он тучен, а ни некон тога када је бачен са ограде, а ова чинjenica се не утврђује ни из јединог од изведенних доказа.

С тога изведені докази по најажезу овога суда не пружају довољно основа за ивићење несумњивог закључка о кривичној одговорности окривљеног Станковић Дејана и окривљеног Петровић Степе за смрт сага пок.Бриса Гатона, односно, да су они преузели било коју активну радњу његовог позређивања и што веће ратње су с тога изостављене из чинjenичног описа у изреди пресуде.

попречијава сада пок.Бриса Татон, а ни да су они били у његовој близини док је губер и бачев са ограде степеништа. Окривљени Степа Петровић је признао да је дана 17.09.2009. године по договору са окривљеним Пузигаћом који му је рекао „должи, смо су ту ови”, а што је он скватио да се радио о француским Гугеншама, дошао у Теразијски парк око 16.30 часова. Детаљно је описао кога је у тој нему познатих навијача затекао у Теразијском парку и понапање осталих окривљених док су се ту налазили. Окривљени Петровић Стена је признао да је у Теразијском парку узео маску од навијача из Грковићеве групе који је маске тешко, да је ту у Теразијском парку са осталим окупљеним навијачима Партизана стајао сат времена и да су чекали Пузигаћу и Грковића који су требали да их поведу и да организују напад на навијаче ФК "Тулуз". Признао је да је по постигнутом договору у групи коју је сачињавало око 15 навијача Партизана, припадника навијачке групе "Ребелс", "Гробари Врачар" и других Партизанских навијача које је предводио окривљени Пузигаћ Дејан, дошао на плато Обилићевог венца, кренуви се поред Хотела "Балкан", Кнез Михаиловом улицом, а затим поред Ресторана "Руски Цар" и Хотела "Мажестик", да су се кретали у мањим групама по двојици, коги по иницијативи патрола у Кнез Михаиловој улици, да је у овој групи подизао Пузигаћу и Станковић Дејана теже навијаче чија имена не зна и веће навијаче чија имена не сме да помене. Окривљени Петровић Стена је детаљно описао да је на платоу Обилићевог венца, након што је један од навијача Партизана пришао са упалајем бакљом навијачима ФК "Тулуз" који су седели у башти кафића "Ајрви Паб" и започео гучу, да су сви Француски навијачи успали, да су навијачи Партизана из групе са којом је дошао, а који су били испред њега, кренули да их уларају дрвеним машинама након чега су они почели да беже у разним правцима. Признао је да је и ота заједно са овим навијачима Партизана ушао у башту кафића "Ајрви Паб" и да је након тога потрио за својим француским навијачима који су кренули да беже ка Тржном центру "Миленијум". Окривљени Степа Петровић је детаљно описао да су ови и остали навијачи Партизана који су јурили навијаче ФК "Тулуз" оборили двојицу навијача који су трчали ка Тржном центру "Миленијум", да је један од њих био оштећени Филип Мори коме је он пришао и шутнуо га у пределу рамена и руке, а да му је затим и отргао торбицу коју је он имао код себе. На главном претресу пре ишађења Филипа Морија испричао је шта се он предмета наставио у торбици коју је тада отео Мори Филипу, а збацио је делничарство потврђено и даводима исказа сведока оштећеног Филипа Морија. Окривљени Степа Петровић је детаљно описао Филипа Морија како изгледа и да је наредног дана у новинама Филипа Морија препозио као липе које је шутнуо и коме је одузeo торбицу. На сличан начин је своје поврћивање је описао и оштећени Филип Мори који је највео да је он био оборен код жардињере на излазу из гараже, а што је око 10 метара удаљено од степеништа где је утврђено да је оборен и тучен сада пок.Брис Татон. С тим да у односу на садржај торбице њихови искази нису у потпуности сагласни. Приликом увиђаја на лицу места, на платоу Обилићевог венца, идентифицирана је хируршка маска са биолошким траговима окривљеног Степе Петровића на месту како је то описано у службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места. Ова хируршка маска је покретни траг и по оцени овога суда у околностима под којима се овај дотађај одиграо не може се поуздано сурадити да је иста и постела на тој, на месту где је и идентифицирана и не може се с

По поуздано је утврђено да су окривљени Станковић Дејан и Степа Петровић учествовали у нападу на навијаче ФК "Тулуз" по унапред утврђеном договору са осталим навијачима "Партизана". Поуздано је утврђено и да су они преузели активне ралије према осталим нападнутим Француским држављанима, да је окривљени Станковић Дејан на самом почетку напада пришао једном од Француских навијача и покушао да му паки бакљом лине, да је окривљени Степа Петровић заједно са осталим нападачима изузирао Филипа Морија јак је дежају поред жардињере на излазу из гараже, а при томе по налажењу суда није од пресудног значаја за постојање кривичног дела и кривичне одговорности окривљеног Степе Петровића за кривично дело које је учинио и да ли је управо он како га признаје одузeo торбницу Филипу Морију или је како то тврди тужилаштво од неког другог навијача који је то учинио сазнао да су се у торбници наставили телефони и штат.

Окривљени Станковић Дејан и Степа Петровић су при томе били свесни да као присталици организоване групе која је поступајући по напред утврђеном плану бе, никакво разлога и повода напада Француске држављане, навијаче ФК "Тулуз" на Обилићевом венцу, учествују у овом нападу и да својим ярким и безобидним понашањем угрожавају спокојство грађана и да тиме ремете јавни ред и мир. Окривљени Степа Петровић је код себе имао маску, а окривљени Станковић је код себе имао бакљу, а утврђено је да су преузете кривично правно ралије извршени у околностима које су пратиле овај напад, како је то напред описано, а били су упознати са свим детаљима овог напада, па су и поред тога пристали да учествују у нападу навијаче ФК "Тулуз" који су мирно седези у башти кафића "Ајриш Паб" на платоу Обилићевог венца, заједно са осталим окривљенима и другим навијачима Партизана.

Они су, с тога, поступали са директним умишљајем као обликом виности, јер су били свесни свог дела и хтели су његово извршење.

С тога су се у радијама окривљених Станковић Дејана и Степе Петровића стекла сва субјективна и објективна обележја кривичног дела насиљничко понашање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ-а.

Обзиром да није било околности које би искључивале њихову кривицу, што је поуздано утврђено из налаза и мишљења вештачког исхијјатра, суд их је за паветлено кривично дело огласио кривим.

Окривљени Бошковић Владимира је дана 19.09.2009. године после полуноћи примисо окривљеног Тарлаћа Милана да преспава код њега кући, како је то утврђено из датих одбрани окривљеног Владимира Бошковића и окривљеног Милена Тарлаћа. Пре тога је окривљеног Тарлаћа срео у Сремчици где они обожина живе и приметио да је окривљени Тарлаћ узнемирен и нервозан, а окривљени Тарлаћ му је тада пре него што су ишли код њега кући, рекао да је узнемирен и нервозан јер има проблем и мисли да га тражи полиција зато што је са својим друговима Кафбићем, Матијевићем и Ѓрковићем био за време напада на навијаче ФК "Тулуз" на платоу Обилићевог венца, када није носио хируршку

Бр. 6
429 4
9/14

маску као већина осталих, да се боји да га је снимила нека камера јер се налазио између двојице навијача који су запалили бакље, а да су тада и Партизанови људи бацили са зграде или тараже неког Француза, да је чуо да полиција прати навијаче "Партизана" због чега се успавично и изашао из куће. Све то је чинило окривљених Божковић Владимира је признао у одбрани латој у посредници. Навео је и да је те човици полиција окривљена Тарлаћа иронија у да се овој кући у јутарњим сатима када су приведени. Окривљени Божковић Владимира је и дајући одбрану у истражном поступку дана 20.09.2009. године попозио да му је Тарлаћ рекао да су Партизанови навијачи бацили са зграде или отраде неког момка и да се он ожали да га је снимила нека камера тада на Обилићевом венцу.

Сам је чинио да је окривљени Божковић Владимира ове наводе своје одбране применio на главном претресу, при чему је, као и остали окривљени, указивао да није у посредници изјавио све оно што је у записнику о његовом испитивању и наведено, да није изјавио да је Тарлаћ дошао да преспава код њега са разлогом како је то претходно објаснио у одбрани латој пред овлашћеним службеним лицима МУП-а, да му окривљени Тарлаћ када ни рекао да је видео да је Француски навијач бачен у време напада на платоу Обилићевог венца и да је Тарлаћ код њега те ноћи преспавао јер се они друже 10 година и често спавају једни код другог, без никаквог посебног разлога. Ове наводе одбране окривљеног Божковића на главном претресу су сматране као накнадно исконструисане а ради избегавања своје кривице одговорности а и олакшиња пропесној подлогајиокривљеног Тарлаћа Милана. Ово с тога што и сам окривљени Божковић на главном претресу изјашађуји се у односу на садржину записника о његовом испитивању у посредници, а након што му је предочен записник сачињен пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године када је своју одбрану дао у присуству брачиоца је изјавио да оно што му је предочено да је наведено у записнику о његовом испитивању у посредници је он стварилке и рекао. Осим тога, окривљени Божковић је у својој одбрани на главном претресу навео и да су он и окривљени Тарлаћ, неколико што су донели код њега кући, на интернету прочитали вест да је теже повређен један навијач на Обилићевом венцу. Дајући одбрану пред овлашћеним службеним лицима МУП-а дана 19.09.2009. године окривљени Милан Тарлаћ, да је изјавио да је то окривљени Божковић Владимира те ноћи отишао да преспава некон разговара са окривљеним Грковић Љиљком који му је напоменуо да свуда око Обилићевог венца постоје камере и да је могуће да га је нека камера снимила и да је то разлог због чега је те ноћи отишао да преспава код Божковића јер му је Грковић рекао и да ће полиција можда доћи код њега. У одбрани латој у посредници окривљени Тарлаћ је изјавио и да је Божковићу поменуо да је испито. Нако је окривљени Тарлаћ дајући своју одбрану твrdio да окривљеном Божковићу није рекао због чега долази да преспава код њега, очигледно је да је окривљени Божковић од самог почетка то знао, а и окривљени Тарлаћ Милан је и на главном претресу потврдио да је видео из интернету док се налазио код Владимира Божковића да је на Обилићевом венцу повређен навијач, а потврдио је и да је Божковићу рекао да је он био у то време на Обилићевом венцу и да је видeo зим од бакље.

Пенети све ове наводе одбране окривљених Тарлаћа и Божковића о њиховој међусобној повезаности, а и у вези поуздано утврђених чинjenica да је окривљени Тарлаћ Милан учествовао у нападу на Француске држављане па и гају Обилићевог венца дана 17.09.2009. године заједно са осталим члановима "Нартизана", да је поуздано утврђена улога окривљеног Тарлаћа у спомогађају и повређивање сада пок.бриса Јатона, суд није прихватио наводе одбране окривљеног Божковића и Гардаћа да окривљени Божковић окривљеног Тарлаћа те ноћи није примио да спава код њега у кући да би му помогао у скривању од полиције налазећи да су овакви наводи одбране окривљеног Божковића усмерени на избегавање његове кривичне одговорности.

По наложењу суда окривљени Божковић Владимира је примио окривљеног Тарлаћа Милана дана 19.09.2009. године по попоћи да спава код њега у стану у ул. Томаса Едисона број 16, знајући да је он учествовао у нападу на навијаче ФК "Тулуз" на платоу Обилићевог венца, да је тада имао и сазнање да је у том стану на платоу Обилићевог венца тешко телесно повређен сада пок.брис Јатон, а да би прихватајући молбу окривљеног Тарлаћа да га прими да код њега апестака знајући при томе да је Гардаћем прати полиција.

Чинjenице са којима је окривљени Божковић Владимира био упознат пре него што је окривљен: Тарлаћ примио у свој стан да код њега у стану преостава, по разумном расуђивању природно и долично увуђују на то да је Тарлаћ извршио пре тога кривично дело. По наложењу суда, Божковић и прима Тарлаћа да код њега преостава да би се Тарлаћ код њега скрио од полиције која га тражи. При томе, он је свестан да је Тарлаћ учествовао у нападу на навијаче ФК "Тулуз" на Обилићевом венцу и да је у том нападу је ио лице тешко телесно повређено и да се Тарлаћ ће још и скрији од полиције.

Окривљени Божковић је с тога поступао са директним умишљајем као обликом виности јер је био свестан да је окривљени Тарлаћ учествовао у извршењу кривичног дела и да му тиме пружа помоћ у личном прикривању после извршеног кривичног дела.

Пој. суд гаје прихватио квалификацију лагу у оглужном акту јавног тужитеља, а имајући у виду да је о предбама члана 333 став 3 КЗ-а прописано да помоћ учиниоцу после извршења кривичног дела врши онај ко пружи помоћ учиниоцу кривичног дела за које је проинсана затвора од 30 до 40 година и при томе уминијај извршиоца мора да обухвата и битна обележја кривичног дела које је учинио лице коме се пружа помоћ, а те ноћи када је окривљени Божковић крио у свом стану окривљеног Тарлаћа, сада пок.брис Јатон је био жив, а утврђено је да је окривљени Божковић те ноћи сазнао да је само једно лице тешко телесно повређено кримулком извршења кривичног дела у коме је окривљени Тарлаћ учествовао.

С тога је суд преузете кривично правне растје окривленог Божковића Влајимира квалификовао као кривично дело помоћ учиниоцу после извршења кривичног дела из члана 333 став 1 КЗ-а.

Обзиром да није било околности које би довеле у сумњу урачунљивост окривљеног Бешковић Владимира, суд га је због извршеног кривичног дела оглажено кривим.

По извесни од опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 КЗ-а сврхе кажњавања из члана 42 КЗ-а, суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције окривљенима цењео све околности прописане у члану 54 КЗ-а које упутују да казна буде већа или мања.

Окривљени ПРЕЛИЋ ЂОРЂЕ, МАРКОВИЋ ЉУБОМИР, ГРКОВИЋ ИВАН, НУЗИЋАВА ДЕЈАН, КАРБИЋ ЈОВАН, ТОМАСОВИЋ ДРАГАН, ВУЈОВИЋ МИЛАН, ЧЕТНИК БРАНИМИР, СУВАЈАЦ ВЛАДАН, ВЕЛИЧКОВИЋ СТЕФАЈ, ТАРЛАЋ МИЛАН И МАТИЈЕВИЋ БОЈАН оглашени су кривима да су као саизвршиоци извршили кривично дело тешко убиство из члана 114 ставка 2 у вези члана 33 Кривичног законика.

У члану 114 ставу 2 Кривичног законика је прописано да ко другог човека живота при безобзирном насиљничком понашању казниће се затвором вајмање 10 година или затвором од 30 до 40 година.

Људски живот је највећа вредност која се штити кривичним законодавствима свих земаља. Казна одмерена извршиоцу кривичног дела убиства вије мера за људски живот који је одузет. С тога се по налажењу овога суда не може сабирати и препечивати а како је то указала одбрана да ли би и по 10 година касније живора сваком од извршиоца овог кривичног дела било много за један живот. Еквивалент људском животу не постоји.

У члану 3 Кривичног законика која се односи на основе и границе кривично правне принуде је прописано да заштита човека и других основних друштвених вредности представља основе и границе за одређивање кривичних дела, прописивање кривичних санкција и начину примене у мери које је то нужно за спречавање тих дела.

Законотакан у члану 54 прописује све околности от значаја за врсту кривичне санкције и висину њене извршиоцу кривичног дела, а то су степен кривине, побуде из којих је дело учинено, јачина угрожавања или повреде заштићеног добра, околности под којима је дело учинено, радији живота учиниоца, његове личне прилике, његово државе после учиненог кривичног дела, а нарочито влог оног односно према жртви кривичног дела и друге околности које се односе на личност учиниоца.

У члану 4 Кривичног законика је прописано да је општа сврха прописивања и изрицања кривичних санкција сужбијање дела којима се повређују или угрожавају вредности заштићене кривичним законодавством.

Одредбама члана 42 Кривичног законика је прописано да је сврха кажњавања спречавање учиниоца да чини кривична дела, утицање на њега да убудуће не

чврти кривична дела, узидане на друге да не чине кривична дела, као и присилавање друштвите осуде за кривично дело, јачање морала и учврђивање обичаје поштовања закона.

Следи је веће овога суда одлучујући о казни за сваког од окривљених целио све са склонистом, а подазећи од законом прописане казне за кривично дело тешко учинство из члана 114 тачка 2 у вези члана 33 Кривичног законика.

Припремом овог кривичног дела линијен је живота при безобзирном и поспецијском именовању сада пок.брис Татон, Француски држављанин, младић у старости ~~20 година~~ [] . Име је био конфлктан и није имао сукобе никада са полицијом, нико је био увијај, Француског Спортског Клуба "Тулуз". У Србију је тада дошао први пут, не само због утакмице коју је његов омиљени фудбалски клуб "Тулуз" играо са фудбалским клубом "Паризан" дана 17.09.2009. године, већ првенствено због жеље да види и упозна Србију у којој до тада није био и да види и упозна Град Београд. Зато је и узео одмор и у Србију је дошао 2 дана пре заказане утакмице. Са својим пријатељима је за време боравка у Београду обишао историјске споменике - Љубљаву Калеметџији, Православни Храм Светог Саве и од свог додјека у Београд ни са ким од Српских држаљана није имао никакав контакт, нити је у Београду пре него што је сурво премлаћен имао било какву цензорску пасу. Није ни ишао у новински провод по београдским клубовима у који су ишли његови пријатељи са министром Јаковићем и Александром Конобаром у кафићу "Дјарин Наб". Окривљене није ни познавао. Он је за њих био етранац, Францууз, или називају противничког тима ФК "Паризан" чији су они навијачи припадници навијачких група овог Фудбалског клуба. То је за њих било доволјно да сада пок.брис Татон и остали Француски држављани, опколе на платоу Обилићевог венца, са маскама на лицима, да им неопажено приђу са свих страна и да их са леђа нападну "мучки" како је то и окривљени Вујовић навео у својој одбрани. Било им је довољно да Француским држављанима, навијачима ФК "Тулуз" који мирно седе у кафићу и испијају пиве након пасних ударци нале лице бакљама, да им нале косе, да их туку бејзбол налијама и да их у "пореду за дочек" дочекују бејзбол налијама поред пролаза у покушају да побегну и да се спасу. Довољно им је било да изазову неред, хаос, да својим наистим и попашањем око себе буду страх и ужас не само код нападнутих француских држављана већ и оних који су се затекли на Обилићевом венцу Општине [] . [] борају бејзбол палицом само зато што седи са Француским држављанима. Брис Татон је навијач противничког тима, етранац, Францууз и за окривљене је то ловољан мотив иако им он није дао никакав повод за то, да му нанесу више прелома лобање, лица, прелом трудног коша, прелом ребра, прелом преносне кости, прелом руке, којом брати и индиг сине од удараца. Довољан је разлог за окривљене, обзиром да су остали успели да побегну и спасу се од њиховог насиља, иакон што су се доцепали жртве обзиром да је сада пок.брис Татон у немогућности да устане након задобијеног удараца остао да лежи код степеништа, да иако чују његове јауке, узнике од болова, плач и молбе да престану да га туку, да се на све ово не обазиру. Он је ту, лежи беспомоћан и његова настња, бол, ужас и молбе, глукане на његовом лицу које јасно укичују о тежини повреда које је већ

ја тоби, вису доволне за потврду своје моћи и снаге. Они га тако преbijеног и немоћног суви заједно туку, затим га одлазују на ограду платоа и степеништа а потом и бацију са висине од 4,28 метара у амбије изнад стрмине са ограде степеништа.

Сле одре наведене околности које су пратиле ток извршења овог кривичног дела у смислу члана 54 КЗ-а прејаси мери потреби за постојање кривичног дела тешког убиства при безобзирном и насиљничком понапашају и указују и на изражену суројост при извршењу овог кривичног дела од стране окривљених и иако су оквира квалификаторских околности прописаних за постојање кривичног дела за које се окривљени оглашени кривима.

Поред наведеног бруталног повређивања сада пок.Бриса Татона које је у непосредној узрочној вези са његовом смрћу која је наступила на платоу Обилићевог венца је у овом нападу на навијаче ФК "Гулуз" поред Ђриса Татона повређено више лица, а угрожен је и мир и спокојство великог броја људи у Соколевим салима у штакој зони у центру Београда, а за овакав организовани напад по налажењу суда првенствено су кривично одговорни пре осталих окривљених припадника навијачке групе "Иридућибили" и више су од њих одговорне вође навијачких група, окривљени Иван Ѓрковић, Љубомир Марковић, Ђорђе Прелић и вођа овог напада окривљени Дејан Пузигаћа који је све учеснике овог напада инструковао, и који су овај напад осмилили и организовали. Они су дефакто имали власт над осталим окривљенима а и њихово понашање према осталим окривљенима је било понапашање вође, а и то је тоутдато утврђено из понапашања свих окривљених, а у прилог томе је и изјава окривљеног Петровић Стеле на главном претресу да су окривљени све ово чинили изманипулисани од стране њихових вођа. Као навијачи ФК "Партизан" и припадници навијачких група "Иридућибили", "Алкатраз", "Ребелс", "Анти Роми", "Гробари Врачар", они су слепо слушали своје вође. Уосталом, тако су се понапали током кривичног поступка. На главном претресу иако су сви изјавили да им је жао због смрти сада пок.Бриса Татона, они и на своју штету подржавају нападе одбрана својих вођа иако инр. окривљени Ѓрковић Иван који је позвао све припаднике своје навијачке групе "Иридућибили" само себе изместити ван линија места, испод степеништа у тренутку налаза сада пок.Бриса Татона, навођени праћејући томе да су се остали припадници његове навијачке групе већ попели на плато Обилићевог венца или се већу степеништим на плато Обилићевог венца да их он зове, зауставља и моли да се врате. Окривљени Прелић Ђорђе и Марковић Љубомир за остале окривљене су лица вредна подштovanja и уважавања без обзира што је окривљени Прелић Ђорђе осуђivan и за трговину дрогом и за тешко телесно повређивање других. Њихова реакција као чују да је ту нешто у близини само прешао окривљени Прелић на ово јасно указује. С тога они и чине оно што вође од њих захтевају. Но, по налажењу овога суда, то не искључује њихову крикацу јер су знали шта чине, и то је било од значаја за одмеравање кривичне санкције. С тога су и кривичне санкције осталим окривљеним припадницима навијачке групе "Иридућибили" уз оцену и виших личних прилика ближе граници минимума казне прописане за ово кривично дело, док су казне за вође навијачких група и вође овог немилог догађаја отмерене уужем временском трајању.

Грајоме је суд посебно имао у виду да је у постедије време учествао и веома изражено насиљништво и вршење кривичних дела од стране разних навијачких група, да је извршено више кривичних дела убиства од стране припадника националних група разних фудбалских клубова, да је вршење кривичних дела од стране оних организованих навијачких група разних фудбалских клубова често правено великим бруталитетом, безобзирношћу извршиоца приликом извршења кривичних дела као и насиље пиротских размера.

Све ове околности суд је ценио у склопу утврђених олакшавајућих и отежавајућих околности на страни окривљених.

Окривљени Прелић Ђорђе се након овог кривичног дела дао у бекство и до краја овог кривичног поступка није био доступан правосудним органима. Раније је [REDACTED]

[REDACTED] Олакшавајућих околности на страни окривљеног Прелића суд није нашао.

Продни окривљени Марковић Љубомир [REDACTED]

[REDACTED] Олакшавајућих околности на страни окривљеног Марковића суд није нашао.

Окривљени Грговић Иван раније [REDACTED] судиоц је, што је суд ценио као отежавајуће околности, а отежавајућих околности на страни окривљеног Грговића суд није нашао.

Окривљени Пузигаћа Јејан након извршења овог кривичног дела је у бекству и није поступан правосудним органима. Раније је [REDACTED] што је суд ценио као отежавајућу околност на страни окривљено. Пузигаће. Олакшавајућих околности на страни окривљеног Пузигаћа није било.

Окривљени Карбидић Јован, Томасовић Драган, Вујовић Милан, Четник Бранислав, Сувјаџ Владан, Величковић Стефан, Тарлаћ Милан и Матијевић Ђорђије раније ниску осуђивани, а окривљени Карбидић Јован, Томасовић Драган, Вујовић Милан, Тарлаћ Милан и Матијевић Ђорђије су у време извршења кривичног дела били млађа рунолетна лица, а окривљени Карбидић Јован, Тарлаћ Милан и Матијевић Ђорђије су ученици средње школе, а окривљени Томасовић Драган, Вујовић Милан, Величковић Стефан су студенти. Ово су олакшавајуће околности које је суд ценио на страни пазделених окривљених, а отежавајућих околности није било.

Приликом одмеравања казне, суд је ценио и њихову улогу у извршењу овог кривичног дела. Сви они су заједно са осталим окривљенимма закружили са

тукан сада лок.Бриса Татона и учествовали су у његовом бацању са ограде стеничног, а окривљени Карбон Јован при томе га је тукао и упаженом баклом, окривљени Вујовић Милан на захтев окривљеног Грковић Ивана, читавог дана учествовао у организацији напада и право са стадиона, где је претходно са окривљеним Предићем, Љубомиром Марковићем и Кимијем исто тако нестакнулим вођом навијачке групе "Алкаграз" припремао кореографију, тражи по граду, у хостелу у Призревској улици, у Хотелу "Балкан" Француске држављани и на Теразијама скупљеним навијачима указује да је уочио да се они падају. На Обилићевом венцу је сада лок.Бриса Татона тукао столник која је инвентар кафића и налио је баклу на шатру Обилићевог венца. Окривљени Четник Брајимир је сада лок.Бриса Татона шутирао по грудима и гађао стакленим предметима, инвентаром кафића.

Бесосећајност, бескрупулозност, суворост коју су и наведени окривљени са својим вођима исказали приликом извршења овог кривичног дела превазилазију квалификаторске околности за кривично дело убийства извршено при обсекцијом и насиљничком понапашају, а бројност ранетих повреда сада подвршио Татону и начин на који је повређиван, а посебно имајући у виду и да је повређен бачен са са ограде стеничног у самом центру града, указује и на суворост окривљених приликом извршења овог кривичног дела и по оценама суда да ће извршавајући убијавање ~~између~~-окривљенима испод ~~ограде~~ прописано наказнијума за ово кривично дело и поред свих узврежених олакшавајућих околности на егзами окривљених. Стоји чињеница да се ради о незапамћеном учинку нанију повређивања без икаквог повода и мотива, сем самодоказивања бака осни и одсуство осећаја за било чије паниче и поштовање законом заштитених друштвених вредности.

Целнији све ове наведене околности које су пратиле ток извршења кривичног дела и побуде, мотиве, због којих је ово кривично дело извршено, а имајући у виду околности које се односе на чинце прилике окривљених, како ~~извршавајући~~ ~~који~~ отежавајуће, улогу сваког од окривљених у овом догађају, који су угрожавања заштите добра, ~~обезбедије~~наступајуће, последице, суд ~~је~~ према одредбама члана 4, 42, 45, 54 Кривичној Законици за кривично дело чинке убийство из члана 14 тачка 2 у вези члана 33 Кривичној законици осуђује припадника Прелић Ђорђа на казну затвора у трајању од 35 (тридесет) година

окривљеног Марковић Љубомира на казну затвора у трајању од 30 (тридесет) година

окривљеног Пузитаћа Дејана на казну затвора у трајању од 32 (тридесет две) године

окривљеног Карбон Јокана на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година

окривљеног Томасовић Драгана на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година

окривљеног Вујовић Милану на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година

окривљеног Четник Брајимира на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест)

година

окривљеног Сувајац Владана на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година

окривљеног Величковић Стефана на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година

окривљеног Ђарлаћ Милана на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година

окривљеног Матијевића Бојана на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година

На страни окривљеног Петровић Степе суд је ценио као олакшавајуће околности искрено и коректио државе пред судом који је признао све своје преузете кривично правне радње а и искрено се изјаснио и у односу на остале објективне чинешице од значаја за расветељење ове кривично правне ствари и правилној сагледавању улоге остатних окривљених у овом догађају. Окривљени Станковић Дејан је на главном претресу делнимично изменни поједине наводе своје одбране у односу на своје преузете кривично правне радње, али је у датој одбрани признао своје учешће у цвом догађају и извршење кривичног дела које је починио. С тога је признане извршеног кривичног дела окривљеног Степе Петровића и окривљеног Дејана Станковића суд цењено у односу на ове окривљене као олакшавајуће околности, а као олакшавајуће околности суд је ценио и да окривљени Петровић и Станковић раније нису осуђивани, да је окривљени Станковић запослен. Отежавајућих околности на страни окривљеног Петровића и Станковића суд није патио, али је имао у виду да је окривљени Петровић Степа кривично одговорао као младолетник.

Одлучујући о врсти и висини кривично санкције окривљенима Петровић Степи и Станковић Дејану за кривично дело насиљничко понапање из члана 344 став 2 у вези става 1 КЗ-а, суд је полазећи од законом прописане казне за извршено кривично дело степена друштвене опасности овог извршеног кривичног дела и кривице окривљених као извршилаца, а пензиони утврђене олакшавајуће и отежавајуће околности на страни окривљених окривљеног Степу Петровића осудио на казну затвора у трајању од 5 (пет) година, а окривљеног Станковића Дејана на казну затвора у трајању од 4 (четири) године у уверењу да су овакве вре се и висине кривичних санкција окривљенима Станковићу и Петровићу у конкретном случају нужне, али и довољне за остварење сврхе изрицања кривичних санкција и сврхе кажњавања из члана 4 и 42 КЗ а.

У наведене казне сходно одредбама члана 63 КЗ-а окривљенима је урамунато и време проведено у притвору об дана лишења слободе па надаље.

Окривљени Божковић Владимир је у време извршења кривичног дела је био млађе пунолетно лице, раније није осуђиван, а делнимично је признао извршење кривичног дела за које је осуђен и ученик је средње школе, а што су олакшавајуће околности које је суд ценио на страни окривљеног Божковића. Отежавајућих околности на страни окривљеног Божковића није било. Подазећи об законом прописане казне за кривично дело за које је окривљени Божковић

осуђен, а имајући у виду све утврђене олакшавајуће околности на страни окривљеног Ђошковића, суд је у одсуству отежајућих околности нашао да се и употреби уз пренуу казном на окривљеног Ђошковића може довољно учинити га убудуће не врши кривична дела, а уз испуњеност услова прописаних статутарима чланама 65 и 66 КЗ-а окривљеном Ђошковићу је изрекао условну осуду и упреше казну у трајању од 8 (осам) месеци са роком проверавања од 2 (две) године у уверењу да је оваквка врста и висина кривичне санкције у конкретном случају пуножна, али и доводна за остварење сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ-а.

На основу члана 194 став 1 и 2 ЗКН-а окривљени су обавезани на излађање трошкова овог кривичног поступка и шумада, о чијој ће висини суд дојести одлуку у посебном решењу, обзиром да у моменту доношења одлуке није располагао свим подацима за одређивање висине трошкова кривичног поступка.

На основу члана 206 став 2 ЗКН-а суд је оштећене [REDACTED] Гатон, рођитеље сада поквррица Гатона, оштећене [REDACTED] упутило да имовинско право захтев који су истакли у целини остваре у парижском поступку, обзиром да подаци којима је суд располагао нису пружили идући овој основи за потпуну или делимично преузеће у овом делу.

Одбијен је предлог оправоца окр. Пузина Јефана адв. Светозара Вујачића да се у посвим поступку изведе доказ прибављањем извештаја због чега је дежурни истражни судија Окружног суда у Београду након 3 сата обавештен о предметном логађају на Обилићевом венцу као сувишан, обзиром да је из службене белешке дежурног истражног судије Окружног суда у Београду Небојшић Живковића од 17.09.2009. године утврђено да је о логађају истражни судија био обавештен у 21.25 часова од стране МУП-а Републике Србије за време док је још трајао увиђај, да је обавештен да је на Обилићевом венцу погређено 2 до 3 навијача Француске, а у том моменту радници увиђајне ските нису могли имати поуздана сазнања о тешким повреда које је сада покврси Гатон изабрио јер је исти одвежен из Уређети Центар, и указивана му је лекарска помоћ у време одочинавања увиђаја, а него су разлози због чега је истражни судија касније почињао увиђај, а не ради прикривања доказа, како је на то указивала одбрана.

Одбијен је предлог бранюща окр. Сувајац Владимира адв. Саве Грујићића да се у Вилег јавног тужилаштва прибави извештај да ли су и зашто француски држављани навијачи након овог логађаја од стране полиције привођени у зграду Палате правде као сувишан, обзиром да не постоји званични подatak о томе да су француски држављани привођени у зграду Палате правде нити је било ко од саслушаних француских држављана на то указивао.

Одбијен је предлог бранюща окривљеног Јрковић Ивана адв. Зора Добричанин-Николетовић да се оз паркинг сервиса прибави извештај да ли је у посвесним сатима дана 17.9.2009. године возило окривљеног било паркирано у јавном паркингу у Македонској улици, а ради провере навода окривљеног

Грковић Ивана, као сувишан, а имајући у виду да су наводи окривљеног Грковића, а које је изнео дајући одбрану у истражном поступку, да је своје воле и то паркирао у јавној гаражи код Политике од стране суда прихваћени, јер ипак нису и јединим од изведених доказа доведени у сумњу, а ни провером саслушањем сведока Јајине са обраћајној полицијаји, приликом провере наводног снабдевања окривљеног Стефана Величковића.

Одобијен је предлог браниоца окривљеног Марковић Љубомира, адв. Мајс Тркуље да се у доказном поступку саслушају у својству сведока [REDACTED] а на оконости боравка окривљеног Марковић Љубомира у претходном периоду на овим локацијама обзиром да по налажењу већа свакодневни боравак окривљеног Марковић Љубомира претходних месеци у кафу "Певач" на Обилићевом венцу и Весна Бару у близини Обилићевог венца и уочите на платоу Обилићевог венца, је без значаја за утврђивање релевантних чињеница да ли је окривљени преузeo кривично правне радње за које је оптужен преузев, а суд је прихватио наводе окривљеног Марковић Љубомира јер ни јединим доказом нису оспорени да је претходних месеци, пре овог догађаја боравио као гост кафића на Обилићевом венцу.

Одобијен је предлог браниоца окривљеног Грковић Ивана адв. Зоре Добриватић да се измеша увиђај на лицу места или делимична реконструкција показивањем од стране окривљеног Грковић Ивана места где се он налазио када је пок.Брије Татон пао и место одакле је пок.Брије Татон пао, а имајући у виду да одбрана поседује фотографије формата и јасноће на којима је приказано уже и шире подручје места и да окривљени Грковић у свако доба може на главном претресу на овим фотографијама да објасни оно што је изнео у својој одбрани, као сувишан, а имајући у виду да је окривљени Грковић Иван на главном претресу детаљно објаснио да је сада пок.Брије Татон скочио односно сам пао са ограде платоа, а ограда платоа Обилићевог венца је јасно приказана и у фотодокументацији у сниму и била је предмет меренja од стране судског вештака криминалистичке технике Владе Мантовеке, а ови наводи одбране окривљеног цељени су у складу са оставим доказима и по налажењу суда код изведених доказа сувишан је излазак на лице места и објашњавање на лицу места окривљеног Грковића ових наводи ове своје одбране.

Одобијен је предлог браниоца адв. Зоре Добриватић да се од радника З Одјељења УКИ-а прибави видео запис који су преузели радионице УКИ-а З Одјељења а према службеној белешци о криминалистичко техничком прегледу лица места ПНУ за I рад Београд УКИ Одјељење за оперативну технику Д 6331/09 од 17.9.2009.г., а обзиром да је суду достављен један ДВД који представља снимке са сигурносних видео камера на дан извршења кривичној дела, а по захтеву бранилаца свим институцијама и државним службама како је и предложено стављени су захтеви за достављање снимака уколико исти евентуално поседују и они су обавестили суд да не поседују снимак догађаја на платоу Обилићевог венца.

Одбјен је предлог окривљеног [REDACTED] да се у доказном поступку стављају сведови полицији [REDACTED] оконости да ли је у почињији једини питан да ли је он Ф. [REDACTED] дузеј торбицу и да су издавани да су од других лица имали сазнања да је он то учинио, а имајући у виду да одузимање торбице С. [REDACTED] по оцени овог суда и преузимање било какве разне време једном од повређених и до сада изведене доказе не дистанира те учеснике од преузимања кривично правених радњи према другим повређеним лицима у овом кривичном поступку обзиром на окончаност под којим се догађај одиграо, а обзиром да се не ради о изјави узетој у смислу члка 226 став 9 ЗКП-а и да је супротно законским одредбама утврђивање ових чиновника посредним путем, саслушањем предложених сведока.

Одбјен је предлог бранитеља окривљеног Карбић Јована адв. Милеика Џерића и адв. Владимира Драговића, да се на главном претресу позове или путем видеосвједочења саслушка сведок [REDACTED] а ради провере навода одбране о пријатељеног Јована Карбића даје у време овог догађаја он имао непосредни контакти са [REDACTED] а не са осталим повређеним лицима на платоу Обилићевог венца и да се [REDACTED] саслуша на околности да ли је сада неко Брије Татон скочио или је бачен са платоа Обилићевог венца, а имајући у виду да из исказа сведока [REDACTED] суд поуздано утврдио да је и [REDACTED] вођен од стране полиције у Београду као и остали Француски дипломатски који су били на месту догађаја, а који су могли да дају било какве податке полицији о овом догађају да [REDACTED] који касније није дао изјаву у почињији у Француској иако је уредник [REDACTED] који у Београду није дао изјаву у почињији, позван од Француске почињије јер је неко споменуо његово име, те је с тога очигледно да је [REDACTED] било каква сазнања о овом догађају отежанаца за расветљавање кривично правне ствари да би исти био саслушан или од стране Српске или од стране Француске почињије и да је с тога, а имајући у виду и утврђено чиновничко стање, извођење овог доказа сувише и дове јо би само до неногодивног одугоочачења овог кривичног поступка, а посебно имајући у виду што је тек на главном претресу окривљени Јован Карбић указивао на ове околности.

Одбјен је предлог бранитеља окривљених адв. Зоре Добрчанин Никодимовић, адв. Љубишића Мраковића, адв. Момчила Будимовића и адв. Југослава Ћинтора, да се у доказном поступку имаје доказ саслушањем судске вештачке медицинске струке др Јовице Миросављевића у својству сведока на околности како је то предложено од стране бранитеља и да се анажује други вештачак из Института за судску медицину као други члан комисије вештачака медицинске струке, а имајући у виду да је судски вештачак др Јовица Миросављевић као начелник Института за судску медицину ЦПСМ само потписао обдуктивни записник, и да су обдуктиву обавили др Гордана Целетовић обдуcent и др Олга Радић-Тасић начелник, те само потписивање обдуктивног записника у својству начелника не доводи у сумњу објективност и непротрасност др Јовице Миросављевића при неком изради медицинског вештачевца у коме је учествовао као члан комисије судских вештачака. Ово посебно имајући у виду да је налаз и минијење вештачака медицинске струке описан од стране суда као објективан и дат у свему у складу са правичнима наука, а при томе је и у складу са трасологичким

84.11.1
16.1.

виду грешкама и траговима о којима се изјашњавао судски вештак мр. Мирољуб
Бусарчевић као и осталим изведеним доказима прихваћеним од стране суда.

Објјект су предложи браншонд окривљеног Марковић Јубомира адв. Југослава
Тинтора да се од стране геометра и ратника одељења криминалистичке технике
изврши меренje на лицу места, обзиром да је наредбом судом ради меренja и
израде ските лица места ангажован судски вештак криминалистичке технике др
Владимир Маноловски.

Објјект је предлог адвоката Драгана Мрковића да се у односу на окривљеног
Степу Петровића и зврши реконструкција догађаја на лицу места и да окривљени
Степа Петровић покаже где је налазио ради утврђења чињенице да ли је у исто
време могао да буде на другом месту, као сувишац, а обзиром да је суд ове наведе
окривљеног Петровића целио у склону осталих изведених доказа, исказа
одељујаних свештака и осталих окривљених, а места где се окривљени Степа
Петровић налазио могу да бити утврђена на основу постојеће
фотодокументације у спису.

Објјект је предлог браншонд адвоката Ђорђа Капана да се прибави извештај
доказно одјавниот саобраћаја са телефона броја картице [REDACTED] коју је
користио окривљени Томасовић Драган, имајући у виду да је комуникација
окривљеног Томасовића са осталим окривљенима пре и након овог догађаја
такође утврђена постављеним испитивајуштима Одељења за електронски надзор и
да се стране окривљеног Томасовића није оспорена, и да је извођење овог
поглавија са тим без значаја да утиче на чиненично стање.

Објјект је предлог браншонд адвокате Ђорђе Ђобричанић и адв. Југослава Тинтора да
се изврши ново медицинско вештачење од стране других вештака медицинске
струке и реконструкција на лицу места, као несновани и сувиши, обзиром да
су по налажењу суда ангажовани судски вештаци у свему одговорили
постављеном задатку и да су свој налаз и минијење стручно, а на главном
прегресу тако су детаљна и пунтична објашњења на сва постављена питања, а од
странице суда је одређено и таквадно медицинскијарно вештачење које је у
склопу потврђено предходно извештејачким и минијење вештака у вези
медицинских чињеница. Реконструкција као током по степни суда је сувиши,
искон ијатиљења вештака и осталих изведених доказа, посебно имајући у виду
да је от свих саслушаних окривљених и сведока једини окривљени Грковић
изјављивао да је видео под односно да је сади покриве. Тако сам скочио са
ограде, а који наводи су контрадикторни свим осталим изведеним доказима, а
одлично су спровргнути изнетим закључним налазом и минијењем вештака. С тога
је искакањем маркирана са платоа Обилићевог венца, како је то предложено од
странице браншонд окривљеног Грковића, без значаја за утврђено чиненично
стање, а имајући у виду да ни један од изведенних доказа не потврђује да је тело
Бријес Гатона на нижу подлогу пало са платоа Обилићевог венца, а вештачење
од стране неурокирурга имајући у виду постављену медицинску документацију
и обављено медицинско вештачење од стране комисије судских вештака
 ангажованих у овом кривичном поступку по оцени суда је сувишино.

УДАРЦ
100/147

Одбјен је као искован, предлог бранилаца адвоката Ивана Ђајинића, Југовога Тимпера и Светозара Вујачића, да се из списка издвоји службена белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места, скиса лица места и фотодокументација у спису сачињена од 22 фотографије од 17.09.2009. године од стране Грећег Одељења Градског СУП-а Београд, а са разлога што у моменту када је од криминалистичких техничара Одељења криминалистичке технике сачињена службена белешка о криминалистичко техничком прегледу лица места који иначе увек сачињавају криминалистички техничари а не истражни супери и када је извршено и фотографисање лица места чије се издавање трагки, није се ни знало каква је природа повреда код оштећених. У наведеним доказима само је констатовано који су трагови пронађени на лицу места, шапка, картонски део бакље, дуксерина, маске, дрвена држача, а овим траговима већ белешки о криминалистичко техничком прегледу лица места обележена је три броја 8, описана је у службеној белешци без датих мера и било каквог мерјења и управо је с тога и одређено вештачење од стране вештака трасолога који је стручан и меродаван да на основу фотографије препозна трагове на лицу места и вештачким криминалистичке технике да би одредио поуздане мере прописака овог трага. Фотодокументација са приложеним фотографијама у спектру је најобјективнији приказ чињеница и објекта у простору, а записник о увиђају чије се издавање трагки од стране одбране није ни сачињен и не постоји јер истражни судија није изашао на лицу места.

Одбјен је предлог бранилаца окривљеног Грковић Ивана адв. Љубине Валбаренћа, да се о тешку и јави рез и мир доставе снимци "Стененице" и ЦХОИ ради утврђења идентитета идентификованих лица уочених на снимку и прибављање извештаја да није истиња идентификовала још нека лица која су у време овог догађаја била на месту Обилићевог Венца, као сувиша, код употребе овог чинjeničnog стапа, а имајући у виду и да је технички неизводљиво извршити идентификацију снимака са сигурносних камера, а осим тога, суд се креће и изјави појашњење снимака са сигурносних камера, а осим тога, суд се креће у гранагама оптужбе а није спорна чињеница да је осим окривљених било на месту Обилићево, венц и других павијача, али током овог поступка нико од следујућих лица, па ни окривљени, измеу указали да су тачно одређена лица у овом догађају преузела биле какве окривљеној праште ради.

Одбјен је предлог бранилаца окр.Матијевића Бојана адв.Душана Симића да се изврши сужење сведока Саше Новаковића и окр.Матијевића на околности да ли је окр.Матијевић Бојан од стране овлашћеног службеног лица МУП-а упозорен да све што изјави може против њега бити употребљено као доказ, а и дајући у виду да је окривљени Матијевић након изјављења овог сведока стављајући примедбе на његов исказ остао у свему при наводима измене и обране, да је сведок Новаковић изјавио да то није тачно што окривљени Матијевић наводи, те се с тога обзиром да су и сведок и окривљени остали при свим наводима који су међусобно контразекторни, извођење овог доказа по окончаном суду је сувишио.

Одбјен је предлог браниоца окр. Пузитаћа Дејана адв. Светозара Вујчића да се у доказном поступку као доказ прочита службена белешка о обавештењу пријемом од грађана сачињена од Управе криминалистичке полиције Грађе оцење 25.9.2009. године а која се односи на дато обавештење сада окр. Петровић Степе као грађанина овлашћеним службеним лицима МУП-а потврдом да је ова белешка сачињена на основу члана 225 став 2 ЗКП-а како реч у службеној белешци и наведено а не у складу са одредбама члана 226 став 9 ЗЛТУ а када би се овакво обавештење могло користити као доказ.

Одбјен је предлог браниоца окривљеног Пузитаћа Дејана адвоката Светозара Вујчића да се од начелника Управе криминалистичке полиције прибави извештај због чега истражни судија није обавештен о догађају и позван на место приликом вршења увиђаја, као сувешан, обзиром да је утврђено како ишто је и напред објављено, да је истражни судија позван да присуствује вршењу увиђаја, а разлог његовог одсуства са увиђаја цитирали су у службеној белешци текућој истражној судије у спису.

Одбјен је предлог браниоца окривљеног адв. Саше Новаковића да се затражи извештај због чега су француски жандари и француски амбасадор били у згради полиције након догађаја, како је то изјавио адвокат Саша Новаковић, а имајући у виду да се сам бранилац Новаковић изјаснио да је то чуо а да никог од наведених лица иако је био бранилац окривљеног Матијевића по службеној дужности и био у делу зграде полиције да је обављало саслушање окривљених није више, а имајући у виду и околности да су у згради полиције били и повређени француски држављани који су саслушани као свидети, а што допушта могућност а и захтева присуство дипломатских представника њихове државе.

Одбјен је предлог браниоца окривљеног Грковић Ивана адв. Зоре Добрчанин-Никодиновић да се прибави извештај УКВ пограничне полиције о времену и месту када су француски држављани који се помињу у спису уцели на територију Србије где су утили и где су били пријављени за време боравка у Србији, као сувешан, обзиром да је из неказа сведока Француских држављана који су у својим исказима били међусобно сагласни у односу на све одлуне чинjenicme поустано утврђено и када су дошли и где су боравили у Београду, а ове чинjenice имају значај у овом кривичном поступку.

Одбјен је предлог браниоца окривљеног Грковић Ивана адв. Зоре Добрчанин-Никодиновић да се у доказном поступку изведе доказ обрадом мобилних телефона француских држављана који су у време овог догађаја боравили у Београду а који су саслушани током овог поступка као и телефона сада јук.Бриса Татона и да се изради графички приказ њихове комуникације и са држ. СМС порука од 16.9.2009.г. до 18.9.2009.г., као сувешан, јер је по оцени судије без значаја телефонска комуникација Француских држављана и садржина њихових СМС порука за утврђење чинjenicnog стања, обзиром да је поуздано утврђено, а и из самих одбрана окривљених, да пре овог догађаја Француски држављани нису имали никакав ни kontakt ни конфликт са окривљенима.

Одбјен је предлог браниоца окр. Грковић Ивана адв. Зоре Добрчанин-

Нико довође да се у доказном поступку прибаве докази одакле су добијени снимци са спољносних камера који су снимавани, да се прибаве потврде о окупљеним предметима тј. ових снимака и да се од кафића на Обилићевом венцу тачно назива "Оке", "Ајриџ паб", "Цез кафе", "Зузус", "Резиме" прибави изјава да ли поседују видео камере и да ли су исте радиле у време овог догађаја и да ли је неко од њих тражио снимке и преузeo снимке са видео камера у време овог догађаја и да се извештај прибави и од Хотела "Максистик" да ли на главном улазу поседују видео камеру, да ли је иста радила у време догађаја и да ли су тражени видео снимци те камере и да ли на свом објекту постоји још нека камера која снима простор Обилићевог венца, као сувенир, а имајући у виду да је достављени снимак представљао доказни предмет достављен уз кривичну пријаву, да јести не представља предмет кривичног дела те да се приликом његовог прибављања не сачињава потврда о привремено одузетим предметима, а да су снимци тражени од свих установа и државних органа који би могли те снимке да поседују и да је добијен одговор да нико од оних којима је упућен овај захтев ове снимке не поседује, а из самих након општећеног Јакоњасини Александра је утврђено да кафић "Ајриџ паб" има камеру која сними унутрашњост кафића, али не и оно шта се дешифрује испред кафића, а утврђено је и из извештаја ЈКП "Паркинг Сервис" да ни испред јавне кафића, а и то је место догађаја, постоји само видео надзор инсталација унутар гараже који се користи искључиво за сликање возила која улазе и излазе из гараже, а да не постоји могућност снимања догађаја унутар и око гараже.

Суд је пешто и друге приседе докаре и јавође странака, али их посебно не обуздано назначи да су без угинча за доношење другачије одлуке суда.

Са свега изнадог, одлучено је као у изреди ове пресуде.

Записничар
Бадовић Весна
Весна Бадовић

Председник већа-судија
Мирјана Џ.ић
Мирјана Џ.ић

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 15 дана од дана пријема генералној отправци пресуде, Апелационом суду у Београду, а преко овог суда.